

SREDA, 1. APRIL 2009

PRESEDSTVO: GOSPOD PÖTTERING

predsednik

(Seja se je začela ob 15.00)

1. Nadaljevanje zasedanja

Predsednik. – Razgllašam nadaljevanje zasedanja, ki je bilo odloženo v četrtek, 26. marca 2009.

2. Izjava predsedujočega

Predsednik. – Gospe in gospodje, z žalostjo in pretresenostjo vas moram obvestiti, da se je prejšnji konec tedna ob libijski obali v Sredozemlju potopilo več čolnov z begunci in da je utonilo več kot 300 ljudi. Na teh čolnih so bili ljudje iz severne in podsaharske Afrike. Nekaj beguncev so rešili egipčanski in libijski organi, izvlekli so tudi nekaj trupel, vendar je na stotine ljudi še vedno pogrešanih. V imenu Evropskega parlamenta bi želel reči, kako globoko smo pretreseni in žalostni zaradi tega dogodka.

V zadnjih dveh letih je Evropska unija občutila porast števila priseljencev, ki prihajajo prek Sredozemlja, zaradi gospodarske krize pa lahko pričakujemo, da bo iz Afrike pred revščino zbežalo še precej več ljudi.

Veliko število beguncev, ki poskušajo priti v Evropsko unijo in pri tem tragično izgubijo svoje življenje, predstavlja nevarnost, da se bo Sredozemlje spremenilo v ogromno pokopališče; zato moramo poiskati rešitev, da te tragedije enkrat za vselej ustavimo.

Prosim vas, da zdaj z minuto molka počastimo spomin na žrtve.

(Parlament je z minuto molka počastil spomin na žrtve)

Hvala lepa.

3. Dobrodošlica

Predsednik. – Gospe in gospodje, v veliko veselje mi je, da lahko pozdravim dobitnika Nobelove nagrade 2008 za medicino, profesorja Luca Montagnierja, ki sedi v galeriji. Prisrčno dobrodošli!

(Aplavz)

Vesel sem tudi, da lahko danes pozdravim delegacijo Gospodarske skupnosti zahodnoafriških držav (ECOWAS). Delegacijo sestavlja 15 članov začasnega odbora skupnosti za neposredne volitve in dodatna pooblastila. Pripotovali so z raziskovalno nalogo, da bi se učili iz izkušenj, ki jih ima Evropski parlament na tem področju. Upam, da se boste tukaj počutili dobro in da bodo naši parlamenti v prihodnosti še tesneje sodelovali. Prisrčno dobrodošli!

(aplavz)

4. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

5. Sestava Parlamenta: glej zapisnik

6. Sestava odborov in delegacij: glej zapisnik

7. Popravki (člen 204a Poslovnika): glej zapisnik

8. Pisne izjave (predložitve): glej zapisnik

9. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

10. Časovni raspored delnih zasedanj v letu 2010: glej zapisnik

11. glej zapisnik

12. Novi sporazum EU/Rusija (razprava)

Predsednik. - Naslednja točka je poročilo (A6-0140/2009) gospoda Janusza Onyszkiewicza v imenu Odbora za zunanje zadeve o novem sporazumu EU/Rusija (2008/2104(INI)).

Janusz Onyszkiewicz, poročevalec. – (PL) Gospod predsednik, to poročilo opisuje odnose med Evropsko unijo in Rusijo in je ključnega pomena za gospodarski in politični interes Unije. Poudarja vlogo, ki bi jo Rusija lahko igrala in bi jo tudi morala igrati na mednarodnem prizorišču, predvsem pri naših bližnjih sosedah, kjer lahko prispeva h gospodarski in politični stabilnosti regije.

Poleg tega pa poročilo opozarja na nesorazmerno močan odziv Rusije na oborožen poseg Gruzije v Južni Osetiji in na obsežno in neizzvano ukrepanje ruskih sil v Abhaziji. Poročilo poudarja potrebo po plodnem dialogu o vprašanjih varnosti. Ta dialog bi moral temeljiti na spoštovanju mednarodnega prava in ozemeljske celovitosti držav. Poročilo poudarja tudi, da dogodki na Kavkazu in priznanje neodvisnosti obeh enklav, Osetije in Abhazije, mečejo senco dvoma na pripravljenost in sposobnost Rusije, da skupaj z Evropsko unijo vzpostavi skupni prostor varnosti v Evropi.

Predlog poročila je, da je treba pogovore o ruskem spoštovanju obveznosti in sporazumov, s katerimi se je končal spor v Gruziji, zaključiti še pred sprejetjem sporazuma, doseženega s pogajanjem. Tu gre za sporazum o statusu Abhazije in Južne Osetije. Poročilo tudi poziva Rusijo, naj zagotovi, da ne bo posegla po uporabi sile proti svojim sosedam.

Poleg tega poudarja, da nedavni dogodki, ki zadevajo ruski napad na ozemeljsko celovitost Gruzije, ogrožajo odnose med Evropsko unijo in Rusijo, kar velja tudi za vlogo Rusije v krizi pri oskrbi s plinom.

Poročilo navaja, da bi bilo veljavni sporazum priporočljivo nadomestiti z novejšim in širšim sporazumom. Tak sporazum bi vključeval vse vidike našega sodelovanja in bi bil pravno zavezujoč. Vseboval bi tudi jasne postopke za reševanje sporov.

Poročilo govori tudi o energetske varnosti. Obravnava tudi vključitev temeljnih določb pogodbe, ki se nanašajo na energijo, ter tranzitnega protokola v sporazum, dosežen s pogajanjem. Na to se sklicuje kljub dejstvu, da je ta pogodba trenutno pravno zavezujoča in da je pravno zavezujoča za Rusijo, čeprav lahko Rusija od nje odstopi.

Poročilo kaže na velik prikrit potencial možnih vzajemnih gospodarskih dogovorov, ki temeljijo na enakovrednem partnerstvu obeh strani. Takšni dogovori bi lahko pripeljali do obojestransko koristne soodvisnosti. Na podlagi poročila je izredno pomembno, da države članice in Evropska unija v celoti spregovorijo enoglasno, zlasti kar zadeva odnose z Rusijo. Temeljnega pomena je tudi, da se države članice, kot to od njih zahtevajo različne pogodbe Evropske unije, pravočasno posvetujejo med seboj o vsaki dvostranski zadevi z Rusijo. To je zlasti pomembno v primerih, ki bi lahko vplivali na druge države Evropske unije ali Evropsko unijo kot celoto.

Velika pozornost v poročilu je namenjena človekovim pravicam in svoboščinam v Rusiji. Poudarjeno je, da je Rusija kot članica Sveta Evrope dolžna spoštovati načela, na katerih temelji Svet. Navedeno je, da je upoštevanje teh načel ključnega pomena za uspeh pogajanj o sodelovanju Evropske unije in Rusije. Obžalujemo, da Rusija nasprotuje uvedbi učinkovitih ukrepov, s katerimi bi zagotovila, da se številni primeri, v katerih so ruski organi kršili človekove pravice in jih je obsodilo tudi Evropsko sodišče, ne bodo več ponavljali.

Dobro je opozoriti na eno izmed mnogih priporočil, vsebovanih v poročilu, in sicer da bi Evropska unija morala še naprej podpirati prošnjo Rusije za članstvo v Svetovni trgovinski organizaciji. Zelo pomembno za Rusijo je, da še pred formalno pridobitvijo članstva upošteva obveznosti članstva. To zlasti pomeni, da mora prenehati z opuščanjem praks, ki so že bile sprejete. V tem okviru je treba opozoriti na velik pomen, ki se ga pripisuje učinkovitemu varstvu pravic intelektualne, poslovne in industrijske lastnine.

Poročilo vsebuje priporočila, ki se nanašajo na človekove pravice, medijsko svobodo, neodvisnost sodstva in postopno ožjenje dovoljenega obsega delovanja nevladnih organizacij v Rusiji. Vključuje tudi niz gospodarskih vprašanj, kot so pomorski promet v Baltskem morju in ob severni obali Rusije, zračni promet nad Sibirijo in vzajemni dogovori o možnih neoviranih naložbah.

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – Gospod predsednik, želel bi se zahvaliti Parlamentu za priložnost, da lahko na tem zasedanju obravnavamo vprašanje odnosov z Rusijo. Kot zagotovo že veste, je na Svetu že pred časom potekala poglobljena razprava o odnosih z Rusijo, na kateri smo opredelili izhodišča in temelje novega sporazuma EU/Rusija, zato menimo, da je pomembno, da so se obnovila pogajanja o novem sporazumu. Rusija je navsezadnje naša največja sosedka, ena izmed ključnih partnerk in nepogrešljiva akterka na mednarodnem prizorišču. Danes, ko nas je gospodarska kriza vse enako močno prizadela, je jasno, da spori ne bodo okrepili ne ene ne druge strani.

Konstruktivno, razumno in obojestransko koristno sodelovanje ter izpolnitev mednarodnih obveznosti s strani Rusije pa nas lahko okrepijo.

Še več, dialog in konstruktivna vključenost sta pomembni sredstvi obrambe naših interesov in spodbujanja naših vrednot, kar zadeva Rusijo.

To je, na kratko, glavna spodbuda za našo odločitev, da obnovimo pogajanja o novem sporazumu EU/Rusija, ne glede na to, kaj se je lani avgusta zgodilo v Gruziji. Kriza in njene posledice seveda še naprej mečejo senco na naše odnose. Pogajanja na noben način ne upravičujejo početja Rusije v Gruziji, kakor tudi na ozemlju Abhazije in Južne Osetije, in EU je v zvezi s tem jasno določila mejo. Pri tem smo jasno izrazili podporo ozemeljski celovitosti Gruzije.

Od Rusije še naprej pričakujemo, da bo ravnala odgovorno in spoštovala vse svoje zaveze. To zlasti pomeni, da bomo v teku celotnega postopka pogajanj posebno pozornost namenili našemu skupnemu sosedstvu z Rusijo. Kriza v Gruziji je pokazala, da se nerešeni spori lahko tudi po mnogih letih spet zanetijo in da vojaško posredovanje ne prinaša rešitve.

Rusijo moramo spomniti, da lahko veliko pridobi, če bo v odnosu do svojih sosed ravnala konstruktivno, in da lahko veliko izgubi, če bo še naprej vztrajala pri sporu. Rusija je navsezadnje že dokazala, da ve, kako je treba ravnati, ko gre za srednjeevropske sosesde, ki so zdaj članice tako EU kot Nata.

Še naprej bomo vztrajali pri tem, da mora Rusija upoštevati mednarodne obveznosti in spoštovati ozemeljsko celovitost in suverenost Gruzije in drugih vzhodnoevropskih držav, ki so del njenega skupnega sosedstva z EU. Na pogovorih v Ženevi pričakujemo tudi popolno sodelovanje tako s strani Rusije kot Gruzije.

Trenutnega stanja pogajanj o novem sporazumu z Rusijo ne nameravam podrobneje opisovati. Komisija vam bo kot pogajalka o novem sporazumu zagotovo lahko dala več informacij o postopku.

Opozoriti moram tudi, da smo šele na začetku postopka, ki bi lahko trajal nekaj časa. Če bo postopek na začetku potekal počasi, nam to ne sme odvzeti poguma. Prepričan pa sem, da nam bo ob koncu našega predsedovanja bolj jasno, kaj si obe strani želita, da bi ta sporazum vključeval.

Hvaležni smo Januszu Onyszkiewiczu za njegovo poročilo in priporočila, ki so v njem vsebovana. V glavnem imamo mnogo skupnih skrbi in ciljev.

Zdaj pa bi želel izraziti tudi nekaj pripomb v zvezi z delom novega sporazuma, ki zadeva zunanjo varnost in pri kateri svojo vlogo v pogajanjih igra tudi predsedstvo. Novi sporazum mora nujno vsebovati določbo, ki bo zagotavljala učinkovit dialog in sodelovanje z Rusijo, in mora temeljiti na skupnih vrednotah, upoštevanju obstoječih mednarodnih obveznosti, načelih pravne države ter spoštovanju demokracije, človekovih pravic in temeljnih svoboščin. To je zlasti pomembno v zvezi z našim skupnim sosedstvom. Če želimo najti rešitev dolgoletnih sporov, je to prav res bistvenega pomena.

Pomemben cilj je tudi preprečevanje sporov. Za ta cilj si je treba prizadevati tako s političnim dialogom kakor tudi s skupnimi pobudami.

Z Rusijo je dosežen že nek napredek, kar zadeva obseg političnega dialoga in tisti del novega sporazuma, ki se nanaša na zunanjo varnost. Seveda pa je treba paziti na podrobnosti. Najzanimivejši in najzahtevnejši del pogajanj v tem trenutku je sam začetek, saj bomo najprej razpravljali o dejanskih predlogih besedila.

Ker so pogajanja v teku, ne bi bilo primerno, da bi vam zdaj govoril o podrobnostih. Lahko pa vam zagotovim, da si bomo prizadevali za vsebinske določbe o okrepitvi dialoga na mednarodnem prizorišču, boju proti

terorizmu, nadzoru orožja, razoroževanju in neširjenju orožja, človekovih pravicah, demokraciji in pravni državi, obvladovanju kriznih razmer in zaščiti civilnega prebivalstva.

Na vrhu EU-Rusija v Hanti Mansijsku je bilo dogovorjeno, da je naš skupni cilj sklenitev strateškega sporazuma, ki bo oblikoval celovit okvir za odnose med EU in Rusijo v bližnji prihodnosti in pomagal ustvariti možnosti zanje. To je še vedno naš cilj, za katerega si bo to predsedstvo, kakor tudi naslednja predsedstva, še naprej prizadevalo.

Ta Parlament bomo še naprej obveščali o napredku in hvaležni smo za vse vaše prispevke, ki ste nam jih posredovali, zlasti z besedilom vaše resolucije.

Benita Ferrero-Waldner, članica Komisije. – (DE) Gospod predsednik, spoštovani poslanci, na začetku bi se želela toplo zahvaliti gospodu Onyszkiewiczzu za to dragoceno poročilo.

Vztrajno smo poudarjali, da cenimo mnenje Parlamenta, in seveda vam bom z veseljem povedala nove informacije o poteku pogajanj.

Gospod predsednik, Rusija je in bo še naprej naša pomembna partnerka. Naši skupni interesi so kompleksni in se prekrivajo, segajo pa vse od gospodarskih stikov do, na primer, naših skupnih prizadevanj kot partnerk v okviru bližnjevzhodne četverice ali, kot na primer včeraj, v Afganistanu in Pakistanu. Seveda se vsi zavedamo, da se naša mnenja o nekaterih zadevah močno razlikujejo, na primer o ozemeljski celovitosti Gruzije. Napetosti so vedno znova nastajale, ko je šlo za krepitev naše vloge v našem skupnem sosodstvu. V tem okviru smo pogosto slišali napačne trditve, da smo odvisni od naše velike sosedbe. Ko gre za trgovino in energetiko, smo res precej odvisni drug od drugega ali, povedano drugače, drug drugemu smo postali nepogrešljiv partner. Torej so to časi, v katerih so naši odnosi z Rusijo neznansko pomembni in v okviru katerih je nedvomno ključnega pomena enotna, vizionarska strategija EU.

Jutri se bo predsednik Obama prvič sestal s predsednikom Medvedevom, da bi pritisnil nekakšen gumb za ponastavitev odnosov ZDA z Rusijo. Ta nov pristop je zagotovo treba pozdraviti, vendar pa ne moremo še enkrat začeti na samem začetku. Naših odnosov ni treba ponastaviti; namesto tega bi jih morali nenehno uglaševati. To je prav na vrhu našega seznama prednostnih nalog.

Kot je Komisija navedla v svojem sporočilu z dne 5. novembra, kompleksna in obsežna narava naših odnosov ter številna področja, na katerih smo odvisni drug od drugega, pomenijo, da se moramo dosledno ukvarjati z Rusijo, k temu pa moram še dodati, da moramo razmišljati trezno in biti usmerjeni k rezultatom. Pogajanja o novem sporazumu so nedvomno najboljši način, da predstavimo enotno stališče EU, ki ščiti naše interese, da bi dosegli sporazum o najpomembnejših področjih. V trenutku, ko govorim tu pred vami, v Moskvi poteka četrti krog pogajanj.

Do sedaj smo se dogovorili o splošni strukturi sporazuma, ki bi moral tvoriti pravno zavezujočo podlago za vse vidike naših odnosov v bližnji prihodnosti. Vendar pa obenem nismo opredelili umetnih rokov za dokončanje pogajanj: po mojem mnenju bi si morali vzeti toliko časa, kolikor ga potrebujemo, da bi dosegli zadovoljiv rezultat, saj bo trenutni sporazum veljal ves ta čas in zato ni nikakršne velike potrebe, da bi nadaljevali s takšno nujno. Za rešitev trenutnih vprašanj nam torej ni treba čakati na nov sporazum. Do zdaj smo razpravljali o vprašanjih s področja politike, pravosodja in varnosti in smo bolje predstavili stališča vsakega izmed nas; gospodarskih vprašanj še nismo odprli.

V vsakem primeru pa nas ne sme presenetiti, da imata obe strani na nekaterih področjih zelo različne pristope. Medtem ko ima Rusija na primer velike ambicije po sodelovanju na področju zunanje in varnostne politike, je zaenkrat veliko manj zavzeta na gospodarskem področju. Seveda je v našem interesu, v interesu EU, da naši trgovinski in gospodarski odnosi vključujejo pravno zavezujoče, izvršljive določbe, da bi se zagotovilo, da Rusija sprejme sistem, ki temelji na jasnih pravilih. To zlasti velja za energetiko, kjer si prizadevamo za sprejetje načel energetske listine, izmed katerih so največja preglednost, vzajemnost in nediskriminacija.

Kriza s plinom v začetku leta je spodkopala zaupanje v zanesljivost naših odnosov na področju energetike in to je treba popraviti. Zato poskušamo vzporedno s pogajanjem bistveno okrepiti sistem zgodnjega opozarjanja, ki opredeljuje določbe o spremljanju in opazovanju v primeru krize, da bi se izognili sporom in omogočili rešitev.

Sporazum, o katerem se pogajamo, bi seveda moral temeljiti tudi na spoštovanju človekovih pravic in demokracije, in menimo, da mora to biti temeljna sestavina. V zvezi s tem sta Rusija in EU, kot je dejal gospod Vondra, sprejeli enake obveze v ZN, Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE) ter v Svetu

Evrope. Naša pogodba bi morala poudarjati spoštovanje teh skupnih obvez in interesov. Seveda sama ne more rešiti sporov v Evropi, vendar bi morala zagotoviti okvir za reševanje sporov.

Vzporedno s pogajanjem bomo nadaljevali z našim delom v obstoječih forumih, na pogovorih o Gruziji v Ženevi, na pogovorih v sestavi 5+2 o Pridnjestrski republiki in na procesu v Minsku o Nagorno Karabahu. Kot sem rekla, sta področji pravosodja in notranjih zadev pomembni za obe pogajalski strani in v njih vidim velik potencial za obojestransko koristno sodelovanje, zlasti v boju proti organiziranemu kriminalu in tudi pri izboljšanju pogojev za dobroverne potnike. Vendar pa bo možnost odprave zahteve po vizumu, k čemur je pozvala Rusija, realna samo, če bo prišlo o nadaljnjih izboljšav na drugih področjih. Na primer, naše sodelovanje bi bilo lahko na splošno uspešno, če bi Rusija izpolnjevala višje standarde v zvezi z varstvom podatkov; raziskave, izobraževanje in kultura prav tako nudijo številne možnosti za sodelovanje, kar je v interesu naših državljanov, zato jih je treba pri novem sporazumu upoštevati.

Poročilo, o katerem govorimo danes, seveda vključuje tudi mnoge druge predloge, o katerih zdaj nimam časa govoriti, ki pa bodo seveda omenjeni v teku razprave. Še enkrat bi želela poudariti, da posebej pozdravljam smer, ki jo je gospod Onyszkiewicz zastavil v poročilu in v predlaganem osnutku resolucije. Če bodo po današnji razpravi potrebne dodatne informacije, bom seveda z veseljem o tem v celoti seznanila na primer Odbor za zunanje zadeve, kot sem to storila tudi lani.

Na koncu bi želela poudariti, da je zame pomembno, da se pogajanja končajo uspešno, zato imajo mojo polno podporo. Upam, da bo dobra pogodba ustvarila trdno in predvidljivo podlago za odnose med EU in Rusijo v bližnji prihodnosti, s tem pa dala pomemben prispevek k stabilnosti in varnosti naše celine.

Cristina Gutiérrez-Cortines, pripravljavka mnenja Odbora za industrijo, raziskave in energetiko. – (ES) Gospod predsednik, vsem nam, Odboru za industrijo, raziskave in energetiko, ter vsej Evropi je jasno, da je energija postala orodje zunanje politike, element spremembe, ki lahko zaneti spor ali nas združi, in prav to je tema, s katero se ukvarjamo danes.

Evropa je od nekdaj povezana z Rusijo. Naša zgodovina priča o tem, da je na razvoj Belorusije očino vplival zahod, ruska tradicija v smislu religije, vseh oblik izobraževanja in večine vrednostnih sistemov pa je sledila evropskemu načinu razmišljanja, ki je Rusijo obogatil. Našo kulturo je prav tako obogatila tradicija znanstvenikov iz Rusije, veliki matematiki iz Kazana in drugih krajev, enako pa velja tudi za književnost.

Mislim, da bi napetosti socialistične dobe morali razumeti kot začasno prekinitev, ki je ne smemo pozabiti, ki pa ni nobena stalnica. Naša stalna izkušnja z Rusijo je izkušnja enotnosti; zato pravim, da moramo na energetske področju, kjer ima Evropa določene pomanjkljivosti, Rusiji dati vedeti, da se mora naše prijateljstvo nadaljevati, vendar z jasnimi pravili, kakršna so vedno veljala med kavalirji in tudi med nami, samo da so ta pravila zdaj zapisana na papirju.

Ne moremo živeti v stalni negotovosti glede tega, ali bodo našim državljanom spet prekinili oskrbo, in tudi Rusija mora spoznati, da energije ne more uporabljati kot orodje, da bi se izognila priznanju suverenosti sosednjih držav. Danes so tu narodi, ki so dosegli neodvisnost in ki v celoti izvajajo demokracijo, nad katerimi moramo bedeti in nad katerimi je dolžna bedeti tudi Rusija, tako kot je dolžna zagotoviti jasna pravila za izmenjavo energije in enotnost v energiji.

Josef Zieleniec, v imenu skupine PPE-DE. – (CS) Gospod predsednik, želel bi se zahvaliti gospodu Onyszkiewiczu za to pomembno, dobro napisano in celovito poročilo. Kot poročevalec v senci skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov sem vesel, da poročilo kaže tudi glavne prednostne naloge v zvezi z Rusijo, kot je pragmatično sodelovanje, ki temelji na zdravem tržnem okolju, ter poudarek na človekovih pravicah, delovanje pravne države in demokracije, kar so vse temeljne družbene vrednote za EU, kakor tudi poudarek na spoštovanju suverenosti vseh sosednjih držav ter enotnosti EU.

Novi sporazum, o katerem potekajo pogajanja, mora vključevati vse vidike sodelovanja, biti mora pravno zavezujoč in mora odražati kakovost naših odnosov z Rusijo. Vendar če želimo, da bodo pogovori odražali naša stališča in naše vrednote, potem ne smemo pozabiti vloge, ki jo je Rusija odigrala lani v vojni z Gruzijo ali v krizi s plinom januarja. Ne moremo dovoliti, da bi v Evropi nastala nova področja vpliva. Ne moremo sprejeti obstoječega stanja ali, bolje, nespremenjene situacije na Kavkazu. Zato se od Rusije zahteva, da jasno zagotovi, da ne bo uporabila sile proti nobeni svoji sosedni in da bo spore v našem skupnem sosedstvu reševala skupaj z EU. Menimo, da je popolnoma normalno, da Rusijo pozovemo, da sprejme prvi neposredni korak pri gradnji zaupanja.

Mnogi kolegi poslanci danes upravičeno poudarjajo potrebo po enotnosti EU v zvezi z Rusijo. Vendar pa lahko zares enotno stališče dosežemo le postopoma, zato predlagam, da v okviru Sveta oblikujemo posvetovalni mehanizem, ki bo državam članicam omogočil, da se vnaprej posvetujejo med seboj o vseh dvostranskih vprašanjih, ki vključujejo Rusijo in ki imajo vpliv na drugo državo članico ali na EU v celoti. Samo tako bomo oblikovali zares enotno stališče do Rusije in samo tako bomo v celoti izkoristili našo največjo prednost v zvezi z Rusijo, to pa je naša lastna enotnost.

Csaba Tabajdi, v imenu skupine PSE. – (HU) Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu Rusijo razume kot ključno strateško partnerko. Evropska unija in Rusija sta odvisni druga od druge, kar je potrdila tudi komisarka Ferrero-Waldner.

Rad bi povedal, da smo, kar zadeva oskrbo s plinom, odvisni drugi od drugih, saj Rusija plina ne bi mogla prodati nikomur drugemu. To nam mora biti jasno. Zelo pomembno je, da se izdela in sklene nov sporazum o partnerstvu in sodelovanju. To poročilo bi moralo služiti temu namenu, vendar ni tako.

Poročilo gospoda Onyszkiewicza, ki je bilo sprejeto v Odboru za zunanje zadeve in katerega ton je včasih izredno nevljuden, lahko povzroči resno škodo mreži odnosov med EU in Rusijo. Skupina socialdemokratov se strinja, da bi Parlament moral izraziti upravičeno kritiko do Rusije. Skupina socialdemokratov trdno obsoja kršenje človekovih pravic. Zahtevamo spoštovanje demokratičnih pravic in temeljnih vrednot.

Rusijo pozivamo, da spoštuje načelo neodvisnosti pisnih in elektronskih medijev. Rusko vlado pozivamo, da sprejme vse možne ukrepe za namen preiskave napadov in umorov, katerih žrtve so bili novinarji. Ruska zakonodaja o nevladnih organizacijah ogroža neodvisno delovanje teh organizacij.

Skupina socialdemokratov z zaskrbljenostjo sprejema potek zadnjih volitev v rusko dumo in predsedniških volitev. Kritični smo do ruske strani v plinskem sporu med Rusijo in Ukrajino ter v sporu med tema državama. Obenem pa smo kljub vsemu prepričani, da morajo priporočila Parlamenta služiti izboljšanju odnosov med EU in Rusijo ter oblikovanju novega strateškega partnerstva. To poročilo ne služi temu namenu. Prav zato ga v Odboru za zunanje zadeve nismo podprli.

Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov ter Skupina zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo ravnata v nasprotju z razmišljanjem, ki ga je izrazila Komisija. Sta v navzkrižju s politiko Združenih držav, če menita, da je administracija predsednika Obame, zlasti v izjavah podpredsednika Joea Bidena, spremenila svoj slog, kajti potem bo Evropska unija zaostala za novo ameriško politiko, to pa ne bi bilo v našem interesu. Torej nas ne skrbi kritika, temveč slog.

Ne potrebujemo didakticizma, temveč utemeljeno kritiko. Evropska unija ni dolžna igrati vloge učiteljice in Rusiji nuditi lekcije. Zato bo za Skupino socialdemokratov ta osnutek poročila sprejemljiv samo, če bo Parlament potrdil vseh šest sprememb, ki smo jih predložili; v nasprotnem primeru bo to samo eno kontraproduktivno poročilo, ki ne služi strateškemu partnerstvu med EU in Rusijo. V interesu Evropske unije pa je, da vzpostavi uspešno sodelovanje z Rusijo.

Graham Watson, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, za zunanje zadeve sta potrebni diplomacija in načelo in to poročilo o novem sporazumu EU/Rusija nudi oboje. Moja skupina priporoča njegovo vsebino in Januszu Onyszkiewiczu čestita za njegovo delo.

Zgodovina nas uči, da nič ne jezi Rusije bolj, kot če ji nekdo obrne hrbet, zato je v interesu Rusije kakor tudi Evropske unije, da komuniciramo, sodelujemo in trgujemo tako, da bomo pri tem zgradili zaupanje. Prav tako je nepošteno, da se pretvarjamo, da si ravnanje Rusije ne zasluži graje. Rusija je država, ki svoje zaloge energije uporablja kot orožje, država, katere brezobzirno ravnanje na Kavkazu in Baltiku spravlja njene sosedbe ob živce, in država, kjer se načela pravne države prilagajajo tako, da prinašajo koristi tistim, ki podpirajo Kremelj, ter privijajo tiste, ki ga ne podpirajo, kar potrjuje tudi današnji nov proces proti Mihailu Hodorkovskemu.

Volitve, kot vemo, niso nikakršna izjema. Fizične zlorabe, ustrahovanje zagovornikov človekovih pravic, umori neodvisnih novinarjev – gospod Tabajdi, vse to je značilno za današnjo Rusijo.

(Aplavz)

Z žalostjo opažamo, da so nekatere članice odločile ublažiti kritiko dosedanje politike Rusije na področju človekovih pravic. Preseneča me, da nekateri vztrajajo pri opredelitvi novega sporazuma kot strateškega samo zato, ker tako želi Moskva. Da, moramo graditi mostove, vendar ne smemo biti nekritični do stvari, ki so nezaslišane.

Obstajajo trije razlogi, ki pojasnjujejo, zakaj nekateri radi ugajajo gospodu Putinu. Najprej so tisti, ki so nekoč simpatizirali s Sovjeti in ki so še vedno čustveno navezani na Kremelj. Potem imamo tiste, ki mislijo, da se Rusija nekako razlikuje od drugih držav in da zanjo zato ne morejo veljati enaki standardi, ter tiste, ki mislijo, da je Rusija enostavno preveč strašna, da bi bili do nje preveč kritični. Niti eden od teh argumentov ne vzdrži. Za skrajno levico Evrope je značilna trmasta ignoranca človekovih pravic v sovjetski dobi. Ni narobe samo z moralnega vidika, temveč je tudi politično nesmiselno, da iščejo izgovore za Rusijo zdaj, ko se nagiba proti avtoritarni desnici. Poleg tega človekove pravice nimajo nikakršnega pomena, če niso splošne in nedeljive, zato bi morala Unija samozavestno zagovarjati naše vrednote znotraj in zunaj naših meja.

Število prebivalcev današnje Evrope je tri in pol krat večje od števila prebivalcev Rusije. Naša poraba za vojsko je desetkrat večja, gospodarstvo pa petnajstkrat večje. Nobenega razloga nimamo, da bi poklekili pred Kremljem, prav vse razloge pa imamo, da se postavimo za naše vrednote. Zato podpiramo nov sporazum, toda naj Evropa stopi v ta odnos enotna, močna in z odprtimi očmi.

Adam Bielan, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, Kremelj izkorišča zaloge energije kot politični instrument skupaj z načelom „deli in vladaj“, da bi podkupil vsako evropsko državo posebej, od Cipra do Nizozemske. Izkazalo se je, da je ta pristop zelo uspešen. Nasprotno pa je Evropska unija bila presenetljivo pasivna med napadom na suvereno Gruzijo. Voditelji EU so zbujali pozornost s svojo odsotnostjo. Gospoda Solane in komisarke Ferrero-Waldner ni bilo nikjer videti. Medtem je bil gospod Sarkozy, predsednik Francije, globoko ponižan, ko so Rusi v celoti ignorirali mirovni sporazum, o katerem se je pogajal. Iz tega sledi, da je šibkost Evrope v njenih odnosih z Rusijo posledica njene lastne naivnosti in kratkovidnosti.

Avstrijska, nemška in italijanska energetska podjetja poslujejo s Kremljem na dvostranski ravni. To vodi naravnost k političnemu pritisku Moskve na posamezne države članice. Nemčija gradi plinovod na dnu Baltskega morja, da bi se izognila Poljski, Rusija pa je večkrat prekinila oskrbo z energijo Litvi, Češki republiki in drugim državam EU. Če podjetje Nord Stream izvede svoj projekt, bo ista usoda doletela mojo državo, Poljsko. Politika EU do Rusije mora temeljiti na načelih enotnosti in solidarnosti. Če torej hočemo, da bodo naši odnosi z Rusijo uspešni, se moramo obvezno posvetovati z drugimi državami članicami, ki bi lahko čutile posledice zaradi tega, še preden sklenemo kakršen koli dvostranski sporazum s Kremljem.

Marie Anne Isler Béguin, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospod predsednik, tudi jaz bi se želela zahvaliti poročevalcu, ker je sprejel naše spremembe in postavil vprašanje o človekovih pravicah v središču pogajanj z Rusijo. Svet in Komisija bi prosila, da na tem področju ne popustijo, prav tako pa bi prosila tudi poročevalca, da podpre naše druge spremembe o spoštovanju pravic manjšin in Čečeniji, ki so bile v tem poročilu nekako pozabljene.

Podpiramo tudi kritičen odnos do Rusije, kajti kljub temu, da Rusija zdaj daje neke pozitivne signale, predvsem v zvezi s svojo pripravljenostjo do sklenitve mednarodnega sporazuma o zmanjšanju jedrskega orožja, ki je nedvomno v teh časih krize predrago, še vedno kaže nepripravljenost do kakršnega koli kompromisa pri drugih vprašanjih, zlasti kar zadeva politiko do sosed, kjer Evropski uniji očita vmešavanje na področje njenega vpliva. Želim vas spomniti, da je gospod Lavrov v Bruslju pred kratkim kritiziral vzhodno partnerstvo, ki smo ga vzpostavili na vrhu spomladi, gospod Putin pa se je prav tako negativno odzval na sporazum o plinu med Evropsko unijo in Ukrajino.

Kot veste in kot so povedali vsi, je problem Gruzije še vedno najbolj aktualen in še vedno kamen spotike med nami in Rusijo, ki nenehno izkorišča svojo pravico do veta, da bi preprečila kakršen koli napredek mednarodnih mirovnih sil in celo dostop naših civilnih opazovalcev do ozemelj, ki jih je zasedla in jih nadzoruje. S tem torej krši šest točk sporazuma, ki ga je EU sklenila z Rusijo 12. avgusta, in še vedno ni ustavila nasilna dejanja vzdolž upravne meje Abhazije in Osetije.

Poleg tega nihče ne verjame v odvisnost držav članic, kot je bilo omenjeno, od Rusije, kar zadeva energijo, ali v politično ceno, ki jo moramo plačati.

Gospod predsednik, v času, ko se soočamo s svetovno krizo, ki ne prizanaša nikomur, tudi Rusiji ne, bi želela, da bi se pojavile nepričakovane rešitve, da bi Rusijo prepričali, da privoli v konstruktivno partnerstvo in da EU prevzame več bremena kot enotna partnerka.

Vladimír Remek, v imenu skupine GUE/NGL. – (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, govorimo o naših priporočilih Svetu v zvezi z novim sporazumom z Rusijo. Vendar pa se mi besedilo poročila ne zdi podobno priporočilom za diplomatska pogajanja. Dokument v glavnem izraža in poudarja potrebo po zahtevanju, vztrajanju, poudarjanju, pozivanju in tako dalje. Gre za leksikon diktata in zelo sem vesel, da ne igram vloge pogajalca, ki naj bi ga takšna priporočila usmerjala. Obenem priznavamo, da EU poleg vsega

drugega prejema četrtno svojih zalog nafte in zemeljskega plina iz Rusije. Včasih se mi zdi, da poskušamo prositi za varno, zanesljivo dobavo življenjsko pomembnih surovin, obenem pa vihtimo z gorjačo. In kaj na pogajalsko mizo prinašamo mi, EU? Kakšno je naše stališče o človekovih pravicah, za katerim se skrivamo, ko gre na primer za rusko govoreče manjšine, ki živijo na ozemlju držav članic EU? Kakšno je naše mnenje o srečanjih in dejanjih nekdanjih članov enot SS v državah EU? Ali je mogoče, da jim ne nasprotujemo, temveč jih podpiramo, kar je na primer v nasprotju z ugotovitvami ZN? Zanima me tudi, kako je mogoče, da Odbor za industrijo, raziskave in energetiko lahko obe državi, Ukrajino in Rusijo, označi kot odgovorni za probleme v zvezi z oskrbo z zemeljskim plinom v EU, medtem ko naša priporočila veljajo samo za Rusijo? To v celoti spominja na igranje nogometa s samo enimi vrati. Zagotovo se boste strinjali, da to ni pravilna igra. Zato ne smemo pričakovati čudežnih rezultatov.

Osebnostno mi je težko podpreti ta dokument v njegovi trenutni obliki. Celo v Odboru za zunanje zadeve ena tretjina poslancev ni bila zadovoljna z osnutkom. Medtem je Odbor za mednarodno trgovino sprejel veliko bolj realističen pristop pri odnosih z Rusijo ob upoštevanju tega, kar Evropa zares potrebuje.

Bastiaan Belder, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Gospod predsednik, nobenega dvoma ni, da je svetovna gospodarska kriza zdaj močno prizadela tudi Rusijo. Danes zjutraj sem na radiu slišal predirljivo poročilo iz St. Peterburga o zdravilih, ki si jih povprečni ruski državljani ne more privoščiti, zato so mu nedosegljiva. Zadnje napovedi Svetovne banke kažejo na še večja neurja v ruskem gospodarstvu. Kako naj razumemo mračne napovedi, po katerih naj bi do konca tega leta več kot 20 milijonov Rusov lahko prišlo pod eksistenčni minimum v višini 4 600 RUB (približno 185 USD)?

Tako Evropa kot Rusija se dejansko soočata z nujno potrebo po odločnem ukrepanju za reševanje krize. Zato je treba dati prednost skupnim prizadevanjem, da bi izboljšali svetovno gospodarsko ozračje. Vendar pa to zahteva obojestransko zaupanje, nekaj, kar želim poudariti v času, ko zunanja politika Kremlja na žalost temu stoji trdno na poti. En primer je kriza v Moldaviji, ki se nadaljuje in čedalje bolj zapleta, Igor Smirnov pa pri tem ne pomaga. Drug primer je obnovljen hud spor v Ukrajini prejšnji teden. Na kratko, pomanjkanje medsebojnega zaupanja stoji na poti skupnim prizadevanjem.

S tem poročilom Parlament pošilja iskreno in jasno sporočilo Svetu in Komisiji v zvezi s pogajanjem z Moskvo in iskreno upam, da se bo z Rusijo soočil z visoko dvignjeno glavo.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Gospe in gospodje, v osnutku priporočil tega Parlamenta Svetu o novem sporazumu EU-Rusija, o katerem danes razpravljamo, sta mogoče samo dve dejstvi, s katerima se je mogoče strinjati. Prvo je to, da je Rusija izredno pomembna za stabilnost in napredek Evrope in sveta, drugo pa, da moramo vzpostaviti strateško partnerstvo z Rusijo na temelju demokratičnih vrednot. Sicer pa moram reči, da je besedilo napisano v jeziku zmagovalne sile iz obdobja hladne vojne in da nasprotuje vsem temeljnim pravilom diplomacije in mednarodnih odnosov. Ta pravila bolj zadevajo kompromis, vljudnost, ravnovesje in spoštovanje nasprotne strani ob pogajalski mizi. Ne zadevajo diktatorskih zahtev in strogih obsodb. Terminologija in oblika poročila spominjata na pismo nadutega sultana zaporoškemu Kozakom, ki so mu nato dali ustrezen odgovor. Neprimerno rusofobijo, ki se kaže v besedilu, delno umirja objektivna izjava Odbora za industrijo, raziskave in energetiko, ki bi morala postati smernica za oblikovanje novega dokumenta. Po mojem mnenju trenutno poročilo škodi tako EU kot Ruski federaciji in s tem interesom vseh državljanov evro-azijskega območja.

Gospe in gospodje, upam, da se na vrhu EU-Rusija, ki bo potekal pod češkim predsedstvom in pod vodstvom češkega predsednika Václava Klause, takšna rusofobna retorika ne bo uporabljala. Nenazadnje tudi zato, ker češki predsednik ne deli splošnega mnenja EU o sporu med Rusijo in Gruzijo. Trdno sem prepričana, da bi v interesu naših državljanov Svet moral upoštevati, da Rusija je in da bo še naprej potrebna, koristna in enakovredna partnerka v našem geopolitičnem prostoru. Kot je bilo že omenjeno, četrtna vseh zalog nafte in zemeljskega plina v EU prihaja iz Rusije, polovica ruske nafte in zemeljskega plina pa gre v EU. Če nič drugega, potem je to dejstvo zadosten argument, da si moramo prizadevati za ohranitev dobrih sosedskih odnosov med EU in Rusko federacijo.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). – (NL) Gospod predsednik, zadnji dve leti in pol sem se kot predsednica delegacije za odnose z Rusijo zelo intenzivno ukvarjala z Rusijo in Evropo. Nisem se osredotočila samo na incidente, temveč sem bila tudi odprta za dolgoročno strategijo. Zato ne morem razumeti, kaj je pravkar rekel gospod Watson, predsednik Skupine zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo. V nobeni izmed teh razprav nisem uveljavljala enostranskega stališča in tega niso storili niti moji kolegi poslanci. Obravnavali smo številne probleme, ki zadevajo Rusijo.

Vendar ne smemo pozabiti, da sklepanje sporazuma o partnerstvu pomeni tudi, da sami postajamo partnerji. To pomeni, da se bosta obe strani skupaj posvetovali o težkih vprašanjih. Sporazum o partnerstvu je dejansko mogoč samo v duhu medsebojnega zaupanja in ne če samo ena stran vidi probleme. Združene države imajo trenutno drugačno strategijo. Ali moramo res kazati hladna čustva zdaj, ko Združene države odpirajo vrata? To ni smiselno početje.

Potrebujemo sporazum o partnerstvu, strateškem partnerstvu, saj imamo samo eno veliko sosedo. Od te sosede smo odvisni, ko gre za oskrbo z energijo, ona pa je odvisna od nas, ko gre za sredstva. Ker pa imamo v Evropi vrednote, ki jih moramo braniti, s to sosedo govorimo tudi o skupnih vrednotah in človekovih pravicah. Govoriti samo o negativnih vidikih ni dober začetek za novo strategijo, ki jo res potrebujemo, ko gre za našo veliko sosedo. Zato bi se želela zahvaliti komisarki za njen odgovor, saj ta vsebuje pozitivne elemente, ki nam bodo pomagali, da prav res dosežemo nekaj, kar bo koristilo 500 milijonom evropskih državljanov.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (NL) Gospod predsednik, na začetku bi želel pozdraviti besede gospe Oomen-Ruijten. V celoti se strinjam z njenimi argumenti in tudi upam, da bodo vplivali na jutrišnje glasovanje njene skupine o naših spremembah tega poročila. Pri tem ji želim veliko uspeha.

Moja skupina je imela velike težave s tem poročilom gospoda Onyszkiewicza, zato ga na Odboru za zunanje zadeve tudi nismo podprli. Poročilo je celovito, kar je pravilno; agenda o odnosih med EU in Rusijo je zares obsežna. Res je, da si je poročevalec prizadeval za vključitev vseh teh področij v svoje poročilo, kar tudi pozdravljam. Vendar pa je poročilo zapisano v napačnem tonu. Ne moremo reči, da so ti odnosi pomembni, kot to pravi poročevalec, potem pa samo vključiti primere vsega, kar je v Rusiji napačno ali kar gre v napačno smer, ne da bi omenili tudi napake, ki smo jih sami naredili v preteklosti – v zadnjih 20 letih – v odnosu do Ruske federacije.

Rusija ni država kandidatka, temveč strateška partnerka, ki želi sodelovati na področjih skupnega interesa. To zahteva konstruktivno, razumsko ravnanje in v celoti se strinjam z gospodom Vondro, da je treba na tem tudi utemeljiti naš pristop. V nasprotju z vtisi, ki so pri tem nastali, se kölnska merila tukaj ne uporabljajo. Podpiram pragmatični pristop, ki temelji na soodvisnosti. Oni potrebujejo nas in mi potrebujemo njih. Bodisi na področju trgovine, energetskega sodelovanja, podnebja ali neširjenja jedrskega orožja, lahko rešitve najdemo samo, če bomo sodelovali. To je strateški interes – vztrajamo pri uporabi besede „strateški“ v tej razpravi – za pogajanja o novem sporazumu. Pogajanja moramo opraviti pošteno in obenem tudi spoštovati interese Rusije.

Naš poročevalec upravičeno usmerja veliko pozornosti sosedam Evropske unije, ki so tudi sosede Rusije. Tudi tukaj velja načelo, da je sodelovanje produktivnejše od spopadov. Za vsako ceno se želimo izogniti bojevanju za območja vpliva. Evropska unija bi se namesto tega morala osredotočiti na oživljanje oslabiljene Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE). V tem okviru lahko potem razmislimo izboljšanje pristopa do zamrznjenih sporov, ki jih še imamo v Evropi, bodisi v Gruziji, Azerbajdžanu ali Moldaviji.

Seveda odnosi med EU in Rusijo niso vedno izvrstni. Poročilo o tem tudi upravičeno govori. Vdor Rusije v Gruzijo smo obsodili in pri tem ostajamo. Zaskrbljeni smo zaradi avtoritarnih težej v Rusiji. Dialog torej ne more biti samo pozitiven in Rusija se kot članica Sveta Evrope lahko bolje izkaže. Kljub temu, ob vsem spoštovanju do poročevalca, bi bilo dobro, če bi pritisnil gumb za ponastavitev. Vztrajanje pri polarizirajočem odnosu v času, ko vlada Združenih držav ubira drugačen pristop do Rusije, bi bilo kontraproduktivno. Naši problemi so globalni in vsi se morajo vključiti, da bi jih rešili.

István Szent-Iványi (ALDE). – (HU) V svojem nastopnem govoru je predsednik Medvedev izjavil, da je njegova najpomembnejša naloga varovati svobodo in obnoviti pravno državo. Na žalost mora to obljubo še izpolniti. Naša dolžnost je, da ga spomnimo na njegovo obljubo in da damo še več podpore neodvisnim medijem, civilni družbi in žrtvam kršitev človekovih pravic.

Prizadevamo si za pragmatično partnerstvo z Rusijo, sporazum o partnerstvu pa je v našem interesu. To pa je uresničljivo samo, če bo Rusija na svoji strani pokazala, da lahko ravna konstruktivno, odgovorno in da lahko sodeluje.

Januarja se je zaupanje v zanesljivost Rusije kot dobaviteljice energije omajalo. Zato mora biti osrednji element tega sporazuma prav energetska partnerstvo. Zaupanje se bo povečalo tudi, če bo Rusija končno ratificirala evropsko energetska listino ter tranzitni protokol. Pričakujemo, da bo Evropska unija sprejela enotne in odločne ukrepe v imenu tistih držav članic, ki so v veliki meri odvisne od ruske oskrbe z energijo.

Inese Vaidere (UEN). - (LV) Hvala vam, gospod Onyszkiewicz, za vaše zelo uravnoteženo poročilo. Rusija je zelo pomembna partnerka Evropske unije. Skupni ukrepi lahko pozitivno vplivajo na premagovanje gospodarske in finančne krize. Vendar pa nam to ne dovoljuje, da lahko spremenimo naša načela in vrednote. Od Rusije moramo zahtevati, da ponovno vzpostavi človekove pravice v Rusiji, da ponovno vzpostavi svobodo tiska, svobodo govora in svobodo združevanja. Vztrajati moramo, da se program Rusije za podporo ruskim sorojakom ne sme zlorabljal kot instrument za okrepitev njenega političnega vpliva v nekaterih državah članicah EU. Da bi se nov sporazum podpisal, mora Rusija izpolnjevati svoje zaveze glede ozemeljske celovitosti Gruzije. Širok sporazum bi moral vključevati strategijo za energetske varnost, ki temelji na ratifikaciji energetske listine. Zahtevati moramo tudi ustrezno oceno vpliva severnega plinovoda na okolje. Hvala lepa.

Milan Horáček (Verts/ALE). - (DE) Gospod predsednik, gospa komisarka, predsednik Sveta, gospod Onyszkiewicz je zelo jasno govoril o pomenu človekovih pravic pri sodelovanju z Rusijo, za kar se mu zahvaljujem. Mislim, da je zlasti pomembno, da popolnoma jasno povemo, da Evropa gospodarskih povezav, torej plinskih povezav, ne ceni bolj kot človekove pravice. Običajna partnerstva temeljijo na medsebojnem zaupanju dveh zanesljivih strani. Pri strateških partnerstvih obstaja nevarnost zgolj omejene možnosti utemeljitve in zanesljivosti in prav zato se mora EU zavarovati pred nezanesljivostjo. Dokler bo Rusija še naprej tako resno zlorabljala človekove pravice in dokler ne bo dosegla najnižje ravni demokracije in pravne države, kot na primer kažeta primera Ane Politkovske ali gospoda Hodorkovskega in gospoda Lebedeva, ne moremo imeti dobrega, običajnega partnerstva.

PRESEDSTVO: GOPA KRATSA-TSAGAROPOULOU

podpredsednica

Jiří Maštálka (GUE/NGL). - (CS) Poročilo gospoda Onyszkiewicza je nedvomno eden izmed najpomembnejših dokumentov pred koncem našega volilnega mandata. Poudariti moram, da sem izredno nezadovoljen s tem, kar piše v poročilu. Ena izmed manj pomembnih točk, s katero se lahko strinjam, je, da so dobri odnosi z Rusijo za vse nas glavno vprašanje. Po mojem mnenju zasnova poročila ni uravnotežena in trdno sem prepričan, da v tej izvirni obliki ne bo pomagalo izboljšati naših medsebojnih odnosov. Vljudo rečeno se mi zdi, da gre za nesporazum, da poročilo želi pristojnosti posvetovanja zaupati visokemu predstavniku EU. Če naj bi to bil gospod Solana, potem, vsaj, kar zadeva mene, temu možu, ki je pred desetimi leti dovolil brezumno, tako imenovano humanitarno bombardiranje Jugoslavije in ki v nasprotju z mednarodnim pravom organizira odcep dela suverene države, ne gre zaupati. Pomanjkanje ravnovesja opažam tudi ravno pri dejstvu, da poročilo Rusijo kritizira zaradi njenega programa za podporo ruskim državljanom, ki živijo v tujini, obenem pa ostaja tiho glede položaja rusko govorečih nedržavljanov v EU. Po mojem mnenju je poročilo tudi namerno tiho glede tako imenovanega problema Poljske listine, ki krši mednarodno pravo.

Francisco Millán Mon (PPE-DE). - (ES) Rusija je zelo pomembna mednarodna akterka, stalna članica Varnostnega sveta in G8 ter pomembna vojaška sila. Evropska unija bi iz teh preprostih razlogov morala poskušati z Rusijo vzpostaviti odnos, ki temelji na dialogu in sodelovanju. Poleg tega so mnoge države članice odvisne od Rusije, kar zadeva energijo, in z njo veliko trgujejo.

Vendar pa bi ta odnos moral iti še dlje in bi moral biti bolj velikopotezen. Rusija je evropska država in članica Sveta Evrope; sprejela je zaveze na področju človekovih pravic in demokratičnih svoboščin in bi morala imeti enake vrednote in načela kot mi, vključno s spoštovanjem mednarodnega prava ter suverenosti in ozemeljske celovitosti držav.

Kljub temu nedavni dogodki kažejo na zaskrbljujočo smer razvoja v Rusiji; na primer, uporaba virov energije kot orodja za izvajanje pritiska, vključno s prekinitvijo oskrbe, ali kriza v Gruziji lansko poletje ter dogodki, ki so ji sledili.

Vse to je pripeljalo do porušanja zaupanja v Rusijo kot evropsko partnerko. Zdaj moramo poskusiti to zaupanje obnoviti. Želimo si konstruktivnega odnosa z Rusijo kot pravo evropsko partnerko, a da bi se to zgodilo, se mora spremeniti ravnanje Rusije.

V Evropski uniji si države članice iz mnogih razlogov, izmed katerih so nekateri tudi zgodovinski, različno predstavljajo naše odnose z Rusijo in zato ni lahko oblikovati skupnega stališča. To je ena izmed naših slabosti in eden izmed naših problemov. A skupaj s pristopi, ki jim lahko pravimo pragmatični ali realni, je v tem Parlamentu čedalje več vere v idejo, da morajo te partnerke, s katerimi si želimo vzpostaviti zelo tesne

povezave, ravnati v skladu z mednarodnim pravom in spoštovati temeljne pravice in svoboščine, zlasti čre za partnerke, ki so del velike evropske družine.

Parlament se je zelo razveselil zaveze predsednika Medvedeva v zvezi s človekovimi pravicami in pravno državo, ki jo je sprejel na začetku svojega mandata, toda svoje besede mora podpreti z dejanji.

Gospe in gospodje, rad bi verjel, da bo v prihodnosti Evropska unija v Rusiji našla stalno, konstruktivno partnerko, ki ima enake vrednote kot mi, toda danes mi je jasno, da je takšna prihodnost še precej daleč.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Gospa predsednica, na začetku bi se želel najpristrčneje zahvaliti gospodu Vondri in komisarki Ferrero-Waldner za njune prispevke, ki so bili veliko realnejši in po našem mnenju bolj konkretni od poročila gospoda Onyszkiewicza v njegovi trenutni obliki, kar zelo obžalujem, saj gospoda Onyszkiewicza osebno zelo cenim. Zato ne morem v celoti razumeti, zakaj je pred nami poročilo, ki ne uporablja te skupne podlage – kritike na eni strani in pripravljenost na sodelovanje na drugi – kot skupni imenovalac, kot sta storila Svet in Komisija.

Dovolite mi, da še enkrat omenim naše očitke, s čimer mislim naše očitke Rusiji, da ne bo pomote.

Kar zadeva sosedstvo, ne razumemo in smo kritični do ravnanja Rusije v Gruziji, vendar se svet že dolgo časa zaveda, da Rusija ni edini krivec v tej zadevi. Problem je le v tem, da nekateri krogi tukaj tega ne želijo sprejeti. Upoštevati moramo obe strani. Ko pogledam od gospe Zurabišvili do gospe Birjanadze, kako so nekdanji zavezniki predsednika Gruzije zdaj v opoziciji predsedniku Sakašviliju in kako človekove pravice tudi tam niso ravno zelo visoko cenjene, se vprašam, zakaj je kritik deležna samo Rusija in ne tudi Gruzija. Kar zadeva energetska krizo, ki vključuje Ukrajino, se zdaj zelo dobro zavedamo, in vi to veste tako dobro kot mi, da so do neke mere zanjo odgovorne tudi Ukrajina in njene notranjepolitične razmere, toda kritik je vedno deležna samo Rusija.

Čeprav gospod Horáček, ki zdaj očitno želi rešiti krizo v vladi Češke republike, pravi, da energetskemu vprašanju ne bi smeli dati prednosti pred človekovimi pravicami, tega v resnici ne počne nihče. Povejte mi točno, ali želite, da zdaj rečemo, „nočemo vašega plina, dokler ne boste začeli spoštovati človekovih pravic“? Odkrito, pošteno in jasno povejte, kaj hočete in nas ne obremenjujte s frazami.

Moja tretja točka se nanaša na človekove pravice. Močno smo razočarani nad odnosom do človekovih pravic v Rusiji; seveda je to za nas nesprejemljivo. Vedno se bomo odzvali, ko se bodo kršile človekove pravice. Kot sem pravkar rekel, o kršenju človekovih pravic moramo jasno spregovoriti, kjer koli do tega pride, bodisi v Gruziji, Rusiji ali naših državah članicah. To vključuje tudi pravice ruskih državljanov ali nedržavljanov, izmed katerih se nekateri na žalost v določenih državah članicah EU soočajo s problemi. To je samoumevno, vendar se moramo povsod enako odzvati; enako in z enakimi merili.

Četrty, globoko me žalosti, da Rusija – in njeno vodstvo – ne oblikuje nekakšnega pogleda na lastno zgodovino, kot so ga oblikovale mnoge naše države članice. Pri tem imam v mislih razpravo, ki smo jo že imeli, in jutrišnje glasovanje o resoluciji o zgodovini. Podoba Rusije bi se v veliki meri izboljšala, če bi Rusija sprejela bolj kritičen odnos do svoje zgodovine, ali z drugimi besedami, če stalinizma ne bi opisovala kot velikega nacionalnega dosežka, temveč kot zločin, s katerim se mora soočiti. Seveda smo tudi mi bili zelo jasni, vendar moramo reči, kar velja za vse države in vse totalitarne režime, da totalitarnih režimov nismo pripravljeni sprejeti in da nismo pripravljeni sprejeti nereševanja zgodovinskih vprašanj.

Še vedno bi torej lahko obstajala možnost, če bi bili sprejeti vsaj ena ali dve izmed sprememb, ki smo jih predlagali in s katerimi poskušamo obnoviti ravnovesje ter slediti natanko tej dvojni strategiji: veliki kritiki Rusije, vendar tudi pripravljenosti, da z Rusijo oblikujemo partnerstvo.

Henrik Lax (ALDE). – (SV) Gospa predsednica, poročevalec ima popolna prav, ko pravi, da mora EU enoglasno spregovoriti o pomembnih vprašanjih, ki se nanašajo na Rusijo. Na žalost pa se zdi, da ruski voditelji odnose s tretjimi državami vidijo kot igro ničelne vsote. Preprosto povedano, če vas jaz ne sunem v brado, boste sunili vi mene. Globlje sodelovanje med EU in Rusijo bi dejansko koristilo obema stranema in v to moramo prepričati Ruske voditelje. Obstaja nevarnost, da bo huda gospodarska kriza v Rusiji še bolj zaostila odnos njenega vodstva do tesnega sodelovanja z EU. Zato je še posebej pomembno, da EU spregovori enoglasno. Kadar koli je EU namreč spregovorila jasno in brez ovinkov, so ruski voditelji otrpnili. Spor z Gruzijo, kriza s plinom med Rusijo in Ukrajino v začetku leta in provokacije okrog spomenika Bronasti vojak v Estoniji kažejo, da enotna EU lahko spodbudi rusko vodstvo k ponovnemu premisleku.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Gospa predsednica, poročilo, o katerem razpravljamo, vsebuje dokaj podroben opis zadnjih kršitev človekovih pravic na ozemlju Ruske federacije. Ti primeri jasno kažejo, da se

Rusija ne meni za nobene standarde, ki veljajo po vsem svobodnem svetu. Zato pozivam Svet in Komisijo, da naj od Rusije zahtevata, da izpolni dane zaveze v zvezi s spoštovanjem človekovih pravic. To bi moral biti predpogoj za nadaljevanje pogovorov o sporazumu.

Na skupnih zasedanjih z rusko stranjo sem člane ruske dume pogosto slišala reči, da ne bi smeli zapravljeni več časa za človekove pravice in da bi morali govoriti o bistvenih vprašanjih, natančneje, trgovini. Takšnega pristopa ne moremo sprejeti. Nič ni pomembnejšega od svobode, zdravja in življenja samega. Te vrednote so v Rusiji pogosto spregledane, medtem ko se denarju vedno daje priznanje.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Gospa predsednica, želel bi čestitati gospodu Onyszkiewiczzu za opravljeno trdo delo in odlične rezultate.

Mimogrede, to je zadnja razprava odhajajočega Evropskega parlamenta o odnosih z Rusijo, največje sporočilo tega Parlamenta pa je doslednost, ki temelji na naših skupnih evropskih vrednotah.

Zato je prav, da ne pozabimo, da je temelj naših odnosov z Rusijo še vedno poročilo naše kolegice Malmström izpred nekaj let; poročilo, katerega predlogi še niso bili izpeljani.

Medtem smo obtičali v nekakšnih vicah in nenehno ponavljamo, kako so odnosi z Rusijo pomembni. To je res, vendar tega ni treba ponavljati. Začeti moramo zaupati v svojo moč, svoje vrednote in potencial, kot je dejal Graham Watson, ter te vrednote izpolnjevati.

Priznati moramo tudi, da so se v Rusiji zgodile vrednostne spremembe na slabše. Lani avgusta je Rusija skoraj zasedla suvereno sosednjo državo. Ni dovolj, da samo kritiziramo ali obžalujemo stalno kršenje človekovih pravic v Rusiji. Vprašanje je, kako naj povežemo te človekove pravice in vrednote z našim ravnanjem v praksi. V nasprotnem primeru bomo nosili isto breme odgovornosti, vsaj posredno, ker smo uplinili človekove pravice in demokratične vrednote v Rusiji, da bi dobili plin iz ruskih plinovodov.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – Gospa predsednica, ko gre za Rusijo, imamo v tem Parlamentu očitno dve doktrini, ki odražata protislovno držo držav članic.

V bistvu sploh ne gre za Rusijo – kajti mnogi se strinjajo, da je ta sila neizogibno naša strateška partnerka –, temveč za to, kako se odzvati na njeno ravnanje, ki ni vedno v skladu z našimi standardi. Medtem ko prva doktrina predlaga, da bi Rusijo morali imeti za odgovorno za vsak odmik od teh standardov – in poročilo gospoda Onyszkiewiczza očitno sodi v to kategorijo – je druga bolj prilagodljiva ter jo motivira predvsem pragmatizem.

Vprašanje je torej, katera izmed teh držav zagotavlja boljše reševanje naših skupnih vprašanj (gospodarstvo, trgovina, energetika, varnost, raziskave in izobraževanje) in bolje zadovoljuje naše interese, medtem ko se hkrati izogiba odrekanju našim standardom. Katera bo imela večji vpliv na ravnanje Rusije? Čeprav osebno dvomim, da je kdor koli zmožen zares tako ali drugače vplivati na ravnanje Rusije, kljub temu zagovarjam stališče EU, ki združuje pragmatizem z integriteto. To poročilo v osnovi sicer govori o Rusiji, vendar v resnici zadeva tudi nas.

Andrzej Zapałowski (UEN). – (PL) Gospa predsednica, vsem je znano, da se bo vsebina vseh sporazumov z Rusijo dolgoročno bolj izkazala kot seznam želja in ne kot niz pravno zavezujočih ukrepov. Kljub temu je pomembno, da si še naprej prizadevamo za ureditev naših odnosov z Rusijo na najboljši možen način. Seveda tega ni mogoče doseči v trenutnih pogojih, v katerih mora prebivalstvo Evropske unije, ki šteje skoraj 500 milijonov posameznikov in ki ustvarja več kot 20 % svetovnega BDP, podleči veliko šibkejši in ne tako gosto naseljeni partnerki. To omenjam zato, ker so interesi določenih držav članic EU pogosto v nasprotju z notranjo solidarnostjo Evrope. Rusija izkorišča takšne razmere z mirno vestjo. Seveda je treba gospodarsko sodelovanje z Rusijo poglobiti, vendar moramo od naše partnerke zahtevati, da spoštuje iste standarde, ki so zavezujoči za vse države članice EU. O dopuščanju kršenja človekovih pravic ne more biti nikakršnega govora.

György Schöpflin (PPE-DE). – Gospa predsednica, moje čestitke poročevalcu. Mislim, da je to izredno pomembno poročilo.

Strateško razmišljanje Rusije je po mojem mnenju eden izmed največjih problemov, pred katerimi se je ta trenutek znašla Evropska unija. Če ne bomo razumeli, kako se Rusija vidi v svetu, potem prav res ne bomo mogli razumeti, kaj Kremelj govori in počne. Za dejanji Rusije je dejansko neka logika, vendar ta ni enaka naši. Medtem ko je EU mirno reševanje sporov postavila v središče svojega razmišljanja, Rusija z mirno vestjo uporablja silo, čemur smo bili lani priča v Gruziji.

Torej je ključ v tem, kako Rusija razume moč. Evropska tradicija določa, da morajo moč nadzorovati demokratične institucije. Za Rusijo se mora moč združiti v prepričanju, da bo s takšno združitvijo postala še bolj učinkovita.

To je zelo nevarno za države, ki jih ima Rusija za šibke. Te avtomatično postanejo tarče širjenja ruske moči. Nedavni prikrit nakup velikega deleža v madžarski energetske družbi MOL s strani ruskega podjetja je tako več kot zgolj posel; je prikaz tega, kako Rusija vstopa v nezaseden prostor.

Z vidika moči sta Evropska unija in evropska integracija za Rusijo nerazložljiva, nepomembna procesa. V očeh Rusije je prenos suverenosti velika sramota in ne način zagotovitve miru. Torej je za Rusijo – in pomembno je, da to spoznamo – Evropska unija problem. Njen uspeh je uganka, predvsem pa je ovira za skrajno povečanje moči Rusije. Prihodnji uspeh Evropske unije je torej odvisen od spoznanja, kako Rusija razume moč. Čisto drugače kot Evropa. In o tem si ne smemo delati utvar.

Richard Howitt (PSE). - Gospa predsednica, prejšnji mesec sem v imenu Parlamenta obiskal upravno mejo Gruzije, ki so jo vzpostavili osetijski separatisti po vdoru ruske vojske. Ko sem si ogledal kontrolno točko, kjer ni bilo na nobeni strani nikakršne formalne komunikacije, je bilo vse skupaj res podobno prizoru iz hladne vojne. Če ne želimo iti nazaj, bi Rusija lahko naredila pravi korak in pomagala omogočiti popoln dostop za zelo uspešno evropsko policijsko misijo na obeh straneh meje, da bi lahko ustrezno izpolnili svojo nalogo spremljanja prekinitev ognja. To bi bil majhen, vendar pravi korak h gradnji zaupanja in pozivam jih, da to storijo.

Prav tako se strinjam z mnogimi v tem Parlamentu, da bodo odnosi med Evropo in Rusijo boljši, če bomo imeli več evropske solidarnosti. To dejstvo je ta teden ponovno poudaril poskus Rusije, da sklene ločene, ne skupne, sporazume z državami EU o standardih za uvoz sadja in zelenjave. V tej zvezi obžalujem današnji govor vodje liberalnih demokratov, ki je hotel stališče socialdemokratov opisati kot zagledanost v človekove pravice. Seveda bomo podprli kritiko Rusiji zaradi kršenja mednarodnih volilnih standardov, zaradi spodkopavanja svobode govora, zaradi zapiranja političnih zapornikov in zaradi ustrahovanja in nadlegovanja zagovornikov človekovih pravic, vendar pa govor preprosto prikazuje prav to zbiranje točk v zvezi z Rusijo, ki je samo po sebi primer pomanjkanja solidarnosti, ki nas ovira.

Rusijo je – kot vse države – prizadela gospodarska kriza, ki je povzročila hud padec cen nafte, devalvacijo rublja za eno tretjino in 75-odstoten padec na njihovi borzi. Predsednik Medvedev igra danes veliko vlogo na srečanju G20 v Londonu. Mislim, da je prišel pravi čas, ko Rusija potrebuje naše sodelovanje in je lahko bolj odprta za spremembe, vendar samo, če bomo v Evropski uniji odločni in enotni, da si bomo zanje prizadevali.

Giulietto Chiesa (PSE). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, ko človek bere besedilo tega dokumenta, dobi vtis, da tisti, ki ga je napisal, ne išče izboljšanja, temveč poslabšanje odnosov med Evropsko unijo in Rusijo. Če je to cilj Evrope, potem je ta dokument odličen; če ni, potem je obupen. Če vprašate mene, je obupen. Kako si lahko predstavljamo prihodnost z novimi napetostmi z državo, ki jo imamo za nepogrešljivo, ko gre za naše lastne interese? V naslednjih 40 letih se bomo morali zanašati na tradicionalne vire energije, ki jih je Rusija polna. Lahko storimo drugače? Ne moremo.

Drugič, gre za način in ton. Na teh straneh Evropa govori z osvajalskim jezikom, ne z jezikom nekoga, ki spoštuje svojega sogovornika. To je v nasprotju z našo sosedsko politiko in takšnega jezika ne bi smeli uporabiti, tudi če bi imeli opravka z majhno državo, kaj šele z veliko, ki povsem upravičeno zahteva spoštovanje. Gre predvsem za dejstva.

Bojim se, da Evropski parlament namerava sprejeti dokument, ki je bil napisan v duhu hladne vojne – ki je zastarel, nesmiseln, škodljiv in kontraproduktiven –, in sicer ravno v času, ko novi predsednik ZDA vzpostavlja nov dialog z Moskvo. S takšnim pristopom Evropa ne more zahtevati vodstva. Upam, da Komisija teh priporočil ne bo sprejela.

Romana Cizelj (PPE-DE). - (SL) V tej razpravi ste omenili že številne politične probleme. Želela pa bi opozoriti še na en izziv, ki ni omenjen v našem poročilu. To je področje podnebnih sprememb, s katerim so se res v večini ukvarjali znanstveniki. Ampak, če želimo biti uspešni, potem moramo to ukrepanje podpreti tudi z močnimi, močnimi in odločnimi političnimi ukrepi.

To je globalen izziv. To je izziv, ki terja tudi skupno odgovornost. Zato mislim, da bi morali izkoristiti vsako priložnost, da Rusijo pozovemo, da prevzame svoj del odgovornosti tako za omilitev podnebnih sprememb,

kot tudi za ustrezno prilagajanje nanje, in da jo pozovemo, da naj bo bolj aktivna pri mednarodnih pogajanjih, saj smo vendarle tik pred konferenco v Köbenhavnu.

Dragi kolegi, rada bi vas opozorila, da je ustrezno ukrepanje na področju podnebnih sprememb tudi vprašanje zagotavljanja človekovih pravic.

Monika Beňová (PSE). – (SK) Bom zelo kratka, kajti večino tega, kar sem želela reči, so že rekli moji kolegi iz stranke Evropskih socialnih demokratov.

Po mojem mnenju poročilu primanjkuje ravnovesja in je rusofobno. Prihajam iz države, ki je mnoga leta živela pod režimom, ki za večino ljudi ni bil lahek, a ravno zato ne razumem, zakaj modri možje in ženske v tem spoštovanem Parlamentu želijo zdaj sprejeti dokument, prek katerega bomo spet na nekoga kazali s prstom in ga za nekaj obtoževali.

Predvidevala sem, da je ta Parlament sposoben razumeti trenutno stanje v svetu. V celoti zavračam zamisel, da si kdor koli tukaj želi zamenjati zemeljski plin in nafto za zaščito človekovih pravic. Evropski socialni demokrati želijo varovati človekove pravice in so jih tudi vedno varovali, vendar so po drugi strani pred nami tudi neka očitna dejstva. Ta so pred EU, pred ZDA, pred Rusijo in pred celim svetom. S temi dejstvi se bomo lahko soočili samo na temelju dobrih skupnih sporazumov.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Gospa predsednica, Rusija je naša največja sosedka, velika država, ki je v zadnjem stoletju živela v utviri imperializma, obenem pa doživela tudi nekaj strašnih izkušenj.

Za rešitev iz takšnega pretresa sta potrebna čas in vztrajnost in tudi mi moramo biti potrpežljivi. Pogajanje o novem sporazumu bo zato težko in boleče. Poročilo je zahtevno, toda pošteno. Skladnost med uspešnim partnerstvom z našimi šestimi sosedami na vzhodu ter dobrim vzajemnim sodelovanjem z Rusijo predstavlja največji izziv za evropsko politiko. Napredek bo odvisen od tega, ali bomo resnično sprejeli način življenja drug drugih in razumeli temeljne vrednote, ki se jih ne sme izdati.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospa predsednica, glavne ovire, ki vplivajo na naše stike z Rusijo, so uporaba nafte kot političnega izsiljevanja s strani Rusije, njena grožnja neodvisnosti Gruzije, genocid v Čečeniji in neuspeh izvajanja pravičnih procesov v zvezi z umoroma Ane Politkovske in Aleksandra Litvinenka. Rusija na žalost ni naredila niti enega koraka v smeri k vzpostavitvi demokracije in spoštovanju človekovih pravic, kar ni dobra napoved za prihodnja pogajanja in sodelovanje. Če želimo, da bodo naša pogajanja uspešna, moramo voditi eno samo skupno politiko solidarnosti. To je zelo pomembno, ko gre za tako pomembno sosedo Evropske unije.

Gerard Batten (IND/DEM). - Gospa predsednica, kako lahko gospa Ferrero-Waldner govori o Rusiji kot o partnerki in kako lahko gospod Vondra išče zagotovila za demokracijo in človekove pravice?

Rusija je gangsterska država, kjer se težavne politične nasprotnike, disidente in novinarje preprosto umori. Rusi imajo celo zakon, ki jim dovoljuje, da umorijo kogar koli – ruskega državljana ali državljana druge države – na tujih tleh, za kogar menijo, da predstavlja grožnjo ali je nadležen. Žrtev takšnega umora je bil moj volivec Aleksander Litvinenko v Londonu leta 2006, kar je bilo teroristično dejanje, ki ga je podprla država. Njegova družina še vedno čaka na pravico in na kazen ali sojenje njegovim morilcem v Angliji.

Osebnostno si ne želim, da bi se Evropska unija pogajala o sporazumih s komer koli o čemer koli. Toda če Komisija misli resno, zakaj potem ni zahtevala izročitve osumljenih v znak dobre volje in kot predpogoj za začetek pogajanj?

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Možnost trdnega sodelovanja z Rusko federacijo je neposredno sorazmerna z izzivi in težavami, s katerimi se moramo soočiti. Rusija je že pred nekaj časa izbrala obliko razprave in način ukrepanja, ki možnost pragmatičnega sodelovanja postavlja na drugo mesto in spodbujata trden pristop do mednarodnih odnosov, s čimer se ne moremo na noben način strinjati.

Po sporu v Gruziji smo obstali na točki, na kateri so med nami vidne razlike v stališčih o ključnih temah. Ruska federacija meni, da je prisotnost njenih enot v državah v regiji sprejemljiva in da imajo celo pravico posegati, ko se Moskvi to zdi potrebno. Vpletenost Rusije v nerešene spore se čuti celo na meji z EU in vpliva na vse nas Evropejce.

Spomniti vas moram na to, kar sem dejansko predlagal v svojih spremembah. Prisotnost ruskih enot v separatistični regiji Pridnjestrške republike vpliva na Republiko Moldavijo že skoraj dve desetletji na njeni

poti proti napredku in svobodi, da izbere lastno prihodnost. Ruska federacija mora umakniti svoje enote iz Pridnjestrške republike, da bi zagotovila temelje za to partnerstvo.

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – Gospa predsednica, vsem bi se želel zahvaliti za to zanimivo razpravo. Mislim, da je zelo pomembna za naše prihodnje odnose z Rusijo in da je zajela številne pomembne točke. Večino tega, kar je bilo tu izrečeno, lahko podprem.

Kar zadeva tiste, ki govorijo o potrebi po dejanjih, mislim, da je jasno, da je novi sporazum zelo pomemben za nadaljnji razvoj in okrepitev sodelovanja med EU in Rusijo. Jasno je tudi, da je treba novi sporazum izboljšati glede na trenutni sporazum o partnerstvu in sodelovanju. Odražati mora dejstva današnjega sodelovanja z Rusijo. Naši odnosi so danes precej globlji in obsežnejši, kot so bili pred desetletjem.

Kar zadeva tiste, ki govorijo o energiji, je treba jasno reči, da si EU želi okrepiti sodelovanje z Rusijo s pomočjo instrumentov, ki jih imamo – zasedanja v okviru dialoga o energiji ter stalnega partnerskega sveta za energijo. Zasedanje stalnega partnerskega Sveta za energijo bo potekalo v času tega predsedstva. Cilj je okrepiti zaupanje in povečati preglednost v odnosih med EU in Rusijo na področju energetike. Ne moremo si privoščiti še ene prekinitve oskrbe z energijo. Okrepiti moramo tudi mehanizem zgodnjega opozarjanja in ga narediti učinkovitejšega.

Kar zadeva tiste, ki govorijo o človekovih pravicah, menim, da so uporaba načel pravne države, neodvisno sodstvo in popolno spoštovanje človekovih pravic – vključno s svobodnimi in neodvisnimi mediji – potrebni za spodbujanje stabilnosti in napredka v Rusiji. EU z zaskrbljenostjo spremlja stanje na področju človekovih pravic v Rusiji in o tej zaskrbljenosti govorimo – in bomo govorili še naprej – na naših zasedanjih EU-Rusija. Na primer, vodenje primerov, kot je ponovno odprtje postopka proti Hodorkovskemu, bo za nas nekakšen lakmusov papir, kar zadeva pravno državo v Rusiji.

Kar zadeva tiste, ki govorijo o finančnih vzvodih, se zelo strinjam, da moramo biti v naših pogovorih z Rusijo enoglasni in da potrebujemo takšno razpravo, da bi oblikovali to enoglasnost. Enotnost in solidarnost sta bistvenega pomena in močno si bomo prizadevali, da to dosežemo. Pomembno je, da se države članice med seboj čim več obveščajo in posvetujejo o dvostranskih vprašanjih z Rusijo, ki bi lahko imela posledice za druge države članice in EU v celoti. Predloge Parlamenta v zvezi s tem bi zato bilo treba razmotriti, čeprav glede na trenutni ustroj Sveta nisem povsem prepričan, da je vzpostavitev formalnega posvetovalnega mehanizma najbolj praktičen način, da se pomaknemo naprej. Vendar pa trdno verjamem, da sta nekakšen mehanizem ali skupni pristop potrebna za dopolnitev obstoječega okvira odnosov med EU in Rusijo.

Zagotovo obstaja nekaj prostora za izboljšave v naši politiki do Rusije, enotnost in solidarnost pa sta dejansko ključni besedi v tem okviru. V Svetu že imamo dokaj intenzivno politično posvetovanje, ko je treba pokazati solidarnost, toda to je tudi vprašanje politične volje. Strinjam se, da potrebujemo večje zaupanje in razumevanje med EU in Rusijo. Preseči moramo nezaupanja preteklosti in začeti moramo graditi na pravih in čvrstih odnosih, ki so se razvijali več let, toda to je zagotovo dvostranski proces in za tango sta potrebna dva.

Nov sporazum je en način, kako lahko to storimo. Drug način je boljši dialog. Parlament mora odigrati pomembno vlogo in zato se lahko strinjam s predlogi, da je treba vlogo parlamentarnega Odbora za sodelovanje v okviru novega sporazuma okrepiti. Parlamentarna dimenzija – kot so stiki s civilno družbo – lahko ponudi veliko v smislu komuniciranja in spodbujanja temeljnih demokratičnih načel in vrednot, na katerih temelji EU. Zato se veselimo, da bomo z vami ohranili dialog v nadaljevanju pogajanj.

Benita Ferrero-Waldner, članica Komisije. – Gospa predsednica, nikoli ni preprosto razpravljati o Rusiji. Rusija je na eni strani pomembna svetovna partnerka, na drugi pa tudi velika sosedka in tukaj imate po mojem mnenju dve plati, ki le stežka prideta skupaj.

Ker je Rusija svetovna partnerka, vidimo na eni strani v njej pravo partnerko, kot sem že povedala. Na primer na Bližnjem vzhodu, pri iskanju rešitve za Izrael in Palestino, kakor tudi pri številnih drugih vprašanjih. Rusija je igrala pomembno vlogo tudi včeraj, na konferenci v Haagu, v zvezi z Afganistanom in Pakistanom; prav tako v zvezi z Iranom ali vprašanji o neširjenju orožja ali velikimi svetovnimi vprašanji, kot so podnebne spremembe, ki so bile tudi omenjene, ali v zvezi s trenutno finančno in gospodarsko krizo. Vpliv tega čutimo vsi. To velja za vse nas, velja pa tudi za Rusijo in za mnoge druge svetovne partnerke. Mislim, da nam to mora biti zelo jasno, vendar pa moramo obenem Rusijo razumeti kot veliko sosedo, ki včasih nima enakih pogledov na skupno sosedstvo kot mi. Skupno sosedstvo pa imamo, kot ste omenili že nekateri, pa naj gre za Moldavijo, Nagorno Karabah ali, seveda, Gruzijo. Poskrbeti moramo, da se bomo na tej točki približali drug drugim, vendar pa moramo tudi odkrito govoriti o težavah in obstoječih razlikah.

Eno izmed vprašanj je „vzhodno partnerstvo“, o čemer smo še prejšnji teden govorili v Parlamentu. Glavni cilj vzhodnega partnerstva, ki zadeva šest naših sosednjih držav, je pomagati tem državam, ki se želijo veliko bolj uskladiti z Evropsko unijo pri določenih ključnih vprašanjih, kot so vladni standardi, prostejša trgovina in drugo. Pri tem je po mojem mnenju pomembno, da te države postanejo naše partnerke. Toda obenem smo na večstranski platformi rekli tudi, da smo načeloma odprti za tretje države, kot je Rusija, in sicer po meri oziroma kakor je primerno; Rusija je seveda tudi polnopravna članica Sinergije Črnega morja, v okviru katere se obravnavajo regionalne zadeve.

Torej obstaja tudi možnost za sodelovanje, da presežemo nekatere obstoječe težave. Na drugi strani je tu plin. Kar zadeva plin, vemo – to sem prej že jasno povedala in bom zdaj ponovila –, da smo medsebojno odvisni. To vemo. Vemo tudi, da je kriza s plinom zmanjšala zaupanje v naše partnerje. Izpostavila je pomen določb o energiji v prihodnjih sporazumih EU/Rusija in EU/Ukrajina in te določbe bodo zato v njih tudi vključene.

Pospešiti moramo prizadevanja za oblikovanje notranjega energetskega trga, vendar moramo tudi povečati učinkovitost in razvejati oskrbo. Novi sporazum z Rusijo bi zato moral, kot vedno rečemo, določati pravno zavezujoče vzajemne obveznosti. In kot sem že rekla, vzporedno z novim sporazumom si z Rusijo kratkoročno prizadevamo tudi za učinkovitejši sistem zgodnjega opozarjanja. Predvideti bi morali tudi spremljanja in preprečevanje sporov ter rešitev, to pa bi moralo vključevati tudi Belorusijo in Ukrajino.

Vemo, da je Rusija zelo pomembna energetska partnerka, ki prispeva 40 % plina, ki ga uvažamo, in 20 % plina, ki ga porabimo. To je, kot sem že rekla, razmerje medsebojne odvisnosti. Ker predstavljamo več kot dve tretjini njihovih prihodkov od izvoza – kar je bistveno prispevalo h gospodarskem razvoju Rusije – je bistveno, da se januarski dogodki ne ponovijo, zato sodelujemo z Ukrajinci in Rusi, da bi to preprečili.

Kar zadeva človekove pravice, nimamo vedno enakih pogledov. Na eni strani, kot sem rekla, imata EU in Rusija skupne mednarodne zaveze, ki jih določajo instrumenti, ki smo jih podpisali skupaj v ZN, OVSE in na Svetu Evrope. V teh zavezah se odražajo vrednote, vključujejo pa tudi obveznost do spoštovanja odločitev organov, ki jih ti sprejmejo. To še zlasti drži za Evropsko sodišče za človekove pravice, je pa tudi očitno, da EU in Rusija zaveze različno tolmačita.

Evropska unija in Rusija sta pri teh vprašanjih izbrali pot dialoga in ta pot je prava. To pomeni, da moramo prisluhniti tudi pomislekom, ki jih ruska stran včasih izrazi v zvezi z nekaterimi okoliščinami znotraj Evropske unije, vključno z na primer vprašanjem rusko govorečih manjšin.

Res pa je tudi, kot je rekel predsednik Sveta, da obstaja jasna zaskrbljenost v zvezi z nespoštovanjem človekovih pravic v Ruski federaciji, nenehni napadi na zagovornike človekovih pravic, novinarje in druge pa mečejo slabo luč na Rusijo.

Ta vprašanja redno odpiramo v pogovorih z visokimi organi: sama sem jih odprla pred Sergejem Lavrovom, predsednik Barroso pa pred svojimi sogovorniki. To počnemo tudi v okviru naših posvetovanj o človekovih pravicah, ki potekajo dvakrat letno. Ostra razprava o človekovih pravicah je potekala tudi 6. februarja v okviru dvostranskega srečanja med predsednikom Barrosom in predsednikom Medvedevom.

Predsednik Medvedev je sam predlagal, naj se ta razprava nadaljuje na vrhu, ki bo potekal 21. in 22. maja, in pri tem ga bomo podprli. Na primer, sinočnji napad na borca za človekove pravice Leva Ponomareva je najnovejši opomnik, v kako težkem položaju so zagovorniki človekovih pravic v Rusiji. A dovolite mi, da povem, da sta se v mandatu za pogajanja, ki ga je Svet podelil Komisiji, jasno pokazali dve niti. Obe sta tu in to je vsebina našega mandata. Zato mislim, da je pravi način, da nadaljujemo na tem mandatu in pripravljeni smo, kot sem rekla, da poročamo o nadaljnjem poteku naših pogajanj, kar smo storili tudi zdaj.

Janusz Onyszkiewicz, poročevalec. – (PL) Gospa predsednica, kritike tega poročila bi rad spomnil, da to ni poročilo o Rusiji. Namen poročila je predlagati Komisiji, katera vprašanja naj odpre v dvostranskih pogovorih in pogajanjih in na katera področja naj se zlasti osredotoči. Zato se tudi ne sklicuje na Organizacijo za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE) niti na načrte predsednika Medvedeva. Vsako takšno sklicevanje bi bilo zares neprimerno. To je povsem drugo vprašanje. O njem bi bilo treba premisliti v okviru OVSE in Združenih držav, ne pa v okviru dvostranskih odnosov z Rusijo. Poleg tega predlogi te vrste ne morejo obseči na primer naše lastne kritike in ocene položaja človekovih pravic v Evropski uniji. Ta vprašanja je treba torej odpreti v pogovorih z Rusi in sčasoma se bodo v njih odrazile naše skrbi. To je ena stvar, ki sem jo želel poudariti.

Druga stvar je bolj splošna in zadeva dejansko naravo pogovorov. Rad bi poudaril, da se to poročilo izogiba izrazom, kot je strateško partnerstvo. Za to obstaja dober razlog, in sicer, da sprejet dokument, ki se nanaša

na Evropsko varnostno in obrambno politiko (EVOP), v delu, ki govori o Rusiji, vsebuje naslednje besedilo: (*poslanec je citiral besedilo v angleščini*).

„no strategic partnership is possible if the values of democracy, respect for human rights and the rule of law are not fully shared and respected; [therefore] calls on the Council to place those values at the core of the ongoing negotiations for a new Partnership and Cooperation Agreement“. [nikakršno strateško partnerstvo ni mogoče, če nam vrednote demokracije, spoštovanje človekovih pravic in načela pravne države ne bodo skupni in če jih ne bomo spoštovali; [zato] poziva Svet, da postavi te vrednote v središče tekočih pogajanj o novem sporazumu o partnerstvu in sodelovanju].

(PL) Stališče je torej popolnoma jasno. Mislim, da ne smemo pozabiti, kakšen je namen tega poročila in kakšno sporočilo želi poslati Komisiji. Na koncu bi želel gospe Bobošikovi povedati še to, da so bili Kozaki tisti, ki so pisali sultanu, in ne obratno.

Predsednica. – Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo jutri, v četrtek, 2. aprila 2009.

Pisne izjave (člen 142)

Călin Chiriță (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Poročilo gospoda Janusza Onyszkiewicza o odnosih med EU in Rusijo pozdravljam. Mislim, da je treba odnose EU z Moskvo opredeliti na pragmatični podlagi in se izogniti vsem predsodkom.

Prvič, potrebujemo ustrezno sodelovanje na področju oskrbe z energijo, kar je v našem skupnem interesu. Vendar moramo, da bi to dosegli, ustvariti solidarnost med državami članicami EU, da bodo lahko predstavljale enotno fronto v teku pogajanj z Moskvo o uvozu plina. To je samo en način, s katerim lahko evropskim državljanom zagotovimo zanesljivost oskrbe z energijo po sprejemljivih cenah. Naša naloga je, da se izognemo nastanku nove krize s plinom.

Drugič, sodelovati moramo z Moskvo, tako da bomo skupaj reševali probleme, ki zadevajo naše skupno sosedstvo in odnose z Republiko Moldavijo, Ukrajino, Gruzijo, Armenijo in Azerbajdžanom. Ta pristop mora temeljiti na pravilih mednarodnega prava ob spoštovanju celovitosti in suverenosti držav, s čimer se bomo izognili avtoritarnim težnjam. Doseči moramo napredek pri reševanju nerešenih sporov, kot so spori v Pridnjestrski republiki, Osetiji in Abhaziji.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Rusija je pomembna partnerka Evropske unije. EU od svojih partnerk pričakuje, da bodo z njo sodelovale zanesljivo in iskreno.

Medsebojna odvisnost je lahko koristna za obe strani, vendar pa to ni nujno. Lahko se zgodi tudi nasprotno in se vse skupaj pokaže kot vir nemira in sporov. Storiti moramo vse, kar je v naši moči, da bi zagotovili, da gospodarsko sodelovanje, varnost, energetska varnost, spoštovanje načel človekovih pravic in demokracije postanejo pozitivna in konstruktivna lastnost naših odnosov. Ali se bo to tudi res zgodilo, je v veliki meri odvisno od ruske strani. Rusija se lahko odloči za vrednote in standarde zahoda. Nihče je ne bo silil h kakršni koli izbiri. Rusija mora izbrati sama. Vendar pa se zavedam, da Evropa ne bo spremenila svojih vrednot, ker bi tako zahtevala Rusija ali katera koli druga država. Smo dosledni ali celo trmasti, vendar ne zato, ker bi drugačno ravnanje pomenilo, da se odrekamo svojim vrednotam.

Če bi se Evropa poslovila od svojih temeljnih vrednot, potem ne bi več mogla biti Evropa. Zato bomo vedno na primer priznavali ozemeljsko celovitost Gruzije. Tako ne ravnamo zato, ker bi do prebivalcev Gruzije čutili kakšno posebno naklonjenost. Naša drža temelji na zvestobi načelom, na katerih temelji naš svet. Če bi ravnali v škodo temu svetu, bi to bil samomor. EU si zagotovo ne želi, da bi do tega prišlo, in menim, da si tega ne želi niti Rusija.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Zagotovo lahko rečemo, da sta nedavna kriza s plinom in spor v Gruziji ustvarila nove napetosti v odnosih z Rusko federacijo.

Rusija mora prenehati izrabljati te okoliščine na način, ki ni v skladu z mednarodnimi postopki, in se vzdržati ustvarjanja novih področij vpliva.

Obenem si mora EU na vso moč prizadevati, da čim bolj zmanjša svojo energetske odvisnost od Rusije.

Vendar pa je tudi res, da je Rusija ena izmed sosed EU in ključna akterka na mednarodnem prizorišču. V odnosih EU z Rusijo obstaja velik gospodarski potencial in Evropska unija si ne more privoščiti, da ga ne bi izrabila, zlasti v trenutnem svetovnem ozračju.

Zato moramo še naprej vlagati v dialog in sodelovanje z Rusko federacijo ter oblikovati dosledno strategijo, ki temelji na skupnih, obojestransko koristnih zavezah.

To sodelovanje je lahko uspešno samo, če bo EU enoglasna in če se bo zavezala dialogu, za katerega veljajo določeni pogoji, ki pa je obenem tudi konstruktiven, utemeljen na skupnih vrednotah, spoštovanju človekovih pravic, temeljnih svoboščinah in veljavnih mednarodnih pravilih.

Katrin Saks (PSE), v pisni obliki. – (ET) Odnosi med EU in Rusijo so lani utrpeli močan udarec. Danes, po dogodkih, ki so se zgodili v Gruziji, in po ruskem priznanju enklav Abhazije in Južne Osetije, se Ruska pripravljenost za oblikovanje skupnega varnostnega območja z Evropsko unijo ter stališča strani o zadevah, ki se nanašajo na Kosovo, razhajajo bolj kot kdaj koli prej. Nadaljevanje sporov z dobavitelji plina in politizacija energetskih virov ne povečujeta zaupanja.

Veseli me, da poročilo mojega kolega, gospoda Onyszkiewicza, poziva Rusijo, da potrdi svoje obveznosti, ki jih je sprejela na mednarodni ravni, zlasti kot članica Evropskega sveta in Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi, in da ruski vladi sporoča zaskrbljenost zaradi stanja človekovih pravic in krčenja civilne družbe v Rusiji. Parlament v svojem poročilu opozarja tudi na položaj manjšin, ki živijo v Ruski federaciji, ter ruske vladne agencije poziva, naj zagotovijo preživetje in trajnosten razvoj kultur in jezikov avtohtonih narodov v Ruski federaciji.

Odnosi Evropske unije z Rusijo morajo temeljiti na partnerstvu in ne na sporih. Naši odnosi z Rusijo so prav zares odločilnega pomena z vidika pragmatičnega sodelovanja, naše sodelovanje pa je do danes koristilo mednarodni stabilnosti. Obenem morajo partnerstva temeljiti na naslednjih vrednotah: demokraciji, tržnem gospodarstvu, spodbujanju človekovih pravic in svobode govora; ne samo na komercialnih interesih in gledanju na stvari z vidika teh interesov, medtem ko trmasto zapiramo oči pred drugimi stvarmi.

Toomas Savi (ALDE), v pisni obliki. – Odnosi med Rusko federacijo in Evropsko unijo so bili v preteklih letih soočeni z nekaterimi izzivi. Po sporu med Rusijo in Gruzijo, ki se je sprožil lani avgusta, bi nekdo lahko pomislil, da brez dobrih ograj ni dobrih sosedov. V tem primeru sem vesel, da to ne drži in da je prejšnji predsednik Evropskega sveta Nicolas Sarkozy uspešno posredoval v tej krizi.

Po padcu železne zavese je Evropska unija skovala tesno medsebojno odvisnost z Rusko federacijo, ki bi jo bilo treba izkoristiti, da bi se uvedlo skupno razumevanje demokracije, človekovih pravic in načel pravne države ob sočasnem spodbujanju zanesljivih gospodarskih odnosov. Pogoste razprtije v preteklih letih so nas odvrnile od tega, da bi napredovali proti temu cilju, dialog med dvema subjektoma pa se je dejansko precej ohladil in prevzel obliko „pragmatičnega sodelovanja.“

Močno podpiram priporočilo, da bi morala Svet in Komisija še naprej vztrajati na sporazumu, ki temelji na skupnih zavezah človekovim pravicam, kot je navedeno v poročilu, saj bomo brez skupnih vrednot verjetno končali v še eni nepričakovani krizi, ki zahteva nujne ukrepe.

Richard Seebler (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Celovit nov sporazum o partnerstvu med Evropsko unijo in Rusijo je po mojem mnenju zelo dobrodošel.

Rusija je tretja največja trgovinska partnerka EU in ima poleg tega tudi velik strateški pomen v smislu oskrbe Evrope z energijo. Sporazum z Rusko federacijo postavlja temelje za izboljšano sodelovanje med dvema stranema.

Glede na to, kako pomembna sta EU in Rusija ena za drugo, pa ta sporazum ne sme ostati zgolj dejanje politične volje; zagotoviti moramo tudi, da se bo izvajal. Priporočilo Parlamenta Evropskemu svetu v prvi vrsti poudarja pomen zaščite človekovih pravic in svobode medijev v Rusiji. Ker je naš namen postopna gradnja naših odnosov v gospodarskem smislu ter v smislu varnostne in izobraževalne politike, je skrajno pomembno, da vsi naši partnerji spoštujejo evropske vrednote. Samo tako se bo lahko razvilo partnerstvo med Rusijo in Evropsko unijo v zadovoljstvo obeh strani.

Czesław Siekierski (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Zagotovitev novega sporazuma med EU in Rusijo je eden izmed glavnih izzivov, s katerimi se soočajo diplomati Evropske unije. Vloga Evropskega parlamenta je dati aktivni prispevek k naravi in vsebini sporazuma. Poročilo nudi podrobno analizo glavnih vidikov odnosa med EU in Rusijo. Predvsem vsebuje poglobljeno študijo problemov, povezanih z našim trenutnim odnosom.

Menim, da bo sprejetje poročila pomenilo pomemben korak proti novemu sporazumu o partnerstvu med Evropsko unijo in Rusijo. Ključni elementi takšnega sporazuma bi morali biti tema podrobnega posvetovanja in tudi trdnih pogajanj med obema stranema v novem sporazumu. Poročilo navaja niz problemov, katerih rešitev je zlasti pomembna za posamezne države. Želel bi opozoriti na težave v zvezi s trgovinsko izmenjavo med Poljsko in Rusko federacijo. Takšni problemi se lahko rešijo samo, če EU sprejme enotno držo.

Poročilo vsebuje obsežen seznam vprašanj, ki jih je treba rešiti. V kratkem roku ne bo mogoče doseči kompromisa o vseh teh vprašanjih, delno tudi zaradi kulturnih in družbenih razlik.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Rusija je država, v kateri temeljna načela demokracije niso vedno spoštovana. Razvpita je po kršenju človekovih pravic in omejevanju svobode izražanja, vključno s svobodo mnenja. Predsednik Medvedev in predsednik vlade Putin uveljavljata svoj vpliv prek ruskih medijev. Slednji zato ne morejo služiti svojemu temeljnemu namenu, torej ne morejo širiti informacij na zanesljiv način.

Kljub temu ne smemo pozabiti, da je Rusija ena izmed naših glavnih partnerk. Rusija igra vodilno vlogo na mednarodnem prizorišču. Je tudi glavna dobaviteljica energije in pomembna trgovinska partnerka.

Mislim, da bi se o Rusiji morali izreči jasno in glasno. Kritizirati bi jo morali zaradi njenih pomanjkljivosti v smislu demokracije, zaradi njenega nespoštovanja državljanskih svoboščin in zaradi kršenja ozemeljske celovitosti in suverenosti drugih držav. Pozvati bi jo morali, naj začne spoštovati pravice nacionalnih manjšin in ravnati v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki jih je podpisala. S tem mislim na Listino Združenih narodov, Evropsko konvencijo o človekovih pravicah in Pogodbo o energetske listini. Obenem pa ne smemo pozabiti, da je partnersvo z Rusijo zelo pomembno vprašanje za Evropsko unijo in celotno Evropo.

13. Začetek mednarodnih pogajanj o sprejetju Mednarodne pogodbe o zaščiti Arktike (razprava)

Predsednica. - Naslednja točka so izjave Sveta in Komisije o začetku mednarodnih pogajanj o sprejetju Mednarodne pogodbe o zaščiti Arktike.

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – Gospa predsednica, kot vsi vemo in kot o tem vsak dan beremo, Arktika postaja čedalje pomembnejša in si zato zasluži tudi večjo pozornost Evropske unije.

To je bilo omenjeno v resoluciji Parlamenta, ki je bila sprejeta oktobra. Pozdravljam priložnost, da lahko danes obravnavamo to vprašanje, za katerega vem, da vas posebej zanima.

V arktični regiji imajo svoja ozemlja samo tri države članice EU. Kljub temu se vpliv podnebnih sprememb in človekovih dejavnosti v tej regiji širi daleč izven same Arktike. Kar se dogaja na Arktiki ima pomembne posledice na EU kot celoto. Do sedaj je Unija vprašanja, ki so se nanašala na Arktiko, obravnavala predvsem v okviru sektorskih politik, kot sta pomorska politika ali boj proti podnebnim spremembam. Čeprav sodelovanje v okviru nove severne dimenzije zajema evropska arktična območja, Unija še ni oblikovala širše politike v zvezi z Arktiko, ki bi povezovala vsa ustrezna posamezna področja politike.

To se zdaj spreminja. Marca lani sta visoki predstavnik Solana in komisarka Ferrero-Waldner predložila Evropskemu svetu skupno poročilo o podnebnih spremembah in mednarodni varnosti. To poročilo poudarja nov strateški interes v arktični regiji. Opozarja na daljnosežne posledice, ki jih lahko okoljske spremembe povzročijo na Arktiki, in priznava, da bi to lahko vplivalo tudi na mednarodno stabilnost in evropske varnostne interese.

Poročilo poziva k oblikovanju posebne politike EU glede Arktike, ki bi temeljila na naraščajočem geostrateškem pomenu regije in upoštevala vprašanja, kot so dostop do naravnih virov in možno odprtje novih trgovinskih poti.

Komisija je nato lani novembra predložila sporočilo o EU in arktični regiji. V njem so predstavljeni različni strateški izzivi regije in predlogi konkretnih ukrepov na treh glavnih področjih: zaščita in ohranjanje Arktike v sozvočju z njenim prebivalstvom, trajnostna raba virov in okrepljeno večstransko upravljanje Arktike. Zadnja točka je bila obravnavana v resoluciji iz lanskega oktobra.

Komisija v svojem sporočilu kot enega izmed svojih ciljev politike posebej predlaga, da bi EU morala podpreti nadaljevanje razvoja skupnega sistema upravljanja Arktike, ki temelji na Konvenciji ZN o mednarodnem

pomorskem pravu (UNCLOS), in daje polnemu izvajanju vseh obstoječih obveznosti prednost pred predlaganjem novih pravnih instrumentov. To je eden ključnih elementov sporočila.

Svet je v svojem sklepu lani decembra jasno pozdravil to sporočilo, ki po njegovem mnenju pomeni prvo plast prihodnje politike EU o Arktiki.

Svet je soglašal s Komisijo, da bi si EU morala prizadevati za ohranjanje Arktike v sodelovanju z njenim prebivalstvom in da bi morala izzive, povezane z Arktiko, obravnavati sistematično in usklajeno. Po njegovem mnenju bi bilo cilje EU mogoče doseči samo v sodelovanju z vsemi arktičnimi partnerskimi državami, ozemlji in skupnostmi, opozoril pa je tudi na medvladno sodelovanje v tej regiji.

Pozdravil je tudi namero Komisije, da uporabi status trajne opazovalke in tako predstavlja Evropsko skupnost v Arktičnem svetu. Svet je posebej poudaril pomen večstranskega sodelovanja v skladu z ustreznimi mednarodnimi konvencijami, zlasti konvencijo s UNCLOS.

V skladu s sporočilom Komisije ni izrazil nobene podpore ideji o mednarodni pogodbi.

Na podlagi tega stališča Svet zdaj nadaljuje z delom na podrobnostih predloga o ukrepanju, navedenega v sporočilu Komisije. Upam, da je iz tega, kar sem danes povedal, jasno, da Svet to vprašanje obravnava zelo resno.

V celoti priznavamo naraščajoč strateški pomen arktične regije. Strinjamo se, da Evropska unija potrebuje celovito in skladno politiko. Svet bo seveda v celoti obveščal Parlament o nadaljnjem poteku dogajanj in se zahvaljuje za vaš stalni interes za to temo.

Benita Ferrero-Waldner, članica Komisije. – Gospa predsednica, želela bi se zahvaliti Parlamentu za njegov interes za Arktiko in povedati, kako cenimo vašo resolucijo o upravljanju Arktike iz lanskega oktobra. Ta je dala politično spodbudo delu Komisije na že omenjenem sporočilu „Evropska unija in arktična regija“, ki je bilo sprejeto lani novembra.

In zakaj je to tako pomembno? Smo enakega mnenja, da si arktična regija bolj kot kdaj koli prej zasluži mednarodno pozornost. Znanstveni dokazi kažejo, da se podnebne spremembe na Arktiki dogajajo veliko hitreje kot v drugih delih sveta. Samo v zadnjih šestih letih je ledeni pokrov blizu Severnega tečaja skrčil skoraj za polovico in mogoče je že presegel točko, od koder ni več vrnitve v normalno stanje. To je jasen opozorilni znak in bilo bi nespametno, če se zanj ne bi menili. Skrajno preoblikovanje Arktike vpliva na njene prebivalce, krajino in prostoživeče živalske in rastlinske vrste – tako na kopnem kot v morju.

Zato je zdaj čas za ukrepanje. Zato smo sprejeli sporočilo, ki je prvi korak v smeri k politiki EU o Arktiki in postavlja temelje za celovitejši pristop. Sporočilo je osredotočeno na tri široke cilje: zaščita in ohranjanje Arktike v sozvočju z njenim prebivalstvom, spodbujanje trajnostne rabe virov in okrepitev večstranskega sodelovanja.

Predlogi v sporočilu so rezultat zelo natančne analize, ki jo je opravila Komisija. To je vključevalo posvetovanja z vsemi zainteresiranimi stranmi v primeru Arktike, vključno z arktičnimi državami iz EU in tistimi, ki niso članice EU. To je toliko bolj pomembno, ker številne dejavnosti in ključni dosežki EU svetovnega obsega, kot so celovita pomorska politika ali podnebne spremembe, vplivajo tudi na Arktiko.

Zato naj na podlagi teh razprav in v skladu s predlogom resolucije, o kateri danes razpravljamo, poudarim, da se arktična regija razlikuje od Antarktike v številnih ključnih vidikih. V nasprotju z Antarktiko, ki je prostrana, neposeljena celina, obdana z oceanom, je Arktika pomorski prostor, obdan z neposeljeno zemljo, ki pripada suverenim državam.

Zato je ideja o vzpostavitvi zavezujočega pravnega režima, ki bi bil posebej oblikovan za Arktiko, na žalost težka, saj nobena izmed petih obalnih držav Arktičnega oceana – Danska, Norveška, Kanada, Rusija in Združene države – ne podpira takšnega režima. Zato se bojim, da takšen predlog na tej stopnji ne bo samo neučinkovit, temveč da se bo pokazal tudi kot škodljiv za vlogo in verodostojnost EU v okviru celotnega arktičnega sodelovanja. Namesto da EU večja svoja prizadevanja za to stvar, bi njeni interesi in cilji bili boljše doseženi z večjim večstranskim sodelovanjem in boljšo uporabo obstoječih pravnih instrumentov.

Konvencija ZN o mednarodnem pomorskem pravu (UNCLOS) in druge splošne konvencije že določajo obsežen mednarodni pravni okvir. Konvencija UNCLOS je tudi podlaga za reševanje sporov, vključno z določitvijo meje na morju. Želimo si, da bi se te konvencije izvajale v celoti in, kar je zelo pomembno, da bi bile prilagojene značilnostim arktične regije. Zato na primer predlagamo ureditveni okvir za trajnostno upravljanje ribištva, kjer območja in vrste še niso pokrita z drugimi instrumenti.

Drugič, tesno bomo sodelovali z Mednarodno pomorsko organizacijo, da bi razvili in okrepili trdne mednarodne standarde za varnejšo plovbo v arktični regiji ob upoštevanju človekove varnosti in okoljske trajnosti. To pomeni bodisi razširitev obstoječe zakonodaje ali sprejetje nove.

Tretjič, branili bomo tudi mednarodno priznana načela svobode plovbe in pravico do neškodljivega prehoda. Obalne države bi se morale izogniti diskriminatornim ukrepom, ki zadevajo pravila plovbe. Vsi ukrepi se bodo morali izvajati v popolnem skladu z mednarodnim pomorskim pravom.

Četrtič, ni realno predlagati mednarodnega moratorija na črpanje arktičnih virov. Večji del predvidenih rezerv mineralov, nafte in plina je bodisi na severnem ozemlju arktičnih držav ali na njihovih izključnih gospodarskih conah, nekatere od njih pa imajo daljnosežne načrte za nadaljnje črpanje. Vendar pa vztrajamo, da mora črpanje in izkoriščanje arktičnih virov vedno potekati v skladu z najvišjimi možnimi standardi, povezanimi z okoljem in trajnostjo.

Tako kot Parlament smo tudi mi zaskrbljeni glede nujnosti ukrepanja v tej regiji in naše sporočilo zato predlaga niz povezanih in posebnih predlogov. Zato se veselimo nadaljnjega sodelovanja z vami pri oblikovanju politike EU o Arktiki.

Nikoli ne izpustimo našega cilja izpred oči in sodelujmo z arktičnimi državami in mednarodno skupnostjo, da bi našli najboljši in najučinkovitejši način ohranjanja in zaščite Arktike za prihodnje generacije.

Anders Wijkman, v imenu skupine PPE-DE. – Gospa predsednica, sodeloval sem že na številnih zasedanjih v arktični regiji, ki so bila v veliki meri usmerjena prav na podnebne spremembe.

Običajno je prvi dan takšnih zasedanj posvečen resnim vplivom globalnega segrevanja na regijo, njene prostoživeče živalske in rastlinske vrste, preživetje njenih prebivalcev in tako dalje. Drugi dan je zelo pogosto posvečen priložnostim v smislu geološkega izkoriščanja. Kar je nekakšno protislovje. Pripomnil bi, da hitro izkoriščanje geoloških virov seveda pomeni zelo resna tveganja.

Strinjam se, da med Arktiko in Antarktiko ni mogoče potegniti natančne vzporednice – v tem se strinjam z gospo komisarko. Obenem, ker nimamo natančnega trajnostnega okoljskega okvira za vrste dejavnosti, ki jih zdaj raziskujejo države v tej regiji, mislim, da ta resolucija pošilja pomemben signal: bodite previdni. Dejstvo, da za njim stojijo vse politične skupine, je po mojem mnenju pomembno.

Navajamo tri možne poti za nadaljevanje: prvič, mednarodno pogodbo s, seveda, posebnimi določbami za to regijo v primerjavi z Antarktiko; drugič, moratorij do nove znanstvene raziskave in boljšega razumevanja regije ter njene ranljivosti ali občutljivosti, vendar tudi do rezultatov mnogih energetskih alternativ, ki se trenutno zelo hitro razvijajo. Mogoče v prihodnosti teh fosilnih rezerv sploh ne bomo potrebovali.

Zato menim, da tudi če se kolegi v tem Parlamentu ne bi strinjali o tem, kateri je najbolj odgovoren način za nadaljevanje, je po mojem mnenju zelo pomembno, da vsi podpremo to resolucijo. Želela bi poudariti, da želimo doseči več kot samo okrepljeno večstransko sodelovanje in dialog; zagotoviti želimo zaščito varnosti okolja in preživetje ljudi.

PREDSEDSTVO: GOSPOD COCILOVO

podpredsednik

Véronique De Keyser, v imenu skupine PSE. – (FR) Gospod predsednik, na hitro bi vas želela spomniti na to, kaj se dogaja na Arktiki, da bi vsi razumeli, za kaj gre na današnji razpravi. Globalno segrevanje na Severnem tečaju veča apetite po nadzoru naravnega bogastva tega območja. Taljenje ledu bo, kot ste povedali, olajšalo izkoriščanje velikih rezerv nafte in plina ter odprtje plovnih vodnih poti med vzhodom in zahodom, kar bo tovornim ladjam sicer prihranilo več tisoč kilometrov, vendar se bo to žal pokazalo kot uničujoče za okolje.

Zahteve petih držav – Kanade, Danske, Rusije, Združenih držav in Norveške – po suverenosti v tem območju vodijo do očitnih napetosti. Kanadski minister za zunanje zadeve je prejšnji teden napovedal, da je suverenost Kanade na ozemlju in v vodah Arktike nekaj dolgoletnega, utrjenega in zgodovinsko utemeljenega. Rekel je tudi, da bo kanadska vlada obljubila večje politično spremljanje in večjo vojaško prisotnost v kanadskih arktičnih vodah.

Te besede odmevajo v napovedih Kremlja o namerah po razvrstitvi vojaških sil na Arktiki, da bi zaščitil svoje interese. Do sedaj je ureditev tega strateškega območja določala Konvencija Združenih narodov o mednarodnem pomorskem pravu, ki jo je 10. decembra 1982 podpisalo 150 držav. Ta določa, da obalne

države izvajajo nadzor nad območjem do 200 milj od njihovih obal in da imajo gospodarske pravice do virov na morskem dnu, vendar pa se to območje lahko razširi, če države dokažejo, da je celinska polica večja od 200 milj. Takšno prošnjo lahko ZN predloži do maja 2009 – kar je zelo blizu.

Rusija je sprejela pobudo leta 2001, zato je to povzročilo vznemirjenje. Kar zadeva mojo skupino in gospoda Rocarda, ki je sprožil to razpravo znotraj Skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu in ki je bil nedavno imenovan za veleposlanika za Arktiko, in glede na posledice za energijo, okolje in vojaško varnost, Konvencija o mednarodnem pomorskem pravu za Arktiko ni ustrezna. Severni tečaj je svetovno bogastvo in ga je treba zaščititi z zavezujočo listino, v kateri mora Evropska unija igrati vodilno vlogo. Želimo si Severni tečaj, ki je čist in v katerem predvsem ni vojaških enot.

Diana Wallis, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, ta razprava očitno izhaja iz naše resolucije o upravljanju Arktike iz lanskega oktobra. Naša skupina lahko podpre željo po pogodbi o Arktiki, vendar bolj v smislu iskanja novega načina upravljanja. Pogodba je mogoče bolj simbolična, toda to, na čemer vztrajamo mi, je sodelovanje z državami ter predvsem narodi Arktike ter spoštovanje do njih. Kot ste že povedali, so ljudje tisti, ki Arktiko ločijo od Antarktike.

Mednarodne strukture že obstajajo – pravila Mednarodne pomorske organizacije (IMO), mednarodno pomorsko pravo –, vendar obstaja tudi potreba po nečem, kar bo bolj prirojeno in bolj specifično. Graditi moramo na delu Arktičnega sveta. Gospa komisarka, temu se morate čimprej pridružiti in pomagati morate graditi to politično zmogljivost. Za vsako ceno se moramo izogniti umiku v stare oblike suverenosti, ozemeljske težnje in medvladnost. Za to občutljivo območje našega planeta potrebujemo nov način upravljanja, v katerem bo vsak državljan sveta čutil, da ima nek interes ali delež.

Prav tako moramo dokazati naša priporočila, da se lahko vključimo v Arktiko, naša evropska preteklost namreč ne zadostuje. Naši mornarji in trgovci so v 17. in 18. stoletju v tako imenovani „oskrunitvi Spitsberga“ opustošili arktično okolje. Naše industrijske emisije so tiste, ki so pripeljale naravnost do aktunih podnebnih sprememb v regiji, mi pa zdaj grozimo, da bomo prav v tem občutljivem trenutku vsilili svoje vrednote in svojo tradicijo narodom Arktike. Moramo jim prisluhniti in z njimi sodelovati, kajti, iskreno, njihova zgodovina varstva okolja je boljša od naše. Naša skupina zato 50 letnega moratorija ne bo podprla.

Godfrey Bloom, v imenu skupine IND/DEM. – Gospod predsednik, živim na čudovitem otoku – lepem otoku –, ki ga Evropska unija več kot 15 let sistematično uničuje. Videl sem, kako Evropska unija na podlagi Direktive o odlagališčih na zemljišča odlaga industrijski odpad - s posmehljivim imenom „kompost“. Videl sem na sto tisoče rib, odvrženih v Severno morje. Blizu moje vasi sem videl, kako se nekoč čudovita polja pšenice in ječmena ter mlečne živine spreminjajo v polja, namenjena nekakšnemu *Miscanthus* in vsem vrstam drugih biogoriv, s čimer se uničuje naše okolje in se dvigajo cene hrane.

Evropska unija želi, da izpolnimo svoje cilje v zvezi z obnovljivo energijo. Petintrideset tisoč vetrnih turbin, velikih kot jumbo jeti, predstavlja največjo oskrunitev mojega lepega otoka po industrijski revoluciji. In zdaj hočete imeti pristojnosti v eni izmed zadnjih divjin na svetu, na Arktiki. Gospod predsednik, kolegi poslanci, naj vam torej povem, da se strinjam z gospo Wallis. Vaše dosedanje početje je grozno in odgovor mora biti: za božjo voljo, ne vtikajte svojega nosu v to.

Avril Doyle (PPE-DE). - Gospod predsednik, da, gospa komisarka ima prav. Arktika se v mnogočem razlikuje od Antarktike in prav o tej temi sem v tem Parlamentu govorila pred nekaj meseci, 8. oktobra 2008.

Arktika, kot sem dejala takrat, igra čedalje pomembnejšo geostrateško vlogo na svetu in v zadnjem desetletju se je v tej regiji pojavilo nekaj velikih problemov. Soočeni smo z odprtjem doslej zaprtih morskih poti, kar je neposredna posledica podnebnih sprememb. To ni nikakršno presenečenje, saj se Arktika segreva veliko hitreje: temperatura se je namreč v zadnjih 100 letih zvišala za 2 stopinji v primerjavi s povprečjem v drugih delih sveta, ki je samo 0,6 stopinje.

Izredno ranljiv ekosistem doživlja čedalje večji pritisk s strani držav, ki so željne virov in ki želijo izkoriščati njegov potencial brez upoštevanja njegovega temeljnega pomena kot stabilizirajoče sile v svetovnem podnebnju.

Strinjam se z gospo Wallis, da zahteva po 50 letnem moratoriju na vsakršno izkoriščanje ni ne praktična ne pametna, vendar menim, da je omejen moratorij na nova izkoriščanja – dokler ne dobimo novih znanstvenih studij – nekaj, s čimer bi se mogoče lahko strinjale vse civilizirane države.

Poleg tega ima EU med državami članicami nič manj kot tri arktične države, poleg dveh drugih sosed iz EGP, kar pomeni več kot polovico članic Arktičnega sveta po številu. To je dovolj velik razlog, da se lahko v zvezi s tem postavimo zase – v najboljšem pomenu te besede – na svetovnem prizorišču.

Arktika ima velik pomen na podnebne spremembe in samo zato moramo biti del nove oblike upravljanja te prelepe in – kot je rekel moj predhodnik – ene izmed zadnjih divjin na svetu.

Martí Grau i Segú (PSE). - (ES) Arktična regija je ena izmed najranljivejših na našem planetu. Posledice neomejenega izkoriščanja njenih naravnih virov bi bile katastrofalne, ne samo za okoliško območje in avtohtono prebivalstvo, temveč tudi za svet v celoti.

Zaradi kopnenja velikih območij so te nevarnosti postale resničnost, zato se je pojavila potreba po novi svetovni ureditvi za zaščito Arktike, ki je podobna obstoječi ureditvi za Antarktiko, pri čemer se upoštevajo razlike, ki so bile v razpravi že poudarjene.

Potrebujemo mednarodno pogodbo, ki jo bodo sklenile vse vpletene strani, med katerimi je nedvomno tudi Evropska unija; tako se bo zaščitilo edinstveno arktično okolje, zagotovila popolna trajnost vseh vrst človekovih dejavnosti in izvajala večstranska ureditev ladijskega prometa po novih morskih poteh, ki bodo postale dostopne.

V vseh letih po svojem nastanku je Arktični svet služil kot vzor sodelovanja pri reševanju skupnih problemov. V teh težkih oziroma negotovih časih moramo ta duh in razumevanje dvigniti na višjo raven, da bi tako sosednjim državam ali drugim mednarodnim akterjem preprečili, da bi se zapletali v geostrateške razprtije in tako pozabili na tisto, kar bi moral biti naš skupni cilj: ohranjanje velike skupne dediščine.

Laima Andrikiienė (PPE-DE). - Gospod predsednik, danes govorimo o zaščiti Arktike, to pa je zelo vroča tema – ne samo v Evropski uniji.

Prvič, ker naj bi arktična regija imela ogromne vire energije – kar 20 % neodkritih tehnično izkoristljivih svetovnih rezerv –, se ni mogoče upreti skušnjavi, da bi te vire izkoristili. Drugič, arktično okolje je izjemno ranljivo. Mnoge spremembe, ki se že dogajajo, bodo vplivale na vso mednarodno skupnost. Tretjič, Arktike se držijo ozemeljski spori. Tvegamo, da bomo sprožili večje spore med državami, ki želijo – tudi z vojaškimi sredstvi – zaščititi tisto, kar imajo države v regiji za svoj nacionalni interes.

Čas je, da Evropski parlament jasno izrazi svoje stališče, saj se v teh razpravah do zdaj skorajda ni udeležil, če izvezamemo resolucijo, ki smo jo sprejeli oktobra lanskega leta in v kateri pozivamo k mednarodni pogodbi za zaščito Arktike. Treba je omeniti, da države članice in pridružene države EGP tvorijo več kot 50 % članstva v Arktičnem svetu. Tako kot za Združene države, bi Arktika morala tudi Evropski uniji pomeniti strateško prednostno nalogo.

V celoti podpiram naš osnutek predloga, po katerem naj bi si Komisija in Svet prizadevala za vzpostavitev moratorija na izkoriščanje geoloških virov na Arktiki za obdobje 50 let, dokler ne bodo na voljo nove znanstvene študije. Evropski parlament bi moral prositi Komisijo, da začne pogajanja z ruskimi organi v zvezi s številnimi pomembnimi vprašanji, ki so navedena v našem osnutku resolucije. Čas je, da Arktiko uvrstimo tudi na dnevni red prihodnjega Vrhovnega sodišča EU-Rusija.

Christian Rovsing (PPE-DE). - (DA) Gospod predsednik, Grenlandija je del Kraljevine Danske, zanjo pa je v veliki meri odgovorna lokalna vlada. Arktika ni neprimerna za bivanje. Ne gre za neurejeno kopensko površino, kot je Antarktika. Nasprotno, kopenske površine so del arktičnih držav in tam že živi štiri milijone ljudi, od tega ena tretjina avtohtonih prebivalcev. Ti ljudje in njihovi narodi imajo legitimno zahtevo po izkoriščanju virov in priložnosti na tem območju. Mednarodni status ima samo morje na sredini in iz tega vidika Konvencija Združenih narodov o mednarodnem pomorskem pravu (UNCLOS) tvori ustrezno pravno podlago. Ta pristop so potrdile tudi arktične obalne države v deklaraciji iz Ilulissata leta 2008. Poleg konvencije UNCLOS obstaja še veliko število drugih mednarodnih in regionalnih instrumentov. Zato skoraj ni potrebe po dodatnem upravljanju. Obstaja kvečjemu potreba po prilagoditvi že veljavnih instrumentov. Danska je dala Arktičnemu svetu predlog, naj pregleda obstoječe sporazume za namen njihove dopolnitve. To se bo zgodilo in se mora zgoditi v sodelovanju z arktičnimi državami in arktičnimi narodi.

Charles Tannock (PPE-DE). - Gospod predsednik, Pogodba o Antarktiki je sijajen svetovni primer za to, kako je mogoče opustiti ozemeljske zahteve držav na obalnem pasu za namen mirnega sodelovanja in znanstvenih raziskav. V času, ko se svet sooča s problemom globalnega segrevanja, ki vpliva na taljenje dveh pokrovov in povzroča dviganje morske gladine, in ko se ledene arktične pomorske poti ponovno odpirajo za plovbo, je pomembno, da poiščemo podobno ureditev za ledeni – mogoče bi moral reči kopneči – sever Arktike. Pehanju za prevlado in arktičnimi viri mineralov, kot ga prikazuje melodramatična postavitev ruske zastave na morskem dnu, se je treba upreti.

EU mora poskušati prepričati pet arktičnih obalnih držav – Združene države, Kanado, Rusijo, Norveško in Dansko –, da je takšen pristop edino pameten.

Johannes Lebech (ALDE). - (DA) Gospod predsednik, kot Danec, ki sem skupaj z gospo Wallis v Skupini zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo sodeloval pri predložitvi tega predloga resolucije, mogoče nisem najbolj priljubljen. Vendar pa menim, da je osrednji pristop te resolucije dober. Dobro je, da je EU osredotočena na arktično regijo. Za mala naroda Danske in Norveške je dobro tudi, da je EU vpletena v to zadevo, tako da se nam samim ni treba igrati z velikimi fanti na tem območju, torej z ZDA in Rusijo.

Vendar pa bi želel reči, da ne morem podpreti moratorija, ki je bil zdaj vključen v resolucijo. Prvič, moratorij je dokaj nerealen. Rusija in ZDA ga ne bosta sprejeli v nobenem primeru. Poleg tega pa tudi menim, da moramo, kot je dejal gospod Røvsing, upoštevati ljudi, ki v tej regiji živijo, prebivalci Grenlandije pa seveda pričakujejo in imajo seveda tudi pravico, da bodo lahko uporabili naravne vire na svojem ozemlju, tako kot to lahko počnejo vsi drugi narodi na svojem.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). - (FR) Gospod predsednik, gospa komisarka, želela bi vas samo spomniti, da so bili severni medvedi na ledenih ploščah tisti, ki so nam pokazali, kakšne posledice ima kemično onesnaženje za ves svet. V njihovi maščobi je bil odkrit pesticid DDT in vsi dobro vemo, da to ni snov, ki bi se uporabljala na ledenih ploščah.

V vsakem primeru bi se želela zahvaliti Komisiji za predlog, ki ga je dala po razpravi v tem Parlamentu, saj je dejansko zelo nujen, zadeva pa podnebne spremembe in zaščito edinega območja, ki se je ubranilo človekovega ropanja. Tega ne smemo pozabiti.

Seveda obstaja – in s tem povzemam, kar je rekla gospa De Keyser – politična nujnost, saj smo navsezadnje prisiljeni storiti nekaj za Arktiko. Nekateri izmed lastnikov dela te celine imajo dejansko svoje načrte z njo. Zelo dobro vemo, da želi Rusija, o kateri smo pravkar govorili, postaviti svoje meje pod pomorskim območjem in jih povleči prek celinske police. Zato je to za nas nujna zadeva, kajti Rusija želi tam postaviti tudi svoje zastave in vojaške enote, kot to počne Kanada.

Kar mogoče manjka v vašem predlogu, je to, kar smo prosili že zadnjič, in sicer mednarodna pogodba za zaščito Arktike, ki nam bo omogočila, da enkrat za vselej zagotovimo njeno zaščito.

Alojz Peterle (PPE-DE). - (SL) Na Arktiki se dogaja naravna in človeška drama. Cilj naših prizadevanj bi moral biti, da temu ne bo sledila še politična ali kakšna druga drama. In poziv k odgovornemu odnosu do Arktike je klic v sili in tudi eno od vprašanj globalnega vladanja. Jaz pozdravljam vse tiste napore, ki bodo spoštljivi do avtohtonega prebivalstva na tem območju, še posebej.

Paul Rübzig (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, gospa komisarka, gospe in gospodje, na začetku bi se rad zahvalil gospe Ferrero-Waldner, ki je zares zelo tesno sodelovala z Evropskim parlamentom in je zagotovo najbolj delavna komisarka na tem področju: to zares cenim. Prisotna je bila tudi na našem srečanju s predstavniki Evropskega gospodarskega prostora prejšnji teden: navsezadnje je nordijska dimenzija tukaj posebej pomembna in tudi Diana Wallis je večkrat poudarila, da je Evropa posebej odgovorna v tej zvezi.

Mislím da smo še zlasti v finančni in energetske krizi dolžni pokazati še večji interes za to področje in se v tem smislu odzvati tudi na želje in potrebe prebivalcev, saj človek in narava drug drugemu vendarle ne predstavljata nasprotja, temveč bi se morala dopolnjevati. S tega vidika menim, da lahko pokažemo na nekaj lepih dosežkih, zlasti na področju energetske politike, in mogoče bomo sodelovanje na tem področju lahko še okrepili.

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. - Gospod predsednik, pozdravljam to razpravo, ki je prišla ob pravem času. Zaradi iskanja virov in zaradi podnebnih sprememb se je arktična regija znašla na robu korenitih sprememb. Posledic verjetno ne bo čutila samo regija sama, temveč, kot so danes tukaj potrdili že mnogi, tudi vsa EU. Na podlagi teh dogodkov je pomembno, da EU pristopi k Arktiki na celovit in strateški način in pokrije celoten niz vprašanj, kot so okolje, promet, biotska raznovrstnost, podnebne spremembe, pomorske zadeve, energtika in raziskave, kakor tudi zaščita preživetja avtohtonih prebivalcev.

Mislím, da se je Svet tega vprašanja zdaj lotil zelo resno. V glavnem podpira predloge, navedene v sporočilu Komisije. To bi moralo ustvariti podlago politiki o Arktiki, ki jo je treba oblikovati na celovit način. Kar zadeva tiste, ki govorijo o novi pogodbi, Svet o tem trenutno ni sprejel stališča, saj je šele zdaj v postopku pregledovanja predlogov Komisije. Želel bi vas samo spomniti na sklepe, ki jih je Svet sprejel decembra. V sklepu pravimo, da je cilje EU mogoče doseči samo v tesnem sodelovanju z arktičnimi državami in da bi EU morala svojo udeležbo v izvajati v skladu z veljavnimi mednarodnimi konvencijami.

Kot sem omenil že prej, se predlogi Komisije zelo podrobno preučujejo. Ti bodo po mojem mnenju omogočili dogovor o vseobsegajočem odgovoru na številne izzive, s katerimi se soočamo v arktični regiji. Pozdravljam interes tega Parlamenta in pripravljen sem ponovno priti sem in vam poročati, ko bo Svet sprejel svoje stališče.

Benita Ferrero-Waldner, članica Komisije. – Gospod predsednik, kot sem poudarila na začetku te pomembne razprave, mora Evropska unija igrati čedalje večjo vlogo v zaščiti arktičnega okolja, spodbujanju trajnostnega izkoriščanja naravnih virov in krepitvi večstranskega upravljanja Arktike. Zavezani smo ohranjanju Arktike, obenem pa je naš cilj tudi prispevati k sodelovalnemu sistemu, ki bo zagotovil trajnost, kakor tudi prost in pravičen dostop. Da bi v teh pomembnih prizadevanjih uspeli, moramo tesno sodelovati z vsemi arktičnimi državami in zainteresiranimi stranmi, kot sem povedala že prej.

Komisija zato predlaga spodbujanje celovitega izvajanja in določitve obstoječih obveznosti namesto novih pravnih instrumentov, da bi se zagotovila varnost in stabilnost. Predlaga strogo ravnanje z okoljem in trajnostno uporabo virov, kakor tudi odprt in pravičen dostop. EU je obenem že poudarila, da za območja, ki so izven državne pristojnosti veljajo dokaj splošne določbe o varstvu okolja iz te konvencije, mi pa si bomo znotraj Združenih narodov še naprej prizadevali za nadaljnji razvoj nekaterih okvirov in jih prilagodili novim pogojem ali značilnostim Arktike. Na primer, Arktiko bi bilo mogoče upoštevati v okviru novega izvedbenega sporazuma UNCLOS o morskem biotski raznovrstnosti izven območij, ki so v državni pristojnosti, norveškemu predsedstvu Arktičnega sveta pa smo že vložili svojo zahtevo. Za sprejetje zahteve Komisije je potreben enoglasen sklep vseh članov Arktičnega sveta. Na ta sklep, ki mora biti sprejet 29. aprila – tj. zelo kmalu –, lahko negativno vpliva pobuda, ki mogoče predlaga Pogodbo o Arktiki, zato moramo biti pri tem pozorni.

Na koncu mi dovolite, da povem, da arktične obalne države dajejo jasno prednost konvenciji UNCLOS kot podlagi. Evropska unija mora to upoštevati, če želimo ustvariti še močnejše sodelovanje v korist Arktiki, njenim prebivalcem in prostoživečim živalskim in rastlinskim vrstam. Zato ne smemo oslabiti obstoječih okvirov za sodelovanje, saj to ne bi zares služilo našim ciljem in interesom. Prav tako ne bi bilo v skladu z duhom vašega osnutka resolucije.

Menim torej, da pogoji za mednarodno pogodbo o Arktiki še niso pravi in da bi morali naša prizadevanja rajši osredotočiti na zagotovitev učinkovite uporabe obstoječih pravnih okvirov ter tako zapolniti vrzeli, ki mogoče še obstajajo, in prilagoditi pravila značilnostim Arktike. To se zdi precej bolj izvedljivo.

Predsednik. – Prejel sem šest predlogov resolucije⁽¹⁾, predloženih v skladu s členom 103(2) Poslovnika.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri, v četrtek, 2. aprila 2009.

14. Enako obravnavanje oseb ne glede na vero ali prepričanje, invalidnost, starost ali spolno usmerjenost (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0149/2009) o predlogu Direktive Sveta o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na vero ali prepričanje, invalidnost, starost ali spolno usmerjenost, ki ga je v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve predložila gospa Buitenweg (COM(2008)0426 – C6-0291/2008 – 2008/0140(CNS)).

Kathalijne Buitenweg, poročevalka. – (NL) Gospod predsednik, v ponedeljek je hčerka moje prijateljice prejela pismo, v katerem so jo obvestili, da ni bila sprejeta na univerzo. Razlog za to ni bila njena intelektualna sposobnost, temveč to, da je invalid. V pismu je pisalo, da ji univerza ne more nuditi oskrbe, ki jo potrebuje. Srednjo šolo je lepo opravila, torej s tem ni bilo težav, zdaj pa je naletela na oviro.

Poročilo, o katerem razpravljamo danes, se dotika srca naše družbe. Ali hočemo, da se na ljudi zaradi njihove starosti, spolne usmerjenosti, vere ali prepričanja ali invalidnosti gleda kot na drugorazredne državljane, ali pa si želimo družbo, v katero se bodo lahko vsi vključili v celoti? Ko ljudje naletijo na zavrnitev pri najemu stanovanja ali posojilih samo zaradi tega, kdo so, ne gre samo za krivično ravnanje z njimi, temveč se z odpisovanjem ljudi kviri tudi družba v celoti.

⁽¹⁾ Glej zapisnik.

Današnjega dne sem se veselila in ga nestrpno pričakovala. Na jutrišnjem glasovanju bo veliko tega na kocki. Evropski parlament zahteva evropske direktive o enakem obravnavanju oseb že od leta 1995. Amsterdamska pogodba pa nam je končno dala pravno podlago zanje. Tako smo leta 2000 dobili nekaj pomembnih direktiv: direktivo o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost, katere področje obsega tako trg delovne sile kot preskrbo z blagom in storitvami, pa tudi direktivo o boju proti diskriminaciji na podlagi vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti – čeprav je slednja omejena na trg delovne sile.

To je začelo povzročati probleme, kajti diskriminacija je prepovedana na več področjih, tudi med spoloma. Parlament je vedno nasprotoval hierarhiji podlag za diskriminacijo, ki je nastala. Navsezadnje, zakaj bi bilo mogoče zavrniti posojilo nekomu zato, ker je homoseksualec, ne pa zato, ker je temnopolt? Zaščita mora veljati enako za vse. To horizontalno direktivo smo zagovarjali vsi, med nami pa so tudi razlike v tonu in včasih tudi v sami vsebini. A vendar je do zdaj velika večina v Parlamentu pokazala voljo, da popravi trenutno neravnovesje, in prav to sporočilo moramo jutri prenesti v Svet, zato upam, da bomo imeli čim večjo večino.

Želela bi se zahvaliti mnogim, ki so prispevali k poročilu. Predvsem pripravljavcem osnutka, zlasti pa gospe Lynne iz Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve. Mnogi njeni predlogi so bili vključeni v besedilo. Želela bi se zahvaliti tudi poročevalcem v senci, gospodu Gaubertu, gospe Bozkurt, gospe in't Veld in gospe Kaufmann. V nizozemščini imamo pregovor, ki dobesedno pomeni „skočiti prek lastne sence“, kar pomeni preseči samega sebe – stopiti naprej z mesta, na katerem se je človek neprestano vrtel –, to pa velja za poročevalce v senci. Menim, da nam je to uspelo. Resnično sem ponosna na kompromis, ki ga je sprejela velika večina v Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve. Ta se je izboljšal. Želela bi se zahvaliti tudi številnim drugim osebam, ki so k temu prispevali, predvsem pa eni: to je gospod Cashman. Njemu se zahvaljujem za vse nasvete, ki mi jih je dal, za vse njegovo lobiranje in za navdih in prijateljstvo, ki ju je nudil v zadnjih letih.

Kar zadeva vsebino poročila, ta prepoveduje diskriminacijo na štirih podlagah. To smo že uredili za trg delovne sile, zdaj pa gre še za preskrbo z blagom in storitvami, socialno zaščito – vključno s socialnim in zdravstvenim varstvom – ter izobraževanje. Vendar pa vsako razlikovanje še ni diskriminacija. Na primer, zavarovalnice smejo še naprej razlikovati glede na spol ali invalidnost pod pogojem, da lahko to objektivno upravičijo. Potrebujemo določbe za številne invalide, vendar pa so bile določene omejitve glede tega, kaj se šteje za primerno. Odstopanja so torej pod določenimi pogoji dovoljena, vendar je enako obravnavanje pravilo in o tem bomo glasovali jutri. Ali v Evropi ne vidimo nič drugega kot zgolj trg, ali pa vidimo v njej tudi vir civilizacije?

Moram reči da sprememba 81 v vsakem primeru kaže, kakšno je stališče gospoda Webra in 41 drugih. Zakonodaje o enakem obravnavanju si preprosto ne želite in pika. Zato ni pomembno, kakšne kompromise poskušam doseči, če protidiskriminacijski zakonodaji nasprotujete že v načelu. S tem ne nudite sprememb, temveč zavračate celoten predlog. Tu se naše poti razhajajo – nevtrarno stališče ni mogoče. Počakajmo do jutri in videli bomo, katero smer bo izbrala večina v Parlamentu.

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, cenim veliko zanimanje za ta predlog, kar dokazujejo tudi številni predlogi sprememb, ki jih je predlog povzročil. To kaže, da je boj proti diskriminaciji v vsakdanjem življenju naša stalna prednostna naloga tudi v času resne gospodarske krize. Pozdravljam tudi odlično poročilo, ki ga je predložila gospa Buitenweg in odobril Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, kakor tudi izjemen prispevek gospe Lynne in Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve.

Osnutek poročila podpira velikopoteznost in poskuse osnutka direktive, ki ga je predložila Komisija. Po mojem mnenju je poročevalka uspela povezati različne poglede in doseči splošno soglasje različnih političnih skupin. Želel bi čestitati Parlamentu za podporno vlogo, ki jo je odigral pri predložitvi osnutka direktive.

Kar zadeva predlagane spremembe, se strinjam z mnogimi predlogi o izboljšavah, ki so vsebovani v osnutku poročila. Kljub temu pa bi želel reči, da ta osnutek zahteva popolno soglasje v Svetu, zato moramo biti realni.

Vem, da je problem raznovrstne diskriminacije za vas temeljnega pomena. Popolnoma se zavedam dejstva, da so ljudje, ki so žrtve raznovrstne diskriminacije, zelo resno prizadeti. Vendar pa obenem menim, da tega problema ni mogoče dokončno rešiti na pravni ravni, saj se ta direktiva uporablja samo za štiri možne primere diskriminacije.

V sporočilu Komisije o nediskriminaciji iz julija 2008 smo se zavezali k odprtju razprave o tem vprašanju v okviru novo ustanovljenih skupin vladnih strokovnjakov. Razprava je bila že odprta. Torej se vprašanja raznovrstne diskriminacije ne zanemarja.

Sam bi privolil v sklicevanje na raznovrstno diskriminacijo na področjih, ki jih obravnava ta osnutek direktive. Strinjam se, da moramo jasneje opredeliti delitev pristojnosti med EU in državami članicami. Direktiva ne bo samo spremenila opredelitve kot takšne, temveč je njen cilj doseči najvišjo mogočo raven pravne gotovosti.

Strinjam se tudi, da je treba pri obravnavanju primerov domnevne viktimizacije upoštevati svobodo izražanja. Vendar se moramo zavedati, da koncept viktimizacije zahteva močne dokaze. Na kocki mora biti človekovo dostojanstvo, obstajati pa mora tudi sovražno ali ponižujoče okolje.

Soglašam z vključitvijo koncepta „diskriminacije prek povezave“ v smislu nedavne sodbe v primeru Coleman, vendar je ta koncept treba uporabiti samo, kadar gre za neposredno diskriminacijo in viktimizacijo.

Kar zadeva finančne storitve, se strinjam, da morajo ponudniki storitev zagotoviti določeno raven preglednosti, vendar pa imam nekatere dvome o formulaciji v vašem osnutku. V celoti se strinjam, da se direktiva ne bi smela uporabljati za izključno zasebne transakcije. Stališči Komisije in Parlamenta sta tukaj zelo podobni. Kar zadeva ljudi s telesnimi okvarami, lahko podprem sklicevanje na odprto opredelitev telesne okvare, ki se uporablja v Konvenciji ZN o pravicah invalidov.

V osnovi se strinjam tudi z nekaterimi pripombami o konceptu invalidnosti, ki so vključene v vaše predloge sprememb. Vendar se mi zdi, da je treba poudariti, da mora biti besedilo pravne ureditve zelo natančno. Strinjam se z nekaterimi drugimi izraženimi idejami, vendar je po mojem mnenju treba zagotoviti jedrnatost in razumljivost člena 4.

Gospo in gospodje, veselim se vaših mnenj, na katera bom odgovoril v tej razpravi.

Elisabeth Lynne, poročevalka mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve. – Gospod predsednik, želela bi se zahvaliti poročevalki za velik trud, ki ga je vložila v to poročilo, in naše tesno sodelovanje pri tem. In res smo tesno sodelovali, kot poročevalka ve, ne samo na tem poročilu, temveč smo z drugimi na tem vprašanju delali že več let, pravzaprav 10 let, odkar sem sama prišla v Evropski parlament. Spominjam se, da smo takrat skupaj sedeli na obravnavah o členu 13. Zdaj smo dočakali, da lahko razpravljamo o protidiskriminacijski direktivi, končno imamo možnost, da sprejmemo zakonodajo proti diskriminaciji na vseh podlagah, ki niso bile vključene – torej na podlagi invalidnosti, starosti, vere ali prepričanja in spolne usmerjenosti. Na to smo čakali dolga leta. Upajmo samo, da bomo dobili podporo velike večine.

Že mnoga leta se borim proti diskriminaciji na podlagi invalidnosti in starosti, a že od nekdaj sem prepričana, da za seboj ne smemo pustiti nikogar. Nismo mogli sprejeti samo direktivo o invalidnosti, potem pa samo direktivo o starosti, kajti menila sem, da bi spolno usmerjenost in vero preprosto pozabili. Zato sem v svojem lanskem poročilu na lastno pobudo zahtevala enotno direktivo, ki bi obravnavala vsa področja, ki še niso bila vključena. Vesela sem, da se je to zgodilo. Prav tako sem zelo zadovoljna, da smo za to poročilo na lastno pobudo dobili v Parlamentu tako veliko večino. Iz Komisije in Sveta vem, da je bil to eden izmed razlogov, zaradi katerega se jima je zdelo varno predložiti ta predlog. Zaradi tega mora zelo velika večina jutri podpreti to poročilo.

Želela bi se tudi močno zahvaliti komisarju Špidli. Sicer sem se mu že velikokrat zahvalila, vendar sem se mu želela zahvaliti še na plenarnem zasedanju, kajti resnično menim, da brez njegove podpore in pomoči zdaj ne bi imeli pred seboj tega predloga. Zato, gospod komisar, iskrena hvala v imenu mnogih izmed nas, da ste to potisnili naprej. Vem, da ste v to vložili veliko truda.

Predlog smo sprejeli v Odboru za zaposlovanje in socialne zadeve, kakor tudi v Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve. Zdaj potrebujemo veliko večino. V EU bi morali biti vsi deležni enakega obravnavanja. Tako invalid v vozičku kot invalid s psom vodičem bi morala imeti prost dostop kjer koli v Evropski uniji. Oseba drugačne spolne usmerjenosti bi morala imeti možnost, da najame katero koli hotelsko sobo, ki si jo želi, in da se nastani v katerem koli hotelu, ko gre na počitnice. Vsi starejši ljudje bi morali imeti pravico do dostopa do zdravstvenih storitev ne glede na starost. Ljudje različnih ver ne bi smeli biti diskriminirani.

Vse, ki razmišljate o tem, da bi glasovali proti, pozivam, da tega ne storite. To je temelj Evropske unije. Temeljimo na človekovih pravicah in protidiskriminaciji. Prosim, podprite ta predlog.

Amalia Sartori, pripravljavka mnenja Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v Odboru za okolje, javno zdravje in varnost hrane smo v prvi vrsti obravnavali potrebo po zagotovitvi enakega obravnavanja, kar zadeva zdravje. Druga področja so temeljito obravnavali drugi odbori, predvsem pa poročevalka in komisar, zato smo se odločili, da sami pojasnimo samo to vprašanje zdravja.

Naš prvi korak je bil opozoriti na velike neenakosti med državami članicami, ki še vedno obstajajo pri dostopu do zdravstvenega varstva. Dostop do zdravstvenega varstva je temeljna pravica, ki jo potrjuje člen 35 Listine o temeljnih pravicah, ena izmed glavnih nalog državnih organov držav članic pa je vsem zagotoviti enak dostop do kakovostnega sistema zdravstvenega varstva. Zato je obenem, ko se zavedamo različnih pristojnosti Evropske unije in držav članic, pomembno, da EU stori vse, kar je v njeni moči v zvezi s smernicami, vendar tudi v zvezi z direktivami, ki jih postopoma obravnavamo in oblikujemo skupaj z resolucijami in uredbami. Te moramo s tem temeljnim ciljem prenesti na države članice, kjer je mogoče.

Zlasti se spremembe, ki smo jih poudarili v Odboru za okolje, javno zdravje in varnost hrane, tiste, ki se nanašajo na spodbujanje programov zdravstvenega osveščanja, nadaljevanje spodbujanja ukrepov za boj proti nasilju nad ženskami, boj proti zavrnitvi zdravstvene oskrbe na podlagi starosti, predvsem pa in s tem se vračam k temu vprašanju spodbujanje enakega dostopa do kakovostnih storitev v vseh državah članicah.

Lissy Gröner, pripravljavka mnenja Odbora za kulturo in izobraževanje. – (DE) Gospod predsednik, kot poročevalka Odbora za kulturo in izobraževanje za novo protidiskriminacijsko direktivo o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na vero ali prepričanje, invalidnost, starost ali spolno usmerjenost, toplo pozdravljam prelog Komisije in se želim predvsem zahvaliti gospodu Špidli.

Ankete Evrobarometra kažejo, da približno tri četrtine prebivalcev EU meni, da je na tem področju treba ukrepati. Odbor za kulturo in izobraževanje je zahteval spremembe in dodatke na treh področjih. Prvič, vključitev spolov. Strinjamo se z doseženimi kompromisi. Zagotoviti želimo dostop do medijev in izobraževanja ter odpraviti raznovrstno diskriminacijo; pri tem je bilo doseženih nekaj dobrih kompromisov.

Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu je podprla to celovito horizontalno direktivo. Če bodo nemški konservativci in liberalci direktivo zdaj v celoti zavrnili, bodo pokazali svoj pravi obraz: da še naprej želijo diskriminirati homoseksualce in širiti propagando. V okviru nove direktive ni več potrebe, da bi se bali skrajnežev, kot so scientologi: še naprej bo mogoče zavrniti oglaševanje ali rezervacijo konferenčnih dvoran. Odbor za kulturo in izobraževanje enoglasno podpira horizontalno okvirno direktivo.

Donata Gottardi, pripravljavka mnenja Odbora za pravice žensk in enakost spolov. – (IT) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, prevzemam besedo, da bi poročala o pozitivnem rezultatu v Odboru za pravice žensk in enakost spolov, kar ni slučaj, saj je naš odbor vaju izvajanja poglobljenih preiskav na področju enakega obravnavanja, enakih možnosti in prepovedi diskriminacije.

Mnenje, ki smo ga sprejeli v odboru, je poslalo več močnih sporočil, ki bodo, upam, upoštevana, ko bo besedilo sprejeto. S to direktivo pa se krog ni ne zaprl ne končal. Če bi se to zgodilo, bi lahko bilo področje diskriminacije na podlagi spola oslABLjeno. Ta direktiva bi morala biti priložnost, da obnovimo prizadevanja na protidiskriminacijskih direktivah, pri čemer moramo začeti z dodajanjem dveh novih konceptov, o katerih se vsi strinjamo: raznovrstne diskriminacije, kjer sta prisotna dva ali več dejavnikov, in diskriminacije prek povezave z osebo, ki je neposredno prizadeta. Oba sta ključnega pomena za ženske, pa tudi za druge skupine. Ta direktiva bi morala biti spodbuda za izboljšanje nacionalne zakonodaje, predvsem v državah, kot je moja, kjer je potreben preobrat.

Manfred Weber, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, komaj si še upam prevzeti besedo na tem mestu; glede na splošno ozračje na tem zasedanju, si komaj še upam postavljati vprašanja. Seveda smo vsi proti diskriminaciji, ampak človek si kar ne upa vprašati, kakšno pot ubiramo tukaj, ker se boji, da ga bodo potisnili v kot.

Gospe in gospodje, o cilju se vsi strinjamo in bil bi vesel, če bi se lahko vzdržali drugačnih namigov. To, o čemer razpravljamo, je pot do tega cilja, in to bi morala biti legitimna tema razprave, tudi v Skupini Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov.

Najprej imam vprašanje za komisarja: ker stara direktiva, torej obstoječa protidiskriminacijska direktiva, še ni bila prenesena v države članice – proti desetim državam članicam namreč potekajo postopki za ugotavljanje kršitev –, se moramo resno vprašati, zakaj nam je treba to direktivo spreminjati, ko vendar še ni bila niti

prenesena. Je to dovolj resno vprašanje, ki ga lahko postavimo? Zato je ponovna predložitev te zadeve odboru dejansko argument, ki bi ga tukaj morali imeti možnost sprožiti.

Tudi pri drugem vprašanju lahko govorimo o vsebini. Na primer, postavlja se vprašanje, zakaj se cerkve, ki so bile tesne partnerke levičarjev, ko je šlo za zaščito beguncev, zdaj obračajo na nas. Cerkve, ki so nekoč bile vaše partnerke, zdaj prihajajo k nam in pravijo, da imajo težave z določenimi deli besedila. Ko ljudje iz medijev, časopisne hiše, pridejo k nam in nam rečejo, da imajo vprašanja, bi morali ta vprašanja tudi resno obravnavati. Ko govorimo o družinah, nam komisar pove, da državam članicam ne želi ničesar vsiljevati, a seveda je to, kar počnemo s to direktivo, usklajevanje skozi zadnja vrata. Seznam se nadaljuje. Omeniti bi bilo mogoče različne argumente, ki so v naši skupini razlog za zaskrbljenost, precejšnjo zaskrbljenost. Te stvari je mogoče omeniti, četudi se ena izmed njih nanaša na boj proti diskriminaciji.

Levičarji v tem Parlamentu so danes zelo zadovoljni sami s seboj, saj ponovno oblikujejo novo zakonodajo o številnih točkah. Zato bi nam moralo biti omogočeno, da se vprašamo, ali bo na koncu zakonodajni pristop tudi dejansko prinesel veliko novih koristi ljudem, ki jih poskušamo zaščititi. So tudi druge temeljne vrednote, ki bi jih bilo treba upoštevati: na primer, če želimo vključiti zasebne pogodbe, kot to želi Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu – ne samo komercialne, temveč tudi zasebne – nam mora biti omogočeno, da se vprašamo, če ni tudi svoboda sklepanja pogodb pomembna temeljna vrednota, ki bi jo v Parlamentu morali ščititi.

Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov nasprotuje diskriminaciji in si bo vedno prizadevala za boj proti njej, vendar ji mora biti omogočeno, da v tem Parlamentu razpravlja o načinu, kako to storiti.

Emine Bozkurt, v imenu skupine PSE. – (NL) Jutri bomo imeli edinstveno priložnost, da naredimo zgodovinski korak v boju proti diskriminaciji: da torej temu pojavu rečemo „ne“. Trenutno imamo dejansko dokaj čudno situacijo, saj obstajajo razlike v zaščiti pred diskriminacijo. Za dejstvo, da protidiskriminacijska zakonodaja nudi zaščito izven delovnega mesta temnopoltim homoseksualcem pred diskriminacijo na podlagi barve kože, ne pa tudi na podlagi spolne usmerjenosti, ni primerneга pojasnila.

Jutri bomo lahko pokazali, da Evropski parlament ne dopušča več diskriminacije na podlagi starosti, invalidnosti, spolne usmerjenosti ali verskega prepričanja. Evropa je navsezadnje tukaj za vsakogar. Nesprejemljivo je, da se nekoga, ki želi najeti avto ali nepremičnino, zavrne zaradi njegove ali njene vere. Poleg tega bi bilo invalidom v vozičkih treba omogočiti, da uporabljajo bankomate oziroma da imajo enak dostop do vlakov in postaj kot vsi drugi. Ni primerneга pojasnila, zakaj banka omogoča komu, ki je starejši od 65 let, da je več tisoč evrov v minusu, obenem pa mu ne dovoli najeti skromneга posojila. Vsi se počasi staramo in če malo pomislimo, bo kmalu vse to doletelo tudi nas.

Razlike v mnenjih niso pripomogle k enostavnim pogajanjem, vendar smo lahko ponosni na rezultat, ki ga je ustvaril Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve – h kateremu so se v tistem času zavezale celo vse stranke. Predlog je sprejemljiv in realen. Potrebne bodo prilagoditve, da bi se na primer invalidom omogočil dostop do blaga in storitev, vendar to pomeni, da bodo lahko spet aktivno udeleženi v družbi. Te prilagoditve ne bodo ustvarile nesorazmernega naknadneга bremena, upoštevana pa je bila tudi dobra časovna omejitev za izvršitev. Prilagoditev ni treba izvršiti takoj; od držav članic ne pričakujemo, da še isti trenutek obnovijo svoje železniške postaje. Kar od držav članic zahtevamo, je, da začnejo takoj upoštevati dostopnost za invalide v prihodnjih oblikah gradenj in prevoza.

Poleg tega ne morem dovolj poudariti, kako pomembno bo to poročilo za evropske državljane – saj gre v njem dejansko samo za ljudi. Ne smemo pozabiti, da si v skladu z Evrobarometrom 87 % Evropejcev želi, da se sprejmejo ukrepi glede podlag za diskriminacijo na podlagi te direktive. To vključuje tudi vaše volivce, gospod Weber. Naša skupina, Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu, je navdušena nad predlogi za reševanje problema raznovrstne diskriminacije, ki je zdaj del tega poročila.

Si lahko predstavljate, da se temnopolta invalidka v vozičku lahko počuti kot žrtev diskriminacije? Zelo malo držav je seznanjenih s konceptom raznovrstne diskriminacije. V večini primerov bi pri poročanju o vrsti diskriminacije ta ženska morala izbirati med možnimi podlagami za diskriminacijo. Možno je, da je več podlag medsebojno povezanih in da ni samo ene podlage za diskriminacijo te ženske. Zato ji mora biti dana priložnost, da vloži pritožbo in prejme zadoščenje in pravico. Zato pozivam Parlament, da ohrani te pomembne določbe.

Gospe in gospodje, prosila bi vas, da podprete to direktivo. To bo Parlamentu omogočilo, da jasno in nedvoumno pove, da diskriminacije ni več mogoče dovoljevati in da so po mnenju Parlamenta pravice vseh državljanov enako pomembne. Naredimo torej ta korak.

Sophia in 't Veld, v imenu skupine ALDE. – (NL) Gospod predsednik, na začetku bi želela še sama izreči iskreno pohvalo in zahvalo poročevalki, ki je opravila izjemno delo. Moja skupina je navdušena, da je predlog direktive končno pred nami, in sicer skoraj pet let potem, ko je to obljubil gospod Barroso. Diskriminacija je v nasprotju z evropskimi pogodbami, Listino o temeljnih pravicah Evropske unije in Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic. Vendar pa pogodbe, konvencije in slovesne deklaracije bolj malo koristijo na sodišču. Evropski državljani morajo dobiti instrument za izvajanje svojih pravic.

To, in ne mlečne kvote ali pravila javnih naročil ali strukturni skladi, je smisel Evropske unije, gospod Weber: evropsko območje, kjer je vsak svoboden, da si uredi svoje življenje, kakor sam želi. Enotno evropsko območje, v katerem so vsi enaki pred zakonom, uživajo enake možnosti v družbi in se z njimi spoštljivo ravna. Sama direktiva za to ne bo dovolj, je pa predpogoj. Ta direktiva govori o Evropi kot skupnosti vrednot, o vrednotah pa se 27 vlad ne more pogajati v okviru običajnega trgovanja z nacionalnimi interesi. Vrednote določamo skupaj kot državljani, v okviru odprte razprave, Evropski parlament pa je pravi prostor za to.

Da, gospod Weber, nekatera področja so zelo občutljiva, zlasti kadar gre za spolno usmerjenost in vero. Vendar pa smo odgovorni za vse naše evropske državljane in ne moremo dovoliti, da bi se Evropa spremenila v *Živalsko farmo*: „Vsi Evropejci so enaki, vendar so nekateri bolj enaki od drugih“. Svoboda vere in vesti sta temeljni pravici, za kateri bi se borila na barikadah. V svobodni Evropi mora imati vsak svobodo do lastnega prepričanja. Prav to je temelj demokracije. Vendar pa se svobode vere ne sme zlorabljati za diskriminacijo drugih.

Včeraj je Agencija Evropske unije za temeljne pravice objavila svoje drugo poročilo o homofobiji v Evropi. Sramota je, da se mora v letu 2009 na milijone ljudi v Evropi samo zaradi svoje spolne usmerjenosti še vedno bati diskriminacije, sovraštva, nasilja in celo umorov. Gospoda Webra lahko pomirim, da so zakoni o sklenitvi zakonske zveze še vedno pod pristojnostjo države in bodo tam tudi ostali; ta direktiva tega ne spreminja. Vendar je prepoved sklenitve zakonske zveze zaradi vere, rase ali spolne usmerjenosti v Evropi 21. stoletja anomalija. Mnogi ljudje mislijo, da je popolnoma sprejemljivo, da vlade prepovejo sklenitev zakonske zveze ali partnerstvo med dvema odraslima osebama istega spola. Vendar, ali bi se nam zdelo sprejemljivo, če bi – kot se je dogajalo v preteklosti – vlade prepovedovale tudi sklenitev zakonske zveze med židi in nežidi, katoliki in protestanti, temnopoltimi in belci? To je nesprijemljivo.

Gospe in gospodje, pozivam vas, da podprete to poročilo, kajti to bo v interesu državljanov, ki jih vsi skupaj predstavljamo. Kompromisi niso idealna rešitev za nikogar, tudi za nas ne; vendar presežimo sami sebe, kot je rekla gospa Buitenweg.

Na koncu bi želela pozvati tudi Svet, naj upošteva priporočila Parlamenta. Res je, da ima vsaka država članica svoje probleme, vendar je Evropski parlament pokazal, da je razlike mogoče premostiti in da se lahko strinjamo o pravicah za vse evropske državljane.

Konrad Szymański, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, Evropska komisija meni, da ta predlog ne želi spreminjati zakonodaje o sklenitvi zakonske zveze ali posvojitvene zakonodaje v državah članicah. Komisija trdi, da ne želi spreminjati pravnega položaja Cerkve in verskih teles, ki so vključena v vzgojo in izobraževanje.

Poročilo gospe Buitenweg te omejitve v vseh pogledih ignorira. V predlogu spremembe 50 ruši zagotovila za nacionalne zakone o družini in posvojitvah. S predlogi sprememb 12, 29 in 51 poročilo predstavlja napad na svoboščine verskih izobraževalnih ustanov. Predlog spremembe 52 poročila ruši zagotovilo za svobodo samih verskih skupnosti v državah članicah. Povsem jasno je, da evropska levica želi skržiti evropsko integracijo na eno samo vprašanje. Pravzaprav je obsedena z vsiljevanjem najnovejših zahtev homoseksualcev z vsemi mogočimi sredstvi. To je do zdaj najresnejši napad na verodostojnost tega Parlamenta.

PRESEDSTVO: GOSPOD DOS SANTOS

podpredsednik

Raül Romeva i Rueda, v imenu Skupine Verts/ALE. – (ES) Gospod predsednik, vztrajati moram na enem temeljnem dejstvu. Evropski projekt bo verodostojen samo, če bo Evropa razumljena kot prostor, v katerem je vsaka vrsta diskriminacije preovedana z zakonom. To je temelj današnje razprave.

Zato je presenetljivo, da nekateri moji kolegi poslanci, ki v vseh drugih razpravah nastopajo tako proevropsko, postanejo popolnoma antievropski, ko gre za pravice in svoboščine.

Te drže ne moremo dopustiti. Nesprejemljivo je, da danes v Evropski uniji še kdor koli trpi zaradi diskriminacije na podlagi istospolne zveze, invalidnosti, starosti ali zato, ker njegovo prepričanje ali vera nista v skladu s prepričanjem ali vero večine, kar je bilo tudi omenjeno. To ni Evropa, v kateri želim živeti, zagotovo pa to ni Evropa, za katero si vsak dan prizadevam, tako znotraj kot zunaj tega Parlamenta.

Zato menim, da je bil predlog za direktivo potreben. V svoji zasnovi in načelih je dober. Mogoče ni tak, kot bi ga izdelal jaz ali mnogi izmed nas, vendar je dobra izhodiščna točka. Upam, da bo jutri večina podprla poročilo gospe Buitenweg, kot to nameravam storiti tudi sam, saj verjamem, da gre za ustrezen tok dejanj. Z veliko nestrpnostjo pričakujem tudi sprejetje druge točke, ki obravnava izvajanje ali ponovno izvajanje člena 7(2). To je jamstvo za temeljno vprašanje: da je treba vsem združenjem in organizacijam, ki delajo na protidiskriminacijskem področju, tudi dovoliti, da predstavljajo in branijo žrtve diskriminacije. Ne smemo pozabiti, da so te osebe pripadniki najranljivejših skupin, zato moramo imeti zagotovilo, da jih bo mogoče predstavljati in ustrezno braniti.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej bi se želela zahvaliti naši poročevalki, gospe Buitenweg, za ves njen trud. Ta zadeva je bila v njenih rokah še posebej na varnem.

Parlament že več let poziva k tej direktivi, kar dejansko pomeni, da je njeno sprejetje pred koncem tega parlamentarnega mandata temeljnega pomena. Obenem je izredno pomembno, da Komisija čimprej predstavi predlog za boj proti diskriminaciji na podlagi spola, da bi se končno odpravila obstoječa hierarhija oblik diskriminacije. V zvezi z vsem drugim ne morem, da ne bi izrazila presenečenja, da v predlogu spremembe 96 Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov poskuša iz področja uporabe direktive odstraniti diskriminacijo na podlagi prepričanja. Gospe in gospodje iz skupine PPE-DE, ali vam moramo res poudariti, da je pravna podlaga, na kateri sloni predlog direktive – in sicer člen 13 Pogodbe ES – uzakonjena že od začetka veljavnosti Amsterdamske pogodbe leta 1999, pred 10 leti? Ali vas moram spomniti, da se vse podlage diskriminacije, navedene v členu 13, brez izjeme štejejo za enake? Poleg tega, gospe in gospodje iz skupine PPE-DE, ni mogoče, da bi spregledali, da člen 10 Listine EU o temeljnih pravicah vero in prepričanje vsakega posameznika šteje za enakovredni.

Veste, gospod Weber iz stranke CSU, vaše argumente sem res slišala, ampak moram reči, sam Bog ve, da so predpotopni. Vaš predlog spremembe 81, ki zavrača celotno direktivo, spremlja dokaj iskreno cinično opravičilo, in sicer, da naj bi prenos direktive ustvaril preveč birokracije. Veste, gospod Weber, nikakor ne morem razumeti teh poskusov, da se ljudem odrečejo njihove pravice, zlasti pa s takšnim opravičilom, zato upam, da bo vaš predlog spremembe 81 na jutrišnjem glasovanju na plenarnem zasedanju jasno zavržen. EU mora končno narediti še en korak v smeri k boju proti diskriminaciji v naši družbi.

Johannes Blokland, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Gospod predsednik, ta Parlament se zavzema za državljanske svoboščine, med katerimi je tudi svoboda izražanja. Pomembna svoboda je svoboda staršev, da izberejo šolo za svoje otroke. Krščanske šole in ustanove v moji državi se namenoma odločajo za politiko sprejema, ki je v skladu z identiteto njihove šole.

Nizozemska dopušča prostor za politiko sprejema, ki je v skladu s temeljnimi načeli šole. Lahko se določijo zahteve, ki so potrebne za uresničitev namena in temeljnih načel šole. Starši lahko izberejo šolo, ki je vestna v tem smislu in ki resno jemlje Sveto pismo. Gre za razširitev svobode vere, ki spoštuje prepričanje staršev v zvezi z interesi za izobrazbo njihovih otrok.

Vendar pa predloga sprememb 29 in 51 šolam omejujeta svobodo do takšnih izbir na podlagi načela, poleg tega pa se tudi strinjam z gospodom Webrom in drugimi. Ta predlog ni v skladu z načelom subsidiarnosti. Poleg upravnih problemov menim, da je to samo po sebi zadosten razlog za zavrnitev predloga Komisije. Zato poročila gospe Buitenweg ne bom podprl. Upam, da lahko tudi druge skupine vidijo, da to predstavlja resno kršitev svoboščin naših državljanov. Vsakdo, ki ceni svobodo izbiranja, ki jo imajo starši, ne bo dovolil, da se ta svoboda omeji.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Gospod predsednik, poročila o protidiskriminacijskih direktivah sprožajo najslabše v tem Parlamentu; to je še zlasti žalostno, ker pogosto vsebujejo veliko dobrih predlogov in idej, na primer, kako pomagati invalidom. Vendar pa to bistveno ne spremeni ničesar.

Predlog spremembe gospoda Webra, torej predlogu spremembe 81, dejansko navaja bistvo; ta predlog Komisije ni dober. Zato ga je treba zavrniti, ne samo ker ustvarja veliko preveč birokracije, temveč predvsem zato, ker v svojem bistvu krši načelo subsidiarnosti. Žal vsi vemo, da za to spremembo ni upanja, saj ta Parlament nikoli ne izpusti priložnosti, da lahko pokaže svojo najbolj politično korektno stran, in se vedno odloči še za več birokracije in več postopkov odločanja, kar je za evropske državljane popolnoma nerazumljivo.

Poleg tega, poleg kršenja načela subsidiarnosti, to poročilo vsebuje tudi številne predloge, ki so v čistem nasprotju z osnovnimi demokratičnimi načeli in načeli pravne države. Eden takšnih primerov je predlog spremembe 54. Medtem ko ima celotno poročilo toliko opraviti z nediskriminacijo ljudi, ta sprememba zagovarja diskriminacijo na podlagi politično nekorektnega prepričanja – vendar pa je na koncu to tisto, kar je namen številnih drugih vidikov tega poročila.

Skrita v katalogu visokih načel in lažnih dobrih namer, preži judicializacija politične korektnosti. Ne gre torej za protidiskriminacijske ukrepe, temveč zelo pogosto za pristne usta zapirajoče zakone, ki še bolj spodkopavajo svobodo izražanja in še bolj krepijo nekakšen teror naprednega mnenja. Temeljno vprašanje je in ostaja še naprej: kaj zaboga ima to opraviti z Evropo. Pustite vendar državam članicam, kar je njihovega.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, včasih, ko se Evropska unija zdi kot preveč navdušena za ureditev in je zaradi tega popolnoma upravičeno deležna tudi kritik, nas lahko vse to skupaj čisto enostavno odpelje do poročil, kakršno je to, o katerem razpravljamo zdaj.

Kljub temu da podpiram realne ukrepe za boj proti vseh oblikah diskriminacije, moram izraziti tudi kritiko nekaterih točk, o katerih tukaj razpravljamo, saj te preprosto niso upravičene in ne bodo imele želenega učinka.

Nesprejemljivo je, da je, kot je bilo že navedeno, verske šole mogoče tožiti, če zavrnejo učitelje druge vere ali učitelje, ki niso verni, ali da je mogoče tožiti zavarovalnice, zato ker so opravile oceno tveganja, katere rezultat je ločevanje na podlagi starosti ali spola, ali da obstaja nevarnost, da bo treba prav vse stanovanjske zgradbe graditi brez ograj. Da, gospe in gospodje, to je smer, v katero gremo; invalidov ne bomo več podpirali, stanovanj pa si ne bo več nihče mogel privoščiti. Stanovanja, ki si jih nihče ne more privoščiti, namesto pomoči invalidom – to zagotovo ne more biti naš cilj, za katerega si tukaj prizadevamo. Tu je tudi kritika obrnjenega dokaznega bremena. Če samo pomislim, da bi proti meni kot poslancu Evropskega parlamenta s 25 prosilci za mesto asistenta, lahko sprožili postopek samo zaradi navidezne diskriminacije ali občutka diskriminacije, bi prišlo do tega, da enostavno ne bi mogel več delati, temveč bi porabil ves svoj čas za bojevanje z dokazi, ki bi jih moral predložiti samo zato, ker obstaja nek občutek, četudi nisem povzročil nikakršne diskriminacije.

Poleg vsega tega obstaja v mnogih izrazih nejasnost. V celoti je ta seznam, ki je bil objavljen, predhodnik te direktive, ki začenja razpravo o tem, ali smemo še naprej uporabljati „gdč.“ in „ga.“ oziroma ali bi se morali znebiti vseh besed, ki bi lahko bile diskriminatorne.

Gospe in gospodje, nekatere stvari, ki se tukaj zahtevajo, so preprosto nesmiselne, zato tega poročila ne bom podprl.

Martine Roure (PSE). – (FR) Gospod predsednik, najprej bi se rad zahvalil naši poročevalki, predvsem za delo, ki ga je opravila, in za rezultat, ki je bil končno dosežen.

Naš temelj je člen 13 Pogodbe in poudariti moram, da države članice lahko zagotovijo višjo raven zaščite. Gre samo za vprašanje minimalnih standardov, na podlagi te nove direktive pa, to je treba jasno povedati, ni mogoče znižati obstoječe ravni zaščite v posameznih državah članicah. Natančneje, to je zato, ker imajo nekatere države članice zelo visoko raven zaščite; takšni primeri dejansko obstajajo.

Svoboda pred diskriminacijo je temeljna pravica vseh, ki živijo v Evropski uniji. Vendar pa se zavedamo, da se diskriminacija vse pre pogosto pojavlja, bodisi zaradi videza človeka ali preprosto zaradi njegovega priimka.

Kar zadeva invalide, moramo poskrbeti, da jih nihče več ne bo diskriminiral zato, ker so na vozičku, kajti dostop do mnogih prostorov je pre pogosto težak. Izboljšanje evropske zakonodaje je predpogoj za boj proti diskriminaciji – ponavljam, je predpogoj. To zakonodajo potrebujemo.

Naši otroci so žrtve diskriminacije že od zgodnjega otroštva, kar jih travmatizira, in pogosto nosijo breme te diskriminacije s seboj še celo življenje. Posebej vas moram opozoriti na raznovrstno diskriminacijo. Komisija tega ni vključila v svoj predlog. Zato predlagamo natančno opredelitev teh vrst diskriminacije.

Bistveno je, da okrepimo zakonodajo, da bi začelo enako obravnavanje veljati ne glede na razlike. Zato prosimo države članice, da sprejmejo ukrepe za spodbujanje enakega obravnavanja in enakih možnosti ne glede na vero, invalidnost, starost ali spolno usmerjenost.

Za konec moram dodati, da upamo, da bomo v letu 2010 dobili predlog Komisije, ki bo diskriminacijo na podlagi spola postavila na isti temelj, saj bi s tem naredila konec hierarhiji pravic.

Gérard Deprez (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kot že vsi pred menoj, bi se tudi sam želel najprej zahvaliti našima poročevalkama, gospe Buiteneweg in gospe Lynne, za izjemno delo, ki sta ga opravili v okviru – kar želim posebej poudariti – okrepljenega sodelovanja.

Čeprav se sam v celoti strinjam s splošnim stališčem, ki ga zagovarja gospa Lynne, bi želel čestitati gospe Buiteneweg za poznavanje zadeve, odprtost in spraven duh, ki ga je pokazala v razpravi v našem odboru in kar se je končalo s poročilom, ki je uravnotežen in ki bi ga lahko podprla velika parlamentarna večina. Upam, da bo uspešna in da radikalnejši elementi na eni strani in verjetno včasih tudi na drugi ne bodo uspeli vplivati na izid glasovanja.

V tem smislu – in dovolite mi, da poudarim, da sam nisem znan kot levičarski fanatik – moram reči, da sem presenečen in osupel nad spremembo, ki jo je predložil naš kolega poslanec gospod Weber, ki ga spoštujem, skupaj z nekaj drugimi poslanci. Gospod Weber, poslušal sem vaš govor in niti eden izmed argumentov, ki ste jih uporabili, po mojem mnenju nima nikakršne intelektualne podlage. To, o čemer ste govorili, so fantazije in ne utemeljitve.

Če človek prebere utemeljitev vaše spremembe, je lahko samo osupel nad njeno šibkostjo: boj proti diskriminaciji namreč zavrača zaradi strahu pred preveč birokracije. S tem ko poskušate ta predlog spremeniti v spor med levimi in desnimi, kažete svojo zmoto. Pri boju proti diskriminaciji ne gre za desne ali leve, gre za človeštvo in spoštovanje temeljnih pravic.

(Aplavz)

Zato upam in verjamem, da boste jutri poraženi.

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN). – (IT) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, vsaki pobudi, katere namen je boj proti kakršni koli diskriminaciji, je treba dati podporo. Zadnji statistični podatki kažejo, da imamo v Evropi, kjer je družna tako napredovala, manjši del državljanov, ki pravijo, da so bili žrtve diskriminacije. Torej ne more nihče ostati nevtralen. Vendar pa je ta koncept sam po sebi tako širok in abstrakten, da potrebujemo nekaj pojasnil.

Brez poseganja v temeljne človekove pravice, ki so nesporne, moramo priznati suverenost vsake države članice, da sprejema zakone v skladu s prastarimi tradicijami, civilizacijami in kulturami. Pri tovrstnem posegu gre skoraj vedno za varovanje identitete prebivalstva. Naj vam opišem primer, ki se nanaša na spolno usmerjenost: to je sicer moje mnenje, sem pa prepričan, da je treba človekovo dostojanstvo zagotoviti ne glede na spolno usmerjenost. Homoseksualnost je izbira, ki se tiče zasebne sfere, in se je v nobenem primeru ne sme kaznovati: vendar pa se je tudi ne sme ščititi. Svoboda mnenja: kje se začne zaščita pred neposredno in posredno diskriminacijo in kje se konča? Svoboda vere: v šoli moje nečakinje letos prvič niso igrali božične igre. Ravnatelj jo je prepovedal, ker so prisotni tudi otroci drugi ver. Ker je božična igra bolj prikaz neke kulture kot vere, je v želji, da bi se preprečila ena oblika diskriminacije, po mojem mnenju s tem bila ustvarjena druga. Spoštovanje vere drugih ljudi, gospod predsednik, ne pomeni, da se moramo sramovati svoje!

Zato – in s tem bom končal – se bojimo, da se ta predlog direktive bolj nagiba k nepotrebnim obratni skrajnosti, zdravilo pa se lahko izkaže kot bolj škodljivo od izvirnega problema.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, ta direktiva končno izpolnjuje vrzeli protidiskriminacijske zakonodaje in Evropski uniji omogoča, da izpolni svoje mednarodne obveznosti na področju varstva človekovih pravic, kakor tudi obveznosti na podlagi Konvencije ZN o pravicah invalidov.

Gospe in gospodje iz Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov: vaši argumenti proti direktivi so populistični in zavajajoči. Kdo vam daje pravico, da invalidom odrekate neomejen dostop do izobraževanja, ali da starejšim ljudem odrekate enako obravnavo pri zavarovanjih in finančnih storitvah? Kako si predstavljate človečnost?

Neomejena vključenost v družbi je človekova pravica in prav zaradi tega se bomo borili za to direktivo in za enake možnosti za vse. Menim, da je povsem nehumano, da od žrtev diskriminacije zahtevamo, da diskriminacijo dokažejo. Gospe in gospodje iz skupine PPE-DE, če boste izbrisali obrnjeno dokazno breme, boste spravili v nevarnost osnovno pravico nekaterih skupin do zaščite lastnega človekovega dostojanstva, to pa je za nas nesprejemljivo. V boju proti diskriminaciji želimo enakost za vse in Zeleni se bomo za to tudi borili. Ne bomo dovolili, da bi človekove pravice postale igrača populističnega širjenja preplaha. Že zdaj lahko napovem, da boste jutri izgubili; večina v tem Parlamentu bo namreč človekovo pravico do zaščite pred diskriminacijo podprla. V to sem prepričana.

Jim Allister (NI). - Gospod predsednik, poročila in te predlagane direktive ne bom podprl, in sicer iz treh razlogov. Prvič, ne strinjam se z mnenjem, da bi zakone o teh zadevah morala sprejemati EU in ne nacionalne vlade, saj verjamem, da vsaka država članica lahko sama najbolje odloči, ali mora takšno zakonodajo še okrepiti ali ne. Če nikjer drugje, bi tukaj moralo iti za subsidiarnost.

Moj drugi razlog je, da bi lahko nadlegovanje kot nov prekršek dejansko povzročilo zaskrbljujoče oženje pravic, povezanih s svobodo govora in svobodo vere, zlasti pri tistih, ki razglašajo krščansko sporočilo.

Kristjani, ki poučujejo evangelij, zlasti na javnem mestu, ljudem druge vere, ki bi jih to lahko žalilo in bi trdili, da gre za napad na njihovo dostojanstvo, bi lahko ta zakon kršili. Podobno bi obramba in spodbujanje svetopisemskega pristopa k dvospolni zakonski zvezi lahko pravdarskim aktivistom, ki zagovarjajo pravice gejev omogočilo, da se sklicujejo na nadlegovanje.

Tretji razlog je, da so ukrepi v direktivi nesorazmerni in neprimerno uravnoteženi. S tem je tiskar krščanske vere na primer prisiljen sprejeti naročilo za tiskanje materiala, ki žali njegova verska čustva, namesto da bi mu bilo omogočeno, da svoj posel opravlja po svoji vesti.

Brez temeljnih izravnalnih mehanizmov bo ta direktiva postala instrument, ki v resnici povzroča diskriminacijo. Zato je to po mojem mnenju nepotrebna direktiva, ki krši temeljne pravice predvsem vernih ljudi in ljudi z vestjo, ter opisuje vse tisto, kar je pretirano, vsiljivo in svojeglavo v EU.

Nicolae Popa (PPE-DE). - (RO) S pobudo Komisije po razširitvi uporabe načela enakega obravnavanja tudi na drugih področjih družbenega življenja z uporabo globalne direktive, ki prepoveduje diskriminacijo izven delovnega mesta na podlagi invalidnosti, starosti, vere ali prepričanja in spolne usmerjenosti, bi se načeloma moral dokončati protidiskriminacijski zakonodajni paket. Uvedba koncepta raznovrstne diskriminacije in posebna pozornost, namenjena pravicam invalidov, pomenita korak naprej.

Vendar pa je ta predlog direktive občutljiva in sporna tema. To zakonodajno besedilo mora ohraniti ravnovesje med pristojnostmi Evropske unije in pristojnostmi držav članic tako, da jasno opredeli področje uporabe. V področje uporabe predloga direktive se ne sme vključevati vidikov družinskega prava, vključno z osebnim stanjem, reproduktivnimi pravicami in pravicami do posvojitve, kar je dejstvo, ki ga mora zakonodajno besedilo pojasnjevati. Uporaba institucije zakonske zveze ne more biti sprejeta na noben drug način kot v krščanskem smislu. Za druge oblike partnerstev je mogoče najti drugo pravno sprejeto oznako.

Načelo subsidiarnosti je treba upoštevati tudi pri vidikih, ki so povezani z izobraževalno vsebino in organiziranjem nacionalnih izobraževalnih sistemov, kar vključuje tudi konfesionalne šole. Evropska ljudska stranka je spodbujanje raznolikosti vedno podpirala kot pomemben cilj Evropske unije in boja proti diskriminaciji. Na žalost besedilo vsebuje določbe, ki so z vidika religiozne doktrine nesprejemljive.

Paradokсно je, kako levica želi diskriminirati na ta način. V resnici sem diskriminiran jaz, in to samo zato, ker iskreno verjamem v Boga.

Michael Cashman, (PSE). - Gospod predsednik, razprava je prav res zanimiva in bila bi smešna, če ne bi bila tako tragična. Večji del nasprotovanja, ki sem ga slišal danes popoldne, je po mojem mnenju iskreno v občutkih in prepričanju, vendar ne temelji na dejstvih in ne temelji na besedilu, ki je pred nami. Nič v tem poročilu ne ruši subsidiarnosti ali sorazmernosti. Če bi bilo to res, bi Svet ministrov to odpravil. Zato vas pozivam, tudi zdaj, da glasujete za in Svetu ministrov omogočite, da stori pravo stvar, da bi zagotovil popolno sorazmernost poročila in da bi se spoštovala subsidiarnost.

Gospod Weber, Evropa se je rodila iz vrednot na podlagi Druge svetovne vojne - odločenosti, da nikoli več ne pogledamo stran, medtem ko je ta ali kakšna druga skupina posameznikov tarča ali grešni kozel in kot takšna konča v koncentracijskih in delovnih taboriščih. Odločenosti, da ne bo nikakršne hierarhije zatiranja. Na žalost pa vi želite Evropo, ki ne temelji na teh spodobnih vrednotah, nočete Evrope, ki verjame v načelo, da se vsi ljudje rodijo enaki, in ki to načelo spoštuje. Tisti, ki temu nasprotujejo, morajo svoji vesti, svoji veri

in svojim volivcem odgovoriti, zakaj menijo, da je treba določene ljudi obravnavati drugače od drugih, da torej ne morejo imeti enakosti.

Tukaj stojim srečen, kot gej – in če sem se odločil, da bom gej, kaj ni torej zanimivo, da se potem nekdo drug tudi očitno odloči, da bo heteroseksualec – in se borim za enakost, ne samo za geje in lezbijke in biseksualce in transseksualce, temveč za vse ljudi, in sicer na podlagi njihove starosti, vere, prepričanja, spola, vsega, kar se šteje za drugačno in kar bi se lahko izrabilo za to, da se jim ta enakost odvzame. Menim, da lakmusov test vsake civilizirane družbe ni v tem, kako obravnavamo večino, ki jo, ne boste verjeli, sestavlja toliko različnih manjšin. Lakmusov test vsake civilizirane družbe, kot vam bodo povedali poslušalci na galeriji za obiskovalce, ni v tem, kako obravnavamo večino, temveč kako obravnavamo manjšino in nekatere države članice pri tem na primer na žalost manjkajo.

Shakespeare je dokaj genialno napisal: „zlo, ki ga je človek storil, ga preživi; pogosto pa njegova dobra dela pokopljejo z njegovimi kostmi“. Zazrite se vase, predstavljajte si, da ste vi tisti, ki je drugačen – ki je druge vere, drugačnega prepričanja, drugačne starosti, drugačne spolne usmerjenosti – ali bi bilo prav, da bi vam odvzeli vaše človekove pravice? Odgovor mora biti „ne“. Zdaj je priložnost, da ta Parlament stori, kar je prav, kar je pravično in kar je dobro.

Predsednik. – Na tem mestu v razpravi bo govoril gospod Špidla. Razloge, zaradi katerih mora to storiti, bo sam najbolje pojasnil. Zato mu takoj dajem besedo.

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) Čez nekaj minut se moram udeležiti pogajanj o Direktivi o delovnem času in gotovo se boste strinjali, da je to tema, ki se je ne smem izogniti.

Gospe in gospodje, poslušal sem razpravo o poročilu in moram reči, da sem se nekoliko čustveno odzval, saj izraža temeljne elemente in velikansko globino problema. Temeljno vprašanje je, kaj ta direktiva brani? Ta direktiva brani človekovo dostojanstvo. Ne moremo sprejeti, da je diskriminacija na podlagi invalidnosti kakor koli manj žaljiva za človekovo dostojanstvo kot na primer diskriminacija na podlagi starosti. Govorimo o človekovem dostojanstvu in to je enako za vse.

Moram reči, da je ta direktiva, kakršna je bila predložena Komisiji, direktiva, ki je nastala ogransko, ki se je razvila iz poglobljene razprave v Parlamentu in nešteti razprav na ravni Komisije, zato je to direktiva, ki je dobro premišljena in ki izraža trden in jasen pristop k vrednotam.

V razpravi je bilo rečeno tudi, da nediskriminacija temelji na vrednotah, ki smo jih začeli uporabljati in ki smo se jih zavedli po Drugi svetovni vojni. Ne glede na to, ali je res, da smo se začeli po Drugi svetovni vojni globlje zavedati pomena in sestavne teže nekaterih vrednot ali ne, imajo te vrednote zelo globoke korenine v zgodovini. V starih časih ni bilo nobenega koncepta enakosti človeka – ta je bil prvič oblikovan v krščanski religiji. Dobro se spominjam ene enciklike ali papeževe bule iz 9. stoletja z naslovom *Oriente iam sole*, v kateri je bilo jasno zapisano: mar ni res, da sonce sije enako na vse? Od tega trenutka je ta ideja odmevala v vsej zgodovini.

Seveda so se v razpravi pojavila številna vprašanja, ki so tehnične narave ali na videz manj pomembna od vprašanj, o katerih smo pravkar govorili. Rad bi rekel nekaj besed tudi o tem. Prvo vprašanje se je nanašalo na ustvarjanje nesmiselne dodatne birokracije. Mislim, da je to mogoče ovreči iz enega preprostega razloga. Direktiva ne zahteva novih struktur niti novih birokratskih teles. Direktiva samo razširja uporabo tega, kar že obstaja, zato na noben način ne ustvarja več birokracije.

Nekdo je odprl tudi vprašanje subsidiarnosti. Vprašanje je bilo izredno skrbno preučeno, saj pomeni temeljno vprašanje. Člen 13 Pogodbe je jassen. Opredeljuje trdno pravno podlago, direktiva, ki izhaja iz te pravne podlage, ne more biti v nasprotju z načelom subsidiarnosti.

Drugo temeljno načelo te direktive je na primer vprašanje o prenosu dokaznega bremena. To vprašanje je bilo rešeno že v prejšnjih direktivah, zato tudi tukaj ne odkrivamo nič novega. Vendar pa bi želel o dokaznem bremenu nekaj povedati. Cilj te direktive je povečati zmožnost posameznikov, da se branijo – to je temeljni cilj. To pa brez prenosa dokaznega bremena ne bi bilo mogoče. Ne glede na dejstvo, da je v številnih pravnih sistemih dokazno breme že preneseno iz veliko manj pomembnih razlogov ali iz razlogov primerljivega pomena. Klasični primer prenosa dokaznega bremena je tako imenovana domneva očetovstva, obstaja pa še več primerov.

V razpravi je bilo rečeno tudi, da so nekateri izmed pojmov preveč odprti. Gospe in gospodje, odprta je večina ustavnih pojmov, ki zahtevajo tolmačenje v določenih okoliščinah. Na primer, spomnim se, da nemška

ustava vsebuje formulacijo „lastništvo obvezuje“. To je tipična odprta formulacija, ki jo je seveda v različnih primerih mogoče različno tolmačiti.

Gospe in gospodje, bilo je tudi nekaj pretiravanja o morebitnih visokih stroških, zlasti v zvezi z ljudmi s telesno okvaro. Lahko rečem, da direktiva ne ponuja nikakršnih določenih ali konkretnih reči, temveč da govori o primerni usklajenosti, in lahko samo ponovim, da v glavnem ne bomo imeli nikakršnih previsokih stroškov, če bomo uporabili primerno usklajenost že na samem začetku. Reči moram, da če so nam sprejemljivi morebitni visoki stroški v zvezi z zdravjem in varnostjo pri delu, kjer ščitimo človekovo življenje, potem so po mojem mnenju vsi visoki stroški, povezani z zaščito človekovega dostojanstva - čeprav dvomim, da bodo kaj bistveno višji - sorazmerni z interesom, ki ga ščitimo, kajti enakost in človekovo dostojanstvo, gospe in gospodje, sta interesa, ki sta vtkana v Pogodbo, in interesa, ki ju moramo braniti z vso silo.

Menim, da za Evropsko unijo ni nič pomembnejšega, kot je koncept nediskriminacije. Čeprav podpiram notranji trg in čeprav podpiram številna druga področja evropske politike, verjamem, da je koncept enakih možnosti in nediskriminacije najgloblji temelj vseh teh področij.

Sarah Ludford (ALDE). - Gospod predsednik, povsem prav je, da moramo končati to zapletenost zakonov in da je treba različne ljudi zaščititi pred diskriminacijo v različnih okoliščinah, s tem pa podpreti eno samo ureditev enakosti. Ženska, ki ni dobila bančnega posojila, invalid, ki nima dostopa v stavbo, gej, ki mu ne želijo oddati sobe, temnopolti, ki jim ne dovolijo vstopa v klub, in tako dalje, bi morali biti zaščiteni na podlagi podobnih načel.

Omeniti želim samo dve stvari. Ena se nanaša na zaščito pred nadlegovanjem. V besedilu je pravilno pojasnjeno, da je ustvarjanje zastrašujočega okolja tisto, kar je prepovedano, ne pa opažena žalitev do neke skupine. Pomembno je, da smo neomajni, kar zadeva ohranitev svobode govora, ki je primerno poudarjena v posebnem predlogu, ki ga je dodal Parlament.

Kar zadeva verske šole, v celoti podpiram pravico staršev, da svojim otrokom ponudijo izobrazbo, ki temelji na načelih določene vere, vendar le dokler vera sama ne spodbuja diskriminatornega vedenja in predsodkov. Vendar pa ne smemo iskati opravičil za oblikovanje getov, v okviru katerih se v šole sprejema samo otroke določene vere, ostale pa se izključuje. Besedilo Komisije omogoča pojav diskriminacije in težko verjamem, da bo predlog spremembe 51 rešil problem. Zato bom verjetno glasovala proti obema.

Rihards Pīks (PPE-DE). - (LV) Gospod predsednik, gospe in gospodje, mislim, da v tem Parlamentu, nihče ni naklonjen diskriminaciji. Prepričan sem torej, da vsi v tem Parlamentu diskriminaciji nasprotujemo. Ta dokument - predlog Direktive Sveta - nedvomno vsebuje številne dobre predloge, vendar po mojem mnenju ti predlogi temeljijo na krščanskih pogledih in krščanski religiji. Rad bi rekel, da ena direktiva ne more doseči vsega, kar je treba doseči v teku dolgega izobraževalnega procesa, kajti tu gre za vprašanje etike in odnosa. In medtem ko ta direktiva ali predlog direktive vsebujeta veliko dobrih stvari, je tu tudi nekaj točk, pri katerih gresta predaleč. Ena izmed teh točk je, da se z ustvarjanjem možnosti za eno skupino ljudi omejujejo možnosti druge skupine. Dejansko bi lahko šel tako daleč in rekel, da vrsta točk ustvarja možnosti za vpletanje na področja zasebne dejavnosti, to pa je v nasprotju z našimi temeljnimi vrednotami. Poleg tega se zdaj približujejo volitve in od naših volivcev slišimo čedalje več vprašanj in kritike. Mislim, da se bo enako zgodilo v vaših državah. Najpogostejša kritika, ki jo slišimo, je, da iz Bruslja prihaja preveč ureditev, preveč omejitev in preveč birokracije. Zato bi se morali izogniti kršenju subsidiarnosti ali ustvarjanju prekomernih omejitev. Mislim, da bi o tem dokumentu morali ponovno premisliti.

Inger Segelström (PSE). - (SV) Gospod predsednik, na začetku bi se želela zahvaliti gospe Buitenweg, gospe Bozkurt, gospodu Cashmanu in drugim za izredno dobro poročilo. Tako kot mnogi drugi sem presenečena in pretresena nad izjavami vodje in govornika Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, Manfreda Webra, ki je v predlogu spremembe 81 predlagal, da naj Parlament zavrne predlog direktive, ker naj bi v skladu s švedskim prevodom kršil načelo subsidiarnosti in povzročil nesorazmeren obseg birokracije. O tem je govoril komisar Špidla.

Prepričana sem, da so vse invalidke in vse druge skupine, ki so računale, da bo Evropski parlament ščitil človekove pravice državljanov iz njihove skupine, globoko razočarane, da vodstvo skupine PPE-DE človekove pravice primerja z birokracijo. Zato pozivam celoten Parlament, da jutri glasuje proti predlogu spremembe 81 skupine PPE-DE. Mislim tudi, da je pomembno, da zavarovalnice ne hajo diskriminirati ženske samo zato, ker so ženske in ker so starejše, ki pa so kot skupina bolj zdrave in živijo dlje kot moški. Upam, da bo Parlament pokazal tudi pogum in pojasnil, da je brezplačno izobraževanje na voljo vsem. Religija je nedvomno pomembna za mnoge Evropejce in to tudi spoštujem, vendar živimo v sekularni družbi.

Ne, gospod Weber, svoboda sklepanja pogodb, ki velja za trg, ni enako pomembna kot temeljne človekove pravice državljanov. Vprašajte državljane EU – oni so modrejši in bolj na tekočem kot vi, člani skupine PPE-DE. Od nas se pričakuje veliko in upam, da bomo imeli jutri vsi pogum in to podprli, namesto da glasujemo proti, za kar se zavzimate vi.

Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE). - (NL) Gospod predsednik, želela bi se zahvaliti poročevalki. Opravila je odlično delo in tega ni mogoče dovolj pogosto povedati. Delo ni bilo lahko. Nekateri kolegi poslanci se še posebej hitro užalijo.

Izhodišče te direktive je kristalno jasno: enako obravnavanje prav za vse – tako za homoseksualce kot heteroseksualce, tako za ženske kot moške, tako za stare kot mlade, tako za temnopolte kot belce, tako za invalide kot telesno zdrave ljudi, tako za religiozne ljudi kot humaniste in tako dalje. Njegova pravica je tudi njena pravica, gospod Weber, naše pravice so tudi njihove pravice in vaše pravice so tudi naše pravice. To, gospod Vahnecke – ki je spet zapustil razpravo – nima nobenega opravka s tako imenovano politično korektnostjo.

Poročevalci v senci in poročevalka sama so vložili veliko truda v to, da bi dosegli kompromis, kompromis, ki bi ga lahko podprla tudi Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov. Nihče ne trdi, da je besedilo brezhibno, in lahko samo upam, da se bo pomembna večina skupine PPE-DE na jutrišnjem glasovanju spametovala.

Tudi jaz v celoti podpiram svobodo vere, gospod Weber, vendar pa ste kar malce predrzni, da se postavljate nad druge in z roko na Svetem pismu govorite o enakih možnostih kot o brezčutni birokraciji.

Predsednik. – Gospe in gospodje, v zadnjem delu te razprave bo gospoda Špidlo zamenjal gospod Barrot.

Mario Mauro (PPE-DE). - (IT) Gospod predsednik gospe in gospodje, jedro strategije nediskriminacije se nahaja v naslednji trditvi: človek je vedno na prvem mestu. Na človeka pomislimo, še preden pomislimo na to, ali je kakor koli drugačen – ali je na primer invalid ali homoseksualec – in zato tega človeka ljubimo, ščitimo in branimo; to je jedro strategije nediskriminacije. Če je to iskreno, je resnično; vsak, ki pripada neki veri, je torej človek, kajti dejstvo, da je človek, ima prednost pred tem, da pripada neki veri.

Zato moramo biti previdni, kajti navedba iz člena 3 glede na besedilo, ki ga Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve predlaga v predlogu spremembe 52 poročila, uvaja načelo, ki je diametralno nasprotno Deklaraciji št. 11 iz člena 17 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Navedeni predlog spremembe 52 zanika koncept ohranjanja statusa, ki ga cerkve in druge organizacije, ki temeljijo na veri ali prepričanju, uživajo po nacionalnem pravu, hkrati pa člen 3 in ustrezna uvodna izjava 18 glede na besedilo predlogov sprememb 51 in 29 navedenega poročila omejujeta – po mojem mnenju – obseg pristojnosti držav članic v zvezi z dostopom do izobraževalnih ustanov, ki temeljijo na veri ali prepričanju.

Na kratko, prepričan sem, da če želimo braniti človeka že v samem izhodišču in v celoti, potem moramo braniti tudi tiste vidike, ki človeka označijo z vidika vere. Poleg tega mislim, da bi predlogi sprememb 92, 89 in 95 lahko predstavljali primerno stično točko za tiste, ki si želijo, da bi bila direktiva sprejeta; na tej ravni bi lahko našli ustrezen prostor za dialog.

Claude Moraes (PSE). - Gospod predsednik, predsednik našega odbora, gospod Deprez, je v tem Parlamentu govoril v imenu mnogih izmed nas, ko je rekel, da to ni poročilo o skupinskih interesih ali poročilo leve, temveč poročilo gospe Buitenweg, ki je polno premisleka, rahločutnosti in kompromisov, ko gre za ljudi. Poročevalka je sestavila poročilo, ki podjetij ne obvezuje niti jih prekomerno ne ureja, kar smo videli pri dveh predhodnih direktivah – Direktivi o enakem obravnavanju oseb ne glede na raso in Direktivi o enakem obravnavanju pri zaposlovanju –, ki torej, gospod Weber, ni obvezalo ali prekomerno urejalo podjetij ne v Nemčiji ne v moji državi.

Ustvarila je direktivo o temeljnih pravicah, ki ne povzročajo tiste birokracije, o kateri je govoril gospod Špidla. Sam sem predložil spremembe o krepitvi organov za enakost, ki že obstajajo. V Združenem kraljestvu imamo Komisijo za enakost in človekove pravice, ki je nedavno podprla primer evropske državljanke – Sharon Coleman, matere invalidnega otroka –, ki je tožila svojega delodajalca zaradi diskriminacije na podlagi invalidnosti prek povezave, ki je v poročilu gospe Buitenweg med temeljnimi točkami. Evropsko sodišče je ugodilo njeni tožbi in na podlagi te sodbe smo razširili pravice britanskih negovalcev – ljudi, ki negujejo invalide.

Vsem vam v Parlamentu bi želel reči, da se boste postarali, da vas lahko prizadene invalidnost in da se lahko tudi zgodi, da boste negovali invalida. To je resničnost več deset milijonov evropskih državljanov. Prav to

je bistvo tega poročila: ne gre za skupinske interese ali zaskrbljenost glede tega, kdo bo prevladal nad kakšnim drugim delom družbe. Poudaril bi tudi, da pri poročilu ne gre za levico ali desnico – gre za temeljne pravice. Kot je rekel gospod Cashman, ljudje tam zunaj bodo pred evropskimi volitvami želeli vedeti, ali smo temeljne pravice ščitili, ne da bi kakor koli škodovali našim podjetjem in našemu gospodarstvu. To je namen poročila. Podprimo ga. Je praktično in ima prav.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, želel bi izraziti podporo delu gospe Buitenweg. Če prav razumem, tisto, kar naj bi prvotno bil kompromis, mogoče sploh ne bo kompromis, vendar to ni pomembno. Pomembno je to, da nam uspe oblikovati odločitev.

Če sploh kaj, potem so moji pomisleki ravno nasprotni od pomislekov gospoda Maura. Verska svoboda? Seveda, 100 odstotno. Svoboda verskih izobraževalnih ustanov? Seveda, 100 odstotno. Nobena religija ne more nikoli, v nobenem primeru, biti razlog, izgovor ali krinka za izvajanje kakršne koli diskriminacije. Nikakršnih možnosti ne more biti za dopuščanje izjem, na podlagi katerih bi lahko cerkev ali verska ustanova diskriminirala učitelje ali učence, katerih vedenje ni skladno z določeno vero, saj bi s tem tvegali vsiljevanje etičnih razmer, mnoge religije pa bi zahtevale enako legitimnost.

To ne pelje nikamor. Navsezadnje naše pogodbe in Evropska unija s svojimi dolgi sezname izjem pri temeljnih pravicah in svoboščinah na žalost nacionalnim državam podeljujejo več zaščite, kot je to potrebno. Ne dodajamo dodatnih izjem k tistim, ki že obstajajo.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Gospod predsednik, gospod Barrot, gospe in gospodje, tako kot moji kolegi iz Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov sem tudi sam glasoval za to poročilo v Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve. To sem storil zaradi odličnega dela poročevalca v senci, gospoda Gauberja, ki želi doseči uravnotežen kompromis. Prav tako bi želel čestitati tudi poročevalki gospe Buitenweg za njeno delo in se ji pridružiti v pozivu, naj se izognemo radikalizaciji stališč ter poiščemo najširše možno soglasje.

Tako kot pri vseh kompromisih, so tudi v tem določene točke, pri katerih naše mnenje uspešno prevlada, ter točke, ki jih težko sprejmemo. Govorimo o kompromisu, ki mora upoštevati zakonodajo, sprejeto prakso in različne kulturne tradicije, ki obstajajo v 27 državah članicah. Menim, da je desetletno obdobje, v katerem bi zgradbe prenovili tako, da bi invalidom omogočale dostop do blaga, storitev in sredstev, pozitivno, in enako pozitivno je tudi dejstvo, da bo v primeru težav na strukturni ravni, ki jih je nemogoče premagati, vedno obstajala možnost, da poiščemo druge načine.

Podpiram tudi tiste, ki so izrazili pomisleke v zvezi z zavarovalnicami – na primer dejstvo, da smo upoštevali tako njih kot tudi zdravniško mnenje. Vendar pa se ne morem strinjati z idejo, da bi odpravili sklicevanje – sprejeto v odboru – na načelo subsidiarnosti pri temah, ki se nanašajo na zakone o družini, zakonski zvezi in reprodukciji. Ti so v izključni pristojnosti držav članic. Enako velja za člen 8, ki ga Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov na podlagi predloga spremembe 90 želi odstraniti, saj na podlagi obstoječih zakonodajnih tradicij v mnogih državah članicah obrnjenega dokaznega bremena ni mogoče sprejeti, ker bi to povzročilo nepremostljive pravne težave.

Če bodo te ključne točke na plenarnem zasedanju sprejete, tega poročila ne bom mogel podpreti. Vendar pa ne bom nikoli mogel čiste vesti glasovati proti direktivi, ki prepoveduje diskriminacijo med ljudmi ne glede na vero ali prepričanje, invalidnost, starost ali spolno usmerjenost. Gospod predsednik, gre tudi za opredelitev, kakšno Evropo želimo pomagati zgraditi. V celoti podpiram Evropo, ki se ves čas bori proti vsem oblikam diskriminacije.

Iratxe García Pérez (PSE). – (ES) Gospod predsednik, predlog direktive, o katerem razpravljamo danes, si načelo enakosti zamišlja kot blagovno znamko evropskega projekta. V tem primeru se moramo nanj osredotočiti z vso zavzetostjo, da bi si prizadevali za vključitev vseh državljanov v Skupnost, in uvesti ga moramo tako v javno politiko kot v upravne postopke, pa tudi v odnose med posamezniki.

Prizadevati si moramo za to, da vsem državljanom omogočimo popolno izvajanje in uživanje pravic brez diskriminacije na podlagi vere, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti, ali seveda, brez raznovrstne diskriminacije.

Poudariti moramo, da je treba načelo enakosti in prepoved diskriminacije spoštovati tako na področju politike Skupnosti kot nacionalne politike, da bi lahko načelo enakosti uresničili v vsej Evropi. Doseči moramo tudi ustrezno raven zaščite pred vsemi podlagami za diskriminacijo, navedenimi v členu 13 Pogodbe.

Ta pobuda bi nas morala oborožiti z boljšimi sredstvi za boj proti možnemu diskriminatornemu vedenju, ki je danes v sramoto vseh nas še vedno prisotno, kar poudarja tudi včerajšnje poročilo o homofobiji Agencije Evropske unije za temeljne pravice.

Kolegi poslanci iz Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov: ne kalite te razprave s praznimi izgovori, kajti zavrnitev poročila je jasen dokaz ideološkega stališča. Boj proti diskriminaciji je ključnega pomena in predstavlja temelj vrednot Evropske unije.

Zato imamo dolžnost in obveznost, da še danes v tem Parlamentu naredimo korak naprej proti zavezi in obrambi enakosti v vsej Evropi. Ne moremo zavreči naših želja in upanj po napredku ter tako izredno pomembne zadeve, ki temelji na naših vrednotah, preprosto prepustiti upanju in sanjam. Državljeni Evrope in, kar je najpomembnejše, najbolj ranljivi nam ne bodo nikoli odpustili.

Csaba Sógor (PPE-DE). - (HU) Na podlagi Splošne deklaracije človekovih pravic in Konvencije o varstvu človekovih pravic ter temeljnih svoboščin sta uživanje pravic in svoboščin ter zakonska zaščita zagotovljena vsem ljudem brez razlikovanja glede na raso, barvo kože, spol, jezik, vero, politično ali drugo prepričanje, narodnostni ali socialni izvor, premoženje, rojstvo ali kakršne koli druge okoliščine.

Vendar bi želel poudariti, da je potrebno odločno in učinkovito ukrepati proti vsaki obliki diskriminacije, kajti diskriminacija v Evropi je še vedno močna in zaradi nje so prizadete številne različne plasti družbe. V mnogih primerih prepoved vseh oblik diskriminacije ni dovolj; pomembna je tudi uvedba različnih pozitivnih ukrepov, kot v primeru invalidov. Številne države – Italija, Francija, Finska and Španija, če naj navedem samo nekatere – so dodelile avtonomijo nacionalnim manjšinam in sprejele pozitivne ukrepe za namen njihove zaščite.

Evropska unija in njene države članice so dolžne tudi zagotavljati enake pravice in enako obravnavanje državljanov v institucionalni obliki. Potrebujemo neodvisne institucije na evropski ravni, ki bodo lahko spremljale in zagotavljale, da se države načelu enakega obravnavanja ne bodo zavezale samo v teoriji, temveč da bodo tudi sprejele konkretne ukrepe za namen učinkovitega izvajanja te direktive.

Evangelia Tzampazi (PSE). – (EL) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, vprašala bi vas, ali to, da vam govorim tako, da sedim tukaj in da nisem vstala kot vsi moji kolegi poslanci, razumete kot žalitev tega Parlamenta.

Evropski parlament je podpiral in mora še naprej podpirati horizontalno direktivo, ki bo zagotovila enako obravnavanje in zaščitila evropske državljane pred vsemi oblikami diskriminacije. Ta direktiva mora dopolniti obstoječi evropski pravni okvir, zlasti kar zadeva invalide in obveznost zagotovitve učinkovitega in nediskriminatornega dostopa.

Vključili smo pomembne predloge. Zaščito pred raznovrstno diskriminacijo smo uvedli tako, da smo v poročilu poudarili potrebo po zagotovitvi učinkovitega in nediskriminatornega dostopa. Kadar pod istimi pogoji invalidom ni mogoče zagotoviti dostopa, moramo imeti na voljo drugačne rešitve. Poročilo opredeljuje strožja merila, da bi se ocenilo, ali bodo ukrepi za zagotovitev učinkovitega in nediskriminatornega dostopa vključevali nesorazmerne stroške. V poročilu so tudi nekatere točke, s katerimi nismo vsi zadovoljni, zaradi česar bomo podprli nekatere predložene spremembe, ki krepijo kohezijo.

V vsakem primeru mislim, da bi poročilo morali podpreti in s tem poslati Svetu jasno sporočilo, da moramo končno dobiti učinkovito evropsko zakonodajo, ki bo odpravila diskriminacijo, ki ruši zaupanje v temeljne evropske vrednote, kot sta enakost in pravna država.

Martin Kastler (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kot novinar bi želel opozoriti na spremembe v tej direktivi, zaradi katerih sem osebno zelo zaskrbljen. Predvsem se mi zdi nerazumljivo, da želimo iti korak naprej in na direktivo, ki je ni preneslo niti 10 od 27 držav članic, prilepiti dodatno direktivo. Mnenja o tem so lahko deljena in to je v redu, toda kar me zares moti kot novinarja, je dejstvo, da škodi svobodi tiska v državah članicah. Naj navedem dva primera. Predlagana sprememba gospoda Webra, ki si zasluži našo podporo, pravi, da bo mogoče svobodo tiska omejiti tudi, če se bo od založnika na primer zahtevalo, da sprejme oglas od neonacistov ali antisemitov. Mislim, da je to povsem neprimerno in povsem v nasprotju z načeli, ki jih imamo v EU, zato temu močno nasprotujem. Tega ne moremo dopustiti. Enako seveda velja, če imamo protidiskriminacijo; v tem primeru bodo ljudje, ki jih v EU ne želimo spodbujati, temveč želimo raje ukrepati proti njim, imeli še več možnosti, na primer na nepremičninskem trgu. V moji državi vidimo neonaciste, ki skoraj vsak teden kupujejo nepremičnine. Če je nepremičnina na voljo za najem ali prodajo, potem ne moremo ne levim ne desnim skrajnejšem preprečiti, da bi jo vzeli. Ti bodo izkoristili

ta nov predlog spremembe, zato temu močno nasprotujem in tega ne bom podprl. Sem torej za ponovno napotitev na odbor, v kolikor pa to ni mogoče, bom glasoval proti.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - Gospod predsednik, Evropa in preostali svet se že dolga leta borita proti diskriminaciji na vseh ravneh. Če želimo napredovati kot dostojni ljudje, moramo storiti prav to: v celoti spoštovati načelo subsidiarnosti.

Kot je rekla gospa Buitenweg, je Komisija že več kot pred štirimi leti obljubila, da bo sprejela širok in vseobsegajoč predlog o človekovih pravicah vseh ljudi. To bo zdaj končno obrodilo sadove.

Trdno verjamem, da nihče ne bi nikoli smel biti žrtev diskriminacije na podlagi vere ali prepričanja, invalidnosti ali starosti. Nasprotno, kot kristjan pozivam Evropski parlament in vsakega posameznika naj ustavi diskriminacijo in obenem tudi pomaga vsem tistim, ki so bili žrtve diskriminacije zaradi invalidnosti.

To pomoč lahko nudimo v različnih oblikah. Vse države članice so nenehno vztrajale pri izboljšanju enakega dostopa za tiste, ki so ta dostop najbolj potrebovali. Z nadaljevanjem integracije v Evropi je zelo pomembno, da ne pozabimo, da smo vsi različni, vendar vsi popolnoma enaki v vseh pogledih.

Marusya Lyubcheva (PSE). – (BG) Gospod predsednik, gospod komisar, govorimo o izredno pomembni direktivi, ki bo dala priložnost, da rešimo še vedno sporna vprašanja s področja nediskriminacije. Mislim, da je še zlasti pomembno, da direktiva ponovno potrjuje svobodo verskega prepričanja in uporabo načela nediskriminacije na tem področju.

Obenem se izrecno sklicuje na Deklaracijo št. 11 o statusu cerkva in nekonfesionalnih organizacij, s katero Evropska unija spoštuje status, ki ga cerkve in verska združenja ali skupnosti uživajo v državah članicah po nacionalnem pravu, in ne posega vanj.

Državam članicam se priznava tudi pravica, da oblikujejo in izvajajo posebne določbe na tem področju. Samoumevno je, da mora biti evropska pravica usklajena s pravico držav članic do ureditve posameznih področij.

To je kompleksna tema. Odnosi morajo biti jasni, da bi se izognili kršenju pravic kogar koli, vključno s pravicami tistih, ki pripadajo cerkvam, ki jih pravni predpisi sankcionirajo.

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, gospa poročevalka, gospe in gospodje, ker sem bil v tej razpravi največkrat citiran, bi prosil za priložnost, da se še enkrat odzovem.

Rekel sem že, da bo vsak, ki bo postavljал vprašanja, v tej razpravi označen za negativca. Vsi govorniki, ki so tako silno govorili proti diskriminaciji, so govorili o načelu. Še enkrat bi prosil, da se ne prepiramo okrog načela in se namesto tega raje lotimo dela, da bi odpravili diskriminacijo. Tudi ko na primer govorimo o okoljskih vprašanjih in se ne strinjamo o prepovedi emisij CO₂, gre za to, da se ne strinjamo o sredstvih za doseg tega cilja, medtem ko se o samem cilju strinjamo vsi. Zakaj se nam onemogoča, da izrazimo nestrinjanje s sredstvi v zvezi z diskriminacijo in tem, kako jo želimo odpraviti? Če lahko izdajatelji časopisov sedijo v svojih pisarnah in izražajo svoje skrbi, bi tudi mi morali imeti možnost, da tukaj povemo svoje.

Gospod Cashman, temu problemu in vašim skrbem ne delate nobene usluge, če na rob potiskate vsakogar, ki samo postavlja vprašanja. In tukaj počnemo samo in edino to.

Richard Howitt (PSE). Gospod predsednik, ali lahko kot poročevalec v senci v Odboru za zaposlovanje in socialne zadeve v imenu Skupine Socialdemokratov pohvalim gospod Buitenweg in gospo Bozkurt? Hvala za vajino sodelovanje.

V imenu medskupine za invalide bi rad izrazil veselje, da se je glas 1,3 milijona ljudi, ki so podpisali peticijo za razširitev protidiskriminacijskih pravic na invalide, slišal. Vesel sem tudi, da smo se v vseh strankah strinjali, da bi morali imeti horizontalno direktivo in da ne bi smela obstajati nikakršna hierarhija v diskriminaciji – to nam je obljubilo takratno portugalsko predsedstvo Evropski uniji, ko je bila leta 2000 sprejeta Direktiva o enakem obravnavanju oseb ne glede na raso. Res, ta obljuba je potrebovala preveč časa, da se je uresničila.

Obsojam konservativce, ki želijo še bolj odlašati. V tej razpravi ne gre samo za kazanje naše podpore v Parlamentu, temveč gre tudi za poziv Svetu, naj nadaljuje z delom in naj da svoje soglasje zdaj. Naše nemške prijatelje bi prosil, naj tega ne blokirajo. Obstajajo vprašanja o zasebnih pogodbah, ki vas skrbijo, toda kar zadeva javne naloge, ste v veliki prednosti. Dvignimo pogled in se dogovorimo o tem. Vesel sem, da se je danes prihodnje švedsko predsedstvo zavezalo, da to v Svetu EPSCO dokonča še pred Božičem. Močno upam, da mu bo to tudi uspelo.

Kathalijne Buitenweg, poročevalka. – (NL) Gospod predsednik, poročevalec izredno težko opravi dobro delo, če največja skupina izvaja politiko nesmisla. V Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve je Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov to poročilo podprla, saj predstavlja ustrezen kompromis. Sodelovali smo z gospod Gaubertom, ki je očitno izginil; ali pa ga vsaj jaz ne vidim. Kakor koli, sodelovali smo prav pri tem besedilu in zdaj mu nasprotujel! Zdi se, kot bi koordinator, gospod Weber, vsiljeval skupini PPE-DE stališče svoje nemške nacionalne stranke.

Gospod Weber, še prejšnji teden ste mi sami povedali, da ne gre za vsebino temveč za pošiljanje političnega signala. Mar to ne drži? Mar mi niste tega rekli? Torej se ne morete zdaj skrivati za podrobnostmi – če bi to želeli storiti, bi lahko preprosto vložili predloge sprememb. Tega niste storili. Kar zares hočete doseči je zavrnitev celotnega predloga. Preprosto si ga ne želite, zato se ne pretvarjajte, da imate isti končni cilj.

Slišala sem veliko stvari, na katere je mogoče odgovoriti naravnost. Na primer, veliko ljudi je vprašalo, kaj se to tiče Evrope. Pa vendar imamo veliko število direktiv, ki že dolgo časa zagotavljajo zaščito na trgu delovne sile ter zaščito pred diskriminacijo na mnogih drugih podlagah izven trga delovne sile, še vedno pa zaostajamo z zaščito za določene ljudi, na primer pri invalidnosti, starosti, spolni usmerjenosti in veri. Torej nismo iznašli nič novega, samo popravljamo obstoječo zakonodajo. Ne uvajamo nove pristojnosti; zagotoviti hočemo samo, da se ljudi enako obravnava in da določene kategorije ne bodo veljale za pomembnejše od drugih.

Gospod Pirker je govoril o trgu delovne sile. Ne gre samo za to; to je bila druga direktiva. Ne gre za zaposlovanje učiteljev. Prosim, držimo se dejstev. Dokazno breme je kočljiva zadeva, kot je rekel tudi gospod komisar. Tudi to ni nič novega; vsebovano je že v drugih direktivah. Nikakor ni res, da vas bodo ljudje lahko kar obsojali in da se boste morali braniti. Prav tako tukaj ne govorimo niti o kazenskem pravu. Ljudje morajo najprej predložiti prava dejstva na drugih področjih, da bi podprli, zakaj menijo, da so žrtve diskriminacije, nato pa morate vi dati svoje razloge, zakaj ste nekomu na primer dali nepremičnino oziroma zakaj ste ga pri tem zavrnil.

Kar zadeva medije, kot je navedeno v besedilu, je že mogoče zavrniti oglaševanje, ki ni v skladu s podobo publikacije: vse je tam, zapisano v členu 54. Kar zadeva cerkve, tem se sploh ni treba usklajevati z vsemi temi zahtevami v celoti: to morajo samo storiti, ko opravljajo družbene naloge. Na Nizozemskem na primer opravljajo nekatere storitve socialnega varstva. Nesprejemljivo je, da se jim izvajanje družbenih nalog onemogoči samo zato, ker pripadajo cerkvi. To so zelo posebne točke, ki so omenjene v poročilu.

Storili smo, kar smo najbolj mogli. Ugodili smo vam pri vsem. Vsi vaši predlogi sprememb so tukaj v besedilu, zdaj pa boste kljub vsemu glasovali proti zaradi vseh vrst strankarsko političnih stališč. Reči moram, da je to zame osebni udarec, saj sem vam podala roko. Velik del vašega besedila je bil v besedilo vključen in mislim, da je sramotno, da si hočete zdaj umiti roke!

Predsednik. – Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 2. aprila 2009.

Pisne izjave (člen 142)

Carlo Casini (PPE-DE), v pisni obliki. – (IT) Človekovo dostojanstvo in enakost sta dve veliki vrednoti, na katerih temelji sodobna kultura človekovih pravic. Vendar se pogosto zgodi, da se velike besede uporabljajo kot krinka nasprotnega. Enakost na primer pomeni reševanje identičnih okoliščin na enak način, pomeni pa tudi reševanje različnih okoliščin na različne načine. Moji pomisleki v zvezi z zadevnim poročilom izhajajo iz teh uvodnih besed. Nihče ne more niti najmanj dvomiti v to, da Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov ne priznava polnega dostojanstva in enakosti invalidom, starejšim ljudem, bolnim, revnim, beguncem in priseljencem. Vendar pa se mi zdi, da poskušamo pograbit to vzpostavljeno težnjo, da bi vsilili diskriminacijo proti družinam, ki temeljijo na zakonski zvezi med moškim in žensko, ter proti verski svobodi, zlasti ko gre za verske šole. Nikoli se ne bom nehal boriti za najmanjše, najrevnejše in nezaščitene. Prav zato me boli, ko vidim, da Evropa človekovih pravic s svojimi zakoni in prakso izvaja najhujšo obliko diskriminacije med rojenimi in nerojenimi otroki. O tem danes ne govorimo, vendar bi bilo prav, če bi tudi to postalo del evropske zavesti, ko premišljujemo o dostojanstvu in enakosti.

Gabriela Crețu (PSE), v pisni obliki. – (RO) Po nekakšnem koledarskem naključju o tem razpravljamo danes, glasovali pa bomo jutri, na svetovni dan zavedanja o avtizmu. To je dobra napoved.

Jasno nam je, da v resnici obstajajo velika razhajanja med nacionalno zakonodajo držav članic o pravicah in interesih ljudi, katerih življenje je prizadel avtizem. To razhajanje je še večje, če primerjamo vsakodnevno življenje prizadetih ljudi.

Do doseganja evropskih standardov je še dolga pot, vendar je treba ustvariti nekakšen napredek. Avtizem je treba prepoznati kot posebno motnjo med duševnimi motnjami in zanj razviti posebne strategije,

To se bo mogoče nekaterim zdelo drago, toda enako obravnavanje je absolutna potreba za te ljudi, kot tudi za tiste z drugačnimi motnjami, in samo tako lahko spoštujemo sebe in vrednote evropske družbe.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), v pisni obliki. – (GA)

Ta direktiva izpostavlja zelo pomembno ugotovitev, da diskriminacija ni nekaj, kar se dogaja samo na delovnem mestu. Glavni cilj stalnega priporočila Komisije je obravnavati diskriminacijo na podlagi vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti ter izvajanje načela, po katerem je treba ljudi obravnavati enako tudi izven delovnega okolja.

Ker se ukvarjam s skupinami pravic invalidov in invalidi na Irskem, vem, da bo ta zakonodaja toplo sprejeta. Gospa Buitenweg ima popolnoma prav, ko v svojem poročilu pravi, da za zagotovitev enakega obravnavanja vsakega invalida samo preprečevanje diskriminacije ni dovolj. Potrebno je tudi pozitivno delovanje v zvezi s predhodno izvedenimi ukrepi in s ponujanjem ustreznih prilagoditev.

Pozdravljam tudi trdno stališče poročevalke in Komisije v zvezi s preprečevanjem diskriminacije na podlagi spolne usmerjenosti. Za diskriminacijo te vrste v sodobni družbi ni prostora in zavračam napor nekaterih političnih skupin, ki želijo v tem pogledu zakonodajo oslabiliti.

Proinsias De Rossa (PSE), v pisni obliki. – Sem socialni demokrat, kar pomeni, da verjamem, da so vsi ljudje enaki. Proti diskriminaciji se moramo boriti povsod, kjer nanjo naletimo, in ne samo na delovnem mestu. Med oblikami diskriminacije prav res ne more biti nobene hierarhije. Vsi so drugačni, vsi so enaki.

Namen te direktive je izvajanje načela enakega obravnavanja oseb ne glede na vero ali prepričanje, invalidnost, starost ali spolno usmerjenost izven trga delovne sile. Opredeljuje okvir za prepoved diskriminacije na teh podlagah in v Evropski uniji vzpostavlja enotno najnižjo raven zaščite za ljudi, ki so žrtve takšne diskriminacije.

Predlog dopolnjuje obstoječi pravni okvir ES, v okviru katerega se prepoved diskriminacije na podlagi vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti uporablja samo na področju zaposlovanja, poklicev in poklicnega usposabljanja.

Lidia Geringer de Oedenberg (PSE), v pisni obliki. – (PL) Diskriminacija je resen problem v Evropi in zunaj nje. V okviru posebne ankete Evrobarometra leta 2008 je 15 % Evropejcev trdilo, da so bili lansko leto žrtve diskriminacije.

Evropski parlament je na predlog direktive čakal več kot štiri leta. Ta predlog predstavlja poskus izvajanja načel enakega obravnavanja posameznikov ne glede na vero, prepričanje, invalidnost, starost ali spolno usmerjenost. To se mora uporabljati ne samo pri dostopu do zaposlovanja, temveč tudi v zvezi z blagom, opremo in storitvami, kot so na primer bančništvo, stanovanja, izobraževanje, prevoz in zdravstveno varstvo.

Poleg tega dokument opredeljuje minimalne okvirne standarde za zagotovitev zaščite pred diskriminacijo. Države članice lahko prosto višajo raven ponujene zaščite, če bi to želele storiti. Vendar pa se ne morejo sklicevati na novo direktivo, da bi upravičile nižanje obstoječih standardov. Direktiva dodeljuje oškodovanim strankam pravico do nadomestila. Navaja tudi, da države članice ne smejo samo izražati želje po premagovanju diskriminacije, temveč da so to tudi dolžne storiti.

Veliko število držav članic Unije je že uvedlo določbe, ki zagotavljajo različne ravni zaščite proti diskriminaciji na podlagi vere, prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti izven trga delovne sile. Trenutni osnutek direktive bo omogočil uvedbo celovitih evropskih predpisov na tem področju. Izrazila bo močno sporočilo, da Evropa kot celota ne opravičuje diskriminacije. Svoboda pred diskriminacijo je temeljna pravica in jo morajo uživati vsi v Evropski uniji.

Zita Gurmai (PSE), v pisni obliki. – (HU) Enake možnosti postajajo čedalje močnejša tema pri oblikovanju odločitev v Skupnosti.

Cilj predlagane direktive kar zadeva enako obravnavanje je uporabiti načelo enakega obravnavanja ljudi ne glede na vero ali prepričanje, invalidnost, starost ali spolno usmerjenost.

Svoboda pred diskriminacijo je temeljna pravica in mora veljati za vsakega državljana Evropske unije. Odločno vztrajam, da se moramo boriti proti vsem oblikam diskriminacije. Pot, ki jo moramo pri tem opraviti, je dolga, in jasno je tudi, da lahko napredujemo samo korak za korakom.

To pomeni, prvič, dopolnitev in konsolidacijo zakonodaje, drugič, prenos zakonodaje z novimi, doslednimi in enotnimi načeli v nacionalno zakonodajo, in na koncu izvajanje teh načel v praksi.

Čeprav bi ta načela lahko zahtevala precej dela in časa, če bi se lotili vsakega posebej, je naš cilj v ustreznem časovnem okviru pokazati konkretne korake za napredek in zaživeti v Evropi prav brez vsake diskriminacije.

Livia Járóka (PPE-DE), v pisni obliki. – (HU) Kolegici poslanki gospe Buitenweg bi želela čestitati za njeno poročilo, ki kaže pot do dopolnitve pravne strukture za namen odprave vseh oblik diskriminacije. Cilj, kot je opredeljen v členu 13 Pogodbe, je boriti se proti diskriminaciji tako na podlagi spola in narodnosti, kot na podlagi vere, prepričanja, invalidnosti, starosti in spolne usmerjenosti.

Kljub temu, da so bile direktive 2000/43, 2000/78 in 2004/113 sprejete in prenesene v nacionalno zakonodajo, do danes izven področja zaposlovanja še nismo imeli nobene splošne zaščite pred oblikami diskriminacije na navedenih štirih podlagah. Namen predlagane direktive je zapolniti to vrzel in upamo, da bo poleg prepovedi diskriminacije zagotovila tudi pravna sredstva za prikrajšane ljudi v vseh 27 državah članicah.

Učinkovito izvajanje direktive, o kateri govorimo, in odpravljanje pomanjkljivosti, ki so bile zaznane v teku prenosa in uporabe prejšnjih direktiv, bi pomenila dopolnitev obrambe pred diskriminacijo, ki je na voljo državljanom Evropske unije. Poleg tega sprejetje predlagane direktive ne zahteva nikakršnih sprememb ustreznih nacionalnih zakonov. Zato iskreno upam, da bo Svet lahko zagotovil enotno podporo, ki jo zahtevajo Pogodbe, in da bo vsaka država članica prispevala k temu, da bo Evropska unija lahko naredila ogromen korak proti izpolnitvi naših temeljnih vrednot in ciljev.

Silvana Koch-Mehrin in Alexander Graf Lambsdorff (ALDE), v pisni obliki. – (DE) Uporabljena pravna podlaga, člen 13(1) Pogodbe ES, ni primerna, ker po mnenju nemške Svobodne demokratske stranke (FDP) ni bilo upoštevano načelo subsidiarnosti. Zakonodajalec EU nima pristojnosti, da bi določal zadevne predpise in s tem resno posegal v samoodločanje držav članic.

Boj proti diskriminaciji vseh oblik in pomoč invalidom, da se vključijo v javno življenje, sta pomembni nalogi. Vendar pa predlog za razširitev protidiskriminacijskih predpisov na praktično vsa področja življenja nima nikakršnega stika z realnostjo. Obrnjeno dokazno breme, določeno v direktivi, bo pomenilo, da je sodne postopke mogoče sprožiti na podlagi obtožb, ki niso podprte z zadostnimi dokazi. Obtoženi bi morali potem plačati nadomestilo tudi, če dejansko niso zagrešili nobenega dejanja diskriminacije, vendar svoje nedolžnosti ne morejo dokazati. Tako površno opredeljeno, je obrnjeno dokazno breme torej vprašljivo s stališča združljivosti z ravnanjem pravne države. Ustvarilo bi negotovost in olajšalo zlorabe. To ne more biti *raison d'être* napredne protidiskriminacijske politike.

Upoštevanje je treba tudi, da Komisija trenutno vodi postopke za ugotavljanje kršitev proti številnim državam članicam v zvezi z neustreznim prenosom obstoječih evropskih direktiv o protidiskriminacijski politiki. Za zdaj še nimamo nobenega pregleda nad tistimi predpisi, ki so bili preneseni, da bi bilo mogoče opredeliti izraženo potrebo po novih predpisih. Zlasti Nemčija je že močno preseгла prejšnje določbe iz Bruslja. Zato tega poročila nismo podprli.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), v pisni obliki. – (FI) Ko se bo začela izvajati, bo Direktiva o enakem obravnavanju oseb eden izmed najpomembnejših korakov naprej za socialno Evropo in Evropo ljudi v tem volilnem obdobju. Kadar velja za vse skupine ljudi in vsa merila diskriminacije, ima zakonodaja o aktivni in pasivni diskriminaciji ogromen vpliv na življenje mnogih državljanov EU. V tem smislu se želim zahvaliti poročevalki za njeno izvrstno delo.

Tako na Finskem kot tudi drugod v Evropi vsakodnevno življenje ogromnega števila ljudi otežuje takšna ali drugačna oblika diskriminacije. To v današnji družbi, kjer se človekove pravice in enakost spoštujejo, ne bi smelo biti mogoče: vsi bi morali imeti enake možnosti za udeležbo v družbi. Nediskriminacija je znamenje civilizirane družbe.

Zlasti pomembno je, da direktiva pokriva vsa merila diskriminacije. Čeprav obstajajo velike razlike med skupinami in posamezniki, ki so soočeni z diskriminacijo, moramo problem diskriminacije dosledno obravnavati kot pojav, ne da bi posebej poudarjali katero koli določeno skupino ali skupine. Razdrobljen pristop bi neizogibno povzročil, da bi različna merila diskriminacije postala neenaka v vrednostnem smislu.

in nastale bi razpoke, v katere bi lahko padli ljudje, ki so žrtve diskriminacije iz vseh mogočih različnih razlogov.

Siiri Oviir (ALDE), v pisni obliki. – (ET) Evropska unija temelji na skupnih načelih svobode, demokracije in spoštovanja človekovih pravic ter temeljnih svoboščin. Člen 21 Listine o temeljnih pravicah Evropske unije navaja, da je prepovedana vsakršna diskriminacija na podlagi spola, rase, barve kože, narodnostne pripadnosti ali socialnega porekla, genetskih značilnosti, jezika, vere ali prepričanja, političnega ali drugega mnenja, pripadnosti narodnostni manjšini, gmotnega stanja, rojstva, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti. [to je neposreden citat iz zakonodaje]

Priznavanje edinstvenosti vsakega posameznika in enake pravice do možnosti, ki jih nudi življenje, je ena izmed lastnosti enotne raznolikosti Evrope, ki je osrednji element kulturne, politične in družbene integracije Unije.

Čeprav je bil razvoj mnogih področij v EU do zdaj zelo uspešen, je presenetljivo, da nimamo skupnih pravil za obravnavanje nasilja ali zlorabe nad invalidi ali za obravnavanje spolnih zlorab, teh temeljnih pravic državljanov pa tudi vse države članice ne priznavajo v zadostnem obsegu. Priznati moramo, da evropski pravni okvir za boj proti diskriminaciji še ni popoln.

Iskreno pozdravljam novo direktivo, ki ustvarja skupni okvir EU za ukrepanje na področju boja proti diskriminaciji. Ta okvir bo verjetno pripeljal do tega, da se bo načelo enakega obravnavanja v državah članicah izvajalo v širšem obsegu in ne samo v okviru trga delovne sile.

Boj proti diskriminaciji pomeni naložbo v vest družbe, katere razvoj poteka skozi integracijo. Da bi dosegli integracijo, pa mora družba vložiti v usposabljanje, ozaveščanje in spodbujanje dobrih praks, da bi našla pravičen kompromis, ki bo koristil interesom vseh njenih državljanov. Zato je potrebno še veliko truda z naše strani, da odpravimo diskriminacijo v Evropi.

Daciana Sârbu (PSE), v pisni obliki. – (RO) Pravica, da nismo diskriminirani, je temeljna pravica, ki v smislu njene povezave z državljani EU ni bila nikdar vprašljiva. Enako obravnavanje na podlagi vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti je eno izmed temeljnih načel evropske integracije.

Ta dolgo pričakovana direktiva, katere zgodovina je bila enako zapletena v posvetovanjih v Parlamentu, temelji na členu 13 Pogodbe ES in ureja zaščito pred diskriminacijo in pri tem poudarja enako obravnavanje ne glede na razloge. Glede na veliko število ljudi, v grobem okrog 15 %, ki trdijo, da so žrtve diskriminacije na ravni EU, ni prav nobenega dvoma, da je ta direktiva potrebna.

Želela bi tudi poudariti pomen primerjave te nove direktive z že veljavnimi direktivami o boju proti diskriminaciji. To je naloga, ki bo opravljena v okviru sodelovanja Komisije in držav članic. Vesela sem, da lahko v zvezi s tem poudarim tudi napredek, ki je bil v preteklih letih na tem področju dosežen v Romuniji, kot je navedla Agencija Evropske unije za temeljne pravice.

Nenazadnje tudi mislim, da bo ta direktiva imela pomemben vpliv, če upoštevamo ukrepe socialne zaščite, socialne prejemke in lažji dostop do blaga in storitev, ki jih bo zagotovila.

PREDSEDSTVO: GOSPOD SIWIEC

podpredsednik

15. Evropski sklad za regionalni razvoj, Evropski socialni sklad in Kohezijski sklad: nekatere določbe glede finančnega upravljanja – Nove vrste stroškov, upravičenih do prispevka iz ESS – Naložbe v energetske učinkovitost in obnovljive vire energije pri stanovanjskih objektih (sprememba Uredbe (ES) št. 1080/2006 o Evropskem skladu za regionalni razvoj) (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o:

- priporočilu (A6-0127/2009) o predlogu uredbe Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1083/2006 o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu v zvezi z nekaterimi določbami glede finančnega upravljanja (17575/2008 – C6-0027/2009 – 2008/0233 (AVC)), ki ga je v imenu Odbora za regionalni razvoj predstavila gospa García Pérez

- poročilu (A6-0116/2009) o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1081/2009 o Evropskem socialnem skladu, da se dodajo vrste stroškov, upravičenih do prispevka ESS (COM(2008)0813 – C6-0454/2008 – 2008/0232 (COD)), ki ga je v imenu Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve predstavila gospa Jöns, in

- poročilu (A6-0134/2009) o predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1080/2009 o Evropskem skladu za regionalni razvoj v zvezi z upravičenostjo do naložb v energetska učinkovitost in obnovljive vire energije pri stanovanjskih objektih (COM(2008)0838 – C6-0473/2008 – 2008/0245 (COD)), ki ga je v imenu Odbora za regionalni razvoj predstavil gospod Angelakas.

Iratxe García Pérez, poročevalka. – Gospod predsednik, najprej bi se želela zahvaliti vsem mojim kolegom poslancem iz Odbora za regionalni razvoj, ki so si močno prizadevali, da smo danes lahko predložili ta pomembni sporazum. Ta sporazum zadeva spremembo nekaterih pravil, da bi se omogočilo takojšnje izvajanje niza sprememb.

Evropska unija se sooča z gospodarsko krizo brez primere, ki je v številnih državah članicah pripeljala do recesije. V okviru načrta za oživitve evropskega gospodarstva je Evropska komisija sprejela niz ukrepov za uvedbo sprememb pri pravilih strukturnih skladov in kohezijskega sklada za namen spodbujanja naložb. Te spremembe vsebujejo dve jasni prednostni nalogi: povečanje porabe za izboljšanje likvidnosti in poenostavitev pravil za hitrejšo odobritev projektov.

Ta paket sprememb je bil zastavljen kot začasni odziv na kritično stanje, čeprav v resnici odgovarja tudi na poziv Evropskega parlamenta k večji enostavnosti in prožnosti, kar je bilo izraženo ob mnogih različnih priložnostih.

Rada bi dala kratko izjavo o predlaganih spremembah, da bomo vsi razumeli njihov pomen za doseganje ciljev, ki smo si jih zastavili:

- povečanje pomoči Evropske investicijske banke in Evropskega investicijskega sklada, kakor tudi večja finančna podpora za tehnične dejavnosti, povezane z razvojem in izvajanjem projektov;
- poenostavitev upravičenosti izdatkov;
- povečanje predfinanciranja za Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR) in Evropski socialni sklad (ESS); skupni znesek dodatnih predplačil v okviru tega ukrepa bo 6,25 milijarde EUR;
- spodbujanje izdatkov za večje projekte s spremembo trenutne najvišje stopnje v višini 35 % na predplačila, s čimer se omogočijo do 100 % predplačila za upravičence do državnih pomoči.

V Parlamentu se zavedamo, da je te ukrepe treba čim prej sprejeti, da bi lahko izpolnili takojšnjo potrebo po likvidnosti v državah članicah, in vemo, da bodo ti ukrepi zagotovo imeli tudi pozitivne posledice v vseh regijah in občinah Evrope.

Prejšnji teden smo razpravljali o prihodnosti kohezijske politike in enoglasno smo se strinjali, da je ta prinesla ogromen napredek na področju gospodarskega in socialnega razvoja v številnih naših regijah.

V tem času velike negotovosti je še toliko bolj pomembno, da branimo ta načela solidarnosti in sodelovanja med ozemlji, saj morajo ljudje videti, da smo v Evropi sposobni pomagati pri iskanju poti iz krize, ki je na milijone ljudi spravila v zelo težke okoliščine. Bolj kot kdaj koli prej potrebujemo danes močna sredstva, s katerimi bomo rešili te probleme.

Z uveljavitvijo teh sprememb bomo omogočili pospešitev projektov in naložbe vanje, ti projekti pa bodo pomembni tudi za ustvarjanje delovnih mest.

Poleg tega lahko zahvaljujoč Evropskemu socialnemu skladu oblikujemo pobude za usposabljanje in ponovno usposabljanje, da bi na trg delovne sile pripeljali najranljivejše družbene skupine in tiste, ki se soočajo z največjimi težavami. To bi lahko veljalo za ženske, invalide ali tiste, ki so že dalj časa brezposelni. Ne smemo pozabiti, da so ti sektorji v času krize najbolj ranljivi.

Na tem mestu bi želela ponoviti tudi to, kar smo navedli v obrazložitvi poročila, in sicer, da se Parlament želi v večji meri in bolj kakovostno vključiti v dialog o oblikovanju predlogov, kljub temu, da se zavedamo nujnosti njihove obravnave.

Z vso pozornostjo, ki jo namenjamo današnjim problemom v Evropi, v celoti podpiramo predlog ukrepov za spremembo strukturnih skladov, da bi lahko našli rešitev trenutnega stanja.

Karin Jöns, poročevalka. – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, to je redek dogodek – toliko bolj pravzaprav, ker poudarja pomen razprav, trenutnih sprememb in nujne potrebe po ukrepanju –, saj bomo prvič od Evropske komisije sprejeli predlog uredbe o strukturnih skladih, za katerega ni bilo vloženih skoraj nobenih predlogov sprememb.

Z olajšanjem ugotavljam, da smo tako enoglasni v naši razpravi o tem predlogu uredbe s strani Komisije, ki se nanaša na Evropski socialni sklad, in želela bi se vam vsem zahvaliti, da ste upoštevali moje priporočilo in niste vložili nikakršnih predlogov sprememb v zvezi z Evropskim socialnim skladom. Povsem jasno je, da finančna in gospodarska kriza od nas zahteva, da vsi skupaj še enkrat sprejmemo odgovornost za najboljše in predvsem hitro usposabljanje naših delavcev, zlasti zdaj. Čedalje več ljudi trpi zaradi posledic, ki jih je mednarodna finančna kriza pustila na trgu delovne sile. Od nas pričakujejo odgovore, pričakujejo zaščito in predvsem potrebujejo te odgovore zdaj in ne šele čez nekaj mesecev.

Sprememba Uredbe o Evropskem socialnem skladu, ki jo bomo sprejeli jutri, bo zato začela veljati takoj. To bo bistveno prispevalo k zmanjšanju birokracije, ki je povezana z Evropskim socialnim skladom. Dodeljevanje sredstev je poenostavljeno, kar bo tudi pospešilo črpanje teh sredstev. Postopki vlaganja prošelj, ki se vlečejo več mesecev, in zapletene metode izračunavanja, s katerimi je bilo do zdaj treba dokazovati upravičenost udeležencev shem do posameznih avtobusnih in tramvajskih vozovnic, bodo stvar preteklosti.

Vendar pa se včasih vprašam, zakaj je za ta naš korak bila potrebna tako dramatična kriza. Seveda ni nikoli prepozno in s to spremembo zagotavljamo vsaj to, da bo sklade mogoče izkoristiti v celoti in da bodo tudi zelo hitro in na najboljši možni način dosegli najbolj prizadete. Tem ljudem moramo omogočiti, da se čim hitreje ponovno vključijo v trg delovne sile. Nikakor ne smemo dovoliti, da bi zdrsni v dolgotrajno brezposelnost, saj je v današnjem času od tam mogoče zelo hitro pristati v negotovem položaju ali v revščini.

Kaj se je spremenilo? Ali pa bi mogoče morala reči, kaj se bo spremenilo, ko bomo jutri to sprejeli? V prihodnosti bodo prijavitelji projektov pri svojih izračunih lahko uporabili pavšalne stroške in hkrati povprečnine v višini do 50 000 EUR za vsak ukrep. Vsem, ki ste glede tega negotovi, bi želela ponoviti, da preverjanja pravilnosti dodeljevanja sredstev ne bodo odpravljena, saj bodo, prvič, tako pavšalne stroške kot povprečnine dololočale države članice same in, drugič, Komisija bo vnaprej preverila, ali so ti - citiram - pošteti, pravični in preverljivi. Pokazalo se je, da postopek dejansko deluje, saj, kar je dokaj presenetljivo, izvajalci nadzora proračuna tej uredbi niso nasprotovali.

S tem torej ta postopek poenostavljamo. Vendar pa ne spreminjamo glavnih prednostih nalog Evropskega socialnega sklada. Trenutno nimamo nobenega razloga, da bi to storili, saj imajo prijavitelji projektov dovolj možnosti, da se lahko sami ustrezno odzovejo na posebne potrebe trga delovne sile.

Na koncu bi želela reči, da državam članicam nudimo tudi zvišanje predplačil za to leto, in sicer v višini 1,8 milijarde EUR za usposabljanje in nadaljnje ukrepe usposabljanja, kar je po mojem mnenju jasen signal tega Parlamenta, da v krizi ukrepamo hitro in kažemo solidarnost.

Želela bi se še opravičiti, ker ne morem ostati na tej razpravi do samega zaključka: udeležiti se moram namreč Spravnega odbora o Direktivi o delovnem času.

Emmanouíl Angelakas, poročevalec. – (EL) Gospod predsednik, gospod komisar, tudi jaz bi želel izkoristiti to priložnost in se zahvaliti svojim kolegom poslancem iz Odbora za regionalni razvoj za sodelovanje, v duhu katerega smo opravljali naše delo.

Vsi vemo, da je po posojilnem krču, ki nas je prizadel pred nekaj meseci, Komisija 26. novembra 2008 objavila sporočilo o evropskem načrtu za oživitev gospodarstva za države članice in njihove regije, ki temelji na okrepitvi evropskega gospodarstva in osrednjih vrednot lizbonske strategije za rast in delovna mesta.

Med drugim ta program poziva države članice k reprogramiranju operativnih programov za njihove strukturne sklade in energetske sektor, pri čemer posebno pozornost posveča izboljšanju energetske učinkovitosti zgradb glede na to, da je gradbeništvo eden izmed tistih industrijskih sektorjev, ki ustvarja veliko število delovnih mest.

V tem smislu je bilo treba prenoviti splošno Uredbo (ES) št. 1083/2006 o strukturnih skladih. V tem okviru in zlasti v zvezi z energetske učinkovitostjo zgradb sem kot poročevalec za Evropski parlament prevzel nalogo prenove zadevne uredbe.

Kot poročevalec bi torej želel poudariti naslednje. Do zdaj je Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR) kot upravičene izdatke za stanovanjske objekte, zlasti pa energetske učinkovitost in obnovljive vire energije pri

stanovanjskih objektih upošteval samo izdatke tistih držav članic, ki so se pridružile Evropski uniji maja 2004

Prvič, zdelo se mi je, da bo koristno, če bom v svojem poročilu okvir spremembe uredbe osredotočil na zagotavljanje energetske učinkovitosti in obnovljivih virov energije v stanovanjskem sektorju v vseh 27 državah članicah. Mislim, da je ta predlog zelo pomemben, saj temelji na gospodarskem položaju države ali regije in ne na datumu pristopa. Tukaj bi želel poudariti, da obstajajo velike težave pri dostopu do stanovanj v številnih mestih in regijah v Evropi, ki pa niso nujno na ozemlju novih držav članic.

Zato sem menil, da bi bilo koristno podpreti zgornjo mejo izdatkov za zadevne naložbe, in sicer v višini 4 % skupne dodelitve ESRR, ter odpraviti omembo gospodinjstev z nizkim prihodkom, kar je bilo kot priporočilo vključeno v prvotni predlog Komisije, in prepustiti državam članicam, da same določijo kategorije upravičenih izdatkov za gospodinjstva. Na tej podlagi sem menil, da bi bilo odločilnega pomena, če bi kategorijo upravičenih izdatkov za gospodinjstva pustili v rokah držav članic in slednjim omogočili, da postavijo lastna posebna merila, kot so finančni položaj lastnikov in geografske značilnosti območij (otok, gorske regije, ravninske regije itd.). Pomembno je tudi povečanje povprečnin na 50 000 EUR, saj odraža tekoče stroške.

S tem poročilom sem želel izraziti stališča Evropskega parlamenta o tem vprašanju in s tem predstaviti tudi kompromis, ki smo ga dosegli v Svetu v okviru postopka soodločanja o spremembah prvotnega predloga.

Pregled zadevne uredbe ne vpliva na upravičene izdatke pri stanovanjskih objektih in krepi dejavnosti pomembnih gospodarskih sektorjev, kot so gradbeništvo in sektorji, ki gradijo energetske sisteme in sisteme obnovljivih virov energije.

Bolj splošno gre za usklajenost z načelom subsidiarnosti, ker zagotavlja podporo državam članicam; gre tudi za usklajenost z načelom sorazmernosti, ker se uporablja v vseh državah članicah; spodbuja cilje kohezijske politike, kot opredeljuje člen 158 Pogodbe ES, in ne zvišuje proračuna Skupnosti za obdobje 2007-2013, temveč pospešuje izplačevanje predplačil in vmesnih plačil.

Želel bi še pojasniti, kako pomembno je, da smo dodali tri dodatne oblike upravičenih stroškov: to so posredni stroški, pavšalni stroški in povprečnine.

Za konec bi želel povedati, da je danes z nami komisar Barrot, ki predstavlja komisarko za regionalno politiko gospod Hübner, in ki bo, kot je bilo dogovorjeno, podal zavezujočo izjavo Komisije o oceni novih ukrepov za leto 2010 v zvezi z vsemi tremi uredbami.

Jacques Barrot, podpredsednik Komisije. – (FR) Gospod predsednik, želel bi se zahvaliti gospe García Pérez, gospe Jöns in gospodu Angelakasu. Pripravili ste tri visoko kakovostna poročila o predlogih za spremembo uredb o strukturnih skladih in Kohezijskem skladu, ki jih je Komisija predložila Svetu in Evropskemu parlamentu v okviru evropskega načrta za oživitev gospodarstva, sprejetega novembra.

Ta tri poročila – ki se nanašajo na splošno uredbo, uredbo o Evropskem socialnem skladu in uredbo o Evropskem skladu za regionalni razvoj – pričajo o skrbi Parlamenta, da si Evropska unija zagotovi dovolj sredstev, ki ji bodo omogočila, da hitro in učinkovito premaga posledice krize na področju rasti in zaposlovanja.

Kohezijska politika je močan vzvod za spodbujanje realnega gospodarstva. 347 milijard EUR v odobrenih proračunskih sredstvih za obdobje 2007-2013: to je način oblikovanja trdnega temelja za stabilnost proračuna in javne naložbe v državah članicah in regijah Evropske unije.

Prav iz tega razloga igra kohezijska politika tako pomembno vlogo v ESRR. V tem načrtu za oživitev je Komisija dejansko priporočila ukrepe, ki spadajo na štiri prednostna področja lizbonske strategije: posamezniki, podjetja, infrastruktura in energtika ter raziskave in inovacije.

Komisija je tudi predlagala, da bi premišljena kombinacija, ki povezuje strategijo in človeške vire, lahko delovala kot katalizator ključnih instrumentov, ki bodo Evropski uniji omogočili, da obnovi trajen napredek. Kar zadeva kohezijsko politiko, je glavni cilj te strategije pospešiti tako izvajanje programov kakor tudi naložb v projekte, ki koristijo državljanom in gospodarski dejavnosti EU.

Poročevalci so pravkar povzeli podrobnosti ureditvenih sprememb, ki so vam bile predložene. Sam se bom osredotočil le na eno ali dve izmed njih.

Prvič, za namen izboljšanja upravljanja skladov so bile državam članicam dana na voljo sredstva, nenazadnje tudi dodatna predplačila v višini 2 % ali 2,5 %, ki skupaj znašajo 6,25 milijard EUR v letu 2009. Zelo pomembno je, da ta vsota hitro pride do upravičencev, da bo za prednostne projekte na voljo dovolj sredstev.

Kar zadeva energetska učinkovitost in obnovljive vire energije, bo sprememba uredbe o ESRR pomenila, da bo do 4 % skupne dodelitve ESRR mogoče vložiti v stanovanjske objekte. To je enako skupnim razpoložljivim sredstvom v višini 8 milijard EUR za vse države članice. S tem se bodo povečali prispevki, ki jih kohezijska politika namenja boju proti podnebnim spremembam.

Kar zadeva velike projekte, je cilj predložene spremembe splošne uredbe sprostitev pravil finančnega upravljanja, s čimer se bo organom upravljanja omogočilo, da v izjave o izdatkih za Komisijo vključijo izdatke, povezane z velikimi projekti, o katerih Komisija še ni odločala.

Finančna in gospodarska kriza ima tudi poseben vpliv na mala in srednje velika podjetja (MSP). Zato je bilo v okviru načrta za oživitev ključnega pomena, da tem podjetjem olajšamo uporabo instrumentov finančnega inženiringa, da bi lahko izvajali svoje projekte, zlasti zahvaljujoč pobudi JEREMIE (Skupna evropska sredstva za mikro in srednje velika podjetja). Drugi predlogi sprememb splošne uredbe gredo tudi v tej smeri: neposredne pogodbe z Evropsko investicijsko banko, večje zatekanje k tehnični pomoči za večje projekte in upravičenost do prispevkov v naravi v primeru finančnega inženiringa.

S svojimi predlogi je Komisija poskušala tudi poenostaviti merila za dodeljevanje pomoči iz ESRR in Evropskega socialnega sklada. Zahvaljujoč usklajenim spremembam, ki sta jih predložila Parlament in Svet, se bosta uredbi, ki zadevata ESRR in ESS spremenili na popolnoma enak način, tako da se bodo v okvir sofinanciranja Skupnosti vključile nove oblike upravičenih stroškov, izračunanih na podlagi pavšalnih stroškov.

S temi spremembami se bo poenostavil postopek upravičevanja izdatkov. Zmanjšala se bosta obseg dela in število dokazil, ki jih bo treba predložiti, ne da bi se s tem izkrivljala načela dobrega finančnega upravljanja. Takšna racionalizacija bo olajšala prevzem odobrenih sredstev iz ESRR in ESS, ne da bi to spodkopalo načela teh dveh skladov, kar je pomembno v trenutnih časih krize. To je torej več kot zgolj pravočasni odziv na krizo; je odziv na večkratne zahteve Evropskega parlamenta in Računskega sodišča po poenostavitvi strukturnih skladov.

Gospod predsednik, zahvaljujem se trem poročevalcem za njihovo podporo temu nizu ukrepov, ki nam bodo omogočili, da pospešimo izvajanje dejanskih projektov. Zakonodajne ukrepe bodo spremljala priporočila, namenjena državam članicam. Ta priporočila so bila predmet sporočila Komisije, ki je bilo sprejeto 16. decembra. Komisija je poudarila, da je operativne programe mogoče preusmeriti tako, da podporo usmerijo na prednostne naloge, ki jih zahteva kriza.

Evropski parlament je tudi izrazil svojo skrb za odziv na nujnost nastalega položaja, tako da je zagotovil čim hitrejšo sprejetje teh treh uredb in hitro izvajanje ukrepov v državah članicah. Parlamentu se zahvaljujem, ker je z nami delil to zavzetost, saj bo to predvsem pomenilo, da bodo državam članicam predplačila izplačana za mesec maj.

Komisija je poziv Parlamenta upoštevala. Poskrbela je, da bodo ukrepi, ki so bili sprejeti v okviru načrta za oživitev, strogo nadzorovani in da bo poročilo o izvajanju ukrepov in njihovih dejanskih rezultatih predstavljeno Evropskemu parlamentu.

Tako bo v drugi polovici leta 2010 Komisija sestavila poročilo o izvajanju ukrepov, sprejetih v okviru načrta za oživitev na področju kohezijske politike v Uniji. To poročilo, ki bo sestavljeno – naj ponovim – v drugi polovici leta 2010, bo temeljilo na letnih poročilih o izvajanju, ki jih bodo države članice sestavile junija 2010. Slednje bodo potem pozvane, da v teh poročilih predstavijo pregled izvajanja ukrepov, sprejetih v okviru načrta za oživitev, in prikažejo rezultate, dosežene v okviru kohezijske politike.

Gospod predsednik, Komisija je torej o tem sprejela izjavo, ki jo bom prenesel Evropskemu parlamentu. Vsem poslancem, zlasti pa našim trem poročevalcem, se zahvaljujem za njihovo pozornost. Veselim se plodne razprave in prisluhnil bom vsem vašim pripombam o predlogih spremembe uredb, ki so vam bili predloženi.

– (FR)

Izjava Komisije

Poročilo gospoda Angelakasa

Komisija pozdravlja ves trud, ki je bil vložen v tako kratkem času, da bi se sprejele spremembe uredb o strukturnih skladih in Kohezijskem skladu, ki so bile predložene v okviru evropskega načrta za oživitev gospodarstva.

To je rezultat plodnega in učinkovitega sodelovanja Sveta, Evropskega parlamenta in Komisije s podporo Odbora regij in Evropskega ekonomsko-socialnega odbora v korist nacionalnim in regionalnim gospodarstvom Evropske unije.

Zakonodajni paket bo pomagal olajšati izvajanje operativnih programov in spodbuditi naložbe v korist evropskemu gospodarstvu, zlasti prek več ukrepov poenostavitve.

V drugi polovici leta 2010 bo Komisija sestavila poročilo o izvajanju ukrepov, sprejetih v okviru načrta za oživitev na področju kohezijske politike v Evropski uniji. To poročilo bo temeljilo predvsem na letnih poročilih o izvajanju, ki jih bodo države članice sestavile junija 2010. Države članice so zato pozvane, da v teh poročilih predstavijo pregled izvajanja ukrepov, sprejetih v okviru načrta za oživitev, in prikažejo rezultate, dosežene v okviru kohezijske politike.

Nathalie Griesbeck, pripravljavka mnenja Odbora za proračun. – (FR) Gospod predsednik, kot stalna poročevalka za strukturne sklade v Odboru za proračun lahko nocoj ta poročila pozdravim iz dveh razlogov.

Prvi razlog je, da strukturni skladi predstavljajo glavno postavko v proračunu Evropske unije, drugi, ki ga želim nocoj poudariti skupaj z mojimi kolegi, pa je hitrost, s katero smo delali, da bi zagotovili praktične in takojšnje rešitve gospodarske krize, kljub temu, da imamo omejen proračun, o katerem se bomo seveda morali z državami članicami ponovno pogajati, ko za to pride čas.

Poleg tega bi v zvezi s tem želela ponoviti tudi, da moramo biti resnično pripravljeni vzeti evropsko posojilo, da bi podprli te ukrepe. Sredstva za izboljšanje denarnega toka, za pospešitev uporabe skladov in nujnih ukrepov, ki jih pričakujemo že dalj časa, so tisto, kar je potrebno za oživitev našega evropskega gospodarstva v tem času velike negotovosti.

To je tisto, za kar se zavzema evropsko ukrepanje, in tisto, za kar se zavzema naša Evropa: okrepitev sektorjev z visoko dodano vrednostjo in pričakovanje, bolj kot kdaj koli doslej, da bo kriza prišla h koncu z naložbami v tradicionalna področja, vendar predvsem v vse tiste sektorje, ki lahko pomagajo odpraviti tveganje brezposelnosti za naše državljane.

Vendar pa je moje nocojšnje sporočilo naslednje: čeprav je Parlament pokazal, da se lahko hitro in dobro odzove, je zdaj pomembno, da se države članice same organizirajo tako, da se bodo lahko soočile z izzivi, kajti zamude, ki se kažejo v milijardah iz naslova pomoči, so opazne prav v počasnem odzivu uprav samih držav članic, v tem, kako težko se odločajo o strateških ciljih in v njihovi nepripravljenosti za sofinanciranje projektov.

Tako je vse določeno v Evropi in, kot pravimo v moji državi, modremu zadostuje že ena beseda – in to je namenjeno državam članicam.

Gabriela Crețu, poročevalka mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve. – (RO) Finančna kriza je vsilila veliko opreznjšo posojilno politiko, ki jo potrebujejo banke, ki pa je obenem neprizanesljiva do gospodarstva. Negativni učinki se čutijo v realnem gospodarstvu, zlasti v malih in srednje velikih podjetjih (MSP) in javnih organih. Ti ustvarjajo projekte, katerih namen je izboljšati socialno in regionalno kohezijo, ustvarjati delovna mesta, uporabiti lokalna sredstva in olajšati vstop ali vrnitev na trg delovne sile.

Skupni proračun, ki je ponavadi pomemben, je danes ključni vir financiranja zaustavitve kopičenja negativnih učinkov. Zaradi tega Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve podpira poenostavitve pravil in hitrejši dostop do strukturnih skladov in Evropskega socialnega sklada. Tistim državam, ki imajo manj izkušenj pri dostopanju do teh skladov, se s tem ponuja dvojna korist.

Mislim, da je potrebno in dobrodošlo, da se evropske finančne institucije vključijo v finančne dogovore, ki spreminjajo strukturo upravičenih stroškov, da bi se odpravile zgornje meje predplačil ali predhodna obvestila. Vendar pa dostop do skladov sam po sebi ne pomeni konca. Finančni vpliv sega čez 6,3 milijarde EUR. To je res precejšnja vsota.

Kot predstavniki naših državljanov si želimo, da bi se z uporabo skladov izpolnili cilji, za katere so bili ustvarjeni. Danes izdajamo blanko ček in zahtevamo potrebno preglednost pri porabi denarja. Upamo tudi, da bomo ustvarili pozitiven precedens. V preteklosti so bile številne pobude, predvsem socialne, zavrnjene

zato, ker naj ne bi imele nikakršne pravne podlage. Spreminjanje te uredbe dokazuje, če je za to sploh kdaj obstajala potreba, da je tam, kjer je politična volja, tudi pravna podlaga. Ne pozabimo tega.

Jamila Madeira, pripravljavka mnenja Odbora za regionalni razvoj. – (PT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v odgovor na svetovno finančno krizo evropski načrt za oživitev gospodarstva navaja, da kohezijska politika močno prispeva k javnim naložbam držav članic in regij in da bi morala delovati kot sredstvo reševanja trenutne krize. Zlasti predlaga sprejetje ukrepov na področjih, ki imajo v lizbonski strategiji prednost za namen ustvarjanja rasti in delovnih mest. Cilj vseh sproščenih instrumentov je izpolniti ta namen in pridobiti hitreje rezultate.

Zato je glavni cilj razširitve obsega Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji in usmeritve Evropskega socialnega sklada odziv na številne socialne in gospodarske nujne okoliščine, ki zahtevajo podporo. Prepričana sem, da tako zdaj kot v preteklosti, velja to, da bodo njune dejavnosti in področja učinkovitejše, če bodo bolj dopolnilne. Ker pa ni bilo nikakršnih določb za boljšo razpoložljivost novih skladov ali za nove smeri dejanskih ukrepov, je še zlasti pomembno, da se Evropski socialni sklad v celoti izkoristi pri boju proti brezposelnosti in hitremu povečanju pritiska konkurence na evropsko gospodarstvo, ki izhajata iz trenutne finančne krize in upočasnitve gospodarstva.

Želela bi poudariti, da je Odbor za regionalni razvoj poenostavitev, ki jo predlaga Evropska komisija, večkrat prepoznal kot bistveno za izboljšanje upravljanja in izvajanja strukturnih skladov. Vendar so nas prosili, da to obravnavamo po nujnem postopku, zato smo to upoštevali, ko smo sprejeli ta paket uredb; ta Parlament se ni nikoli skrival pred svojimi političnimi dolžnostmi. Čeprav je posebnost tega časa na plan zvalila številne poglede, se bomo zaradi tega zaenkrat vzdržali vlaganja novih sprememb v korist hitremu postopku in pravim koristim za javnost, kar je namen predloga. Vendar pa poudarjamo potrebo po takojšnjem začetku izvajanja ocene tega sklada, da bi lahko čim prej opravili dodaten pregled.

Iosif Matula, v imenu skupine PPE-DE. – (RO) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej bi želel pozdraviti poročilo gospe García Pérez.

Reforme so kot del kohezijske politike zelo pomembne, njihov cilj pa je ublažiti negativne učinke, ki jih povzroča finančna kriza. Prilagodljivost, ki je omogočena pri razporeditvi sredstev Skupnosti, bo nacionalnim gospodarstvom zagotovila takojšnji denarni tok, kar jim bo omogočilo naložbe v realno gospodarstvo. To bo imelo takojšnji učinek in zagotovo bomo že v naslednjih mesecih videli prve rezultate.

Evropska komisija podpira gospodarstva držav članic, ki temeljijo na štirih glavnih prednostnih nalogah, med katerimi so najpomembnejše povečanje finančnih sredstev iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR) ter Evropskega socialnega sklada in povečanje podpore Evropske investicijske banke in Evropskega investicijskega sklada. Pravzaprav lahko v letu 2009 predfinanciranje, ki ga predvsem sprejemajo nove države članice, pomaga pri premagovanju krize ter vzpostavlja socialno in teritorialno kohezijo.

Velik pomen je treba pripisati tudi poročilu o upravičenosti naložb v energetske učinkovitost in obnovljive vire energije pri stanovanjskih objektih. Obnova stanovanjskih sistemov ogrevanja mora biti med prednostnimi nalogami programa Evropske unije, pri tem pa je treba upoštevati dodano vrednost, ki jo ta ukrep ustvarja.

V času, ko se stroški ogrevanja nenehno višajo, morajo države članice v svoje programe vključiti tudi projekte, ki upoštevajo energetske učinkovitost, da bi se borile proti finančni krizi. Ti ponujajo naslednje pomembne koristi za gospodarstvo in prebivalce: denarno injekcijo v gospodarstvo skupaj z ustvarjanjem delovnih mest, zmanjšanje stroškov ogrevanja, zaščito okolja z omejevanjem emisij toplogrednih plinov, zagotavljanje socialne kohezije in podporo družinam z nizkimi prihodki.

1,4 milijona stanovanj v Romuniji nujno potrebuje naložbe za obnovitev.

Constanze Krehl, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, o teh treh poročilih razpravljamo v času največje in najtežje gospodarske in finančne krize, kakršne v zgodovini Evropske unije še nismo izkusili. Seveda je prav, da kohezijska politika igra svojo vlogo pri blažitvi posledic te gospodarske krize. Vendar pa bi rada ob tej priložnosti še enkrat poudarila, da kljub temu, da je proračun kohezijske politike zares največji posamezni proračun v Evropski uniji, je žal res tudi to, da države članice v proračun Evropske unije prispevajo komaj nekaj več kot 1 % svojega BDP. To pomeni, da je poraba več kot 6,25 milijard EUR za financiranje vmesnih plačil in predplačil samo kaplja v morje in preprosto ne zadostuje. Ublažile se bodo posledice, omogočil se bo finančni vzvod, vendar bodo nacionalna prizadevanja še vedno potrebna. Mogoče bi se tega morali spomniti v okviru naslednje razprave o finančni perspektivi.

Naša skupina je o treh poročilih razpravljala zelo intenzivno in bil lahko v to razpravo vnesla tudi številne druge dobre zamisli. V številnih primerih – kot je že dejala gospa Jöns – smo bili presenečeni, da smo potrebovali gospodarsko krizo, da smo omogočili zmanjšanje birokracije v Komisiji. Sami ne bomo vložili nobenih predlogov sprememb, ker vemo, da so v regijah zdaj potrebni hitri ukrepi in ker tudi vemo, da bomo o spremembah strukturne politike morali govoriti na drugem mestu.

Zato podpiramo celoten paket, ki ga je predlagala Komisija, in upamo, da bo ta čim prej prišel do regij in da bo denar lahko dejansko pomagal premagovati finančno krizo.

Jean Beaupuy, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, skupaj z mojimi kolegi iz Skupine zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo bom seveda podprl ta tri poročila. Podprli jih bomo ne zato, ker so v celoti zadovoljiva – kot so rekli moji kolegi, bi lahko vložili več sprememb – temveč zato, ker je treba hitro ukrepati. To je pravkar omenila gospa Krehl.

A oprostite mi, gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, ker se sprašujem, če smo mogoče preprosto nevedni. Sedimo namreč tukaj, v prijetno ogretem in lepo osvetljenem prostoru. Ali veste, da prav zdaj v Evropi obstaja 30 milijonov domov, ki jim prepušča streha in ki imajo vlažne stene?

Seveda bomo s 4 % iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR) lahko to popravili v približno milijon domovih. S tem in če bomo to nadzorovali, gospod komisar – kar vas bom kmalu prosil – bomo ustvarili 250 000 delovnih mest in izboljšali položaj za milijon domov. Tako bomo prihranili 40 milijonov ton CO₂ in zmanjšali energetske stroške vsake družine za 450 EUR na leto. To so številke, ki vam jih ponujam in ki jih je dokončno izoblikovala pomembna evropska organizacija, ki je posebej znana po svojem resnem pristopu.

To torej pomeni, da gre pri pomembnosti odločitve, ki jo bomo sprejeli ne samo za zagotovitev obnove, temveč tudi za blaginjo naših državljani, samo za en glavni pogoj: da se morajo odločitve, ki jih Parlament sprejme danes v sporazumu s Komisijo, začeti izvajati v praksi v prihodnjih tednih in mesecih.

Gospod komisar, pozorno smo poslušali vaše besede. Rekli ste – in verjamemo vam –, da boste do 30. junija 2010 zahtevali od vsake države članice, da Komisiji predložijo poročilo. Tako jaz kot moji kolegi iz Odbora za regionalni razvoj, ki so vseh političnih prepričanj, smo pripravljeni staviti. V vseh državah so bili operativni programi pravkar sprejeti in vemo, da si večina organov upravljanja v teh državah ne bo želela njihovih sprememb.

Čez 15 mesecev, torej 30. junija, gospod komisar, nikar ne zaposlite preveč ljudi za pripravo poročil, analiz tega, kar bo storjeno, saj ne boste dosegli kaj dosti, če boste na države članice, organe upravljanja in partnerje čakali, da se lotijo dela.

Na eni strani imamo torej na voljo 8 milijard EUR, na drugi pa 30 milijonov posebej pomanjkljivih hiš. Kaj je treba storiti?

Gospod komisar, skupaj s svojimi kolegi bom v zvezi s tem podal en predlog. Evropska komisija bi morala preseči svoje pristojnosti in odločno ukrepati – skoraj sem že hotel reči nasilno –, da bi vlade in organe upravljanja podučila, kako čim prej uporabiti te določbe. Poslanci Evropskega parlamenta zelo radi glasujejo za besedila. To je naša naloga. Vendar pa to še posebej radi počnemo, kadar se ta besedila tudi uporabljajo. Potrebujemo Komisijo in upamo, da nam bo Komisija prisluhnila.

Mieczysław Janowski, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, danes obravnavamo poročila o regionalni politiki, ki prinašajo koristne spremembe in poenostavitev. Obžalujemo lahko samo to, da smo se bili zaradi krize prisiljeni tako hitro in, upamo, učinkovito odzvati na trenutno stanje. Pozdravljam priložnost za uvedbo večje prilagodljivosti, ker o povečanju proračuna Evropske unije ni nobenega dvoma. To bi želel jasno poudariti. Danes je bilo nekaj govora o kvotah. To ni nič drugega kot kaplja v morje, saj proračun Evropske unije znaša približno 1 % BDP držav članic. Zdaj lahko samo upamo, da bo ta kapljica tudi oživljajoča. Takšno namreč potrebujemo!

Pozdravljam tudi večjo prožnost, ki jo omogoča podpora s strani Evropske investicijske banke in Evropskega investicijskega sklada. Vesel sem, da bo poenostavitev upravičenosti izdatkov uvedena z retroaktivnim učinkom. Dobro je, da povečujemo obročna plačila in spodbujamo izdatke za velike projekte, ki so predloženi vnaprej, s tem pa bo mogoče plačila opraviti še pred potrditvijo. Lahko samo ponovno izrazim upanje, da bo to zares oživljajoče.

Elisabeth Schroedter, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, v Skupini Zelenih/Evropske svobodne zveze vidimo povezavo med finančno in podnebno krizo, saj so negativni učinki podnebnih sprememb na regije dolgotrajne in povzročajo ogromne stroške. Obremenjujejo gospodarsko, socialno in teritorialno kohezijo. Zato moramo ukrepati zdaj.

Izolacija zgradb in uporaba obnovljivih virov energije pri stanovanjskih objektih v okviru Evropskega sklada za regionalni razvoj (ERSS) sta prva koraka v tem smislu. A kaj nam koristi ta napredek, če je obenem državam članicam dovoljeno, da sredstva ESRR vlagajo v načrtovanje cest in ogromne sežigalnice odpadkov, katerih uporaba še pospešuje podnebne sprememb in povzroča škodo okolju? Pri tem gre za nezavzetost in nedoslednost.

Prav tako tudi vaš dinamičen govor, gospod komisar, ne odgovarja na vprašanje o tem, zakaj Komisija zavrača naš predlog, da bi regionalno politiko v celoti močneje usmerili proti varstvu okolja in podnebja. Ali Komisiji primanjkuje poguma, da od držav članic zahteva pregled uredbe ERSS, ki je usmerjena v cilje, povezane s podnebjem? Zakaj Komisija nima akcijskega načrta o regionalni politiki? Zadržki v zvezi z zaščito podnebja s strani Generalnega direktorata za regionalno politiko so preprečili, da bi naše spremembe prejele podporo večine v odboru. Vendar pa jih bomo ponovno predložili in zahtevali poimensko glasovanje. Potem bomo videli, ali vam tudi volivci lahko verjamejo, da boste podprli zaščito podnebja.

Bairbre de Brún, v imenu skupine GUE/NGL. – (GA)

Gospod predsednik, želela bi pozdraviti današnje poročilo gospoda Angelakasa. Gospod Angelakas v njem izraža podporo predlogom Evropske komisije za zagotovitev finančnih sredstev za države članice iz Evropskega sklada za regionalni razvoj, ki bodo namenjena energetske učinkovitosti in obnovljivim virom energije pri stanovanjskih objektih.

Spopadamo se z izrednim stanjem v gospodarstvu. Ljudje, ki delajo v gradbeni industriji – na primer v moji državi, na Irskem –, so se znašli v posebnih težavah. Upam, da bomo na podlagi te odločitve EU lahko zagotovili delno financiranje za program obnove za energetske učinkovitost. Takšen program bo izboljšal gradbeno industrijo na Irskem – na severu in jugu –, kar bo pomagalo pri ohranitvi delovnih mest in tudi pri izpolnjevanju nalog v zvezi s podnebnimi spremembami ter, kot je bilo v tej razpravi že omenjeno, pri reševanju revščine zaradi visokih cen kuriva. To pomeni pomoč ljudem, ki velik delež svojih prihodkov porabijo za stroške goriva.

Po mojem mnenju je primerno, da se je Komisija pri spremembi meril osredotočila na stanovanjske objekte ljudi z nizkimi prihodki. Večinoma bodo prav ti ljudje z nizkimi prihodki tisti, ki jih bo oslabitev našega gospodarstva najbolj prizadela. Obenem svojih domov ne bodo mogli obnoviti tako, da bodo bolj energetske učinkoviti, če ne bodo prejeli finančne pomoči. Ta shema bo torej uspešno obravnavala najhujše posledice revščine zaradi visokih cen goriva, ki imajo skrajno negativen vpliv na mnoge ljudi – seveda če se bo ustrezno uporabila.

Upam, da bodo lokalni, regionalni in nacionalni organi izkoristili to priložnost in da ne bodo odrekli zagotovitve teh pomembnih sredstev, ki jih že imajo, da bi ta predlog začel veljati.

Fernand Le Rachinel (NI). – (FR) Gospod predsednik, gospod komisar, v obdobju od leta 2007 do leta 2013 bo regionalna politika postala glavna postavka proračuna Evropske unije s 347 milijoni EUR, ki bodo dodeljeni strukturnim skladom.

Ali bo to pomagalo zaščititi naša gospodarstva pred vplivi svetovne gospodarske krize, kot zatrjuje Komisija? Oprostite mi, ker v to dvomim.

Prvič, s povečanjem regionalnih izdatkov bodo oškodovane nekatere države članice, zlasti Francija. To povečanje gre na račun skupne kmetijske politike (SKP), s tem pa na račun francoskega kmetijstva, ki je bilo še pred nekaj leti glavni upravičenec SKP.

Poleg tega delež strukturnih skladov, ki se izplačuje francoskim regijam, nezadržno pada, velika večina pa je namenjena vzhodni Evropi, ki jo je uničilo več kot 40 let komunizma.

Tako Francija, ki prispeva 16 % evropskih proračunskih prihodkov, daje čedalje več denarja v Bruselj, prejema pa čedalje manj. Evropska regionalna politika, ki je daleč od tega, da bi varovala svoje upravičence pred gospodarsko krizo, to stanje še poslabšuje, saj predstavlja del logike ultra prostega trga, ki je značilna za lizbonsko strategijo.

Spremembe pri upravljanju strukturnih skladov, ki jih predlaga Komisija, torej našim državam ne bodo omogočile, da se spopadejo s to krizo, ki je posledica slabo premišljenega odprtja meja in deregulacije finančnih trgov.

Bolj kot kdaj koli prej moramo zgraditi novo Evropo, Evropo suverenih držav, ki temelji na naslednjih treh načelih: gospodarskem in socialnem patriotizmu, evropskem protekcionizmu in preferencialu Skupnosti.

Richard Howitt (PSE). - Gospod predsednik, nazadovanje svetovnega gospodarstva je prizadelo vsako našo državo in vsako našo regijo. Prav je, da nocoj sprejmemo nujni ukrep za namen pospešitve izplačevanja evropskih sredstev ljudem, ki jih nujno potrebujejo, v času, ko jih nujno potrebujejo. Zlasti pozdravljam zmanjšanje papirologije z omogočanjem pavšalnih plačil in povprečnin, kar s 6 milijardami GBP za začetek v letošnjem letu omogoča porabo za energetske učinkovitost pri stanovanjskih objektih in olajšuje delo s posojili Evropske investicijske banke. Ko je v Hertfordshireu, v mojem volilnem okrožju, klicni center hipotekarne banke začel z odpuščanji, smo v 24 urah lahko zaprosili za evropska finančna sredstva kot pomoč pri odpuščanju delavcev.

V zvezi s spremembami, o katerih se danes dogovarjamo, razvojna agencija East of England Development Agency pozdravlja dejstvo, da bo mogoče zagotoviti bolj poslovno vodena, krajša in po meri izdelana usposabljanja, ter pravi, da nam bo pomagala hitreje izpolniti obljubo, ki jo je dala naša regija, in sicer da bo pomagala 124 000 ljudem zgolj s sredstvi iz Evropskega socialnega sklada.

Bil sem tudi zelo ponosen, da je Lowestoft v mojem volilnem okrožju osebno obiskala tudi komisarka Hübner, da bi podprla naš evropski program za regionalni razvoj v višini 100 milijonov GBP ter njegov poudarek na pomoči podjetjem v naših skupnostih pri prilagoditvi na rast z nižjimi emisijami ogljika. Gospodarska kriza ne sme nikogar izmed nas odvrniti, da bi se soočili z dolgotrajnim izzivom podnebnih sprememb. Na čelu prizadevanj za obnovev bi dejansko morale biti naložbe v okoljsko tehnologijo v upravljanju. Razvojna agencija East of England namerava vztrajno slediti temu cilju.

Marian Harkin (ALDE). - Gospod predsednik, tudi jaz pozdravljam ta predlog, ker predstavlja neposreden in oprijemljiv odgovor EU na trenutno gospodarsko krizo. Odzivamo se z instrumenti, ki jih imamo na voljo, vendar se močno strinjam z mojim kolegom gospodom Beaupuyem, ki pravi, da moramo skupaj ukrepati in hitro storiti nekaj za družine in skupnosti.

Drugič, pozdravljam poenostavitev in prožnost, ki ju prinaša ta predlog. To je v vsakem primeru nujno potrebno. Od skupin ljudi, ki dostopajo do sredstev, vedno znova slišim pritožbe glede upravnih postopkov in birokracije. Ta paket sicer ne bo rešil vseh njihovih problemov, bo pa pomagal.

Tretjič, še posebej sem vesela, da so prispevki v naravi zdaj priznani kot upravičeni stroški. V svojem poročilu o prispevku prostovoljstva h gospodarski in socialni koheziji, ki ga je ta Parlament potrdil, sem pozvala k sprejetju prav tega ukrepa. To pomeni, da se bodo prispevki prostovoljcev in drugih ljudi zdaj šteli kot prispevki za različne projekte, to pa je zelo dobrodošlo, kljub temu da nas je v to smer prisilila trenutna gospodarska kriza.

Ta ukrep bo na praktičen način prepoznal prispevek prostovoljcev in njihov čas, kakor tudi to, kako je lahko ta prispevek del našega odziva na trenutno krizo. Na ta način sodelujemo z našimi državljani kot s partnerji. Iz satelitskih računov, ki so jih objavile različne države članice, vemo, da neprofitni sektor tvori od pet do sedem odstotkov BDP. Zdaj ko to vidimo in znamo ceniti, pravimo našim državljanom: vaša prizadevanja, vaš čas, vaše zaveze so pomembni, mi pa pri tem z vami sodelujemo.

Guntars Krasts (UEN). - (LV) Hvala, gospod predsednik. Podpiram spremembe, ki jih je predlagal odbor, zadolžen za predlog Komisije o energetske učinkovitosti in naložbah v obnovljive vire energije pri stanovanjskih objektih. Predlog odbora bo spodbudil porast zahtev in hitrejši tok denarja za ukrepe za povečanje energetske učinkovitosti. Države članice imajo zdaj možnost, da ta sredstva usmerijo tako, da bodo ustvarila največji učinek pri povečanju energetske učinkovitosti. Najcelovitejši rezultati bodo doseženi z uporabo teh sredstev za izpolnjevanje ciljev, ki bodo dali prosto pot pobudam potrošnikov pri povečanju energetske učinkovitosti, najbolj spodbudni ukrepi pa bodo tisti, ki zmanjšujejo tveganje za tiste, ki sami razmišljajo o naložbah v energetske učinkovitost. Vendar pa menim, da bi odbor moral pri tem dati nekaj smernic za nadaljnje ukrepanje držav članic. Takšen pristop ne bi imel samo multiplikacijskega učinka za spodbujanje gospodarstva, temveč bi tudi pospešil hitrejšo ozaveščenost na področju varčevanja z energijo v državah članicah. Količina razpoložljivih sredstev pa bo od držav članic zahtevala, da omejijo število prejemnikov pomoči, v tem oziru pa bi bilo pametno, če bi upoštevale predlog Komisije in ta sredstva predvsem namenile gospodinjsvom z nizkimi prihodki. Hvala.

Jan Olbrycht (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, danes govorimo o posebej pomembnih spremembah. Te niso pomembne samo zaradi odziva na težave, povezane s finančno krizo, temveč tudi zato, ker lahko vplivajo na značilnosti politične kohezije v obdobju po letu 2013. Jasno je, da uvedba tako pomembnih sprememb ne more veljati za zgolj začasen ukrep.

Prvič smo priča, kako Evropska komisija, ki ravna v dogovoru s Parlamentom in Svetom, sprejema ukrepe, ki so bili dolgo časa predmet razprave in so se zdeli zelo težki. Pravzaprav smo z vključitvijo naložbenih ukrepov v okvir ukrepov varčevanja energije priča pravi poenostavitvi, pravi pospešitvi in seveda spremembi strategije. To daje zelo pozitiven signal, da smo se sposobni odzvati na okoliščine v programski ravni in da se ne bomo dogmatsko držali načel, ki so bila določena prej.

Evropski parlament želi, da bi ga razumeli bolj kot mlajšega partnerja Sveta in Komisije. Kljub temu je ta Parlament odločen, da bo s svojimi ukrepi pokazal našo pripravljenost na sodelovanje v hitrem odzivu na nove izzive, ki so pred nami.

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Mislim, da bi danes morali dejansko proslavljati. Parlament se je že več let zavzemal za to, da naj ne bi samo zagotavljali sredstev za lažne ukrepe na stanovanjskem področju, temveč da bi se morali tudi odločiti za izvajanje pravih ukrepov.

Velik delež prebivalcev EU živi v stanovanjskih stolpnih. Z razvojem teh stanovanjskih projektov bi lahko dejansko izboljšali stvarne okoliščine teh stanovalcev in zmanjšali energetske porabe teh zgradb, obenem pa tudi ustvarjali in ohranjali delovna mesta. Trenutne spremembe omogočajo v moji državi obnovo 90 % stolpnic, to pa je v vsakem primeru ogromen korak.

Ker pa bodo skladi takšne obnove financirali samo v urbanih območjih, se ne moremo iskreno veseliti. Obubožani prebivalci podeželja, ki najbolj potrebujejo finančna sredstva, so spet prepuščeni sami sebi. Ker ne želimo na noben način ogroziti programa, namenjenega stolpnim, ki je pomemben za vse nas, smo se strinjali, da tokrat vendarle ne vložimo nobenih predlogov sprememb. Vendar pa v zameno od Komisije pričakujemo, da naše priporočilo vključi v svoj paket še pred poletnimi počitnicami.

Prvi in najpomembnejši korak k učinkovitemu in trajnostnemu socialnemu vključevanju najbolj prikrajšanih območij je dokončna odprava izključevanj in getov. Obnova bivališč, ki so bila ločena, je preprosto nesmiselna. Boljša rešitev je ponovna gradnja, ki jo podpirajo sestavljeni programi, ki ustvarjajo socialno zaposlovanje.

Spoštovani kolegi, zares bomo lahko praznovali takrat, ko se bodo v krajih nekdanjih podeželskih getov, ljudje, ki bodo zaposleni v novo postavljenih socialnih zadrugah, vračali v svoje nove domove in otrokom rekli, naj študirajo in se trudijo, kajti samo tako lahko postanejo tisto, kar želijo postati.

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, najprej se želim zahvaliti poročevalcem za njihovo odlično pripravljeno delo. Predlagane spremembe uredb o strukturnih skladih bodo pospešile uporabo sredstev in poenostavile pravila, zato si prav zares zaslužijo podporo. Tako lahko zagotovimo, da se bo denar iz strukturnega sklada porabil za obnovo, in preprečimo negativen vpliv recesije na gospodarstvo in zaposlovanje. To je tudi dober začetek za reformo strukturne in regionalne politike EU, katere cilj mora biti poenostavitev in pospešitev postopkov ter spodbujanje prožnosti in doseganja rezultatov.

Medtem ko zmanjšujemo birokracijo v zvezi s predpisi Evropske unije in se usmerjamo v ustvarjanje boljših rezultatov, moramo poskrbeti, da bodo v isto smer šle tudi države članice. Več moči je treba dati regijam in lokalnim akterjem ter sprostiti strog nadzor na centralni ravni države.

PREDSIEDSTVO: GOSPA ROURE

podpredsednica

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospa predsednica, trenutna kriza zahteva spodbujanje gospodarske dejavnosti, podporo zaščiti delovnih mest in zaščito tistih, ki ostanejo brez dela. Predlog Komisije o razširitvi obsega stroškov v okviru Evropskega socialnega sklada je korak v pravo smer.

Z vključitvijo financiranja za izplačilo povprečnih in tudi neposrednih in mešanih stroškov namesto določanja zgornje meje plačil gre za posebej koristne ukrepe v smislu boljše uporabe sredstev Evropskega socialnega sklada. Z uvedbo izplačevanja povprečnih za neposredne stroške ter posredne stroške v višini do 50 000 EUR se bodo poenostavili upravni postopki. To bo odpravilo zamude pri izvajanju ciljev sklada. Ker je te

ukrepe treba nujno sprejeti, podpiram sprejetje predloga brez sprememb. Želela bi se zahvaliti gospe Harkin, ker je opozorila na to, da je treba prepoznati pomen prostovoljnega dela.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Na začetku bi želela pozdraviti idejo o teh usklajenih ukrepih. Posebej bi se želela tudi zahvaliti poročevalcem za delo, ki so ga opravili.

Vsi se zavedamo učinkov krize v naših državah, ki segajo vse od padca gospodarske rasti in zaposlovanja do večanja proračunskega primanjkljaja ter recesije. Tudi kohezijska politika EU je lahko enako verodostojen in učinkovit instrument v tem okviru. Kot vsi zelo dobro vemo, je kriza močno prizadela Evropo, dejstvo, da se je EU uspela tako hitro odzvati pri iskanju rešitev, pa je spodbudno.

Odločitev o spremembi uredb o obstoječih skladih, ki so že pokazali svojo učinkovitost, je najprimernejša. Postopek za oblikovanje posebnega kriznega sklada bi bil veliko predolg. Poenostavitev merila za upravičenost stroškov, povečanje predfinanciranja iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR) in Evropskega socialnega sklada ter pospeševanje izdatkov za večje projekte so ukrepi, ki bodo, upam, državam članicam pomagali, da se izvlečejo iz gospodarske in socialne krize.

Medtem ko Evropa prestaja gospodarsko krizo, se zavedamo, da prestaja tudi energetska krizo. Ukrep, s katerim bo mogoče uporabiti ESRR za naložbe v energetska učinkovitost in uporabo obnovljivih virov energije pri stanovanjskih objektih, bi po mojem mnenju moral imeti največji vpliv. Tako kot druge države srednje in vzhodne Evrope ima tudi Romunija probleme z večstanovanjskimi bloki. Stare zgradbe so izredno slabo izolirane, večina stanovalcev pa ne more plačati izolacije svojih domov iz lastnega žepa.

Upamo, da bo ta ukrep pomagal državljanom Evrope, da bodo lahko prihranili pri porabi energije, da jim bo na koncu ostalo več denarja v žepu in da bodo hkrati pomagali pri reševanju problemov globalnega segrevanja. Sedanja romunska vlada je poudarila, da je to izhodiščni prednostni ukrep, že odobrena sredstva pa pomenijo, da je ta prednost že zagotovljena.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Gospa predsednica, gospe in gospodje, današnji paket sprememb določb uredb o strukturnem skladu je pomemben korak k poenostavitvi in neposrednem aktiviranju sredstev, tako na evropski kot na nacionalni in lokalni ravni.

Gre za pomemben korak k krepitvi evropskega gospodarstva sredi brezprimerne krize, ki vsak dan povzroča čedalje večjo škodo realnemu gospodarstvu na vseh ravneh. Gre za korak, ki ustreza dolgoletni zahtevi Evropskega parlamenta po še preprostejših postopkih in večji prožnosti pri uporabi pravil strukturnih skladov.

Kako so se današnji voditelji odzvali na ogromno krizo, s katero se trenutno soočamo? Kje so evropske politike? Da bi zagotovili, da zahtevana sredstva pridejo do prejemnikov in da se izvajanje projektov začne takoj, se morajo tudi države članice odzvati na okoliščine. Sredstva kohezijske politike morajo biti pravim upravičencem na regionalni in lokalni ravni na voljo takoj. Namen sprožitve operativnih programov bi moral biti zaščita delovnih mest, podjetništva in konkurenčnosti ter uporaba naravnih, kulturnih in človeških virov vsake regije.

Samo takojšnja sprožitev programov bo pomagala zaščititi kohezijo in preprečiti nastanek novih razhajanj.

Naj bo današnja kriza priložnost, da združimo svoj glas, ki bo postal evropski glas pri reševanju vseh problemov, s katerimi se soočamo.

Toomas Savi (ALDE). – Gospa predsednica, s pristopom k EU se je odprl dostop do strukturnih skladov in kohezijskega sklada Evropske unije, iz katerih je Republika Estonija pridobila približno 800 milijonov EUR v obdobju 2004–2006, medtem ko je bilo dodatnih 3,4 milijarde EUR dodeljenih v okviru finančne perspektive za obdobje 2007–2013.

Navkljub resnosti gospodarske krize, je izpolnitev cilja skladov Evropske unije, torej izenačiti razlike v razvoju znotraj Unije, že bližje.

Močno pozdravljam predlog, ki ga je Komisija dala Svetu, in sicer naj nameni dodatnih 6,3 milijarde EUR preprečevanju negativnih vplivov gospodarske krize, s čimer naj bi se pospešilo izvajanje skladov v korist realnega gospodarstva.

Vendar pa se strinjam s poročevalko, gospod García Pérez, da moramo imeti v vseh državah članicah enoten pristop, da bi se izognili čedalje večjim razhajanjem znotraj Evropske unije in zlorabi denarja evropskih davkoplačevalcev.

Rolf Berend (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, trajne učinke neslutene finančne in gospodarske krize je mogoče reševati na več načinov. Paket sprememb, ta zakonodajni ukrep znotraj evropskega načrta za oživitve gospodarstva, je bil zastavljen kot dober – čeprav ne zadosten – odziv na to začasno, čeprav izjemno kritično, stanje.

Med drugim odgovarja tudi na zahtevo po večji poenostavitvi postopkov in povečani prožnosti pri uporabi obstoječih pravil na podlagi uredbe o strukturnih skladih, ki jo je v preteklih letih Evropski parlament večkrat izrazil. Želel bi poudariti, da je treba pozdraviti tudi dejstvo, da bo sprememba člena 7 – „Upravičenost izdatkov“ – državam članicam in regijam EU omogočila, da opravijo naložbe v ukrepe energetske učinkovitosti in obnovljivih virov ukrepov pri stanovanjskih objektih ob podpori strukturnih skladov EU, in da ta ukrep ni namenjen samo gospodinjstvom z nizkim prihodkom. Zadevna sprememba zato upravičeno odpravlja omembo „gospodinjstev z nizkim prihodkom“ in namesto tega za vsako državo članico vnaša zgornjo mejo v višini 4 % skupne dodelitve Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR) za takšne izdatke. To je samo ena izmed številnih predlaganih izboljšav.

Na kratko, če bo ta celotni paket obrodil sadove, se bodo pospešili izdatki, s tem pa bo na voljo več sredstev iz ESRR, Evropskega socialnega sklada (ESS), Kohezijskega sklada in strukturnih skladov za izvajanje potrebnih ciljev, poenostavila pa se bodo tudi pravila, kar bo omogočilo hitro izvajanje programov.

Po mojem mnenju to predstavlja učinkovit, čeprav še vedno nezadosten, prispevek za reševanje trenutne krize.

Lidia Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Gospa predsednica, Evropska unija se sooča s splošno krizo, katere učinke je trenutno nemogoče predvideti. Opazili smo upočasnitev rasti, povečanje proračunskih primanjkljajev in dramatičen porast brezposelnosti. Zdi se, da je evropska kohezijska politika s proračunom v višini 347 milijard EUR za obdobje 2007-2013 najučinkovitejši instrument, s katerim bo mogoče ponovno spodbuditi naložbe in zagotoviti dodatna javna sredstva za nacionalna gospodarstva.

Komisija je že sprejela niz ukrepov, katerih namen je uvesti spremembe obstoječega paketa uredb o strukturnih skladih. Cilj teh sprememb je pospešiti izdatke, povečati likvidnost v zvezi z izvajanjem projektov in poenostaviti ukrepe, ki omogočajo hitro izvajanje projektov v regijah. Glavna področja ukrepanja se nanašajo na povečanje podpore Evropske investicijske banke (EIB), Evropskega investicijskega sklada (EIS) in poenostavitev upravičenosti izdatkov. Zavzemamo se tudi za izplačila povprečnin in pospešitev izdatkov za velike projekte.

Pozdravljam hitro ukrepanje Evropske komisije in predlagane zakonodajne spremembe. Vendar pa so bile dodatne pomembne spremembe do sedaj spregledane in so zato potrebne. To pomeni, da je treba vzpostaviti sistem upravljanja in nadzora, ki bo zagotovil likvidnost v celotnem gospodarskem sistemu Evropske unije.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Gospa predsednica, gospe in gospodje, s predlogom Evropske komisije se je vsem državam članicam ponudila priložnost, da sredstva iz strukturnih skladov vložijo v obnovo in popravilo stolpnic in drugih zgradb. To je zlasti pomembno za Češko republiko, ker v propadajočih stolpnicah živi kar 26 % čeških državljanov. Če bo predlog jutri sprejet in če ga bo aprila uradno odobril tudi Svet ministrov, bo omogočil naložbo dodatnih 16 milijard CZK v sisteme ogrevanja za stanovanja in hiše, in to ne samo v Češki republici. Osebnostno pozdravljam tudi odpravo zahteve po uporabi sredstev zgolj za gospodinjstva z nizkimi prihodki, ki se mi zdi problematična, ker notranji državni predpisi ta gospodinjstva opredeljujejo različno.

Po mojem mnenju bi morale države članice imeti možnost, da same odločijo, katere kategorije zgradb so upravičene do financiranja v skladu s svojimi pravili, ter da vzpostavijo svoja lastna merila v skladu s svojimi potrebami. Omogočiti moramo kakovostnejša in cenejša stanovanja za vse, ne samo za tiste, ki živijo v socialnih stanovanjih. Žalostno je, da smo potrebovali finančno krizo, da bi podprli večje naložbe v stanovanja in uvedli te ukrepe po vsej EU. Vendar pa toplo pozdravljam to odločitev, saj morajo ljudje danes dobro premisliti, kako bodo porabili svoj denar, in na ta način jim bomo pomagali, da prihranijo pri svojih računih za ogrevanje in toplo vodo, s tem pa znižajo stanovanjske stroške. V skladu z oceno organizacije CECODHAS lahko evropska gospodinjstva pri teh stroških v povprečju prihranijo 450 EUR na leto, to pa je oprijemljiva pomoč.

James Nicholson (PPE-DE). – Gospa predsednica, najprej bi želel čestitati poročevalcem za dobro delo, ki so ga opravili v teh poročilih, ki jih priporočam Parlamentu. Mislim, da bi to podporo morali zelo toplo pozdraviti.

Če bodo države članice izkoristile priložnost, da za namen spodbujanja naložb v energetske učinkovitost v stanovanjskem sektorju uporabijo 4 % sredstev iz Evropskega sklada za regionalni razvoj, bo to pozitiven prispevek tako za naša gospodarstva kot za okolje. Lepo je videti, da takšen predlog, ki sočasno obravnava probleme gospodarske krize in okolja, prihaja iz Komisije.

Poročilo še zlasti predstavlja dobro novico za mnoge stare države članice in vesel sem, ko vidim, da bodo stare države članice EU zdaj lahko uporabile delež sredstev iz ESRR za posege, ki spodbujajo energetske učinkovitost v stanovanjskem sektorju. Vesel sem, da vidim, da so se merila za upravičenost razširila in da ne bodo več omejena na gospodinjstva z nizkimi prihodki.

Vendar pa se moramo tudi zavedati, da to ne pomeni nikakršnega povečanja finančnih sredstev. Zdaj je od nacionalnih in regionalnih organov odvisno, ali bodo izkoristili to priložnost, da odstotek svojih sredstev iz ESRR preusmerijo v financiranje teh projektov. To lahko povzroči ponovno razvrstitev delov njihovih operativnih programov po pomembnosti. Mislim, da se bo dolgoročno to zelo izplačalo.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, ukrepi Komisije se zdijo bolj ali manj tehtni. Neposredno dodeljevanje pogodb Evropski investicijski banki in Evropskemu investicijskemu skladu se zdi dobra zamisel, kakor tudi poenostavitev postopkov in pospeševanje plačil.

Predvsem pa je tu eno temeljno priporočilo: nacionalna in regionalna preglednost pri uporabi sredstev, ki je po mojem mnenju v nekaterih primerih sploh ni. Preglede bi bilo treba opravljati takoj, tako kot bi bilo treba takoj izvršiti tudi plačila. V nekaterih regijah v Italiji, kot je Lazio, se sredstva kmetovalcem izplačujejo več mesecev, v nekaterih primerih pa tudi več let potem, ko si bila prenesena iz Evropske unije; zdaj nimam časa, da bi vam dal še druge primere. Olajšajmo torej to krizo, ne samo s preučevanjem različnih vrst posegov, temveč tudi z učinkovito, pravočasno in uspešno uporabo sredstev.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Strukturni skladi nam pomagajo tudi, da se sprijaznimo z novo gospodarsko resničnostjo. Državam članicam omogočajo, da optimizirajo naložbe EU kot učinkovito zdravilo proti trenutni gospodarski krizi.

Evropski parlament prek Odbora za regionalni razvoj ves čas poziva k večji poenostavitvi upravnih postopkov. Vesela sem, da je Komisija to končno opazila in da se je strinjala s Svetom.

Dragi upravni postopki, zamude pri plačilih in zapleteno preverjanje upravičenosti plačil povzročajo končnim prejemnikom finančne težave. Mnogi uradniki v moji državi, na Slovaškem, pogosto krivijo Bruselj, ker daje pretiran poudarek birokraciji in opravlja neskončna preverjanja poročil. Pozabljajo, da je pomembno izbrati pravo dejavnost, vsebino in kakovost projekta, učinkovito izvajanje in ugodnosti projekta.

Udeleženci v projektih se morajo osredotočiti na visoko kakovostne projekte, ki prinašajo koristi v smislu ustvarjanja konkurenčnega okolja, in ne smejo posedati ure in ure na mestu v računovodskih pisarnah ter zapravljati dragocenega časa in energije, da ne omenjam gor papirja, ki je potreben za izkaze. Preverjanje nepomembnih postavk pogosto stane veliko več, kot so same postavke sploh vredne.

Zato se strinjam z razširitvijo uporabe enkratnih zneskov in splošnih stopenj v predpisih o Evropskem skladu za regionalni razvoj ter uvedbo treh novih oblik upravičenih plačil: posrednih stroškov do 20 % neposrednih stroškov, enkratnih zneskov do največ 50 000 EUR in splošnih standardnih lestvic za posamezne stroške.

Zato menim, da je paket odločitev, ki jih je Evropska komisija sprejela za namen spodbujanja prožnosti pri črpanju sredstev iz strukturnih skladov s strani držav članic, pozitiven odziv na tekočo gospodarsko krizo.

Verjamem, da bosta poenostavitev pravil in prožno financiranje pomagala državam članicam, da pripravijo dobre projekte, ki bodo usmerjeni v sektorje in ki bodo ustvarili visok donos. Naložbe moramo usmeriti v energetske učinkovitost in obnovljive vire energije na stanovanjskem področju, da bi se ustvarila nova delovna mesta in prihranila energija. S podpiranjem čiste tehnologije lahko prispevamo k oživitvi tako avtomobilske kot gradbene industrije.

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospa predsednica, pozdravljam predlog spremembe Uredbe o Evropskem skladu za regionalni razvoj (ESRR), ki zahteva sredstva iz ESRR za naložbe v energetske učinkovitost in obnovljive vire energije pri stanovanjskih objektih. Želela bi pozdraviti tudi spremembo izvirnega predloga Komisije, ki odpravlja omejitve upravičenosti na gospodinjstva z nizkimi prihodki, namesto omejitve upravičenosti do posegov, ki podpirajo socialno kohezijo, in prepušča državam članicam, da natančno določijo kategorijo upravičenih izdatkov za gospodinjstva.

Vendar pa, če mi dovolite, bi Komisiji postavila posebno vprašanje. Na kaj mislimo, ko govorimo o energetske učinkovitosti (in o njej govorimo v okviru financiranja iz ESRR)? Ali bomo imeli usklajeno metodo izračunavanja energetske učinkovitosti za vseh 27 držav članic EU, ali pa bodo različne države članice imele različne izračune, ki jih bodo različno preučile? Ko govorimo o energetske učinkovitosti in naložbah v energetske učinkovitost pri zasebnih stanovanjskih objektih, ali bo pri tem šlo na primer za tisto, za kar gre v Direktivi o energetske učinkovitosti stavb, o kateri trenutno potekajo pogovori in v zvezi s katero poteka tudi razprava o potrebi po usklajenosti - ali enotni podlagi - izračunavanja oziroma računanja energetske učinkovitosti, da bi se zagotovilo, da se naložbe porabljajo za pravo energetske učinkovitost ali povečanje energetske učinkovitosti oziroma zmanjšanje emisij CO₂?

To je del razprave, ki smo jo imeli danes na zajtrku Združenja malih in srednje velikih podjetij (MSP), ki ga je pripravil moj kolega gospod Rübig; tam so nam zelo jasno povedali, da pri porabi za energetske učinkovitost v vseh zgradbah obstajajo ozka grla: ozka grla v finančnih sredstvih zaradi posojilnega krča. Premisliti moramo o subvencijah in različnih davčnih spodbudah. Potrebujemo preprosto upravljanje, zato navadna gospodinjstva spodbujamo, da izkoristijo te sklade, ESRR ali sklade držav članic. Pravzaprav moram povedati, da je naša vlada pred kratkim začela izvajati subvencionirani program izboljšav na področju energetskega varčevanja v bivališčih (Home Energy Savig Retrofit grant scheme).

Vendar potrebujemo preproste upravne postopke. Potrebujemo spodbudo, da naložbe ne bodo samo zmanjšale uvoza fosilnih goriv in emisij ogljikovega dioksida, temveč da bodo tudi gospodinjstva spoznala, da so manjši tudi njihovi stroški za energijo.

Ljudmila Novak (PPE-DE). - (SL) Načrtovane spremembe uredbe, s katero se bo razširilo pavšalno financiranje in omogočila uporaba sistema pavšalnih plačil, povsem podpiram. Gre za primeren ukrep, ki lahko v danih ekonomskih razmerah ublaži težave brezposelnih.

Pri sprejemanju teh sprememb pa opozarjam na naslednje: tri četrtine državljanov Evropske unije meni, da ima Evropski parlament pomembno vlogo pri sooblikovanju evropskih politik. Ista anketa je še pokazala, da uživa Evropski parlament največje zaupanje med anketiranci. 51 odstotkov jih je dejalo, da zaupajo Evropskemu parlamentu, medtem ko jih Komisiji zaupa 47 odstotkov in Svetu 42 odstotkov. Zaupanje v našo institucijo je bilo večje tudi od zaupanja v Evropsko centralno banko.

Zakaj naštevam te statistične podatke? Zato, ker je ta Evropski parlament že leta 2005 izpostavil, da je potreba po večji poenostavitvi ključno vprašanje strukturnih skladov na splošno, še posebej pa Evropskega socialnega sklada. Naša priporočila za izboljšanje pogojev, v katerih poslujejo podjetja in državljani, pa je Komisija pričela uresničevati šele sedaj, ko se nahajamo v krizi.

Veseli me, da bodo naše ugotovitve in priporočila vsaj delno uresničene, hkrati pa me žalosti gasilski pristop k reševanju težav. Upam, da bo ta izkušnja v prihodnje prispevala k temu, da bo Komisija ukrepala hitreje in da bodo številne tehtne in upravičene pripombe ter predlogi Parlamenta prej uresničeni.

Colm Burke (PPE-DE). - Gospa predsednica, te nove predloge pozdravljam. Trenutno preživljamo krizne čase. Po vsej EU smo priča izgubi številnih delovnih mest.

Danes so bili na Irskem objavljeni zadnji podatki o brezposelnosti. Stopnja zdaj znaša 11 % – samo pred enim letom je bila 5,4 % –, torej se je dejansko več kot podvojila. Te številke so pretresljive in strašne. Toda soočeni s to žalostno perspektivo si moramo prizadevati za iskanje ustvarjalnih rešitev, da bi brezposelnim dali znanja, možnosti in upanje za boljšo prihodnost.

Evropski socialni skladi (ESS), Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR) in Kohezijski sklad lahko pri tem igrata ključno vlogo. Z usmerjanjem teh sredstev lahko ponovno opremimo naša gospodarstva, da se izvlečejo iz krize. Kot poslanci Evropskega parlamenta in kot državljani moramo nujno na to opozoriti javnost, ki se trenutno zelo boji. To sporočilo moramo nujno poslati domov, našim nacionalnim vladam: da je namreč ta sredstva treba uskladiti in izkoristiti čim hitreje in čim učinkoviteje. Pozdravljam tudi zmanjšanje papirologije. To je korak v pravi smeri.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Leto 2010 je leto, ko bomo opravili vmesni pregled načina uporabe strukturnih skladov in mislim, da je treba pri tem dati prednost energetske učinkovitosti. Žal mi je, da spremembe teh poročil niso bile potrjene.

Kot poročevalka za Direktivo o energetske učinkovitosti stavb sem predlagala do 15-odstotno povečanje stopnje Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR), kar bi bilo mogoče uporabiti za izboljšanje energetske

učinkovitosti pri zgradbah. Gre dejansko za omogočanje večje prožnosti in države članice so tiste, ki se morajo odločiti, ali temu področju želijo dodeliti kakšna sredstva in koliko.

Razumem nujnost. Države EU-15 morajo imeti možnost, da uporabijo strukturne sklade za energetske učinkovitost. Mislim, da nam bo to omogočilo izmenjavo dobre prakse in da bo ustvarilo tudi podporo za nove države članice. Komisijo pozivam, naj do 30. junija 2010 sestavi nov zakonodajni predlog, da bi se lahko najvišja zgornja meja povečala na 15 %, ali naj določi najnižji 10 odstotni prag stopnje ESRR za energetske učinkovitost zgradb.

Fiona Hall (ALDE). - Gospa predsednica, razprava o energetske učinkovitosti se vedno znova osredotoči na dejstvo, da bi bilo mogoče doseči veliko več – in tudi hitreje –, če bi le bila na voljo vnaprejšnja sredstva. Prav zato je tako pomembno, da omogočimo, da se sredstva iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR) ne porabijo samo za energetske učinkovitost v državah EU-12, temveč tudi v državah EU-15.

Navkljub precejšnjemu napredku je minister za stanovanjske zadeve v Združenem kraljestvu priznal, da je samo 1 % trenutnih stanovanj dovolj energetske učinkovitih, da se lahko v njih prepreči revščina zaradi visokih stroškov za gorivo. V moji regiji na severovzhodu Anglije je bila ena desetina domov uvrščena v prvo kategorijo glede nevarnosti za zdravje, ker so tako mrzli in prepišni.

Zato pozdravljam to spremembo in pozivam vse države članice in regije, da to novo prožnost v celoti izkoristimo. Da bi obravnavali podnebne spremembe, revščino zaradi visokih cen goriva, brezposelnost in energetske varnost, tako kot gospa Ťic u pozivam Komisijo, da trenutne odstotne omejitve pravočasno precej dvigne, kot je v torek zahteval tudi Odbor za industrijo, raziskave in energijo s svojim glasovanjem za prenovitev.

Catherine Stihler (PSE). - Gospa predsednica, želela bi se zahvaliti poročevalcem. Iskanje načinov  inkovitej e uporabe evropskih strukturnih skladov za pomoč tistim, ki jih je prizadela svetovna gospodarska kriza, je eden izmed številnih ukrepov, ki jih  r ave članice potrebujejo, da bi tistim, ki izgubijo službo, pomagala, da se čim prej ponovno zaposlijo.

Zanimivo je, da o tej temi govorimo tik pred srečanjem G20. G20 ima možnost, da sproži postopek oblikovanja globalnih pravil o financah, ki jih zahtevamo, da bi preprečili ponovitev gospodarske katastrofe.

Delovna mesta in socialna agenda morata postati ključni temi za evropske volitve. 25 milijonov ljudi po vsej EU, ki bodo ostali do konca tega leta brez dela, bi moralo biti središče našega dela v tem Parlamentu,  e želimo ponovno spodbuditi gospodarstvo in ljudem pomagati, da se vrnejo na delo.

Jacques Barrot, podpredsednik Komisije. – (FR) Gospa predsednica, predvsem bi se  elal zahvaliti gospe García Pérez, gospe Jöns in gospodu Angelakasu, ki so pripravili odlična poročila, ter vsem poslancem, ki so govorili.

V veliki večini teh govorov je bila dana podpora ukrepom, ki jih je predlagala Komisija, s poudarkom na njihovem pomenu za  inkovit boj proti  inkom krize na evropsko gospodarstvo. V imenu Komisije bi se vam  elal za to zahvaliti.

V svojih govorih ste poudarili željo Evropskega parlamenta, da Evropski uniji zagotovi sredstva za preprečevanje dejanskih  inkov krize. Vztrajali ste na potrebi po hitrem ukrepanju in to je tudi naš cilj.  e sko predsedstvo, ki se mu želim tukaj zahvaliti za podporo, se je tudi zavezalo, da bo omogočilo čimprejšnje sprejetje uredb.

 e pri svoji napovedi pokažemo razumno mero optimizma, bi nove uredbe lahko začele veljati v prihodnjih tednih, s tem pa bi hitro vplivale na operativne programe. Predvsem predplačila bi lahko bila v celoti izplačana v začetku maja.

Poleg tega so drugi govorniki vztrajali na uvedbi strogega spremljanja uporabe teh ukrepov in predstavitvi poročil v letu 2010, v katerih bodo prikazani doseženi rezultati. Komisija se je k temu zavezala in to je vključeno tudi v izjavi, ki sem jo predložil predsedstvu.

Torej bodo evropske institucije potrebovale samo štiri mesece, da pripravijo in odobrijo ta zakonodajni paket. Omenil bi tudi vprašanje energetske  inkovitosti, ki je bilo postavljeno v mnogih govorih.

Pred Parlamentom bi rad poudaril, da bo junija, v okviru seminarja z organi upravljanja iz  r av članic, potekala delavnica na to temo. Države članice prosimo, da nam povejo svoje namere v zvezi s časom obdelave v strateških poročilih, ki jih morajo pripraviti do konca leta 2009.

Glede na trenutni položaj je očitno, da morajo države članice same opredeliti merila energetske učinkovitosti in upravičene ukrepe. Za to gre pri subsidiarnosti. Vendar pa je res, da se direktiva o energetske učinkovitosti še preučuje, ko pa bo enkrat sprejeta, jo bo seveda treba takoj izvajati. Poleg tega bom z veseljem podprl tiste države članice, ki so poudarile, kako imajo raziskave o energetske učinkovitosti zgradb dvojno prednost, tako pri ustvarjanju delovnih mest kot pri naknadnem dajanju možnosti, da se pripravimo na prihodnost, in pomoči, da rešimo probleme globalnega segrevanja.

Rad bi tudi rekel, da je poleg te krize, ki je na nek način povzročila zelo tesno sodelovanje institucij, očitno čedalje pomembnejša tudi zmožnost, da vzpostavimo partnerstva med Komisijo in Parlamentom, ki temeljijo na visoki ravni zaupanja. Komisija si je prizadevala, da bi se učinkovito spopadla z izzivi gospodarske in finančne krize, obenem pa je hotela izkoristiti prednost te vzajemne razprave z državami članicami in Evropskim parlamentom, da bi se odzvala na pozive k poenostavitvi teh postopkov in teh politik.

Seveda bi lahko v okvir obnove načrta vključili tudi druge predloge. Predlogi niso bili vključeni v celoti, vendar bodo prispevali k razpravi, ki jo bo Komisija sprožila, da bi okrepila učinke obnove načrta in ponudila dodatna sredstva nacionalnim organom, ki upravljajo projekte. Komisija je torej novembra oblikovala delovno skupino za poenostavitev. Njeno delo je že pripeljalo do osnutka spremembe izvedbene uredbe Komisije. Temu lahko sledijo drugi predlogi za spremembo splošne uredbe in uredb, ki se nanašajo na posamezni sklad.

Gospod predsednik, gospe in gospodje, očitno bodo vsa opažanja, izražena v teku te razprave, zelo koristna, dobrodošla pa bodo tudi vsa druga. Posebej bi se želel zahvaliti Evropskemu parlamentu za njegovo zavezanost k še hitrejšemu reševanju resnih problemov, ki jih je ustvarila kriza.

Kar zadeva spremembe osnutka Uredbe o Evropskem skladu za regionalni razvoj, ki jih je predložila gospa Schroedter, se tri nanašajo na uvodne besede, ena pa na vsebino. Kar zadeva uvodne besede – spremembe 8 do 10 –, njihova vključitev ne bi spremenila splošnega pomena predlogov, ki jih je predstavila Komisija, vendar bi podaljšala postopek sprejema uredbe.

Kar zadeva spremembo vsebine, Komisija temu načeloma ne nasprotuje. Vendar pa je njen cilj sprejeti mehanizem, ki ni bil vključen v besedilo kompromisa, ki ga je pripravil Svet, saj je to besedilo povzročalo težave pri izvajanju v državah članicah.

To sem moral pojasniti na koncu svojega govora. Še enkrat bi se želel zahvaliti Parlamentu, ker nam je omogočil, da hitreje ukrepamo in ublažimo boleče vplive krize, kar ste nekateri izmed vas tudi poudarili in tako dobro opisali.

Iratxe García Pérez, poročevalka. – (ES) Gospod komisar, želela bi se vam zahvaliti za vašo pojasnilo o današnji razpravi. Zagotovo se zavedate, da skoraj popolna današnja enoglasnost v tem Parlamentu v zvezi s predlogom, o katerem smo pravkar razpravljali, ni zgolj naključje.

Kot je rekla naša kolegica gospa Crețu, se je s tem v resnici pokazala politična volja, ki kaže, da lahko opravimo svoj del naloge pri iskanju rešitev trenutne krize. Ta kriza dejansko ustvarja resnično težko stanje in revščino za evropske državljane.

Kot ste poudarili sami, pa je bila to tudi vaja iz odgovornosti; ponavljam, vaja iz odgovornosti, kajti vedeli smo, da bi ta predlog, ki nam je bil predložen danes, lahko bil mogoče tudi boljši. V predlog bi lahko vključili tudi druge elemente, da bi pospešili postopke poenostavljanja, vendar smo se zavedali, da morajo poročila zaenkrat ostati takšna kot so, če hočemo te ukrepe začeti čim hitreje izvajati.

Zato bi Komisijo želela samo nekaj prositi: zdaj, ko imamo spremenjen načrt za poenostavitev formalnosti, kot je bilo tudi napovedano, upam, da bo Parlament imel večjo vlogo v razpravi in načrtovanju teh novih pobud. To vas prosim tako v imenu tega Parlamenta kot lokalnih uprav, ki so vključene v te projekte in poznajo svoje posebne potrebe v zvezi z izvajanjem različnih pobud.

Emmanouil Angelakas, poročevalec. – (EL) Gospa predsednica, gospod komisar, hvala. V zvezi s tem, kar smo pravkar slišali, bi želel samo nekaj pripomniti.

Gospod komisar, zelo sem vesel vaše izjave, da se bodo predplačila verjetno začela izplačevati v začetku maja, in zato predvidevam, da bodo te spremembe objavljene v Uradnem listu v ustreznem obdobju dveh, treh ali štirih tednov od jutrišnjega dne, da bi se lahko začele uporabljati, kot ste rekli. To je prvo.

Drugič, želel bi reči, da morate v novem mandatu hitro nadaljevati s spremembami in poenostavitvami drugih uredb, kot so rekli tudi drugi poslanci, in da želi Evropski parlament aktivno prispevati k preučitvi, oceni in pripravi osnutkov teh uredb.

Moram reči, da smo imeli že številne predloge in zamisli, vendar je zaradi nujnosti te zadeve večina nas v odboru in v Parlamentu vedela, da ne bi bilo pametno nadaljevati s takšnimi spremembami.

Ker smo slišali, da se bo stopnja prevzema za obnovljive vire energije v stanovanjskih objektih povečala, moram reči, da nove države članice v skladu z razpoložljivimi podatki uporabljajo samo 1 % do 1,5 %, kar pomeni, da je tu verjetno veliko težav. Mislim, da so 4 %, ki predstavljajo najvišji znesek, ki ga je določil Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR), zadovoljivi in upam, da se bodo stvari izboljšale.

Pozdravljam tudi vašo izjavo, da boste v drugi polovici leta 2010 predložili poročilo o obnovitvenih načrtih, ki temelji na programih, ki so vam jih predložile države članice.

Za konec bi želel poudariti, da je zapletenost postopkov prvi problem, s katerim se soočajo države članice in regije pri njihovem izvajanju. Nujno potrebno je, da se poenostavijo. Verjamem, da boste tudi vi pomagali pri tem in da vam bo Evropski parlament stal ob strani.

Predsednica. – Skupna razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri.

Pisne izjave (člen 142)

Darúnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Trenutna finančna kriza in gospodarska recesija negativno vplivata na državne proračune. V večini držav članic je gospodarska rast močno upadla, nekatere pa doživljajo tudi upočasnitev gospodarstva. Kazalniki brezposelnosti so se začeli slabšati. Ko nastopi nekaj takšnega, kot je gospodarska recesija, je zelo pomembno, da se Evropski socialni sklad uporabi v velikem obsegu za namen reševanja problemov brezposelnih, zlasti pa najbolj prizadetih.

Zelo pomembno je, da se štiri glavna področja dejavnosti Evropskega socialnega sklada ne spremenijo:

- povečanje prilagodljivosti delavcev in podjetij;
- ustvarjanje boljših pogojev za zaposlovanje, preprečevanje brezposelnosti, podaljševanje delovnih aktivnosti in spodbujanje aktivnejše udeležbe na trgu delovne sile;
- izboljšanje socialnega vključevanja s spodbujanjem vključevanja ljudi, ki prejemajo socialno pomoč, v delo, ter boj proti diskriminaciji
- spodbujanje partnerstva pri izvajanju reform na področju brezposelnosti in vključevanja.

Sebastian Bodu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Razširjeni evropski načrt za oživitve gospodarstva ali, natančneje, pregled Uredbe o Evropskem skladu za regionalni razvoj (ESRR) nudi državam članicam EU številne priložnosti še toliko bolj, ko svetovna gospodarska kriza vodi k upočasnitvi nacionalnih gospodarstev. Nov predlagani ukrep, vsebovan v poročilu, o pregledu uredbe ESRR v zvezi z naložbami v energetske učinkovitost in uporabo obnovljivih virov energije pri stanovanjskih objektih za vse države članice, je koristen tako za ustvarjanje delovnih mest kot za izboljšanje energetske učinkovitosti pri stanovanjskih objektih. Izpolnjevanje ciljev energetske in podnebne strategije Skupnosti je zelo resna zadeva, ki ne bi smela upoštevati gospodarske krize ali česar koli drugega. V tem smislu predlogi iz pregleda ESRR učinkovito združujejo ukrepe za premagovanje učinkov gospodarske krize (z ustvarjanjem novih delovnih mest, povečevanjem naložb in tako dalje) z ukrepi za varstvo okolja (s toplotno izolacijo stanovanjskih objektov in naložbami v obnovljive vire energije). Zaradi tega menim, da je poročilo o „naložbah v energetske učinkovitost in obnovljive vire energije pri stanovanjskih objektih“ pomemben korak EU, in prepričan sem, da bodo države članice to priložnost kar najbolj izkoristile.

Corina Crețu (PSE), v pisni obliki. – (RO) Boleče družbene posledice krize se čedalje bolj občutijo v vseh državah članicah. Soočeni smo s stanjem, ki se hitro slabša v vsaki državi članici, zlasti kadar gre za delovna mesta. Generalni sekretariat Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj poudarja, da bi predvidena stopnja brezposelnosti v EU in ZDA letos dosegla 10 %. To je zaskrbljujoče povečanje, saj je bila povprečna stopnja v EU v januarju 8 %.

Čeprav je v Romuniji uradna stopnja nižja od evropskega povprečja, smo lani zabeležili 1 odstotno zvišanje stopnje brezposlenosti, ki je dosegla 5,3 %. Vendar pa pričakujemo, da bo ta stopnja rastle še hitreje, saj se bo čedalje večje število podjetij prisiljeno zateči k odpuščanju presežnih delavcev, naši sonarodnjaki, ki delajo v tujini, pa se bodo vračali domov, ker bodo ostali brez službe.

Ker obstaja nevarnost, da se bo to stanje sprevrglo v val socialnih neenakosti, ki jih mogoče ne bomo mogli več nadzorovati, želim poudariti potrebo po usmerjanju večje pozornosti problemom brezposelnih, ki so v trenutni krizi najbolj prizadeti in najbolj ranljivi izmed nas.

Dragoș David (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Pozdravljam predlog Komisije o spremembi Uredbe o Evropskem skladu za regionalni razvoj (ESRR), da bodo države članice in regije Evropske unije lahko opravljale naložbe v ukrepe, povezane z energetske učinkovitostjo in obnovljivimi viri energije pri stanovanjskih objektih, in sicer s pomočjo strukturnih skladov.

Na podlagi trenutne uredbe ESRR že podpira poseg v stanovanjski sektor, kar tudi obsega energetske učinkovitost, vendar samo v novih državah članicah (EU-12) in samo pod določenimi pogoji.

Pomembno je, da se državam članicam omogoči, da spremenijo svoje prednostne naloge in ponovno načrtujejo svoje operativne programe, da bi lahko financirale ukrepe na tem področju, če tako želijo.

Določena je 4 odstotna zgornja meja skupnih sredstev iz ESRR, ki se državam članicam dodelijo za stroške, povezane z izboljšanjem energetske učinkovitosti in uporabo obnovljivih virov energije pri stanovanjskih objektih, vendar je treba to mejo dvigniti na 15 %, če želimo, da bodo državljani Evropske unije v največji možni meri čutili vpliv naložb v to področje.

Na koncu moram čestitati poročevalcu, gospodu Angelakasu, za njegov prispevek k temu poročilu.

Rumjana Želeva (PPE-DE), v pisni obliki. – (BG) Skupaj smo se znašli v tej krizi in skupaj jo moramo premagati. To pomeni, da moramo sodelovati tako znotraj Evrope kot drugod po svetu. Vendar pa moramo najprej končati naše delo tukaj, v Evropski uniji, natančneje v Evropskem parlamentu, kjer predstavljamo interese vseh evropskih državljanov.

Predlogi Evropske komisije, ki jih danes preučujemo, želijo dati novo spodbudo gospodarstvu Evrope ter jim pomagati, da se izvlečejo iz recesije. Spremembe uredbe o strukturnih skladih, ki upoštevajo kohezijsko politiko, nam bodo omogočile, da damo novo spodbudo naložbam in pomagamo obnoviti zaupanje v gospodarstva.

Te spremembe so še zlasti pomembne za države z nizko ravno uporabe evropskih sredstev. Vendar pa bo to mogoče doseči samo, če bodo tudi ustrezni državni upravni organi izvajali splošne standarde dobrega upravljanja in partnerstva. Narediti moramo konec neučinkovitim delovnim metodam in koruptivnim praksam, ki se na žalost še vedno uporabljajo.

Odzvati se moramo takoj, vsi skupaj. Kot poročevalec skupine PPE-DE vas pozivam, da podprete predlog Evropske komisije o spremembi Uredbe o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu, ki se nanašajo na nekatere določbe, povezane s finančnim upravljanjem.

Zbigniew Kuźmiuk (UEN), v pisni obliki. – (PL) V zvezi z razpravo o evropskih skladih, bi želel opozoriti na štiri predloge Komisije, katerih namen je pospešiti uporabo finančnih sredstev in strukturnih skladov s strani upravičencev.

1. Večja podpora Evropske investicijske banke (EIB) in Evropskega investicijskega sklada (EIS) za projekte, ki se sofinancirajo iz strukturnih skladov.
2. Poenostavitev postopkov v zvezi z upravičenostjo izdatkov za nazaj, in sicer od 1. avgusta 2006, ki na primer vključujejo prispevke upravičencev v naravi.
3. Povečanje obročnih plačil iz strukturnih skladov za 2 %, s čimer se v letu 2009 omogočijo plačila dodatnih obrokov v višini 6,25 milijarde EUR.
4. Poleg drugih ukrepov še pospeševanje izdatkov za velike projekte, tako da se upravičencem omogoči, da vložijo prošnje za plačila, še preden Evropska komisija odobri projekt.

Vse zgoraj navedene spremembe vključujejo povečanje likvidnosti upravičencev. Zato si zaslužijo iskreno podporo in se morajo začeti čimprej izvajati. Enako velja za določbe o poenostavitvi.

Adrian Manole (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) V skladu z raziskavami je Romunija ena izmed največjih porabnic elektrike v srednji in vzhodni Evropi. Izboljšanje gospodarjenja z energijo bi lahko bil neposreden dejavnik, ki bi vplival na gospodarsko rast, zmanjšal onesnaženje in privarčeval sredstva, ki bi se tako lahko bolj produktivno uporabila.

Da bi se to doseglo v Romuniji, je treba prebivalce seznaniti z gospodarskimi koristmi, ki jih lahko ustvarijo prakse upravljanja energetske učinkovitosti, in za ta namen zagotoviti svetovanje vsem tistim, ki se zanimajo za sredstva iz ESRR za najnovejše metode varčevanja z energijo.

Tako se bo olajšalo življenje domačih porabnikov, obenem pa se bodo zmanjšali računi za energijo, spodbudila se bo uporaba energije po vsej energetske verigi ter preverjala skladnost z veljavno zakonodajo o energetske učinkovitosti. To je tisto, kar bo dejansko opredelilo preusmeritev energetske politike, ki temelji na proizvodnji energije, proti aktivni energetske politiki, ki temelji na varčevanju z energijo, s ciljem, da se z ohranjanjem energije prihranijo sredstva.

Alexandru Nazare (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Vesel sem, da smo končno naredili konkretne korake v smeri zmanjšanja birokracije pri ocenjevanju evropskih skladov. Vendar pa je škoda, da se predlogi za enostavnejše in prožnejše predpise, ki urejajo evropske sklade, vlagajo samo v kriznih časih.

Želel bi poudariti enega izmed pomembnih vidikov teh predpisov: povečanje praga za naložbe v energetske učinkovitost pri stanovanjskih objektih. V državah, ki so izkusile sistematično urbanizacijo in vsiljeno industrializacijo, problem energetske učinkovitosti zgradb zadeva na milijone državljanov. Do zdaj je bilo uporabljenih zelo malo sredstev iz teh skladov, vendar verjamem, da po samo dveh letih trenutnega finančnega programskega obdobja ne moremo imeti natančne predstave o ravni črpanja. Zaradi velikega števila upravičencev in možnosti ustvarjanja delovnih mest, je bilo torej treba dvigniti prag. Vendar pa bo to še vedno problem za Romunijo, vse dokler bodo ti ukrepi na zahtevo Komisije namenjeni samo tistim mestom, ki so izbrana kot poli rasti. Upam, da se Komisija ne bo odrekla zagotovitvi o ponovnem pogajanju o nekaterih oseh operativnih programov, ki so bili že odobreni, da bi bilo sredstva mogoče ponovno dodeliti tistim ukrepom, ki ponujajo večjo možnost za gospodarsko rast.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Predlog uredbe, ki je predmet tega poročila, je primer, kako lahko evropski denar „začne delovati“, da bi ustvaril večje koristi za evropske državljane.

Tako je mogoče doseči pomembne rezultate, ne da bi se zvišala dodeljena sredstva ali ne da bi se sprejemali ukrepi, ki imajo posledice za proračun Skupnosti, z drugimi besedami, zgolj z izboljšanjem pravil igre.

Želel bi poudariti, da bodo državi, ki jo predstavljam, Romuniji, te spremembe pomagale, da podvoji sredstva Skupnosti, ki jih lahko vloži v obnovo sistemov ogrevanja v stanovanjskih blokih.

S temi sredstvi se bo dopolnil visoko ambiciozen program, ki ga je romunska vlada sprožila za obnovo sistemov ogrevanja v stanovanjskih blokih.

Kaj to pomeni? Prvič, manjše razsipavanje z energijo. Drugič, kar je samoumevno, zmanjšanje uvoza energije. Kot zadnje, in spet kar je samoumevno, zmanjšanje stroškov ogrevanja stanovanj, ki jih morajo plačevati državljani.

Upam, da je to samo začetek in da bo Evropska unija spodbudila še več naložb v energetske učinkovitost.

To sem kot poslanec Evropskega parlamenta podpiral vse od začetka svojega mandata. Zato bom jutri podprl poročilo gospoda Angelakasa in predloge za uredbo, ki jih je podala Komisija.

Nicolae Popa (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Poročilo gospoda Angelakasa nudi dobrodošlo poenostavitev pogojev za upravičenost naložb v energetske učinkovitost in obnovljive vire energije pri stanovanjskih objektih. Razširitev uporabe fiksnih stopenj in pavšalnih zneskov bo pozitivno vplivala na vsakodnevno upravljanje strukturnih skladov.

Sprememba člena 7 Uredbe o ESRR, ki državam članicam EU omogoča, da vlagajo v ukrepe, povezane z energetske učinkovitostjo in obnovljivimi viri energije v stanovanjskih objektih, je s pomočjo strukturnih skladov dobrodošla poteza, vendar ne samo v okviru trenutne gospodarske krize. Olajšanje dostopa državam EU-27 do ESRR pomeni še en korak proti izpolnitvi 20-odstotnega cilja za leto 2020 v zvezi z energijo Evrope, ki prihaja iz obnovljivih virov.

Po pristopu k EU so obnovljivi viri energije in energetska učinkovitost postali tudi obvezni cilji za Romunijo. Zardi tega bo zakonodaja o obnovi sistemov ogrevanja v stanovanjih spremenjena tako, da bo 50 % zahtevanih

sredstev pokrila država, medtem ko bodo lastniki plačali samo 20 % stroškov, lokalni organi pa 30 %. Naj navedem nekaj števil: do konca leta 2008 so bili sistemi ogrevanja obnovljeni v 1 900 stanovanjih. V letu 2009 bo romunsko Ministrstvo za regionalni razvoj in stanovanjske zadeve dodelilo 130 milijonov EUR za obnovo sistemov ogrevanja, med upravičenci pa bodo vrtci, šole in domovi za starejše občane.

Theodor Stolojan (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Pozdravljam pobudo Evropske komisije za spremembo nekaterih finančnih pogojev za strukturne sklade in Kohezijski sklad, da bi lahko več denarja hitreje prišlo v države članice. Menim, da se mora to prizadevanje Evropske komisije nadaljevati tudi s povečanjem finančnih sredstev, ki se dodeljujejo pobudam JASPER, JEREMIE, JESSICA in JASMINE, ki so očitno učinkovite pri pospeševanju dostopa novih držav članic do evropskih skladov.

Margie Sudre (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Sprememba treh uredb o upravljanju strukturnih skladov bo regijam Evropske unije ponudila več prožnosti pri upravljanju in programiranju sredstev, ki so jim zagotovljena v okviru evropske gospodarske politike in politike socialne kohezije.

Te določbe bodo, ne da bi se povečala zmogljivost financiranja, ki je na voljo regijam, omogočile preusmeritev njihovih prednostnih nalog, da bi se evropski prispevki lahko osredotočili na tiste projekte, ki nudijo največ možnosti za rast in razvoj.

Regije lahko v prihodnje sofinanciranje iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR) izkoristijo za naložbe v energetske učinkovitost vseh kategorij stanovanjskih objektov, da bi razvile programe za oskrbo domov z izolacijo ali sončnimi ploščami.

V času, ko smo soočeni z upočasnitvijo evropskega gospodarstva, pozdravljam novo možnost pospešitve plačil iz skladov za regionalno pomoč in poenostavitve pravil v zvezi z njihovo uporabo, da bi se sprostila likvidnost in omogočilo hitro izvajanje novih projektov v realnem gospodarstvu.

Nujno je, da *États généraux de l'Outre-mer*, ki je odgovorna za raziskavo novih domačih razvojnih možnosti v francoskih čezmorskih departmajih, spodbuja lokalne organe v najbolj oddaljenih regijah, da izkoristijo te možnosti in nemudoma čim bolj povečajo vpliv politik Skupnosti na njihova ozemlja.

Csaba Tabajdi (PSE), v pisni obliki. – (HU) Zaradi gospodarske krize je več sto tisoč ljudi v Evropski uniji in več kot dvajset tisoč ljudi na Madžarskem izgubilo službo. V vsaki državi v Evropi je brezposelnost skokovito narasla. Gospodarska kriza se čedalje bolj spreminja v krizo zaposlovanja in v skladu z anketami je nevarnost izgube službe trenutno največja skrb evropskih državljanov. Najučinkovitejše orodje Evropske unije za premagovanje brezposelnosti je Evropski socialni sklad, katerega pravila zdaj v veliki meri poenostavljamo, da bi pospešili plačila.

Spremembe, ki jih predlaga Evropska komisija, zmanjšujejo birokracijo, ki je del črpanja tega vira finančnih sredstev, in lajšajo ter pospešujejo plačila. Zgornja meja v višini 50 000 EUR, predhodno dogovorjena pavšalna plačila ter strogo naknadno preverjanje povsem zmanjšujejo možnosti zlorab. S tem ukrepom je Evropska komisija še enkrat pokazala svojo ustvarjalnost, navkljub omejenim finančnim virom.

16. Enominutni govori o zadevah političnega pomena

Predsednik. – Naslednja točka so enominutni govori o zadevah političnega pomena.

Colm Burke (PPE-DE). - Gospa predsednica, razvoj infrastrukture je ključnega pomena za oživitev našega gospodarstva. Medtem ko je bila v preteklosti gradnja cest in železnic tista, ki je spodbujala gospodarstva v recesiji in vodila k napredku v prihodnosti, se moramo danes osredotočiti na našo infrastrukturo informacijske in komunikacijske tehnologije, ki je gonilna sila prihodnje rasti.

V tem okviru bi želel opozoriti na obupno stanje na Irskem v zvezi s tako imenovanim „digitalnim razkorakom“. Zaradi dolgoletnega zanemarjanja s strani vlade v času hitrega razvoja imamo zdaj obsežna območja Irske s podstandardno, počasno povezavo in, kar je najhujše, 28 % primerov, ki nimajo prav nobenega dostopa do širokopasovne povezave. Kako naj našim podeželskim skupnostim zagotovimo napredek in priložnost, če jim ne bomo omogočili sredstev za izpolnitev teh ciljev? Kako naj našim mladim kmetovalcem rečemo, da ne morejo uporabljati IKT za razvoj svojih kmetijskih dejavnosti, ker jim nismo omogočili povezave?

Pozdravljam nedavne izjave Komisije, ki pojasnjujejo razporeditev sredstev EU za reševanje tega velikega izziva. Nikar torej ne pozabimo na odpravo digitalnega razkoraka, četudi sredi gospodarske krize.

Justas Paleckis (PSE). – (LT) Zaradi krize si mora vsak od nas prizadevati, da spremeni svoje vedenje in razmišljanje. Litvanski, latvijski in irski poslanci Parlamenta so zmanjšali svoje lastne plače, kar pomeni, da bo treba pristriči tudi plače poslancev Evropskega parlamenta iz teh držav. Prihodki predsednikov, ministrov in drugih državnih uradnikov se znižujejo, kar je tudi prav, saj potrebujemo solidarnost; breme krize ne sme pasti na ramena tistih, ki so najšibkejši. Po kompromisu, za katerega smo potrebovali več kot desetletje, bi bilo težko kar takoj zmanjšati plače poslancev Evropskega parlamenta; vendar pa pozivam kolege poslance Evropskega parlamenta, naj podarijo del svojih plač v dobrodelne namene. V času krize bi morali zmanjšati tudi dodatke poslancev Evropskega parlamenta. Verjamem, da bo večina kolegov poslancev podprla zmanjšanje števila prevodov, ki se opravljajo v vseh 23 uradnih jezikov, s čimer bi prihranili več sto milijonov evrov. Potovanja na plenarna zasedanja iz Bruslja v Strasbourg, ki vsako leto stanejo 200 milijonov EUR, se zdijo še posebej nesmiselna. Če želimo varčevati in rešiti okolje, bi morali na naših sejah nehati razpisovati na tisoče ton papirja in začeti uporabljati dokumente v elektronski obliki.

Marco Pannella (ALDE). – (FR) Gospa predsednica, danes, na začetku našega dela, in za to se zahvaljujem predsedniku, smo posvetili eno minuto počastitvi spomina na vsakodnevne žrtve sistema, ki trenutno povzroča tragedijo, kakršni še nismo bili priča: nenehno tragedijo, ki jo revni povzročajo revnim, ki iščejo delo in hrano. Pred nekaj trenutki smo tudi izvedeli, da so našli 94 žensk in 7 otrok.

Problem, gospa predsednica, o katerem tukaj govorimo že osem let, je naslednji: ali je možno, da ni nobenega spremljanja, da je nemogoče izvedeti razloge, ko se vendar iz veselja lahko vidijo celo rože na naših balkonih? Razlogi niso znani, posledice so nezaslišane...

(Predsednica je prekinila govornika)

Sylwester Chruszcz (UEN). – (PL) Gospa predsednica, z obžalovanjem sem sprejel novico o izidu glasovanja o nezaupnici predsedniku vlade Topolánek, ki je potekalo v Pragi prejšnji teden. Češka republika je na čelu Unije od 1. januarja in mislim, da se je predsedstvo do danes pokazalo kot uspešno. Verjamem, da se bo ta uspeh nadaljeval tudi v teku preostalih treh mesecev. Držim pesti za naše češke prijatelje in vse projekte, ki jih češko predsedstvo želi izpeljati. Med njimi je tudi zelo pomembno vprašanje politike do vzhodnih sosed ter ukrepov v zvezi z energetske varnostjo Evrope.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL). – (EL) Gospa predsednica, Evropsko sodišče je pred kratkim objavilo odločitev proti Grčiji, ki določa enako upokojitveno starost za moške in ženske v javnem sektorju, zaradi česar se je upokojitvena starost pri ženskah zvišala za 5 do 17 let.

Ta ukrep, ki so ga delavci odločno obsodili, je bil deležen sistematične podpore od začetka 90. let prejšnjega stoletja in nosi pečat tako Evropske unije kot grške vlade. Je škodljiv za delavke in pomeni korak naprej proti zvišanju upokojitvene starosti na dobo 65 let tako za moške kot za ženske, kot je določeno v protizavarovalniških zakonih, ki sta jih sprejeli stranki Nova demokracija in PASOK za ljudi, ki so se zavarovali po letu 1993 v skladu z zakonodajo Skupnosti.

Ta nesprejemljiva odločitev popolnoma ruši javni in socialni značaj socialnega zavarovanja v javnem in zasebnem sektorju. Na nacionalni sistem pokojninskega zavarovanja gleda bolj kot na sistem poklicnega in ne socialnega zavarovanja. To pomeni, da ni nobenih zagotovil v smislu starostne omejitve, zneskov pokojnin in pravic na splošno.

Edini korak naprej za delavce in delavke je upornost in nepokornost odločitvam Evropske unije in njenih institucij.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Gospa predsednica, v skladu s podatki na portalu *eudebate2009* samo 52 % Evropejcev zaupa Evropskemu parlamentu kot instituciji. To je 3 odstotni padec v primerjavi z lanskoletnimi podatki. Delež volivcev, ki se še niso odločili, ali se bodo udeležili volitev v Evropski parlament, znaša kar 50 %. Samo 30 % anketirancev je navedlo, da se nameravajo udeležiti volitev. Odstotek volivcev, ki ne bodo volili, ker menijo, da njihov glas ne pomeni ničesar, znaša kar 68 %.

Zato želim postaviti eno vprašanje. Ali ima Evropski parlament v načrtu kak senzacionalen ukrep, ki ga bo naznanil v zadnjem trenutku, s katerim bo prepričal volivce, naj se udeležijo volitev? Ali nameravamo nekako povečati naloge informativnih kanalov za Evropo? V moji državi ne poteka prav nobena razprava o Evropi. Predsednik vlade v zvezi s tem ne počne ničesar. Ali naj vsi drugi samo stojimo in gledamo?

Livia Járóka (PPE-DE). – (HU) Naslednji teden se bo po vsem svetu praznoval mednarodni dan Romov, ki simbolizira upanje Romov, da bodo priznani in sprejeti. Pred kratkim so strašni dogodki razburili čustva

javnega mnenja, negotovosti, ki jih je ustvarila gospodarska kriza, pa stanje še poslabšujejo. Zato se je naša odgovornost za iskanje rešitve na probleme skrajne revščine skokovito povečala.

Nesprejemljivo je, da nekdo izkorišča položaj Romov za strankarske politične napade in dviganje histerije, namesto da bi učinkovito ukrepal. Iskanje grešnih kozlov in etiketiranje celotne skupine onemogoča poklicno usposabljanje in pomeni resno kršitev interesov tako Romov kot večinskega prebivalstva. Po več stoletjih izključevanja, ki ga je trpela naša skupnost, kot Rom zavračam vsako obliko kolektivne krivde, pa če govorimo o etiketiranju Romov ali večinskega prebivalstva.

Obtožiti celotno skupnost zločinskega načina življenja ali rasizma je resna zabloda in to v celoti ruši dostojanstvo institucij EU, če te utemeljujejo svoja sporočila na nepreverjenih poročilih ali napačnih domnevah. Nesprejemljivo je, da se nekatere politične sile poskušajo zagovarjati s sklicevanjem na zgodovinske zamere preganjanih skupin.

Probleme romskih getov lahko reši samo evropski akcijski načrt, ki bo zagotovil kompleksno ponovno vključevanje in takojšnji razvoj izključenih regij.

Vasilica Dăncilă (PSE). – (RO) Ocena strokovnjakov o možnih problemih na svetovnem prehranskem trgu in o zagotavljanju potrebne količine hrane za celotno svetovno prebivalstvo je eden izmed razlogov za ponovni premislek o načinih uporabe kmetijskih zemljišč v Evropi, zlasti v novih državah članicah, med katerimi je tudi Romunija.

V tem smislu je treba opraviti realne ocene priložnosti, ki jih Romunija nudi vlagateljem, ki želijo vlagati v kmetijski sektor, po katerih v času trenutne krize očitno obstaja največje povpraševanje. To je vsaj navedeno v študiji, ki je bila objavljena v Bukarešti in ki govori o velikem porastu naložb v kmetijski in gozdarski sektor Romunije. Pojasnilo, ki so ga v zvezi s tem dali tisti, ki so opravili študijo, je, da je težka gospodarska kriza, ki je trenutno glavna lastnost trga, te segmente premoženja še najmanj prizadela.

Na drugi strani pa ne smemo pozabiti, da je bila Romunija nekoč trebuh Evrope, za povrnitev tega statusa pa so potrebne politike, ki bodo podpirale kmetovalce, obenem pa je treba tudi uporabiti sredstva Skupnosti, ki lahko Romuniji kot državi članici prinesejo koristi.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, libijski diktator Gadafi je Mednarodno kazensko sodišče označil kot „novo obliko svetovnega terorizma“. Predsedstvo tega Parlamenta bi želel opozoriti, da je ta Parlament pomagal pri pospešitvi boja – to smo počeli v nenasilni Radikalni stranki – za vzpostavitev Mednarodnega kazenskega sodišča.

Mislim, da ne smemo dovoliti, da bi besede libijskega diktatorja šle mimo, ne da bi jih ostro obsodili kot Parlament in kot evropske institucije. Boriti se moramo za to, da nacionalno suverenost, suverenost držav, podredimo zavezujoči moči mednarodnega prava, ko gre za genocid, vojne zločine, zločine proti človečnosti, ter mednarodnih in nadnacionalnih zakonov, ko gre za absolutno oblast. Naši prijatelji iz tibetanske vlade, ki so v izgnanstvu, so nas na včerajšnji obravnavi v Odboru za zunanje zadeve prosili, da storimo prav to, enako pa nas je na današnji obravnavi prosil Kongres narodov za zvezni Iran (Congress of Nationalities for a Federal Iran). Absolutna oblast je sovražnica svobode in pravice.

Andrzej Zapalowski (UEN). – (PL) Gospa predsednica, na zadnjem srečanju Odbora za kmetijstvo je gospa komisarka Fischer-Boel govorila o reformi sektorja sladkorja kot o enem izmed največjih uspehov skupne kmetijske politike. Parlament bi želel obvestiti, da po tej reformi Poljska ni več država izvoznica sladkorja in je zdaj dolžna uvažati približno 20 % svojega sladkorja. Samo v dveh letih je prišlo do 60 % povečanja cene sladkorja. Pri tem se poraja vprašanje, ali so se komisarka in njeni sodelavci močno zmotili, ali pa je bila to načrtovana strategija, da bi nekatere države postale bolj donosne. Jasno bi želel povedati, da – kot so izkusili poljski volivci – je skupna kmetijska politika skrajno neuravnotežena in da je naklonjena starim državam članicam EU.

Petja Stavreva (PPE-DE). – (BG) Gospa predsednica, gospe in gospodje, živimo v hitrih, stresnih časih sprememb in novih izzivov, zadnjih nekaj mesecev pa doživljamo svetovno gospodarsko krizo.

Včeraj je Odbor Evropskega parlamenta za kmetijstvo in regionalni razvoj sprejel poročilo o dodelitvi dodatnih sredstev za kmetovalce in podeželska območja v državah članicah za pomoč pri spopadanju s posledicami krize. Kmetijski sektor Evropske unije bo v teh težkih časih prejel podporo v višini 1,02 milijarde EUR. Mislim, da bodo kmetovalci in prebivalci podeželja v Skupnosti razumeli to pomembno sporočilo za združeno Evropo.

Naložbe v infrastrukturo interneta, prestrukturiranje sektorja mleka in mlečnih proizvodov, obnovljivi viri energije, zaščita biotske raznovrstnosti in vodni viri so ključ za rešitev visokega odstotka problemov v teh regijah in nudijo drugačne možnosti ljudem, ki tam živijo. Možnost, da se del sredstev usmeri v posojila in jamstva, bo v praktičnem smislu omogočila izvajanje projektov.

Pričakujem, da bosta Svet in Komisija podprla prizadevanja Evropskega parlamenta za zagotovitev potrebne podpore milijonom kmetijskih proizvajalcev v Skupnosti.

Marusya Lyubcheva (PSE). – Gospa predsednica, v trenutnem ozračju gospodarske krize in izgube delovnih mest v državah članicah Evropske unije obstaja resna nevarnost povečanja izkoriščanja otroške delovne sile. V takšnih kriznih okoliščinah so na žalost ženske in otroci najbolj prizadeti. Kljub trdni zakonodajni podlagi na evropski ravni in dobrim rešitvam na nacionalni ravni, vključno z državo, ki jo predstavljam, Bolgarijo, to, kar se dogaja v praksi, pogosto ni v skladu z zakoni. Problem se še posebej hudo kaže pri skupinah priseljencev in v romski skupnosti. Na vseh ravneh se zahtevajo preprečevalni ukrepi, skupaj s poostritvijo nadzora nad upoštevanjem zakonodaje po vsej Evropski uniji. Mnoga podjetja kljub ustreznim pravnim omejitvam izkoriščajo otroško delovno silo. V državah članicah je na tisoče kršitev delovne zakonodaje. Evropska komisija mora pripraviti ciljno usmerjene pobude, povezane z bojem proti izkoriščanju dela otrok, ter v tem procesu zahtevati poostritev mehanizmov nadzora. Če želimo zaščititi interese otrok v okviru naše evropske politike, je to nujno potrebno.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospa predsednica, vprašanja, kot so genocid v Čečeniji, umori Čečenov za uporabo njihovih organov pri presaditvah in posilstva čečenskih žensk, so bila v tem Parlamentu že večkrat postavljena. Trenutno se izvaja vnaprej premišljeni napad na materialno kulturo Čečenije, ki uničuje čečensko kulturo, ki je več sto let starejša od ruske. S tem ne mislim samo na zapise in predmete za vsakdanjo rabo, ki bi lahko bili v muzejih, temveč tudi na stolpnice. To so posebne zgradbe, kakršnih ni mogoče najti nikjer drugje v Evropi. Večkrat smo poudarili, kako našo kulturo bogati raznolikost. Naša kultura nam zdaj izginja pred lastnimi očmi in priča smo brisanju enega izmed njenih virov.

András Gyürk (PPE-DE). – (HU) Po januarski plinski krizi je skupna evropska energetska politika v preteklih dneh še enkrat prejela klofuto. Avstrijsko podjetje OMV je svoj večinski delež v madžarskem podjetju MOL prodalo ruskemu naftnemu podjetju, katerega lastnik je neznan in ki v skladu s poročili nikakor ne izpolnjuje pričakovanj EU v zvezi s preglednostjo.

Obenem si komaj lahko predstavljamo, da bi ta posel lahko bil sklenjen, ne da bi za to vedele zadevne vlade. Zato lahko rečemo, da je nepričakovana transakcija jasen dokaz protislovnosti med državami članicami, hkrati pa je tudi novo svarilo. Povsem nesmiselno je, da se v Evropski uniji govori o potrebi po skupni energetske politiki, če dejanja držav članic druga drugi nasprotujejo.

Če EU ne more ubrati iste strune o bistvenih zadevah energetske politike, bo še naprej žrtev prizadevanj za sejanje razkola. S tem se bo večala ranljivost evropskih potrošnikov.

Catherine Stihler (PSE). – Gospa predsednica, želela sem obvestiti Parlament, da bo v soboto v Zillhausnu v Nemčiji odkrit poseben spomenik v spomin sedmim britanskim vojakom, ki so izgubili svoje življenje v Drugi svetovni vojni. Med 15. in 16. marcem 1944 so sestrelili njihovo letalo. To so bili William Meyer, Bernard Starie, Reginald Pike, Thomas Shaw, James McLeish, Archibald Barrowman in Albert Roberts, ki jih bomo počastili v soboto.

Ti vojaki so dali največjo žrtev, da bi mi danes lahko uživali v svobodi, ki nam je pogosto tako samoumevna, zato jih ne bi smeli nikoli pozabiti.

Želela sem se zahvaliti županu Balingenu, dr. Reitemannu in lokalnemu svetu, da so omogočili postavitve tega spomenika v čast tem mladim ljudem. Zahvalila bi se tudi Brettu in Luelli Langevad, ki sta dala sredstva za postavitve tega spomenika, ter eskadrilji 9 RAF, ki bo poslala dve posadki na sobotno slovesnost.

In še osebna omemba: James McLeish je bil moj prastric, zato bodo tam prisotni tudi člani moje družine.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) V Republiki Moldaviji bodo 5. aprila potekale volitve. Danes jutraj je na plinski cevi na liniji Ananiev-Tiraspol-Ismail v Pridnjestrski republiki prišlo do eksplozije. Vzrok te nesreče je še vedno neznan, je pa to povzročilo prekinitve oskrbe plina iz Rusije na Balkan.

Upam, da ta nesreča ne bo vplivala na izid volitev. Obenem menim, da je povezana z dvema posebej pomembnima dejavnikoma. Nujno potrebna so prizadevanja za poravnavo nerešenih sporov v regiji, zlasti v Pridnjestrski republiki. Evropska unija mora najti tudi posebne vzdržne rešitve za razvoj alternativnih poti

za oskrbo z energijo do Črnega morja. Na žalost pa lahko sporazum, ki sta ga konec prejšnjega tedna podpisala Gazprom in državno naftno podjetje iz Azerbajdžana ogrozi projekt Nabucco.

Zato je treba vso pozornost nujno posvetiti vsem vidikom, povezanim z utrditvijo energetske varnosti Evropske unije. Hvala.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Donava igra zelo pomembno vlogo v gospodarski in socialni koheziji, kakor tudi v kulturnem razvoju Evrope. Evropska donavska komisija je bila ustanovljena 30. marca 1856 neposredno po Pariški konferenci, njen sedež pa je bil v Galațiiu v Romuniji. Bila je ena izmed prvih evropskih institucij, njen cilj pa je bil vzpostavitev mednarodnega sistema za prosto plovbo po Donavi.

Prednostna os TEN-T 18, ki jo tvorita Donava in kanal Ren-Main, omogoča povezavo med Črnim in Severnim morjem, s čimer se je razdalja med pomorskima pristaniščema Rotterdam in Constanța skrajšala za 4 000 kilometrov. Donava mora v okviru politik Skupnosti dobiti večjo prednost. Predlagam, da v začetku naslednjega mandata Evropskega parlamenta vzpostavimo medskupino za promocijo Donave.

V prihodnjih letih bomo morali združiti naša prizadevanja in sprejeti skupen pristop pri obravnavanju razvojnih pobud, ki vplivajo na donavsko regijo. Potrebujemo celovito evropsko razvojno strategijo za donavsko porečje, da se spodbudi gospodarski razvoj, razvoj prometne infrastrukture in varstvo okolja.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Pred tremi leti je Evropski parlament podelil nagrado Saharov ženam političnih zapornikov, ki so bili marca 2003 zaprti na Kubi. Te ženske v belem neustrašno opozarjajo na kršenje pravic v njihovi državi.

Evropski svet je večkrat sprejel sklepe o nadaljevanju odprtega dialoga s kubanskimi organi, obenem pa je vztrajal na upoštevanju temeljnih človekovih pravic in svoboščin. Vendar pa je sprejel tudi odločitev, da je o teh vprašanih treba govoriti tudi v času uradnih obiskov in da je treba, kadar koli je to mogoče, organizirati srečanja z demokratično opozicijo.

Povedati moram, da med uradnim obiskom gospoda Michela, komisarja za razvoj, ni bilo nobenih takšnih srečanj kljub dejstvu, da je bila zanje podana zahteva. To je toliko bolj nerazumljivo in neverjetno zaradi dejstva, da je obisk Evropske komisije na Kubi sovpadel s šestdeseto obletnico aretacije nasprotnikov Castrovega režima. Skrbi me, da je bil član delegacije tudi podpredsednik našega Parlamenta.

.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Gospa predsednica, novembra lani smo na zahtevo Skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu razpravljali o položaju poljske ladjedelniške industrije. Kljub našim nesoglasjem, smo se vsi strinjali, da Komisijo in komisarko Kroes pozovemo, da oblikujeta rešitve, da bi se položaj ladjedelnic izboljšal, namesto da bi jih zaprli.

Štiri mesece pozneje je stanje naslednje: poljska vlada se je prehitro vdala pod pritiski Komisije in sprejela rešitev, ki vključuje odprodajo posameznih delov premoženja ladjedelnic v skladu z načelom, da bo najboljši ponudnik lahko dobil zeleno premoženje. Proizvodnja ladij se je končala, večina delavcev pa je že izgubila svoje službe, pri čemer je dobila samo simbolična nadomestila. Kar zadeva konkurenčnost evropske ladjedelniške industrije, ta ni nič boljša, kot je bila prej.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Gospa predsednica, gospe in gospodje, konec prejšnjega tedna je več sto romunskim državljanom bil preprečen vstop na ozemlje Republike Moldavije. V večini primerov ni bilo danih nikakršnih pojasnil; ali pa so bili uporabljeni najbolj neverjetni izgovori, kot na primer da niso imeli dokumentov, iz katerih bi bilo razvidno, da niso okuženi z virusom HIV.

To je zloraba, ki je brez primere. Še noben drug evropski državljan ni nikoli doživel, da bi se njegova pravica do prostega gibanja tako grobo prekršila. Močno podpiram potovanja Republike Moldavije in njenih državljanov po Evropi, vendar pa protestiram proti tej grobi zlorabi in prosim Evropsko komisijo in Svet, naj zahtevata pojasnila od organov v Chișinău, kot jih je Romunija zahtevala od ministra za zunanje zadeve. Hvala.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) V svojem govoru bi želela pozdraviti pobudo Komisije v zvezi s projektom Posvetovanje z evropskimi državljani 2009. Ta projekt povezuje državljane iz 27 držav članic EU pred volitvami v Evropski parlament, da bi razpravljali o odzivih na vprašanje „kako lahko Evropska unija vpliva na našo gospodarsko in socialno prihodnost v globaliziranem svetu?“

Nacionalna posvetovanja z državljani Slovaške so potekala od 28. do 29. marca. Od 10. do 11. maja bo v Bruslju potekal vrh evropskih državljanov, na katerem bo 150 udeležencev iz 27 držav članic, ki so sodelovali na nacionalnih posvetovanjih, pripravilo končno različico evropskih priporočil, ki jih bodo poslanci Evropskega parlamenta lahko uporabili v bližajočem se predvolilnem obdobju kot podlago za oblikovanje evropske zakonodaje.

Trdno sem prepričan, da bomo samo s pomočjo razprav z državljani lahko obnovili njihovo vero v edinstvenost evropskega projekta. Obenem pozivam medije, naj bodo objektivnejši in aktivnejši pri predstavitvi informacij o Evropskem parlamentu, saj bo to igralo veliko vlogo pri vplivanju na udeležbo volivcev.

Csaba Sógor (PPE-DE). - (HU) Danes je v Evropskem parlamentu potekala konferenca z nenavadnim naslovom o porazu tako imenovane Madžarske sovjetske republike. Kaj takega se ni nikoli zgodilo in tudi takšno ime države ni nikoli obstajalo.

Zavračam vsako politično naravnost, ki iz nacionalističnih nagibov interesom nacionalne države podreja zgodovinska vprašanja, ki so povezana z retrospektivnim opravičevanjem ambicij neke države po zavzemanju ozemelj.

Nesprejemljivo je, da se vdor na Madžarsko, romunska vojaška okupacija in plenjenje države od novembra 1918 tolmačijo kot dejavnik v okviru regionalne stabilizacije, in sicer na dogodku, ki je organiziran tukaj v Bruslju, v srcu Evrope, pod okriljem poslancev Evropskega parlamenta.

V imenu madžarske skupnosti tudi iz Romunije odločno protestiram proti ciničnemu odnosu naših kolegov iz vrst romunskih socialdemokratov in proti njihovemu zavajajočemu manevru v javnosti ter poskusu, da mnenja oblikujejo na podlagi nacionalističnih motivov.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - (SK) 18. in 19. marca 2009 je bil komisar za razvoj in in človekoljubno pomoč Louis Michel na obisku na Kubi. To je bilo ravno v času šestdesete obletnice aretacije 75 predstavnikov opozicije. Med obiskom se komisar Michel ni sestal ne z „ženskami v belem“ (Las Damas de Blanco) ne s katerimi koli drugimi predstavniki opozicije.

Po informacijah evropskih diplomatov komisar Michel ni izkoristil te priložnosti, da bi na obletnici spregovoril o človekovih pravicah. Na kubanski opozicijski radijski postaji je gospod Michel izjavil, da je šlo pri datumu za formalno napako in da ni vedel, da so se „ženske v belem“ želele sestati z njim.

Moram reči, da se z opozicijo ni uspel sestati niti podpredsednik Evropskega parlamenta gospod Martínez, ki je bil uradni član delegacije, ki je predstavljala Evropski parlament, srečal pa se je z družinami kubanskih vohunov, ki so zaprti v ZDA. Martínez je tako Castrovem režimu dovolil, da izrabi njegov obisk in srečanje, ki se ga je udeležil, za odvratanje medijske pozornosti od dejavnosti „žensk v belem“, ki so bile povezane z obletnico, saj so bili mediji osredotočeni na obisk komisarja in to srečanje.

Predsednica. – Ta točka je zaključena.

17. Brodolom migrantov blizu libijske obale (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je izjava Komisije o brodolomu migrantov blizu libijske obale.

Jacques Barrot, podpredsednik Komisije. - (FR) Gospa predsednica, Evropska komisija je bila pretresena, ko je izvedela, da se je v nedeljo zvečer na Sredozemlju blizu libijske obale zgodil brodolom ladje, ki je v Evropo prevažala migrante. Po nekaterih virih je bilo na krovu te ladje 257 ljudi, izmed katerih je velika večina pogrešanih.

Komisija želi izraziti sočutje do žrtev te človeške katastrofe, kakor tudi jezo zaradi same tragedije. Nedvomno je zanj krivih mnogo dejavnikov, vendar pa mora odgovornost v prvi vrsti ležati na tistih zločinskih organizacijah, ki opravljajo te smrtonosne ilegalne prevoze z libijske obale in ki bogatijo na račun človeške bede. Komisija nikakor ne more sprejeti, da se ta pojav, ki se je očitno v teku več let še stopnjeval, še naprej razrašča. Zato poziva vse zadevne strani, da si začnejo prizadevati, da se temu naredi konec.

Tukaj mora glavno vlogo odigrati Libija. Odločneje in učinkoviteje se mora zavezati boju proti trgovcem, ki delujejo na njenem ozemlju, preprečevanju ilegalnih odhodov s svoje obale, iskanju in reševanju ladij, ki

so v nevarnosti v vodah, ki jih nadzoruje, in nujenju mednarodne zaščite tistim migrantom, ki zanjo zaprosijo, v skladu svojimi obveznostmi na podlagi konvencije OAE o zaščiti beguncev, ki jo je podpisala.

V zadnjih nekaj letih je Evropska komisija libijske organe večkrat prosila, naj prevzamejo svojo odgovornost in sprejmejo učinkovite ukrepe v sodelovanju z Evropsko unijo in njenimi državami članicami. Moram reči, da smo Libiji ponudili večjo finančno pomoč in očitno je, da morajo libijski organi to pomoč tudi uporabiti, da bi izboljšali boj proti trgovini z migranti in drugimi ljudmi na svojem ozemlju ter okrepili nadzor na njihovi južni meji. Libijski organi morajo tudi razviti sistem za sprejemanje migrantov, ki mora biti v skladu z mednarodnim pravom.

Res je, da je Evropska unija pripravljena sodelovati in prispevati k prestrežanju ter, če je potrebno, reševanju ladij na Sredozemlju. Dve pomorski operaciji Nautilus in Hermes, ki se bosta pričeli izvajati v prihodnjih mesecih in ki ju organizira in financira Frontex, Evropska agencija za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah, bosta stali približno 24 milijonov EUR. Komisija vabi vse države članice Evropske unije k sodelovanju pri izvajanju teh dveh ukrepov. Države članice morajo v praksi pokazati tudi solidarnost z Italijo in Malto, ki sta močno izpostavljeni toku migrantov iz Libije. Poleg tega mora Libija prevzeti svojo odgovornost v zvezi s ponovnim sprejemom ilegalnih migrantov, ki so šli skozi njeno ozemlje.

Izvedeli smo, da italijanski organi menijo, da bo od 15. maja mogoče začeti izvajati skupne patrulje z libijsko mornarico v libijskih teritorialnih vodah, in sicer za namen prestrežanja ilegalnih plovil ali nujenja pomoči tem plovilom. Pozdravljamo podporo, ki so jo italijanski organi ponudili razvoju libijskih mornariških zmogljivosti za ta namen.

Vendar pa Komisija meni, da je treba poleg izvajanja teh nujnih ukrepov za celotno človeško dimenzijo teh problemov uporabiti tudi prednostne ukrepe. Migranti, ki zaupajo svoja življenja brezvestnim trgovcem, so v večini primerov ljudje, ki bežijo pred vojno ali preganjanjem. Upamo, da se bodo ob dogodkih iz zadnjih dni vse naše države članice zavedle resnosti tega problema in da bomo skupaj z državami članicami in ob podpori Evropskega parlamenta lahko na ta način pripravili stockholmski program, ki večji del svojih prednostnih nalog namenja temu globalnemu pristopu k migraciji. Globalni pristop je potreben za oblikovanje dolgoročne strategije upravljanja migracijskih tokov, ki bo bolj upoštevala okoliščine in zahteve držav izvora.

Poleg tega nam mora ta strategija omogočiti napredek v dialogu z afriškimi partnerji, zlasti v okviru Rabatskega procesa, v okviru odnosov med Evropsko unijo in Afriško unijo. Skupaj moramo opredeliti skupne odzive na ta izziv in obenem izrabiti priložnosti, ki jih nudi legalna migracija, ki bi lahko bila dejansko priložnost tako za Evropo kot za države izvora. Ta strategija mora tudi mobilizirati dodatna sredstva s povečanjem sodelovanja z državami izvora in tranzita, da bi se okrepila njihova zmogljivost razbijanja organizacij, ki se ukvarjajo s trgovino z ljudmi, in spoštljivega ravnanja z migranti, pri katerem se spoštujejo njihove pravice.

Končno nam mora ta strategija omogočiti, da bomo učinkoviteje upravljali in organizirali prihod legitimnih prosilcev za azil na ozemlje držav članic, in sicer z nadaljnjim vključevanjem razvoja zmogljivosti zaščite beguncev v naše sodelovanje s tretjimi državami.

Gospa predsednica, gospe in gospodje, pred dvema tednoma sem obiskal Lampeduso in Malto. Moram povedati, da sem se tudi sam lahko prepričal o tragedijah tistih ljudi, ki jih brezvestni tihotapci na ta način spodbujajo, da tvegajo svoja življenja in prečkajo pomorska območja. Mislim, da lahko rečem, da moramo glede na ta zadnji incident, te probleme vzeti zelo resno in vsaki naši državi članici pomagati, da se začne zavedati resnosti, pa tudi naraščanja, tega problema, ki spravlja življenja ljudi v nevarnost v strašnih okoliščinah.

Zato bi se želel zahvaliti Evropskemu parlamentu, da je Komisijo zaprosil za to izjavo. Sestavl sem jo po svojih najboljših močeh in prepričanju in naj pred Parlamentom še enkrat povem, da se bom osebno zavzel za to, da se takšne tragedije v prihodnjih mesecih ne bodo več ponovile.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, v imenu skupine PPE-DE Group – (ES) Gospa predsednica, danes čutimo kolektivno bolečino in obžalovanje zaradi smrti tolikšnega števila priseljencev, ki so bili polni upanja, obupani in verjetno tudi zavedeni. So nedolžne žrtve okoliščin, ki si jih niso izbrali sami oziroma ki so jim bile vsiljene. Problem dobro poznam. Sredozemlje in atlantsko kanarsko obalno območje sta postala pot do neobstoječega „El Dorada“ za mnoge ljudi, ki nimajo ničesar in ki jih med prevozom čaka polno nevarnost, po prihodu pa razočaranje in kazni.

Evropska unija in države članice se morajo bolj zavzeti za preprečevanje takšnih tragedij. Počnemo veliko, vendar ne dosežemo ničesar. Posledice so izredno krute, kot smo videli na obalah Libije, zaradi česar moramo premisliti o omejeni učinkovitosti naših politik.

Nimamo nikakršnih čarobnih receptov za iskanje popolnoma učinkovitih rešitev za takšne tragedije, imamo pa vztrajne in odločne politike. Spodbujati moramo trdne politike sodelovanja z državami izvora in tranzita; sodelovanje in skupno delovanje morata predstavljati dve strani istega kovanca. Bolje moramo organizirati in večglasno oznanjati koristi legalnega priseljevanja, tudi v časih krize. Z državami izvora in tranzita moramo sodelovati pri nadzoru njihovih meja, in sicer na podlagi izčrpnih sporazumov. S pomočjo obveščevalnih in specialnih sil moramo tudi pregnati trgovce iz njihovih mrež, obenem pa poostri kazensko zakonodajo v državah, kamor so priseljenci namenjeni. Bolje moramo opremiti Sklad za zunanje meje; 1 820 milijonov EUR v sedmih letih je očitno nezadosten znesek, pa če smo še tako iznajdljivi.

Uspešno moramo okrepiti tudi agencijo Frontex in zagotoviti, da katalog opreme CRATE (Centralizirana evidenca razpoložljive tehnične opreme) ne bo izjava o nameri, temveč učinkovito orodje za koordiniran nadzor in spremljanje problematičnih kriznih žarišč skrivnih dejavnosti.

Gospod komisar, operaciji *Nautilus* in *Hermes* ter 24 milijonov EUR pomenijo več zaveze in več opreme. Ne smemo več ponavljati „moramo“, temveč moramo sprejeti to težko odgovornost s splošnim sporazumom ali brez njega.

Pasqualina Naipoletano, v imenu skupine PSE. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, govorimo o izgubi več kot 500 življenj: to je največja tragedija na morju po Drugi svetovni vojni. Številke so pretresljive, vendar pa se Evropa in njene vlade zdijo zmedene. Nekatere države, vključno z Italijo, so mislile, da so se zavarovale s podpisom dvostranskih sporazumov, kot je nedavna pogodba z Libijo; to ni tako. Zadevni sporazum združuje zelo različna vprašanja, kot je priznanje zločinov, storjenih v času kolonializma, z obljubami za naložbe v zameno za zavezo nadzoru migracije. Danes se zdi, da prav ta iluzija italijanskih naložb v Libijo privlači na tisoče mladih ljudi iz zahodne Afrike. Ni težko napovedati, da bodo, če ne pride obljubljenih 5 milijard USD, prišli ljudje.

Kaj lahko rečemo potem o francoskih interesih v Nigru, ki so povezani s kopičenjem urana, ki neti vojno med Tuaregi in s tem podpira trgovce z ljudmi? Kar je še hujše, vse to se dogaja pri belem dnevu in novinarji to dokumentirajo.

To pomeni, da se nekatere evropske vlade igrajo z ognjem. Če se vse to ne spremeni in če se ne spremeni hitro, če se Evropa ne odloči za ukrepanje s pozitivnimi politikami v skladu z našimi vrednotami, potem ne bo dovolj, če bomo novice utišali, kar počnemo zdaj. Sredozemlje se spreminja v množično grobišče, ki je daleč od retoričnih podob, ki ga opisujejo. Vendar pa ne pozabimo, da je to morje povezano s samo usodo Evrope.

PRESEDSTVO: GOSPOD VIDAL-QUADRAS

podpredsednik

Gérard Deprez, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v imenu moje skupine bi se tudi sam želel pokloniti vsem zadnjim žrtvam revščine, kriminalnega izkoriščanja in državnega cinizma. Toda sočutje ni dovolj. Stvari moramo videti takšne, kot so.

Resničnost, gospod predsednik, je takšna, da prave južne meje Evropske unije, niso več v resnici v Evropi: so na afriški celini. Ko ladje enkrat zapustijo afriško obalo, nesrečni potniki, kruto rečeno, nimajo več druge izbire kot smrt, če so okoliščine nevarne ali če imajo status nelegalnih priseljencev, k čemur spada tudi revščina, in če jim slučajno uspe priti na evropsko obalo, preden se jih v večini primerov deportira.

Ponavljajoče se tragedije se ne bodo ustavile, dokler ne bo Evropska unija imela moč in voljo za pogajanja o pravih partnerskih sporazumih z državami izvora in tranzita, ki bi vključevali vsaj tri elemente: zanesljive mejne nadzore, vendar tudi in predvsem večji pritok legalnih priseljencev in pomemben oddelek, namenjen skupnemu razvoju. Brez teh sporazumov, gospod predsednik, se bodo morska pokopališča še dolgo časa polnila, navkljub našim ničevim in nemočnim izbruhom sočutja.

Hélène Flautre, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospod predsednik, kdo so bili ti ljudje? Koliko jih je bilo? Od kod so prišli? So bili med njimi otroci, ženske, begunci? Ali so obalne straže poskusile ustaviti ladje na njihovi poti? So nanje naleteli ribiči? Toliko neodgovorjenih vprašanj. Človeška cena tragedije ni znana, vendar je več sto ljudi izginilo in se pridružilo tisočim migrantom, ki so utočili v Sredozemlju.

Bodimo dostojni, kar nocoj smo, in nikar ne valimo krivde na vreme. Na stotine migrantov se je odpravilo na pot v izgnanstvo v nečloveških in izredno nevarnih razmerah. Zakaj? Ali mogoče zato, ker bežijo iz opustošenih regij, ker so jim manj nevarne poti zaprte in ker niso opustili upanja za življenje?

Res je, vzrok za to so prav protipriseljski mehanizmi, ki spodbujajo migrante, da se odpravijo po čedalje nevarnejših poteh, da bi zbežali pred bedo njihovih držav. Mar ni ravno napoved prihodnjih skupnih patrol v Italiji in Libiji tista, ki je pospešila odpravo ladij proti Evropi v prejšnjih tednih?

Da, obsedenost Evrope po podpiranju njenih meja in njena odločenost, da teže upravljanja osredotoči na tretje države, ki uničujejo svobodo, sta pogubni. Prekomerno poudarjanje prava in reda, patrolje in ograje iz bodeče žice ne bodo premagali njihove želje po begu.

Vprašanje torej je: ali je Evropa pripravljena prevzeti odgovornost za posledice takšne izbire? Ni in ravno zato prosim Komisijo in države članice, da:

- prvič, storijo vse, kar je v njihovi moči, da poiščejo in, če je mogoče, rešijo ljudi, ki so izginili na morju, ter da preiščejo okoliščine tega brodoloma;
- drugič, ponovno potrdijo mednarodno pomorsko pravo, po katerem je obvezno nuditi pomoč vsem, ki se znajdejo v nevarnosti, medtem ko se sedmim tunizijskim ribičem še vedno sodi;
- tretjič, ustavijo vsa pogajanja o vprašanih migraciji z državami, ki ne nudijo nikakršnih zagotovil za spoštovanje človekovih pravic;
- četrto, spoštujejo pravico vseh ljudi, da lahko zapustijo katero koli državo in zaprosijo za mednarodno zaščito v kateri koli drugi državi. Imate prav, ljudje, ki so izginili na morju, niso ilegalni migranti;
- petič, naredijo konec omejevalni politiki vizumov, ki je pogosto samovoljna in krivična;
- in nazadnje, da z vidika razvoja tretjih držav natančno pregledajo vse politike Evropske unije, kar se med drugim nanaša tudi na plenjenje rudniških virov, kmetijski dumping, sporazume o prosti trgovini, trgovino z orožjem in popustljivo sodelovanje z avtokrati.

Giusto Catania, v imenu skupine GUE/NGL. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kar se je zgodilo pred kratkim, je samo najnovejša v dolgem nizu sramotnih tragedij, ki so prevzele ogromne razsežnosti. Smrt migrantov na morju, ki so želeli priti do naših obal, je brez kakršne koli sence dvoma največja kršitev življenja v civilizirani Evropi. Te tragedije kažejo strahoten obraz naše trdnjave. Mogoče bi morali začeti razmišljati o naši odgovornosti za smer moških in žensk, katerih edina želja je bila najti boljše življenje in zbežati pred lakoto in vojno.

Zato bi verjetno morali analizirati dejstvo, da žrtve brodoloma v Sredozemlju niso anomalija mehanizma, ki ustvarja ilegalno priseljevanje; gre bolj za predvidljivo posledico politike priseljevanja Evropske unije in njenih držav članic. Tragedijo na Sredozemlju so povzročile filozofija represije, politike, ki vračajo ljudi na morju, dejanska bodeča žica ob naši obali, prohibicionistične prakse, ki se izvajajo v politiki priseljevanja Evropske unije in njenih držav članic, vključno z Italijo in Malto. Nobene druge poti ni za vstop v Evropo; nobenih legalnih kanalov za vstop na evropski trg delovne sile ali iskanje priznanja nedotakljive pravice do azila. Upanje je prepuščeno nevihtnim valovom Sredozemskega morja; pravice so položene v roke brezvestnih prevoznikov, ki so postali edino sredstvo ali vsaj najdostopnejše sredstvo za vstop v Evropsko unijo. To je pravi vzrok smrti blizu libijske obale pred nekaj dnevi. To je razlog, zakaj je v zadnjih 20 letih več deset tisoč migrantov izgubilo svoje življenje, ko so poskušali priti v Evropo; neznani in brezimeni moški in ženske, ki so postali hrana za ribe.

Sam sem prosil gospoda Pötteringa, naj današnje zasedanje odpre z minuto tišine v znak žalovanja ob počastitvi teh žrtev. Zahvaljujem se mu, ker je upošteval mojo prošnjo. Mislim, da je bila to naša dolžnost, očitno pa je, da to ni dovolj. S tem smo pokazali našo ogorčenost, vendar pa moramo v tem Parlamentu poskusiti oblikovati tudi neko politiko, pravo politiko, ki bo rekla nikoli, nikoli več ne sme biti nobenih smrti na Sredozemlju.

Jacques Barrot, podpredsednik Komisije. – (FR) Gospod predsednik, bom zelo kratek. Pomembno je, da ukrepamo, in s tem ponavljam, kar je rekel gospod Deprez. Seči moramo po tem globalnem pristopu, po partnerskih sporazumih, kajti problemov ne bomo mogli rešiti, če se jih bomo lotili enostransko. Z veseljem lahko priznam, kot ste poudarili, da imamo svoje odgovornosti kot Evropejci. Tudi v zvezi z legalno migracijo moramo pokazati odprtega duha. Izpolniti moramo tudi našo dolžnost sprejemanja ljudi, ki bežijo pred pregonom in vojno.

Vendar pa mi dovolite, da pri tem rečem, hkrati pa spomnim Parlament, da odgovornost resnično leži tudi na strani številnih tretjih držav, s katerimi se je zelo težko pogajati. Ali to pomeni, da bi pogajanja opustiti?

Ne! Na primer, zagotoviti moramo, da Libija končno vzpostavi azilni sistem. Zagotoviti moramo, da nam bo Libija pomagala, da ustavimo številne tihotapce, ki te revne ljudi silijo v nepotrebno nevarnost. Sam sem slišal, kako so malteški organi rekli, da je Libija številnim ladjam dovolila, da izplujejo v grozljivih pogojih, in da je bila nato malteška mornarica prisiljena izpluti, da bi poiskala in rešila uboge ljudi, ki so jih tihotapci želeli izkoristiti. Zato je res, da moramo prevzeti odgovornost, vendar moramo obenem pokazati tudi določeno raven odločnosti v naših pogajanjih s številnimi državami, ki ne izpolnjujejo svojih mednarodnih obveznosti.

Mislim, da je to dovolj, da se skupaj lotimo dela in preprečimo, da bi se takšni tragični dogodki ponavljali.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

18. Vizumski zakonik Skupnosti (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0161/2008) o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o Vizumskem zakoniku Skupnosti, ki ga je v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve predložil gospod Henrik Lax ().

Henrik Lax, poročevalec. – (SV) Gospod predsednik, namen Vizumskega zakonika Skupnosti je uskladiti in pojasniti vizumski postopek v celotnem schengenskem območju. Vsi, ki predložijo vlogo za izdajo vizuma bi morali biti enako obravnavani, ne glede na to, na kateri schengenski konzulat se prosilec obrne. Zagotoviti je treba dobro upravno prakso in spoštljiv sprejem ter olajšati vstop pravim potnikom.

Pravila v zvezi z uvedbo zahteve, v skladu s katero morajo imetniki vizumov dati svoje prstne odtise, ter možnost sprejema in obdelave vlog za izdajo vizumov na drugem kraju, so bila sprejeta že prej v posebnem poročilu, ki ga je predložila baronica Ludford. Ta pravila so bila v zakonik Skupnosti vključena kot sestavni del tega zakonika.

Sarah, hvala za sodelovanje.

(SV) Ta predlog uredbe bi moral biti oblikovan v okviru postopka soodločanja med Parlamentom in Svetom. Po skoraj tri leta trajajočem delu, v okviru katerega so potekala intenzivna pogajanja s Svetom, sem kot poročevalec vesel, da lahko zdaj vložim kompromisni predlog, ki ga je Svet odobril in ki ga bo, upam, odobril tudi Parlament.

Posebej bi se želel zahvaliti poročevalcem v senci gospe Klamt, gospodu Cashmanu, gospe Ždanoka in gospe Kauffman za njihovo zelo konstruktivno sodelovanje in močno podporo pri pogajanjih. Brez enoglasne podpore odbora Parlament ne bi dosegel tako dobrega rezultata pogajanj. Želel bi se zahvaliti tudi Komisiji, ki je vložila dober začetni predlog, na katerem smo z veseljem gradili naprej. Zahvaljujem se tudi francoskemu in češkemu predsedstvu, ki sta pokazali voljo, da se seznanita s problemi, ki jih je želel obravnavati Parlament, in da pri tem Parlamentu stopita naproti.

S predlogom Komisije kot izhodiščem so vsi kompromisi predstavljali izboljšanje trenutnega stanja in pokazalo se je, da bo pod francoskim predsedstvom najtežja vprašanja mogoče rešiti še pred Božičem. Seveda celotna priprava procesa pogajanj ne bi bila nikdar uspešna brez izvrstnega dela, ki ga je opravilo moje spretno osebje, in dela mojih kolegov, sekretariata odbora in uradnikov iz političnih skupin. Njim bi se želel še posebej toplo zahvaliti.

Trije najpomembnejši rezultati, ki smo jih dosegli, so: prvič, da se vizumi za večkratni vstop lahko in tudi morajo izdati, ko so izpolnjena določena dogovorjena merila; drugič, da so se države članice zavzele za sklenitev sporazuma, da bodo zastopale druga drugo, tako da tisti, ki predloži vlogo za vizum, ne bo več moral opravljati nesorazmerno napornih poti, da bi prišel do pristojnega schengenskega konzulata; in tretjič, da je treba vzpostaviti skupno spletišče, da prikažemo enotno podobo schengenskega območja in ponudimo informacije o pravilih v zvezi z izdajo vizumov.

Dejstvo, da se taksa za vizumski postopek ne more znižati s 60 na 35 EUR, je razočarljivo. Vendar pa to razočaranje nekoliko omili na primer to, da otroci, mlajši od šest let, in osebe, mlajše od 25 let, ki predstavljajo organizacije na seminarjih, športnih ali kulturnih prireditvah, prejmejo svoj vizum brezplačno.

Na koncu bi želel povedati, da ta reforma uvaja dva instrumenta, ki se bosta pokazala kot zelo pomembna dejavnika pri dejanskem uresničevanju enotne uporabe schengenskih pravil, in sicer sta to vizumski informacijski sistem oziroma podatkovna baza, ki vključuje vse schengenske države in ki bo vsem konzulatom

ponujal informacije v realnem času o tem, kdo je zaprosil za vizum, komu je bil vizum izdan, komu je bila vloga za izdajo vizuma zavrnjena in kateri vizumi so bili preklicani, ter obnovljeno lokalno institucionalno sodelovanje med schengenskimi konzulati v različnih državah.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, Komisija pozdravlja precejšnje prizadevanje Parlamenta in do določene mere tudi Sveta. Ta prizadevanja bi nam morala omogočiti, da sporazum sklenemo že v prvi obravnavi. Na podlagi soglasja, ki ga je Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve potrdil sredi marca, odbor COREPER pa pred nekaj dnevi, mislim, da je ta sporazum zdaj že dokončno dosežen.

Čeprav besedilo ni popolno in ne izpolnjuje vseh naših izhodiščnih ciljev, Komisija kljub temu v celoti podpira kompromis. Pozdraviti in pohvaliti moramo prizadevanje Evropskega parlamenta za sklenitev sporazuma o tem predlogu že v prvi obravnavi in še pred zaključkom mandata trenutnega zakonodajnega telesa.

S to uredbo bodo pravila o izdaji vizumov postala jasnejša tako za prosilce kot za države članice. Njihova uporaba bo postala tudi bolj usklajena.

Komisija z zadovoljstvom ugotavlja, da obveznost navedbe razlogov za odločitve o zavrnitvi vizumov in podelitvi pravice do pritožbe zavrnilnim prosilcem skorajda ni nič drugačna, kot je zapisana v prvotnem predlogu, za kar se lahko zahvalimo Evropskemu parlamentu.

Ta postopkovna zagotovila bodo onemogočila, da bi odločitve o zavrnitvi izdaje vizumov bile videti pristranske. Če bi ta sporazum zbujal dvome, bi morali še naprej živeti s pomanjkljivostmi, kakršna je nedoslednost trenutnih pravil, kar bi bilo v veliko nezadovoljstvo vseh.

Želel bi izraziti svoje zadovoljstvo s kompromisom, ki je bil dosežen na pogajanjih in ki bo odpravil pomanjkljivosti in nedoslednosti trenutnih pravil. Seveda se zahvaljujem tudi gospodu Henriku Laxu in Parlamentu. Prepričan sem, da bo ta nov vizumski zakonik prinesel veliko koristi vsem tistim, ki potujejo v dobri veri.

Ewa Klamt, *v imenu skupine PPE-DE*. – (DE) Gospod predsednik, gospod komisar, gospe in gospodje, sprejetje Vizumskega zakonika Skupnosti bo pomenilo, da se bodo schengenski vizumi – vizumi za bivanje do treh mesecev – v prihodnosti izdajali v skladu z vzpostavljenimi enotnimi merili na schengenskem območju. V Evropski uniji z odprtimi mejami je to nujno potreben korak. Obenem je pojasnjena tudi odgovornost držav članic za obdelavo vlog za izdajo vizumov. Praviloma morajo prosilci kontaktirati državo članico, v kateri se nahaja njihov glavni cilj potovanja. Moja skupina pozdravlja dejstvo, da bosta zahteva in postopek za izdajo vstopnih vizumov pospešili vstop velikega števila ljudi. Na ta način bodo poslovneži, ki vstopajo v EU, obravnavani pravično, poleg tega pa bo to prineslo koristi tudi turistom z vsega sveta, ki so daleč največja skupina potnikov, ki pridejo v EU.

S tem nismo samo omogočili hitrejše obdelave vlog za izdajo vize, temveč smo z varnostnimi preverjanji zagotovili tudi preprečevanje zlorab. Vizumski informacijski sistem vzpostavitvijo ravnovesja med varnostjo in olajšanjem vstopa omogoča državam članicam takojšen neposreden dostop do vseh potrebnih podatkov v povezavi z izdajanjem vizumov. Preverjanje vlog je s tem poenostavljeno, obenem pa bo v prihodnosti pri izdaji vizumov zagotovljena večja varnost, zahvaljujoč biometričnim identifikatorjem, torej fotografijam in prstnim odtisom. Kompromis, ki sta ga dosegla poročevalec, gospod Lax, in Svet, upošteva izvirno stališče Parlamenta in ima tudi podporo velike večine moje skupine.

Želela bi izkoristiti to priložnost in se ponovno iskreno zahvaliti gospodu Laxu za njegovo zavzetost in odlično sodelovanje v zadnjih treh letih pri tej zelo zapleteni dokumentaciji, ki evropsko vizumsko politiko postavlja na nove temelje.

Michael Cashman, *v imenu skupine PSE*. – Gospod predsednik, želel bi se zahvaliti gospodu Laxu za izjemno delo, ki ga je opravil. V imenu Skupine socialdemokratov lahko z zadovoljstvom rečem, da bomo njegovo poročilo v celoti podprli. Zadovoljni smo tudi, da smo dosegli večino naših ciljev.

Prav tako sem zadovoljen, Henrik, da si v času našega sodelovanja pokazal mero domišljije, ki jo izvrstni zakonodajalec nedvomno potrebuje, in sicer da si se uspel postaviti v položaj osebe, ki želi uporabiti to storitev. Tej zadevi si v celoti pristopal prav na ta način. Prav zato si preučil točko „vse na enem mestu“, internet, vizume za večkratni vstop in omejitve uporabe vizumov za ljudi, ki so mlajši od 25 let – samo želim si, da bi tudi sam lahko izkoristil to ugodnost –, pri vsem tem pa si izhajal iz vprašanja, kaj lahko storimo, da bo to delovalo za državljane. S tem si dal odličen zgled ostalemu Parlamentu. Stvari se pogosto

lotevamo tako, da predlagamo spremembe, ki bi lahko izboljšale neko besedilo in zagotovile skladnost, vendar se ne vprašamo, ali bo to kaj pomagalo državljanom? Ti si se tega vedno lotil na slednji način.

Z zadovoljstvom lahko rečem, da imamo vizume za večkratni vstop. Imamo tudi to vprašanje o pritožbah. Pri tem zelo pomembnem načelu sem sodeloval z Janom – če lahko tako imenujem člana generalnega direktorata – in sicer je šlo za to, da če vam zavrnejo izdajo vizuma ali če vam ne dovolijo vstopa na schengensko območje, vaša pritožba mogoče ne bo imela odločilnega učinka, vendar bodo morali organi, ki so vas zavrnil, svojo odločitev utemeljiti.

Še enkrat bi se želel zahvaliti poročevalcu in tudi Komisiji, ki je zagotovila, da smo to načelo tukaj vključili. Lahko se zahvalim samo še svojemu in vašemu osebju in zlasti Renaudu, ki sedi v galeriji. Brez njih ne bi nikoli mogli tako dobro opraviti svojega dela. Gre za čudovito triletno romanso in tako kot velja za vse kratke romanse, sem vesel, da se približuje koncu.

Sarah Ludford, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, v ta nov vizumski zakonik je zdaj vključena tudi moja uredba o biometričnih vizumih, zato si ga nekoliko prilaščam. Ta se bo uporabljal skupaj z vizumskim informacijskim sistemom, pri katerem sem nastopila kot poročevalka.

Celoten rezultat je tak, da ne izboljšuje samo varnosti vizumov, temveč, kot so rekli že drugi, zagotavlja tudi večjo enostavnost prosilcem vizumov. To je bil cilj gospoda Cashmana pri Zakoniku o mejah. Zato menim, da so poslanci Evropskega parlamenta ta dva cilja dosegli.

Upam, da bodo biometrični podatki, ki krepijo zanesljivost povezave med prosilcem in dokumentom, pripomogli k temu, da bo manj ljudi neupravičeno zavrženih. Kot je rekel gospod Cashman, si je gospod Lax močno prizadeval za izboljšanje storitve za prosilce, s tem pa tudi za podobo EU. Devetindevetdeset celih devet odstotka ljudi, ki želijo priti v EU, to želijo zaradi trgovine, potovanja in turizma, in mi želimo, da to storijo, saj je to dobro za posel, toda če bodo naleteli na slabe storitve ali če se bo z njimi neprimerno ravno, potem o EU ne bodo imeli najlepšega mnenja.

Gospod Lax je opravil odlično delo.

Tatjana Ždanoka, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospod predsednik, hvaležni smo gospodu Laxu za njegovo prizadevanje, da bi dosegel kompromis o tako velikopoteznem projektu.

Skupina Zelenih/EFA še vedno verjame, da bi bila sprememba, ki jo je predlagal Parlament, najboljša rešitev. Na primer, v praksi bi pri ukvarjanju z glavnim ciljem poti lahko prišlo – in bo prišlo – do problemov, medtem ko naš predlog priporoča zagotovitev proste izbire pri predložitvi vlog za izdajo vizumov.

Svet se je strinjal, da so države članice dolžne samo sodelovati. Na žalost bo taksa za vizumski postopek znašala 60 EUR namesto 35 EUR, kot je predlagal Parlament. Na srečo je veliko opustitev in znižanj pri otrocih, študentih in aktivni mladini.

Čeprav ni bilo mogoče doseči kompromisa glede avtomatične izdaje vizumov za večkratni vstop, imamo zdaj vsaj obveznost do izdaje takšnih vizumov v določenih primerih.

Pravica do pritožbe na negativno odločitev je tudi velik korak naprej. V mnogih državah članicah takšna pravica še ne obstaja. Kot nedanja aktivistka na področju človekovih pravic se gospodu Laxu za to določbo še posebej zahvaljujem.

Vključitev poročila o biometričnih podatkih v poročilo o vizumih je po mnenju moje skupine seveda odveč. Nasprotujemo namreč tako obsežni uvedbi biometričnih podatkov.

Kljub temu pa v vizumski politiki opazamo neke izboljšave in bomo zato to poročilo podprli.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, na začetku bi se želela iskreno zahvaliti gospodu Laxu za njegovo delo. Že od samega začetka je zelo tesno sodeloval z vsemi poročevalci v senci in je zahvaljujoč svoji zavzetosti nedvomno dosegel najboljši mogoč rezultat na Svetu.

Vizumski zakonik Skupnosti je potreben za enotnejšo obdelavo schengenskih vizumov za kratkoročno bivanje in predvsem za izboljšanje služb, ki vizume izdajajo, s tem pa podobe Evropske unije v tretjih državah. Po več kot triletnem delu na Vizumskem zakoniku Skupnosti in zapletenih pogajanjih s Svetom se je končno pokazalo, da je kompromis mogoče doseči. Čeprav na žalost nekatere zahteve Parlamenta niso bile sprejete, pa Vizumski zakonik Skupnosti kljub temu vsebuje številne izboljšave, na primer v zvezi s sodelovanjem

med državami članicami. Predvsem bodo stvari veliko lažje za prosilce, saj bodo imeli na voljo več pravne gotovosti in preglednosti.

Zlasti pomembno je, da bo v prihodnosti zavrnitev vloge za izdajo vizumov treba utemeljiti in da se bodo vsi prosilci imeli pravico pritožiti proti zavrnitvi njihovih vlog. Na žalost pa je znesek takse za vizumski postopek ostal nespremenjen in še vedno znaša 60 EUR. Tudi če bo v prihodnosti te takse oproščeno večje število ljudi, je veliko število državljanov tretjih držav verjetno še vedno ne bo moglo plačati, to pa na žalost pomeni, da ljudje ne bodo mogli potovati v Evropsko unijo.

Na koncu bi se želela še enkrat zahvaliti poročevalcu in vsem mojim kolegom poslancem za njihovo izjemno sodelovanje v preteklih nekaj letih, gospodu Laxu pa želim čestitati za poročilo.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Vizumski zakonik Skupnosti vključuje postopke in pogoje za države članice pri izdaji schengenskih vizumov in usklajuje obstoječe določbe o odločitvah za zavrnitev, podaljšanje ali razveljavitev teh vizumov.

Pomembno je, da države članice, ki v tretji državi nimajo svojega konzulata, zastopa druga država članica, ki ima diplomatsko ali konzularno predstavništvo v zadevni tretji državi. Zakonik mora upoštevati dvostranske sporazume, ki jih je podpisala Skupnost, zlasti z državami, vključenimi v sosedsko in partnersko politiko Evropske unije, da bi se s tem olajšalo obdelovanje vlog za izdajo vizumov in uporabili poenostavljeni postopki.

Menim, da pravica držav članic, da sodelujejo s komercialnimi posredniki, pri poenostavitvi postopkov za reševanje vlog za izdajo vizumov ne bo kaj dosti pomagala. Razlog za to je namreč ta, da morajo prosilci v skladu z zakonikom svojo prvo vlogo predložiti osebno za namen registracije biometričnih podatkov. Obstaja tudi možnost, da bodo nekateri prosilci vizuma v teku obravnave njihove vloge za izdajo schengenskega vizuma poklicani na pogovor.

Namen zakonika o schengenskem vizumu je, da Evropska unija predstavi enotno zunanjo podobo, da se prosilce vizumov obravnava enako in da se določijo jasne izjeme in pravila za številne tretje države. V tem okviru mislim, da je primerno, da vas spomnim, da mora Evropska unija storiti vse, kar je v njeni moči, da zagotovi enako obravnavo svojih držav članic s strani tretjih držav, ki izjeme pri vizumih uporabljajo samo za nekatere države članice. Preprosto ne moremo imeti dveh razredov evropskih državljanov, če hočejo ti na primer potovati v Avstralijo ali v Združene države.

Jacques Barrot, podpredsednik Komisije. – (FR) Gospod predsednik, želel bi se odzvati na besede gospoda Marinescuja in reči, da si seveda prizadevam za zagotovitev vzajemnosti s strani tretjih držav in da je bilo moje nedavno potovanje v Washington deloma povezano tudi s tem vprašanjem.

Kar zadeva ostalo, sem zelo vesel, saj sem prepričan, da je gospod Lax opravil zelo dobro delo in da je bil nagrajen z zelo širokim odobravanjem. Želel bi dodati, da imamo seveda s številnimi državami tudi strategijo, katere namen je omogočanje lažjega pridobivanja vizumov v številnih državah in v katere razvoj polagam veliko upanja, da bi bilo izdajanje vizumov čim lažje, zlasti pri mladih ljudeh iz tretjih držav, saj menim, da nam je olajšanje vstopa mladih ljudi v Evropo v velikem interesu.

Zahvaljujem se vam za ta dober pristop, ki nam je omogočil, da to besedilo dokončamo in da vnesemo novo vrednost v vizumsko politiko, ki bo zelo cenjena.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 2. aprila 2009.<BRK>

19. Analiza časa vožnje in časa počitka (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je izjava Komisije v zvezi z analizo časa vožnje in časa počitka.

Jacques Barrot, podpredsednik Komisije. – (FR) Gospod predsednik, prebral vam bom izjavo Komisije o analizi časa vožnje in časa počitka.

Pred dvema letoma, 11. aprila 2007, je začela veljati Uredba (ES) št. 561/2006, ki je nadomestila pravila o času vožnje in času počitka, ki se niso spreminjala več kot dvajset let.

Od njenega sprejetja je Komisija aktivno spremljala njeno uporabo, tudi prek več srečanj z državami članicami, industrijo in sindikati, na odboru in v različnih delovnih skupinah, ki jih je oblikoval odbor.

Komisija bo kmalu objavila polletno poročilo o izvajanju družbenih pravil. Eden izmed predhodnih sklepov je, da bi bilo treba povečati prizadevanja in vlogo držav članic v smislu spremljanja, da bi se dosegle ravni, ki jih zahteva evropska zakonodaja.

Pobude, ki jih je sprejela Komisija, vključujejo smernice, ki bodo objavljene v soglasju z državami članicam in katerih cilj je zagotoviti usklajeno uporabo pravil o času vožnje in času počitka, na primer v primerih, ko mora voznik prekiniti svoj čas počitka zaradi nujnega primera.

Komisija aktivno dela tudi na izboljšanju digitalnega tahografa. Januarja je bil sprejet paket ukrepov za povečanje varnosti sistema. Države članice morajo zato razviti posebno opremo za nadzor tahografov.

V okviru postopka na odboru ta trenutek razpravljamo še o drugem paketu ukrepov o prilagoditvi tehničnih specifikacij za tahografe. Ti ukrepi bodo voznikom olajšali uporabo tahografov, saj bodo ročni vnosi poenostavljeni.

Komisija na podlagi opazovanja uporabe uredbe ugotavlja, da se je v zadnjih dveh letih nova zakonodaja o času vožnje in času počitka dokazala za uspešno. Zato je v dogovoru z državami članicami države podpisnice Sporazuma AETR (mednarodni cestni prevoz) pravkar pregovorila, da leta 2010 začnejo ta pravila izvajati. Vendar pa morajo države članice seveda zagotoviti, da se bodo ta socialna pravila v Evropi uporabljala usklajeno.

To so moje besede Parlamentu v imenu Komisije, zdaj pa bom pozorno prisluhnil pripombam poslancev.

Corien Wortmann-Kool, v imenu skupine PPE-DE. – (NL) Gospod predsednik, danes je bilo nekaj zadrege glede te izjave Komisije, vendar je jasno, da so vprašanja za ustni odgovor, ki jih je vložila Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, oblikovala podlago za današnjo izjavo. Vprašanja za ustni odgovor, navkljub prizadevanjem Komisije, izhajajo iz velike zaskrbljenosti glede praktičnega izvajanja te uredbe.

Če se bom v eni državi vozila eno minuto dlje, ker bom morala premakniti avto, me lahko v drugi državi čez nekaj tednov doletijo gromozanske kazni. To je en primer problemov, s katerimi se soočajo vozniki in prevozniki. Velik problem se lahko na primer pojavi, če se boste zapeljali samo nekaj kilometrov naprej, da bi prišli do varnega parkirišča (kajti vsa parkirišča v Evropi so naravnost poplavljeni) ali vsaj dobrega parkirišča, kjer boste prenočili.

Vesela sem, da ste sprejeli številne ukrepe in da boste poročilo tudi predstavili. Prosila bi vas, da v tem poročilu ne obravnavate samo uvedbe določb, temveč tudi samo uredbo, in da še naprej izvajate obsežno ocenjevanje, ki sektorju omogoča, da izrazi svoje skrb, o katerih sem pravkar govorila. Obsežno ocenjevanje je torej tisto, kar potrebujemo, da bi lahko videli, kje je mogoče še opraviti izboljšave.

Slaba stran teh smernic, kot jih razumem jaz, je dejansko v tem, da do zdaj v državah članicah niso imele nikakršne zakonske moči. Če se bodo vozniki nanje zanašali, lahko ostanejo praznih rok, saj niso pravno veljavne – to pa je problem. Gospod komisar Barrot, glede na vaše poznavanje te zadeve sem vesela, da danes nadomeščate komisarja Tajanija, in iskreno upam, da nam boste lahko obljubili izvedbo takšnega obsežnega ocenjevanja.

Silvia-Adriana Țicău, v imenu skupine PSE. – (RO) Evropski predpisi, ki urejajo delovni čas, čas vožnje in čas počitka za prevoznike, se ne nanašajo samo na socialne pogoje v sektorju cestnega prometa, temveč predvsem tudi na varnost cestnega prometa.

Na žalost Evropska unija ni uspela storiti dovolj, da bi se zmanjšalo število prometnih nesreč. Države članice morajo izboljšati nadzor, ki ga izvajajo v tranzitnem prometu. Kot poročevalka o socialnih pogojih sem pregledala prvo poročilo Evropske komisije, ki bi moralo biti predloženo dvakrat letno. To poročilo je na žalost prispelo z zamudo, vendar sem v njem opazila, da so nekatere države članice v praksi presegle komaj najnižjo stopnjo preverjanj, ki jih morajo opraviti, medtem ko druge države članice svoje obveznosti niso izpolnile.

Vesela sem, da smo s poročilom gospoda Groscha o dostopu na trg skupaj s Svetom Evropske unije uspeli sestaviti kompromisno besedilo, saj smo zahtevali, da preverjanje prometa ne sme biti v nobenem primeru diskriminatorno oziroma da ne sme biti odvisno od državljanstva ali države stalnega prebivališča prevoznika.

Gospod komisar, zagotovo potrebujemo varna parkirišča. Imeli smo osnutek poročila za izgradnjo varnih parkirišč na meji med Evropsko unijo in Rusije, toda žal ta parkirišča niso dovolj. Države članice morajo vložiti več v varna parkirišča, saj se na žalost prav tam zgodi 40 % ropov, katerih žrtve so prevozniki.

Sestavili smo tudi spremembo proračuna, da bi lahko več denarja dodelili izgradnji varnih parkirišč. Prepričana sem, da bodo pogoji, ki urejajo čas vožnje in čas počitka, izpolnjeni samo, če bomo ustvarili pogoje za prevoznike, ki bodo omogočili izpolnjevanje teh določb.

Eva Lichtenberger, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, moj kolega iz Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov je dejal, da je sektor zelo zaskrbljen, da bo nekdo, ki se bo peljal samo minuto predolgo, moral čez več tednov za to plačati.

S svojega zornega kota lahko na žalost te ljudi pomirim. Prvič, preverjanja v državah članicah so zelo prepustna, kajti večina držav članic svoje obveznosti spremljanja ne jemlje čisto zares ali jih zanemarja. Drugič, kazenski pregon na tem področju je še vedno v povojih, čeprav je stanje katastrofalno. Če na primer voznika, ki je vozil 38 ur brez počitka, ustavijo na avtocesti Inntal, mi ne more nihče reči, da ni mogel najti parkirišča; ne, pogosto gre za pritisk delodajalcev, ki od voznikov zahtevajo, da vozijo, dokler niso že čisto na robu moči. To je nevarno za vse druge uporabnike cest. Ni mi treba podrobno opisovati resnosti nesreč, v katere so vpletena težka tovorna vozila.

To seveda skrbi tudi lokalne prebivalce, saj nekatera izmed takšnih vozil prevažajo tudi nevarno blago, ki lahko povzroči škodo. Zato mislim, da je izredno potrebno in pomembno, da na tem področju vzpostavimo ustrezno spremljanje – to je bistvenega pomena!

Drugič, mislim, da imamo zlasti pri uvedbi digitalnih tahografov za seboj že tako dolgo zgodovino izvajanja v državah članicah, da se počasi, toda zanesljivo, bliža čas, da tistim, ki želijo izvajati spremljanje – v korist voznikom, lokalnim prebivalcem, drugim uporabnikom cest in varnosti v cestnem prometu na splošno –, omogočimo, da to končno tudi bolj učinkovito storijo.

Johannes Blokland, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Gospod predsednik, izvajanje uredbe o času vožnje in času počitka je končno na dnevnem redu zasedanja. Odkar je uredba začela veljati, so se kar usipale pritožbe o njeni uporabi – besedi, ki smo ju pogosto slišali, sta „nejasno“ in „nesmiselno“. Tu je torej treba ukrepati. Uredbo je treba pregledati in to je treba storiti hitro. Kaj je treba izboljšati? Zakonodaja mora biti predvidljiva.

Ne zagovarjam uskladitve vseh sankcij. To mora ostati v pristojnosti držav članic. Kar pa zagovarjam, je jasen, predvidljiv in smiseln sistem. Samo tako se je mogoče rešiti kazni, ki so absurdno visoke in nesmiselne in ki zahtevajo skrajno dolge postopke poravnave. V okviru trenutne zakonodaje očitno obstaja prostor za diskriminatorni pristop do tujih voznikov tovornjakov, zlasti na cestah Evrope, kar je nesprejemljivo. Ta problem čisto preprosto predstavlja resno izkrivljanje notranjega trga.

Na koncu naj podam kratek primer nesmiselnosti trenutne uredbe v zvezi s časom vožnje in časom počitka. Voznik, ki je vozil prek Francije, je bil kaznovan s 750 EUR, ker je čas počitka skrajšal za 15 minut. Kar je še hujše, je za poravnavo kazni porabil šest ur. To je pomenilo, da tisti dan ni mogel naložiti in razložiti blaga, kar je imelo ustrezne posledice. Zaradi kazni za 15 minutno kršitev je dejanska izguba znašala približno 1 750 EUR.

Komisija mora veliko odločneje ukrepati proti državam članicam, ki povzročajo takšno izkrivljanje notranjega trga. Kot Nizozemec razmišljam predvsem v smeri proti jugu.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Pomembno je, da vozniki avtomobilov spoštujejo predpise o času vožnje in času počitka, da bi na cestah Evrope ohranili visoko raven varnosti in poskrbeli za varnost potnikov.

Evropska komisija je januarja 2009 sprejela paket ukrepov, da bi preprečila zlorabo tahografov in povečala možnosti držav članic za preverjanje skladnosti s predpisi o času vožnje in času počitka. Ti ukrepi so dobrodošli zaradi številnih problemov s sistemi beleženja delovnega časa, ki so se sčasoma pojavili in ki so predvsem povezani z digitalnimi tahografi, pa tudi zaradi dejstva, da so bile obstoječe zakonodajne določbe sprejete kot neprilagodljive in težko izvršljive.

Prepričan sem, da je eden izmed najpomembnejših vidikov, ki jih mora Komisija upoštevati, pomen prenosa Direktive št. 22/2006 v nacionalno zakonodajo držav članic in usklajevanja nacionalnih določb, oblikovanih na podlagi člena 19 Uredbe št. 561/2006. Romunija je v tej zvezi svoje obveznosti izpolnila, vendar še vedno

obstajajo države članice, ki tega procesa niso dokončale, kar povzroča probleme pri ustreznem izvrševanju sankcij na čezmejni ravni in pri zaračunavanju kazni zaradi kršitev zakona.

Na podlagi polletnih poročil držav članic v tem zadnjem referenčnem obdobju in številnih težav, na katere so pokazali prevozniki, pozivam Evropsko komisijo, naj preuči možnost za spremembo Uredbe št. 561/2006.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Gospod predsednik, o času počitka in delovnem času voznikov v cestnem prometu govorimo sredi gospodarske krize. Na tisoče vozil stoji na mestu, ker zanje ni dela. Enako velja za voznike. Poleg tega je veliko podjetij tik pred tem finančnim zlomom. Gospod Jarzembowski, gospa Wortmann-Kool in drugi poslanci, ki so odgovorni za to vprašanje, so imeli povsem prav, da so odprli naslednja tri vprašanja, in sicer kompleksnost sistema, njegova zanesljivost oziroma nezanesljivost in praksa uvajanja omejitev, ki so se uporabljale do danes.

Nikakršnega znanstvenega dokaza ni, ki bi kazal na to, da bi prožno izvajanje, ki bi lahko v posebnih okoliščinah celo dovoljevalo podaljšanje delovnega časa v določenem tednu, lahko negativno vplivalo na varnost v cestnem prometu, zlasti v času, ko promet upada. Ravno nasprotno je bolj verjetno, da bosta prihodnost tega sektorja bolj ogrožala strogo izvajanje omejitev in tudi uvedba spremljajočih novih bremen za cestni promet. Posebej bi želel omeniti evrovinjete in internacionalizacijo zunanjih stroškov. O tej temi je zagotovo treba razpravljati in pozdravil bi poglede Komisije v zvezi s tem.

Jacques Barrot, podpredsednik Komisije. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, pozorno sem prisluhnil vsemu, o čemer ste govorili.

Rekel bi, da je ta uredba v obdobju „utekanja“ – ko že govorimo o prometu – in da je očitno zelo pomembna za varnost v cestnem prometu, pa tudi iz socialnih razlogov. Nekoliko bi želel pomiriti tiste, ki so izrazili zaskrbljenost stroke. Komisija se zaveda postopnega izvajanja uredbe, ki sta jo sprejela Evropski parlament in Svet. Ves čas je v stiku s socialnimi partnerji in strokovnjaki iz držav članic, tako da bo uredbo mogoče postopoma uskladiti v skladu s potrebami po razlagi.

Res je, da je Komisija 30. januarja 2009 sprejela direktivo o uskladivi opredelitev kršitve in da v zvezi s kaznimi namerava objaviti poročilo o tej temi, kot to zahteva člen 10 Direktive 2006/22. To poročilo bo pokazalo, da so v različnih državah članicah različne kazni, da pa so različne tudi glede na to, kako so kršitve kategorizirane.

To je torej prva točka.

V odgovor gospe Wortmann-Kool, ki je omenila potrebo voznikov po iskanju varnega mesta za parkiranje in ki se je zavzemala za več takšnih mest, naj povem, da uredba omogoča, da se vozniki vozijo dalj časa, da bi lahko našli varno parkirno mesto.

Res je, kar je pravkar rekel gospod Liberadzki, da sektorja ne bi smeli preveč omejevati, vendar pa veste tudi, da je namen tega omogočiti sektorju, da se izogne tveganjem za varnost, na ta način pa lahko voznikom ponudimo nekaj zaščite pred dejanskim tveganjem, ki se mu izpostavljajo. Gospa Lichtenberger nas je opozorila na pomen teh odločb za varnost v cestnem prometu.

Gospod Marinescu, mislim, da si ves čas prizadevamo ocenjevati izvajanje, res pa je, da zaenkrat ne moremo ponovno razpravljati o zakonodajnih določbah. Tem predpisom moramo dati čas, da oblikujejo nove navade, navade, ki bodo zagotovo koristile celotnemu sektorju, kolikor bodo boljše uskladile delovne pogoje z zagotovitvijo tako spoštovanja zasebnega življenja voznikov kakor tudi boljše varnosti.

To je vse, kar sem hotel povedati. Vaše pripombe bom seveda prenesel mojemu prijatelju, gospodu Tajaniju, da bo lahko zagotovil, da se bo to ocenjevanje nadaljevalo na osnovni ravni in v luči vseh zapažanj, zlasti pa, gospod predsednik, v luči primernih kritik, ki so jih nocoj izrazili različni poslanci.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

PREDSEDSTVO: GOSPOD ONESTA*podpredsednik***20. Določitev vrednosti ostankov farmakološko aktivnih snovi v živilih živalskega izvora (razprava)**

Predsednik. – Naslednja točka je priporočilo Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane za drugo obravnavo o skupnem stališču Sveta z namenom sprejetja Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi postopkov Skupnosti za določitev mejnih vrednosti ostankov farmakološko aktivnih snovi v živilih živalskega izvora in razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 2377/90 in spremembi Direktive 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (15079/2/2008 – C6-0005/0009 – 2007/0064(COD)) (Poročevalka: Avril Doyle (A6-0048/2009))

Avril Doyle, poročevalka. – Gospod predsednik, dovolite mi, da se na začetku zahvalim vsem svojim poročevalcem v senci in seveda tudi francoskemu predsedstvu, ki je omogočilo hiter sprejem sporazuma v drugi obravnavi.

To je dokaj tehničen predlog, saj je njegov cilj dopolniti obstoječi režim EU, katerega glavni namen je zaščititi javno zdravje z omejitvijo izpostavljenosti potrošnikov živil živalskega izvora ostankom farmakološko aktivnih snovi, ki so prisotne v zdravilih za uporabo v veterinarski medicini in biocidnih proizvodih. To smo dosegli z vzpostavitvijo varnostnih pragov ali najvišjih mejnih vrednosti ostankov za odobrene snovi ter prepovedjo snovi, ki so bodisi opredeljene kot nevarne ali pri katerih ni mogoče znanstveno opredeliti varnostnih lastnosti.

Same najvišje mejne vrednosti ostankov ne ščitijo potrošnikov. Njihovo neposredno zaščito je mogoče zagotoviti z določitvijo ustrezne karence pred zakolom in vzpostavitvijo nadzorov, ki jo bodo spremljali. V praksi se karence določi z uporabo visokega varnostnega dejavnika, ki bo odražal količino razpoložljivih podatkov na trenutni ravni razvoja proizvoda.

Dosegli smo sporazum o glavnih vprašanjih. Prvič, ekstrapolacija najvišjih mejnih vrednosti ostankov, določenih za eno vrsto, v drugo; sprejem najvišjih mejnih vrednosti ostankov, določenih na mednarodni ravni znotraj Codex Alimentarius, v EU; in tretjič, oblikovanje okvirja, ki določa najvišje mejne vrednosti ostankov za živila, uvožena iz tretjih držav.

Uspeli smo pojasniti ukrepe, ki jih je treba sprejeti, kadar se neodobrene snovi odkrijejo bodisi v živilih, proizvedenih v EU, ali v živilih, uvoženih iz tretjih držav, pojasnili pa smo tudi podlago za pregled treh referenčnih vrednosti za ukrepe: to pomeni, najvišjo raven, določeno zaradi nadzora v primeru katere koli neodobrene snovi na podlagi vseh novih podatkov.

Dogovorili smo se tudi glede vprašanja o določitvi najvišjih mejnih vrednosti ostankov za nekatere biocidne proizvode, kot so dezinfekcijska sredstva, ki se uporabljajo v živalskem okolju, zlasti v zvezi s finančnimi vidiki njihove odobritve in dokumentacije.

Za opredelitev najvišje mejne vrednosti ostankov za farmakološko aktivne snovi so potrebni dragi podatki toksikoloških študij in študij o presnovi. To je za nekatere manj pogoste vrste živil, tako imenovane „manj pomembne vrste“ predrago, saj je trg zdravil za uporabo v veterinarski medicini majhen – tako imenovana „manjša uporaba“. Določitev najvišje mejne vrednosti ostankov je prvi korak, ki ga je treba narediti, še preden se upravnim organom lahko predloži vloga za odobritev zdravila za uporabo v veterinarski medicini za vrste, iz katerih se proizvajajo živila, ki vsebujejo farmakološko aktivno snov.

Vprašanje manjša uporaba/manj pomembne vrste torej predstavlja problem, ki ga je treba nujno rešiti, saj bi lahko povzročilo probleme za dobro počutje živali in varnost hrane. Dolžnost veterinarjev je skrbeti in vedno bodo poskušali pozdraviti bolno žival. Zaradi trenutne zakonodaje so pogosto prisiljeni poseči po neodobrenih zdravilih.

Dejstvo, da najvišja mejna vrednost ostankov ni določena, organom onemogoča, da določijo ustrezno karence za zdravlilo. Trenutna uredba o najvišji mejni vrednosti ostankov ne zahteva, da je treba te mejne vrednosti opredeliti za vsako posamezno vrsto. Odbor za zdravila za uporabo v veterinarski medicini (CVMP) Evropske agencije za zdravila opredeljuje najvišje mejne vrednosti ostankov za posamezne vrste, vendar na podlagi uvodnega previdnostnega pristopa. Leta 1997, po prvih petih letih izkušenj, je CVMP pregledal vse opredeljene najvišje mejne vrednosti ostankov ter ugotovil, da za posamezne vrste najvišjih mejnih vrednosti

ostankov ni bilo treba opredeliti, saj je določena snov skoraj vedno podobna ali popolnoma enaka. Isto leto je CVMP objavil smernice o opredelitvi najvišjih mejnih vrednosti ostankov za manj pomembne vrste. Manj pomembne vrste za proizvodnjo živil je opredelil kot vse vrste razen goveda, svinj in perutnine, med njimi pa so bili tudi salmonidi.

S tem je omogočil ekstrapolacijo iz pomembnejših vrst v manj pomembne vrste iste družine, iz prežvekovalca v prežvekovalca, iz rib v ribe, iz piščanca v drugo perutnino. Leta 2008, po osmih letih izkušenj, je CVMP izdal nove smernice. To je bil pristop na podlagi analize tveganja za ostanke zdravil za uporabo v veterinarski medicini v živilih živalskega izvora. Ta opisuje pristop na podlagi ocene tveganj, s katerim se opravi ekstrapolacija najvišje mejne vrednosti ostankov za snov z ene ali več vrst v dodatne vrste. Te smernice omogočajo ekstrapolacijo najvišjih mejnih vrednosti iz podatkov o treh pomembnejših vrstah v vse vrste pod pogojem, da so te mejne vrednosti za tri pomembnejše vrste podobne ali popolnoma enake.

Besedilo tega pregleda, ki je pred nami, nudi zgolj pravno podlago za trenutno prakso ekstrapolacije za namen razpoložljivosti zdravil za uporabo v veterinarski medicini in dobrega počutja živali.

Dve spremembi sta posebej usmerjeni v pomanjkanje razpoložljivosti specifičnih zdravil za kopitarje (opozoriti moram na interes zanje) za niz terapevtskih potreb in dobro počutje, vključno s konceptom „klinične učinkovitosti“, in ne samo v zahtevo, da je zdravilo treba vključiti na pozitivni seznam snovi za kopitarje, kot je navedeno v Direktivi o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini. V jasno opredeljenih okoliščinah nekateri proizvodi, ki se uporabljajo za kopitarje, ne bodo imeli najvišjih mejnih vrednosti ostankov, vendar bodo morali upoštevati karenco šest mesecev.

Mogoče imamo tudi izjavo – če lahko vprašam predsedstvo – ki jo bo podal gospod komisar: spomnim se razprave v zvezi s tem vprašanjem izpred nekaj mesecev, ki se je nanašala na pregled Direktive o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini.

Günter Verheugen, *podpredsednik Komisije* – (DE) Gospod predsednik, spoštovani poslanci, sprememba zakonodaje o mejnih vrednostih ostankov farmakološko aktivnih snovi v živilih živalskega izvora je pomembna pobuda za Evropsko komisijo. Njen cilj je zaščititi potrošnike pred ostanki zdravil v živilih, obenem pa povečati razpoložljivost zdravil za uporabo v veterinarski medicini v Skupnosti. Je tudi pomemben sestavni del programa Komisije za poenostavitev zakonodaje.

21. oktobra lani sta Svet in Parlament sklenila sporazum, ki se odraža v trenutnem skupnem stališču. Torej imamo zdaj skupno stališče ne samo Sveta in Parlamenta, temveč tudi Komisije. Vesel sem, da je Komisija uspela vključiti spremembe tako Evropskega parlamenta kot Sveta, saj te ohranjajo duha in vsebino izvirnega predloga Komisije.

Komisija je tako v svojem sporočilu Evropskemu parlamentu z dne 8. januarja letošnjega leta izrazila polno podporo skupnemu stališču. Sprejetje skupnega stališča bo zdaj omogočilo, da ta dokument uspešno zaključimo še pred koncem tega parlamentarnega mandata.

Če ga zaključimo na podlagi trenutnega skupnega stališča, bo to vsem, ki se vsak dan ukvarjajo z nadzorom živil ter medicinskih proizvodov za uporabo v veterinarski medicini omogočilo, da svoje delo opravijo bolje, kar je v interesu zdravja živali in varstva potrošnikov v Skupnosti. Ti ljudje so dolgo časa zelo nestrpno čakali na spremembo zakonodaje o mejnih vrednostih ostankov in mislim, da so po dovolj dolgem čakanju lahko zadovoljni, da je rešitev tu.

V celoti se zavedam posebnega pomena razpoložljivosti medicinskih proizvodov za uporabo v veterinarski medicini. Zato bo Komisija ne glede na napredek, ki ga trenutna uredba o mejnih vrednostih ostankov farmakološko aktivnih snovi že predstavlja v tem smislu, leta 2010 predstavila oceno problemov, povezanih z uporabo Direktive o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini in, kjer je primerno, tudi nove zakonodajne predloge v zvezi s tem.

Želel bi izkoristiti to priložnost in se posebej zahvaliti poročevalki, gospe Doyle, saj nam je njeno neutrudno prizadevanje omogočilo, da dosežemo sporazum o tako pomembni zadevi. Še enkrat iskrena hvala za vaše odlično delo, gospa Doyle.

Poročilo gospe Doyle

Komisija se zaveda zaskrbljenosti državljanov, veterinarjev, držav članic in sektorja za zdravje živali v zvezi z direktivo o določitvi pravil za odobritev zdravil za uporabo v veterinarski medicini, zlasti pa pomena reševanja obstoječih problemov, povezanih z razpoložljivostjo zdravil in uporabo medicinskih proizvodov

pri vrstah, za katere niso odobreni, ter vseh nesorazmernih regulativnih obremenitev, ki ovirajo inovacije, hkrati pa zagotavlja visoko raven varnosti potrošnikov v zvezi z živili živalskega izvora. Komisija poudarja, da se v tej smeri sprejemajo pozitivni ukrepi, kot sta poenostavitev pravil o različnih medicinskih proizvodov in ta pregled zakonodaje o najvišji mejni vrednosti ostankov v živilih.

Poleg tega bo Komisija za namen obravnave ciljev s področja varnosti potrošnikov in zaščite zdravja živali, konkurenčnosti veterinarskega sektorja, vključno z MSP in zmanjšanja upravnega bremena leta 2010 predstavila oceno problemov pri uporabi direktive o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini, da bi, kjer je primerno, podala predlog zakona.

Avril Doyle, poročevalka. – Gospod predsednik, želela bi samo povedati, da ene izmed sprememb ne morem podpreti, saj bi ta dejansko povzročila pravni zastoj. Če živalim ne morete dati zdravila, ki je še v fazi preizkusa, razen če nima že določene najvišje mejne vrednosti ostankov, potem sploh ne morete opraviti preizkusov, ki so potrebni, da bi pridobili podatke za določitev najvišjih mejnih vrednosti ostankov ter karence.

Komisarju bi se želela zahvaliti za njegovo sodelovanje na tem področju in izraziti nujno potrebo po pregledu Direktive o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini. Na nek način uporabljamo ta pregled najvišjih mejnih vrednosti, kot da bi hoteli zakrpati večji problem, za katerega se sploh ne menimo, vendar se ga vsi zelo dobro zavedamo. Razpoložljivost ustreznega obsega zdravil za uporabo v veterinarski medicini za zdravljenje cele vrste živalskih vrst v Evropski skupnosti je v zadnjih dveh desetletjih bila čedalje večji izziv. V tem obdobju so si različne zainteresirane strani, vključno z zakonodajalci, sektorjem in veterinarji, močno prizadevali za rešitev problemov, povezanih z razpoložljivostjo zdravil.

Kljub tem prizadevanjem, se je stanje še naprej slabšalo. Pomanjkanje odobrenih zdravil predstavlja grožnjo zdravju živali in njihovem dobremu počutju, kakor tudi varnosti potrošnikov. Ustvarja tudi velike probleme za lastnike živali, kmetovalce, veterinarje in vlade, če se živali ne zdravijo ali če se zdravijo z neodobrenimi ali neprimernimi proizvodom – kar vključuje tudi nevarnost posledic zoonoze nezdavljenih ali neustrezno zdavljenih živali za lastnike živali, potrošnike in državljanke.

Obstajajo tudi finančne, pravne in poslovne posledice za različne vključene zainteresirane strani, pomanjkanje zdravil pa ima lahko tudi negativen vpliv na podeželsko gospodarstvo in kmetijstvo na splošno. Primer za to – in najpomembnejša točka – je učinek oprasitve kot posledice zmanjšane števila kolonij čebel. Čebele predstavljajo zelo pomembno vprašanje v zvezi z manjšo uporabo/manj pomembno vrsto.

Vendar pa trenutni problem razpoložljivosti v EU nima samo čezmejnih posledic za zdravje in dobro počutje živali, varnost oskrbe z živili v Skupnosti in javno zdravje, temveč slabi tudi zmožnost EU, da izpolni lizbonsko agendo in izkoristi ogromen potencial evropskega kmetijstva ter ribogojstva na morju, da bi pritegnila raziskave in razvoj na farmacevtskem področju v vezetrinarski medicini.

Še enkrat hvala vse poslancem in komisarju za sodelovanje pri tem poročilu.

Predsednik. – Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo jutri.

Pisne izjave (člen 142)

Péter Olajos (PPE-DE), - v pisni obliki. (HU) Pogosto slišimo pritožbe, da želi EU urejati vse, obenem pa ne uspe obravnavati pomembnih vprašanj.

Številni med nami verjetno menijo, da je takšno tudi to poročilo. Vendar pa to ne bi bilo res. V tem primeru namreč govorimo o „živilih“, ki jih uživajo ljudje – in želimo si, da bi to bilo varnejše, kar je v interesu naših državljanov.

Obstoječi predpisi so zastareli in veterinarjem onemogočajo, da nabavijo nove zaloge zdravil. Zato so potrebni ustrezni predpisi za različne lastnosti te panoge.

Danes ima čedalje več farmacevtskih podjetij oddelek, ki se ukvarja s proizvodi živalskega izvora, ki ustvarjajo precejšen dobiček. Povpraševanje počasi narašča, kajtu tudi živali zbolijo, danes, ko ima hrana čedalje višjo ceno, pa se to splača preprečiti.

Pa vendar smo nekoč naleteli na nekaj informacij o tem, da se nekatera podjetja ukvarjajo s tem, kako od živali „pridobiti“ več. Hitro razvijajoči se piščanci, pujsi, ki zrastejo do ogromnih velikosti v nekaj mesecih. Vse to se stori z (medicinskimi) proizvodi, ki so pogosto škodljivi za ljudi.

Zato je treba prav vsak pripravek, ki se ga daje živalim, preizkusiti v sodelovanju z Evropsko agencijo za oceno medicinskih proizvodov (EMA), da bi se ugotovilo, ali ostanki teh proizvodov, ki ostanejo v živalih in jih potem zaužijejo ljudje, predstavljajo kakršno koli nevarnost.

Preizkuse plača podjetje. Poudariti moramo tudi možnost postopka hitrega sledenja, ki zmanjšuje čas, potreben za upravne postopke, in pomembno je tudi to, da imajo veterinarji veliko hitrejši dostop do medicinskih proizvodov.

Nič ni pomembnejšega od zdravja ljudi in zato moramo „dopingiranje živali“, ki ga motivira denarni dobiček, ustaviti.

21. Izobraževanje otrok migrantov (kratka predstavitev)

Predsednik. - Naslednja točka je kratka predstavitev poročila (A6-0125/2009) o izobraževanju otrok migrantov, ki ga je v imenu Odbora za kulturo in izobraževanje predstavil gospod Takkula (2008/2328(INI)).

Hannu Takkula, poročevalec. – (FI) Gospod predsednik, etična obveznost Evropske unije je, da vsem, vključno otrokom migrantov, zagotovi pravico do dobrega izobraževanja. Vsak otrok mora imeti pravico do izobraževanja, ki mora biti brezplačno in obvezno vsaj na osnovni stopnji. Otroci bi morali dobiti splošno izobrazbo, ki spodbuja enake možnosti, da bi razvili svoje sposobnosti – svojo individualno moč razsodnosti in smisel za moralno in družbeno odgovornost –, da bi lahko nekoč postali nepristranski, odgovorni člani družbe.

Tisti, ki so odgovorni za izobraževanje in vodstvo otrok, bi morali kot vodilno načelo sprejeti to, kar je najboljše za otroke. To se seveda začne doma in pri starših, vendar morajo tudi šole in družba odigrati podporno vlogo pri vzgoji otrok in učencem omogočiti, da celoviteje razvijejo svojo osebnost.

Zaskrbljen sem bil zaradi nedavno objavljenih študij o otrocih migrantov. Pravijo namreč, da je v nekaterih krajih tem otrokom zelo težko iti v šolo in da so se v nekaterih družbenih okoljih zavzemali za to, da se odprejo šole, ki bi bile namenjene izključno otrokom migrantov. Rezultat je bil seveda ta, da so družine takoj izpisale svoje otroke iz lokalnih šol, da jim ne bi bilo treba hoditi v isto šolo kot otroci migrantov. To je zelo žalostno in je med otroki migrantov pripeljalo do zelo nizkih izobraževalnih standardov ter učnih rezultatov. Poleg tega je prišlo tudi do zelo hitre reorganizacije učiteljev v šolah z visokim številom otrok migrantov.

To ni nekaj, kar smo si želeli, saj moramo vzpostaviti pogoje, v katerih se bodo otroci migrantov lahko na najboljši možen način vključili v družbo. Zagotoviti moramo tudi, da bodo šole imele ustrezna sredstva, s čimer mislim na kvantitativna sredstva v smislu učiteljskega osebja in tudi finančna sredstva, prevzeti pa moramo tudi odgovornost za razvoj usposabljanja učiteljev ter izobraževanja in usposabljanja na delu. Da bi lahko poskrbeli za otroke migrantov na celovit, trajen način, potrebujemo celovit pristop. Potrebujemo tudi posebne naložbe in dodatna sredstva za usposabljanje učiteljev in celoten izobraževalni sistem.

Vem, da je to vprašanje, ki spada v pristojnost vsake države članice, vendar pa moramo tudi prek pregledne koordinacije s strani Evropskega parlamenta in Evropske unije države članice spodbujati k ukrepanju, saj sem prepričan, da si vsi želimo, da bi bili otroci migrantov deležni dobre izobrazbe in da bi se lahko vključili v družbo. Tako se bomo lahko izognili obžalovanja vrednemu trendu socialnega izključevanja, ki smo mu danes priča pri mnogih otrocih migrantov. Dejstvo je, da to pogosto vodi k brezposlenosti in, še več, kriminalu, kakor tudi številnim drugim neželenim posledicam.

Razlog za skrb z vidika prostega pretoka delovne sile v Evropski uniji je tudi ta, da se ljudje, ki živijo v državi članici EU, ne bodo hoteli preseliti v drugo državo ali delati v tujini, saj tam ne bo mogoče poskrbeti za dobro, ustrezno šolanje in kakovostno poučevanje njihovih otrok. Zato moramo temu vprašanju nameniti vso svojo pozornost in zagotoviti, da bomo v vsaki državi članici Evropske unije imeli ustrezen sistem kakovostnega izobraževanja na visoki ravni za vsakega otroka in mlado osebo.

Otroci in mladi ljudje so naša prihodnost – so najbolj dragoceno premoženje, ki ga imamo. Njihovo ime je „Danes“, ne „Jutri“, zato upam, da jim bomo Evropski uniji lahko delili skupno načelo, po katerem bo imel vsak otrok pravico do odprtega, varnega jutri in dobre izobrazbe.

Günter Verheugen, podpredsednik Komisije – (DE) Gospod predsednik, spoštovani poslanci, pozdravljam to poročilo na lastno pobudo in predvsem bi se želel v svojem imenu in v imenu mojega kolega, komisarja Figela, zahvaliti poročevalcu, gospodu Takkuli, ter Odboru za kulturo in izobraževanje za delo, ki so ga opravili.

Evropska komisija je enakega mnenja kot spoštovani poslanec, da čedalje večje število otrok iz okolja migrantov predstavlja precejšen izziv izobraževalnim sistemom večine naših držav članic.

Izobraževanje je ključno vprašanje v procesu integracije. Pridobitev kvalifikacij je nepogrešljiva, če želimo zagotoviti prihodnost naših državljanov v družbi, ki temelji na znanju, v družbi, ki je čedalje bolj izpostavljena konkurenci. A vendar je enako pomembno, da šole kot družbeni eksperiment zagotovijo temelj skupnega znanja in skupnega razumevanja, ki je ključnega pomena za izboljšanje našega sobivanja.

Vendar pa se učenci iz okolja migrantov v Evropi trenutno soočajo z velikimi problemi. Otroci migrantov pogosto naletijo na dvojni izziv: na eni strani je to pomanjkljivo znanje jezika države gostiteljice, na drugi pa nizek socialno-ekonomski položaj. V primerjavi z domačimi učenci številni otroci migrantov v šoli dosegajo slabe rezultate, število izpisov iz šole med njimi je višje, vpisovanje na višje šole pa nižje.

Zato to poročilo upravičeno poudarja pomen zagotavljanja ustrezne pomoči otrokom migrantov pri učenju jezika države gostiteljice in obenem širjenja njihovega jezika in kulture. Pomembna je tudi udeležba predšolskih otrok, da bi že na zgodnji ravni dosegli uspešno vključitev v izobraževalne sisteme in odpravili socialno-ekonomske in jezikovne ovire. Učitelji bi morali v vsakem primeru imeti ustrezno izobrazbo, ki je tako zelo pomembna za večkulturno okolje. Tudi mobilnost bi morala biti ključni sestavni del usposabljanja učiteljev in njihovega poklicnega razvoja.

Vesel sem, da smo pri teh vprašanjih dosegli tako široko soglasje. Prepričan sem, da se strinjamo tudi v tem, da moramo zdaj vse svoje dobre namere tudi uresničiti in prav zares izboljšati možnosti izobraževanja otrok migrantov. Na ta način bi morali podpreti države članice, da bi zagotovili visoko kakovostno izobraževanje za vse in obenem aktivno preprečevali socialno-ekonomsko segregacijo učencev. Državam članicam moramo pomagati, da šolam omogočijo reševanje različnih zahtev, da bi prvotni izziv večkulturne družbe in večjezičnosti spremenili v prednost teh šol.

Seveda sta vsebina in organizacija šolskih sistemov v celoti v pristojnosti držav in Komisija se v te pristojnosti nikakor ne namerava vtikati. Vendar pa moram reči, da je uspešno vključevanje otrok migrantov nekaj, kar zadeva Evropo v celoti. Veliko se še moramo naučiti drug od drugega in veliko se tudi lahko naučimo. Prepričani smo, da vaše poročilo predstavlja pomemben korak proti ukrepom, ki jih je mogoče sprejeti, da bi pomagali državam članicam na tem področju.

Predsednik. – Točka se je zaključila.

Glasovanje bo potekalo jutri.

Pisne izjave (člen 142)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), v pisni obliki. – Temi o izobraževanju in migraciji sta tesno povezani, saj sta se tako migracija znotraj Evropske unije in priseljevanje v EU v zadnjih letih močno povečali in obstajajo številna vprašanja, ki bi jih morali v prihodnosti podrobneje obravnavati.

Strinjam se tudi z mnenjem, da je Direktiva 77/486/ES zastarela. Spomnimo se, da je ta direktiva nastala leta 1977 in da se je Evropska unija od takrat ves čas spreminjala. Naj vam podam samo en primer: moja država (Romunija) se je pridružila EU več kot 20 let pozneje, zato menim, da ta direktiva ne nudi rešitve za naše probleme. Vprašanja povezana z migracijo so v zadnjih letih postajala čedalje pogostejša, zato podpiram idejo gospoda Takkule, da je treba to direktivo spremeniti. Sam bi šel celo korak dlje in predlagal novo direktivo o izobraževanju otrok migrantov.

Corina Crețu (PSE), v pisni obliki. – (RO) Naraščanje migracije v EU, tudi znotraj, ima številne pomembne posledice s kulturnega, gospodarskega in socialnega vidika. V tem smislu je zelo pomembno, da migrantom zagotovimo enake možnosti in namenimo večjo pozornost boju proti diskriminaciji teh migrantov. O tem sam zase govori položaj Romov, katerih problemi predstavljajo poseben primer in posebne težave.

Želela bi opozoriti tudi na posledice za mobilnost delovne sile, ki jih povzročajo težave, s katerimi so soočeni otroci tistih, ki delajo v tujini, in sicer pri vključevanju v tuje izobraževalno okolje.

Zato lahko podpiranje najhitrejših možnih vključitev otrok igra pomembno vlogo pri preprečevanju getoizacije migrantov, zlasti ker je bilo na ravni izobraževanja opaziti, da sta stopnja izobrazbe ter socialni in gospodarski položaj otrok migrantov slabša kot pri drugih otrocih: zato je na tem področju potrebno nekaj spodbude. Če jim bomo zagotovili boljše pogoje za čim hitrejšo vključevanje v tuje izobraževalno okolje, bodo večje njihove možnosti za uspeh pri izobrazbi in na trgu delovne sile.

Obenem pa učenje jezika države gostiteljice in lokalna asimilacija ne smeta pomeniti odrekanja lastne kulturne dediščine.

Gabriela Crețu (PSE), v pisni obliki. – (RO) Eno izmed osnovnih načel Evropske unije je svoboda gibanja, ki državljanom omogoča, da delajo in študirajo v drugi državi ter vanjo potujejo. Pomembno je, da socialno vključevanje notranjih migrantov razumemo kot odgovornost za celotno družbo. Izobraževanje otrok migrantov je korak v to smer.

Na njihovo izobraževanje je treba gledati z vidika boljšega vsakodnevnega delovanja evropske družbe in kot kulturno obogatitev. S tem v mislih menim, da je treba vzpostaviti sodelovanje med državo gostiteljico in državo izvora, v okviru katerega bo država izvora aktivno vključena v ohranjanje svojega jezika in kulture.

Podpiramo uvedbo učenja maternega jezika priseljencev kot drugega tujega jezika v učni načrt države gostiteljice, v kateri so velike priseljenke skupnosti. Zaposlovanje učiteljev iz ustreznih skupnosti je en način, kako lahko zagotovimo, da bodo ti otroci ohranili stik s kulturo svoje države izvora in da bodo delili izkušnje priseljenštva.

Ioan Lucian Hămbășan (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Zelena knjiga Komisije odpira številna vprašanja o enem izmed večjih problemov, s katerimi se države članice trenutno soočajo: to je izobraževanje otrok migrantov. Obstaja veliko število romunskih otrok, ki živijo s svojimi družinami v drugi državi članici, za katere je pomembno, da ohranijo svojo identiteto in da se jim ponudi možnost, da se učijo tako jezika države, v kateri živijo, kot svojega maternega jezika. Podpreti moramo strpnost in razumevanje ter skupaj poiskati rešitve, da bi izobraževanje potekalo v maternem jeziku migrantov. Ti otroci morajo imeti enake pravice kot ostali otroci. Vemo, da negotov gospodarski položaj lahko odpelje v osamitev, izpisovanje iz šol in nasilje. Ravno zato moramo pomagati državam članicam pri iskanju rešitev. Otroci so najbolj dragoceno premoženje, ki ga imamo. Predstavljajo prihodnost naše družbe, ne glede na okolje, iz katerega izhajajo.

22. Uporaba Direktive 2004/38/ES o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic (kratka predstavitev)

Predsednik. – Naslednja točka je kratka predstavitev poročila (A6-0186/2009) o uporabi Direktive 2004/38/ES o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki ga je v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve predstavila gospa Vălean (2008/2184(INI)).

Adina-Ioana Vălean, poročevalka. – Gospod predsednik, izmed vseh temeljnih pravic državljanov EU nas vse skupaj najbolj združuje ravno pravica do prostega gibanja v Evropski uniji.

Ta pravica, ki jo priznavajo pogodbe, se izvaja z Direktivo 2004/38/ES, ki opredeljuje pogoje in omejitve za državljane EU in njihove družinske člane za prosto gibanje in prebivanje na ozemlju EU.

Od 1. januarja 2006 je več kot 8 milijonov državljanov EU uveljavljalo pravico do prebivanja v drugi državi članici, še več pa jih to pravico uporablja za potovanje po EU.

Kot poročevalka Evropskega parlamenta v zvezi z oceno te direktive moram reči, da je dejansko uveljavljanje pravice do prostega gibanja naših državljanov resno ogroženo s strani držav članic, ki s kršenjem pogodb in direktive postavljajo ovire.

Prvič, kar zadeva prenos v državah članicah, lahko rečemo, da je ta bil v najboljšem primeru slab. Komisija skupaj z dvema ločenima študijama, ki ju je naročil Parlament, opozarja na niz problemov, med katerimi je tudi kršenje osrednjih pravic državljanov EU. Ti problemi so poudarjeni v mojem poročilu.

Obstajajo mnoga neupravičena upravna bremena, ki jih predvsem nosijo družinski člani državljanov tretjih držav in ki vključujejo: zahteve v zvezi z vstopom in dolgotrajne zamude v postopku; nepriznavanje pravice do prostega gibanja za nekatere registrirane partnerje; izjeme v državni politiki, ki služijo gospodarskim ali varnostnim ciljem in se ne menijo za načelo sorazmernosti, kar povzroča zlorabo izгона; in diskriminacija nekaterih državljanov in etničnih skupnosti pri pravicah, do katerih so upravičeni v skladu z direktivo.

Drugič, tistim, ki so se odločili, da se bodo osredotočili samo na zlorabo in napačno uporabo te pravice, naj povem, da se strinjam, da so ta vprašanja pomembna, vendar moram reči, da člen 35 direktive državam

članicam že daje možnost, da se borijo proti tem zlorabam, kot so navidezne zakonske zveze ali prevare – samo treba je začeti to izvajati.

Želela bi tudi omeniti, da sem konstruktivno sodelovala z nacionalnimi parlamenti, Komisijo in poročevalko iz Odbora za pravne zadeve gospo Frassoni, ki so vsi tako kot jaz zaskrbljeni zaradi prej omenjenih problemov v zvezi s prenosom ter se zavedajo, da morajo zdaj vse stranke pomagati, da se ti problemi takoj rešijo.

V svojem poročilu pozivam tudi k številnim ukrepom, katerih namen je zagotoviti rešitve. Eden izmed najpomembnejših in najnujnejših korakov, ki jih moramo narediti, je oblikovanje celovitih smernic za prenos, kar mora storiti Komisija. Te smernice bi zagotovile razumljivost v razlagi pojmov, kot sta „zadostna sredstva“ in „javna varnost“. Ko bo to enkrat storjeno, bodo države članice morale te smernice začeti izvajati: v najboljšem primeru se bo to zgodilo konec leta 2009.

Diskriminatorne prehodne sporazume, ki omejujejo gibanje delavcev iz držav članic, ki so se pridružile EU po letu 2004, je treba končno razveljaviti ali spremeniti.

Več sredstev je treba dodeliti za pomoč lokalnim ukrepom vključevanja, namenjenim državljanom EU, ki prebivajo v drugi državi članici, Komisija pa se ne sme obotavljati pri odprtju postopkov za ugotavljanje kršitev proti državam članicam, ki ne ravnaajo v skladu z direktivo.

Spoznati moramo, da morajo države članice končno ustrezno uporabiti in prenesti to direktivo, da bodo ti in drugi problemi primerno rešeni. Ne bi se smele izogibati svojim dolžnostim pri zagotavljanju prostega gibanja z iskanjem sprememb, ki bi direktivo omilile. Evropski parlament odločno nasprotuje takšnim spremembam in se zahvaljuje Komisiji, ker počne enako.

Čas je, da države članice in Svet zagotovijo, da bo Evropa prostor, po katerem se lahko gibajo ne samo kapital, storitve in blago, temveč tudi naši državljani. Brez prostega gibanja ni Evrope.

Dovolite mi, da na koncu povem, da bom spremenjeno ustno spremembo v svojem poročilu predstavila v opombo, da bi tako odpravila morebitne izgovore za glasovanje proti mojemu poročilu, ki bi jih lahko imeli tisti, ki nasprotujejo prostemu gibanju na nacionalistični, rasistični ali ksenofobni podlagi, ki pa si tega ne upajo jasno povedati.

Po jutrišnjem poimenskem glasovanju bomo videli, kdo podpira Evropo in evropsko državljanstvo, prosto gibanje ter pravice državljanov brez diskriminacije in kdo ne.

Günter Verheugen, *podpredsednik Komisije* – (DE) Gospod predsednik, spoštovani poslanci, poročevalki bi se želel iskreno zahvaliti za njeno izjemno poročilo in tudi za odlično in konstruktivno sodelovanje na tako težavnem in občutljivem področju.

Prosto gibanje oseb je ena izmed osrednjih temeljnih svoboščin evropskega notranjega trga. Ta svoboda podpira delovanje notranjega trga in tudi konkurenčnost evropskega gospodarstva. Zelo jasno se moramo zavedati, da so pomanjkljivosti pri izvajanju prava Skupnosti na tem področju dejansko v nasprotju s temeljnimi načeli, ki tvorijo temelj Evrope. Zato je to povsem ključno vprašanje.

Pozdravljam torej to poročilo, ki dopolnjuje poročilo Komisije, sprejeto dne 1. decembra 2008 o uporabi Direktive 2004/38/ES. Zadovoljen sem, da se dejansko vsi rezultati iz poročila EP ujemajo z rezultati iz poročila Komisije.

Mislim, da imamo zdaj pravo sliko o prenosu in uporabi direktive s strani držav članic in da je prišel čas za pravo ukrepanje. Poročilo poudarja – povsem upravičeno –, da so za ustrezen prenos in uporabo direktive odgovorne države članice. Vendar pa poziva Komisijo, naj ukrepa na nekaterih področjih. Dovolite mi, da vam torej pojasnim, katere so takojšnje prednostne naloge Komisije v tej zvezi.

Komisija pripisuje velik pomen popolni in pravilni uporabi direktive. To je ena izmed prednostnih nalog 25. letnega poročila Komisije o spremljanju uporabe prava Skupnosti (2009).

Komisija si bo še naprej prizadevala, da zagotovi pravilen prenos in uporabo direktive po vsej Evropski uniji. V prihodnjih mesecih bomo imeli dvostranska srečanja z državami članicami, na katerih bomo razpravljali o številnih primerih napačnega prenosa in uporabe. Če ne bomo dosegli nikakršnega zadovoljivega napredka, bo Komisija brez obotavljanja takoj sprožila postopke za ugotavljanje kršitev proti zadevnim državam članicam.

Komisija namerava nuditi informacije in pomoč tako državam članicam kot samim državljanom. To bi med drugim storili z izdajo smernic o nizu vprašanj, ki so se pokazala kot problematična pri prenosu ali uporabi direktive, na primer vprašanja v zvezi z izgonom in zlorabami. Smernice bodo obravnavale tudi vprašanja, ki jih kot problematična opredeljuje tudi poročilo Parlamenta.

Komisija bo še naprej sodelovala z državami članicami na tehnični ravni v strokovnih skupinah, da bi opredelila težave in pojasnila vprašanja v zvezi s tolmačenjem direktive.

Kljub temu pa moram tukaj reči, gospa Vălean, da Komisija ne more potrditi predloga št. 23. Ta predlog predvideva obiske skupin strokovnjakov na kraju samem ter uvedbo sistema vzajemnega ocenjevanja, ki bi temeljil na teh obiskih. Opozoriti vas moram na dejstvo, da se takšni strokovni pregledi ponavadi izvajajo v okviru tretjega stebra, vendar ne v okviru prava Skupnosti. Pravna in upravna tradicija ter rešitve, ki jih države članice izberejo za namen prenosa direktive, pomenijo, da bo predvidena dodana vrednost takšnih pregledov precej omejena. Navsezadnje, kot veste, lahko države članice same izberejo obliko in metode prenosa direktiv.

Vendar pa bo Komisija še naprej posebno pozornost namenjala širjenju informacij o direktivi, državljanom EU pa posredovala dopolnjene in poenostavljene smernice ter objavljala informacije na internetu. Države članice bo tudi pozvala in jim pomagala, da državljane seznani z njihovimi pravicami s pomočjo kampanj ozaveščanja.

Naj povem, da je Komisija pripravljena upoštevati veliko večino predlogov, vsebovanih v poročilu Parlamenta. Želel bi se zahvaliti Evropskemu parlamentu za njegovo podporo in predloge o tem, kako zagotoviti pravilno uporabo te pomembne direktive, ki ne govori o ničemer drugem kot o ustrezni vključitvi ene izmed štirih temeljnih svoboščin v evropsko integracijo.

Predsednik. – Točka se je zaključila.

Glasovanje bo potekalo jutri.

Pisne izjave (člen 142)

Alin Lucian Antochi (PSE), v pisni obliki. – (RO) V celoti podpiram poročilo gospe Vălean o uporabi Direktive 2004/38/ES, predvsem zato, ker so nedavni dogodki v nekaterih državah članicah pokazali na očitno kršitev ene od štirih temeljnih svoboščin, in sicer pravice državljanov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic.

Poleg tega je neučinkovit prenos ali celo odsotnost prenosa te direktive v nacionalno zakonodajo držav članic povzročil številne zlorabe, ki vsebujejo upravne formalnosti in omejeno razlago zakonodajnih določb o pojmu „bivanja brez dovoljenja“, ki so dosegle vrhunec v krivičnem pridržanju in izgonu evropskih državljanov. Vendar rešitev ni v tem, da se zaprejo meje, ampak da se namesto tega poiščejo konkretni ukrepi za pospešitev vključevanja državljanov v različne evropske družbe.

Mislim, da bo poročilo, o katerem razpravljamo, veliko prispevalo k spremljanju prenosa predpisov, določenih v tej direktivi, če bodo države članice in Komisija lahko v tem pogledu uspešno sodelovale.

Danes je želja vsakega evropskega državljana, da bi živel v Evropski uniji, kjer se spoštujejo temeljne vrednote, kot je prosto gibanje oseb. Seveda ne smemo pozabiti, da moramo k izpolnitvi tega cilja prispevati vsi.

23. Zdravstvena vprašanja v zvezi z elektromagnetnimi sevanji (kratka predstavitev)

Predsednik. – Naslednja točka je kratka predstavitev poročila (A6-0089/2009) o zdravstvenih vprašanjih v zvezi z elektromagnetnimi sevanji, ki ga je v imenu Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane predstavila gospa Ries (2008/2211 (INI)).

Frédérique Ries, poročevalka. – (FR) Gospod predsednik, preden spregovorim o vsebini, bi želela, če mi dovolite, povedati nekaj besed o formi. Nisem prva in zagotovo tudi ne zadnja, ki bom izrazila nasprotovanje Členu 45 Poslovnika, ki nocoj onemogoča razpravo o tem, kar ni nič manj kot najpomembnejše vprašanje za ljudi Evrope.

Nobene razprave, nobenih govornikov iz skupin, nič. Kljub temu bi se želela zahvaliti gospe Ayala, gospe Lucas, gospodu Adamouju, gospe Sinnott, gospe Ferreira in tudi gospodu van Nistelrooiju, ki na žalost niso

več tukaj in ki so ostali brez poslušalcev, saj je dvorana ob 11. zvečer skoraj prazna. Tudi ni slabo, da se je ob 11. zvečer našel čas za vprašanje, ki močno zanima in zadeva na milijone državljanov v Evropi.

Naj torej zdaj spregovorim o vsebini. Parlament se tega vprašanja ni lotil deset let. Torej je bil že čas, saj je 10 let cela doba ali skoraj cela doba, ko gre za novo tehnologijo: hiter razvoj brezžičnih naprav, mobilnih telefonov, WiFi, Bluetooth, baznih postaj, visokonapetostnih daljnovodov. Ti valovi so povsod naokrog in prinašajo nesporne koristi, o katerih v tem poročilu niti najmanj ne dvomim, vendar je treba reči, da odpirajo čedalje več resnih vprašanj v zvezi z njihovim vplivom na naše zdravje.

Naj torej jasno povem, da sem morala pripraviti to poročilo na nekoliko občutljivem področju, kjer prevladuje čedalje večji spor v zvezi z zdravstvenimi tveganji teh nizkofrekvenčnih valov ter tudi nezmožnost znanstvene skupnosti, da doseže sporazum.

Naj navedem nekaj primerov velikopoteznih predlogov, ki bodo jutri, upam, dobili podporo: zaščita tveganih območij in ranljivih ljudi, tj. šol, jasli, domov za starejše občane in seveda zdravstvenih ustanov.

Bistvenega pomena je tudi etični premislek o tem vprašanju in zato moramo določiti postopke, da bomo zagotovili neodvisnost znanstvenih raziskav in izvedenskih mnenj. Pozvati moramo tudi k spremembi navad pri uporabi mobilnih telefonov, in sicer s spodbujanjem uporabe slušalk, omejevanjem uporabe mobilnih telefonov med otroki in mladimi, tako da jih poučimo o varnejših tehnikah, spremljanjem nekaterih tržnih kampanj in tako, da bodo operaterji in podjetja za proizvodnjo in distribucijo električne energije uporabljali skupne bazne postaje in drogove.

Vendar pa obžalujem, in to je pomembno, saj zadeva izhodiščni odstavek mojega poročila, zahtevo za pregled omejitev emisij. Na žalost nisem dobila podpore svojih kolegov iz Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane, čeprav – in to moram poudariti – je dobesedno enako besedilo prejelo dejansko enoglasno podporo na našem plenarnem zasedanju 2. septembra lani v okviru drugega poročila o evropskem akcijskem načrtu za okolje in zdravje za obdobje 2004-2010.

Trenutna politika Komisije tiščanja glave v pesek – opravičujem se za ta izraz, gospod komisar – zagotovo ni v pomoč pri iskanju pojasnil, na katera čakajo evropski državljani: ravno nasprotno, strokovnjaki se še naprej ne strinjajo – in število tožb narašča – s sodbami, ki so včasih v korist operaterjem, včasih pa skupnostim lokalnih prebivalcev.

Gre za pristop ohranitve obstoječega stanja, kar zagovarjata tako Svetovna zdravstvena organizacija kot Komisija s skupno klavzulo za leto 2015 – skorajda še eno desetletje – o pregledu, ali bi lahko nenehna izpostavljenost tej mešanici nizkofrekvenčnih valov povzročila rakaste tumorje. Ta pristop torej ni pravi. Ne pripisujem mu namreč posebne teže in ko se bomo v prihodnosti soočili s potencialnimi zdravstvenimi problemi, upam, da nam ne bo nihče rekel, da je bil neodgovoren.

Previdnostno načelo, ki spodkopava naš predlog, ni načelo neukrepanja, temveč načelo ukrepanja in strokovnega znanja za namen zmanjšanja negotovosti. In danes, na občutljivem področju elektromagnetnih valov, zagovarjamo prav to dinamično in progresivno opredelitev. Zato ima alternativna resolucija, ki jo je vložila Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze, vso mojo podporo – to želim jasno poudariti. Lahko tudi dodam, da se vrača mojemu izvirnemu predlogu o zmanjšanju mejnih vrednosti emisij, kar devet držav članic in cela vrsta regij, med katerimi sta mi dve zelo blizu – Valonija in bruseljska regija – že počnejo, torej uporabljajo tri volte na meter namesto 41 voltov na meter, kar je trenutno odobreno v priporočilu iz leta 1999.

Kljub temu želim kot poročevalka Evropskega parlamenta o tej zadevi predvsem ohraniti druge prednosti tega poročila, kot je bilo sprejeto v odboru. Seveda vas bom prosila, da jutri to poročilo podprete.

Na koncu, gospod predsednik in gospod komisar, bi želela sporočiti dve stvari. Vprašanje elektromagnetnih valov in njihovega vpliva ostaja odprto in prepričana sem, da bo naslednji Evropski parlament to zadevo ponovno obravnaval. Evropa mora pomiriti svoje državljane in prevzeti to razpravo, ki trenutno poteka samo na sodiščih.

Günter Verheugen, *podpredsednik Komisije – (DE)* Gospod predsednik, spoštovani poslanci, želel bi se iskreno zahvaliti Evropskemu parlamentu in zlasti gospe Ries, poročevalki tega poročila na lastno pobudo o elektromagnetnih sevanjih.

Vprašanje o elektromagnetnih sevanjih je dejansko zelo sporno v očeh številnih evropskih državljanov, čeprav ga mnogi drugi, vključno z nami, štejejo za najbolj pomembno.

Kompleksnost tega vprašanja in moč čustev, ki ga obkrožajo, pomenita, da je toliko posebej pomembno, da zberemo vsa natančna dejstva in jih zelo natančno, ustrezno in objektivno ocenimo.

Zato Komisija to vprašanje ves čas in zelo pozorno spremlja, kar dejansko tudi mora storiti v skladu s Priporočilom Sveta 1999/519.

Zato Komisija redno pridobiva informacije od neodvisnih znanstvenih odborov, da bi bila vedno na tekočem v zvezi z možnimi tveganji elektromagnetnega sevanja. Zadnje „mnenje SCENIHR“ – mnenje pristojnega znanstvenega odbora – o tej temi je bilo sprejeto januarja letos.

Tukaj bi želel dodati, da Komisija zelo pozorno spremlja razvoj v državah članicah in zadnje sodbe sodišč proti podjetjem mobilne telefonije v Franciji, obenem pa natančno opazuje nižanje mejnih vrednosti izpostavljenosti za bazne postaje v regiji glavnega mesta Bruselj.

Parlamentu lahko zagotovim, da bo Komisija zelo natančno preučila vse zahteve iz te resolucije.

Naj na kratko omenim samo nekaj točk.

Prvič, na ravni EU že obstaja okvir za določanje mejnih vrednosti izpostavljenosti in proizvodnih standardov ter tudi opredeljena raven zaščite v smislu znanih učinkov.

Drugič, dosedanje neodvisne znanstvene študije ne opravičujejo spreminjanja znanstvene podlage za te mejne vrednosti izpostavljenosti.

Komisija bo tudi še naprej pozorno spremljala znanstveni napredek na tem področju, da bi ugotovila, ali je trebe mejne vrednosti izpostavljenosti prilagoditi.

Tretjič, Komisija se je zavzela za pospešitev dialoga z zainteresiranimi stranmi o potencialnih vplivih elektromagnetnega sevanja na zdravje. Poleg tega želi Komisija sodelovati z glavnimi akterji, da bi se lahko primerno odzvala na skrbi javnosti.

Želel bi povsem jasno poudariti naša prizadevanja za spodbujanje raziskav na tem področju, da bi se pojasnile preostale negotovosti.

Predsednik. – Točka se je zaključila.

Glasovanje bo potekalo jutri.

Pisne izjave (člen 142)

Véronique Mathieu (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Zavedati se moramo, da imamo trenutno premalo zanesljivih in sprejetih znanstvenih podatkov o vplivih magnetnega sevanja na človekovo telo. Ti niso nič manj del našega vsakodnevnega življenja (mobilni telefoni, brezžična tehnologija) in 80 % državljanov meni, da nimajo dovolj informacij o možnih vplivih, medtem ko jih 50 % izraža zaskrbljenost.

Do sedaj je znanstvena skupnost uspela objaviti samo deljena in včasih celo nasprotujoča si mnenja, javni organi pa temu problemu niso posvečali posebne pozornosti. Zato v celoti podpiram to poročilo, ki poziva države, da redno dopolnjujejo mejne vrednosti za ta sevanja, in v skladu s previdnostnim načelom priporoča prepoved namestitve anten na ranljivih področjih (šole, zdravstvene ustanove).

Podpiram tudi znanstveno študijo, ki jo je sprožila Evropska komisija, da bi se bolje ocenili vplivi izpostavljenosti elektromagnetnemu sevanju. Javni organi, proizvajalci in uporabniki morajo imeti na voljo natančne informacije, da bi lahko ta tveganja izmerili in po potrebi sprejeli ustrezne zaščitne ukrepe. Pomembna so tudi priporočila, ki temeljijo na dobrih praksah, da bi se bolje zaščitilo zdravje državljanov, tako uporabnikov naprav kot prebivalcev, ki živijo v bližini baznih postaj ali visokonapetostnih daljnovodov.

24. Težave in perspektive v zvezi z državljanstvom Unije (kratka predstavitev)

Predsednik. - Naslednja točka je kratka predstavitev poročila (A6-0182/2009) o težavah in perspektivah v zvezi z državljanstvom Unije, ki ga je v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve predložila gospa Gacek (2008/2234(INI)).

Urszula Gacek, poročevalka. – Gospod predsednik, z zadovoljstvom predstavljam poročilo o težavah in perspektivah v zvezi z državljanstvom Unije, ki ga je Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (LIBE) prejšnji mesec enoglasno sprejel.

Državljanstvo Unije ne nadomešča nacionalnega državljanstva. Je dodatni bonus, ki državljanom EU nudi edinstvene pravice, predvsem pravico do prostega gibanja, pravico do konzularne zaščite in pravico do naslovitve peticije na Parlamentu in evropskega varuha človekovih pravic. Poročilo Parlamenta upošteva peto poročilo Komisije o državljanstvu Unije, ki zajema obdobje od 1. maja 2004 do 30. junija 2007. To je edinstveno obdobje. Pred petimi leti, 1. maja 2004, se je Evropski uniji pridružilo 10 novih držav članic. Rezultat tega pristopa, zlasti držav iz srednje in vzhodne Evrope, je bila doslej nevidena raven migracij znotraj Unije. Novi državljani Evropske unije so sprejeli pravice, ki so jim bile podeljene, zlasti pravico do prostega gibanja. Izkoristili so priložnost za izobraževanje v tujini, v tistih državah, ki so odprle svoje trge delovne sile, pa so sprejeli zakonito delo.

Vendar pa raven migracije državam gostiteljicam predstavlja številne izzive. Z njimi se soočajo tako organi na centralni ravni države kot lokalni organi. Lokalni organi se zlasti tam, kjer so odgovorni za izvajanje storitev, kot so stanovanjske zadeve, zdravstveno varstvo ter osnovno in srednje izobraževanje, pogosto soočajo z vsakodnevnimi problemi novih priseljencev.

Veliko je bilo storjenega za podporo integracije, kakor tudi za pomoč novincem, da izkoristijo enake pravice kot državljani držav gostiteljic. Kljub temu še vedno obstajajo primeri diskriminacije. Ti so včasih rezultat pravnih vrzeli, včasih pa neseznanjenosti s tem, kako uporabiti zakone.

Odbor LIBE je k temu delu pristopil zelo konstruktivno in praktično. Vse stranke so se strinjale, da je naša prednostna naloga poudariti problematična področja in sprejeti ukrepe za njihovo izboljšanje, tako da se organom na centralni ravni države in lokalnim organom v državah članicah omogočijo potrebna sredstva in podpora. Naša glavna skrb je bila, da se posameznih državljanov ne sme na noben način ovirati pri uveljavljanju njihovih pravic.

Druga pravica, ki sem jo omenila, torej pravica do konzularne zaščite, se na žalost še vedno zelo slabo uporablja. Tega dejstva smo se jasno zavedli, ko se je eden izmed naših kolegov znašel v hudem položaju med terorističnimi napadi v Mumbaiu. Če imajo poslanci Evropskega parlamenta težave pri uveljavljanju svoje pravice do konzularne zaščite v tako skrajnih okoliščinah, kakšne možnosti ima potem povprečni državljan v bolj svetovljanskih okoliščinah?

Ozaveščanje državljanov o njihovih pravicah je bilo ključno vprašanje v celotnem poročilu in predlagani so številni ukrepi za boljše ozaveščanje. Če samo 31 % državljanov meni, da so dobro obveščeni o svojih pravicah, potem nas čaka še veliko dela.

Verjamem, da bo Komisija upoštevala priporočila Parlamenta in da bo v svojem šestem poročilu poročala o dejanskem napredku. Na koncu bi se želela zahvaliti mojim poročevalcem v senci, osebju političnih skupin in sekretariatu Odbora LIBE za njihovo trdo delo. Posebna zahvala gre vsem tistim, ki so sodelovali na javnih obravnavah poročila, zlasti predstavnikom nevladnih organizacij. Prav je, da je v poročilu o državljanstvu pri sestavi končnega poročila bil upoštevan glas državljanov, ki so ga prenesle nevladne organizacije.

Günter Verheugen, podpredsednik Komisije – (DE) Gospod predsednik, gospa Gacek, zdi se mi, da smo ostali skoraj sami v tem Parlamentu. V imenu Komisije bi se vam želel zahvaliti za to zelo pomembno in impresivno poročilo ter vam seveda čestitati.

Vprašanje, o katerem govorimo tu, je zelo pomembno: državljanstvo Unije. Mnogi mislijo, da je „državljanstvo Unije“ prazna fraza, ki ne pomeni ničesar, vendar pa poročilo zelo jasno govori, da to ni tako. Državljanstvo Unije je resničnost, ki ga tvorijo pravice, ki so natančno opredeljene v Pogodbi, tj. pravica do prostega gibanja in prebivanja, pravica državljana, da voli in je voljen na občinskih in evropskih volitvah, pravica do zaščite diplomatskih in konzularnih organov, pravica do naslovitve peticije na Evropski parlament, pravica do pritožbe pri evropskem varuhu človekovih pravic in pravica do pisanja evropskim institucijam.

Komisija meni, da je skrajni čas, da dobimo poseben program politike o državljanstvu Unije. Zato namerava opraviti celovito posvetovanje, da bi lahko zbrala posebne informacije o težavah v zvezi z državljanstvom Unije. To bi lahko pripeljalo do novih predlogov, ki bi nato tvorili podlago za Šesto poročilo Komisije o državljanstvu Unije v letu 2010.

Poleg tega si Komisija vsak dan prizadeva in si bo prizadevala še naprej, da državljanom omogoči, da bodo zares lahko prav vsak dan uveljavljali svoje državljanske pravice. Na velikem številu področij, kjer vaše

poročilo, gospa Gacek, poziva Komisijo k ukrepanju, Komisija že ustrezno ukrepa, da bi se te pravice okrepile in razširile. Želel bi navesti primer akcijskega načrta Komisije o konzularni zaščiti in dodati, da se v celoti strinjam z vami, da je to področje, na katerem je treba nekaj storiti. Navsezadnje smo samo pred nekaj tedni imeli izredno poučno razpravo o tej temi v tem Parlamentu, ki je pokazala obseg prepada med težnjami in dejanskim stanjem prav na primeru pravic do konzularne zaščite.

Komisija je poskrbela za informiranje državljanov o njihovih pravicah s pomočjo informativnih kampanj in si prizadeva za sprejetje zagotovil, da bo te pravice tudi v resnici mogoče uveljavljati - zlasti s sprejetjem poročila o uporabi Direktive o prostem gibanju v državah članicah.

Bližajoče se evropske volitve so ena izmed prednostnih nalog medinstitucionalnih odnosov z javnostjo. Komisija podpira in dopolnjuje kampanjo Parlamenta za sprejem informativnih ukrepov za ozaveščanje javnosti v zvezi s temi volitvami in poziva državljane, da uveljavijo svojo volilno pravico.

Dobro je, da to počnemo, želel pa bi tudi poudariti, da Komisija ni edina, ki si prizadeva uresničevanje državljanstva Unije v vsakodnevem življenju. Tudi drugi akterji - ta Parlament, vseh 27 držav članic, regionalni organi, nacionalni parlamenti, lokalni organi in prav vsaka občina v Evropski uniji - igrajo zelo pomembno vlogo v učinkovitem razvoju državljanstva Unije.

Vesel sem, da poročilo gospe Gacek, ki je objavljeno še pravi čas pred evropskimi volitvami 2009, vključuje nekatere izmed teh zelo pomembnih akterjev, ki bi morali vzeti državljanstvo Unije v svoje roke, da bi Evropa postala resničnost za milijone njenih državljanov. Prepričan sem, da vsi razumemo kot našo skupno odgovornost zagotovitev, da državljanstvo Unije ne bo pomenilo zgolj simbola, temveč da bo posebna pravica, ki ima in mora imeti pomen v vsakodnevem življenju.

Predsednik. - Točka se je zaključila.

Glasovanje bo potekalo jutri.

Pisne izjave (člen 142)

Slavi Binev (NI), v pisni obliki. - (BG) Preglednost in demokratični odnosi med državljani in institucijami so temeljna načela v Evropi in temeljna pravica evropskih državljanov. To so natanko tista načela, na katerih morajo temeljiti parlamentarne volitve. Vendar pa problem v Bolgariji, ki ga povzroča kupovanje glasov, kaže ravno nasprotno.

Ko je zadnje lokalne volitve večkrat osramotilo očitno kupovanje glasov strank GERB (Državljeni za evropski razvoj Bolgarije), DPS (Gibanje za pravice in svoboščine) ter BSP (Bolgarska socialistična stranka), so navadni državljani dobili občutek, da nimajo nobene pravice do izbire. Zaradi tega so veliko manj pripravljeni, da bi ponovno volili.

Kljub obstoječem kazenskem zakoniku in številnih znakih kršitev zakona, ni bila niti ena sama oseba, omenjena v poročilu Komisije, obtožena teh kaznivih dejanj, saj ustrezni organi odkrivanja in pregona očitno ne želijo ustaviti kupovanja glasov. Sodstvo v Bolgariji še vedno kaže premalo odločenosti in dobro znani hudoodelci se ponovno pripravljajo na predvolilne kampanje, medtem ko tisti, ki so prodali svoje glasove, iščejo nove kupce z najboljšo ponudbo.

Želela bi poudariti, da bodo poštene volivci toliko časa, kolikor bodo kršitve zakona v Bolgariji dovoljene in kolikor država v zvezi s tem ne bo želela ukrepati, dejansko prikrajšani za svojo temeljno človekovo pravico - pravico do izbire! To je nesprejemljivo za evropske državljane. Parlament pozivam k ukrepanju.

Magda Kósáné Kovács (PSE), v pisni obliki. - (HU) Pogodba o Evropski uniji navaja, da so vsi državljani Unije enaki. Na žalost pa se to načelo v resničnosti ne uveljavlja vedno. Razlog za razlike so širjenje skrajne revščine, socialna izključenost ali namerna izključenost, regije z več pomanjkljivostmi, ki so bile izvzete iz informacijske družbe: od njihovih prebivalcev ni mogoče niti pričakovati skupnega evropskega ozaveščanja. Pozdravljam dejstvo, da poročilo posebej omenja Rome. Ta manjšina, ki šteje 10-12 milijonov pripadnikov, živi v segregaciji, pomanjkanje izobraževanja in brezupen položaj na področju zaposlovanja pa doživlja kot razvrednotenje njihovega državljanstva.

Obstajajo nekateri znaki, da bo ta slabost družbe vplivala tudi na volitve v Evropski parlament. Pripravljenost najbolj prikrajšanih za volitve upada, saj imajo premalo informacij, na robovih družbe pa se ljudje manj zavedajo pomena dejstva, da je izmed vseh institucij EU samo sestava Evropskega parlamenta tista, na katero lahko neposredno vplivajo. Žalostno je, da je ta nezavzetost posebej velika v državah srednje in vzhodne

Evrope; razloge za to je treba spet iskati v neustreznem informiranju, vendar pa je k temu prispeval še en dejavnik, in sicer da se je hitrost dohitevanja po velikem valu širitve upočasnila in povzročila razočaranje.

Upamo, da bo prosto gibanje oseb, delavcev in ponudnikov storitev zrušilo meje v glavah ljudi in tudi v razmišljanju. Če bo postalo naravno, da je gibanje znotraj meja širšega doma uresničitev večjih svoboščin, potem lahko večplastna in večbarvna Evropska unija sprejme veliko število različnih, vendar povezanih in strpnih evropskih državljanov.

25. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

26. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 23.20) <BRK>